

Dz. U. 2005 Nr 183 poz. 1538**U S T A W A**

z dnia 29 lipca 2005 r.

o obrocie instrumentami finansowymi¹⁾**DZIAŁ I****Przepisy ogólne**

Art. 1. 1. Ustawa reguluje zasady, tryb i warunki podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie obrotu instrumentami finansowymi, prawa i obowiązki

Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2286, 2243, 2244, z 2019 r. poz. 730, 875, 1655, 1798.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Rady 93/6/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych (Dz. Urz. WE L 141 z 11.06.1993);
- 2) dyrektywy Rady 93/22/EWG z dnia 10 maja 1993 r. w sprawie usług inwestycyjnych w zakresie papierów wartościowych (Dz. Urz. WE L 141 z 11.06.1993, L 168 z 18.07.1995, L 290 z 17.11.2000 i L 35 z 11.02.2003);
- 3) dyrektywy 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz. Urz. WE L 84 z 26.03.1997);
- 4) dyrektywy 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji (Dz. Urz. WE L 184 z 06.07.2001, L 96 z 12.04.2003, L 345 z 31.12.2003 i L 390 z 31.12.2004);
- 5) dyrektywy 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniającej dyrektywę Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. WE L 35 z 11.02.2003);
- 6) dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz. Urz. WE L 96 z 12.04.2003);
- 7) dyrektywy Komisji 2003/124/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie definicji i publicznego ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku (Dz. Urz. WE L 339 z 24.12.2003);
- 8) dyrektywy Komisji 2003/125/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie uczciwego przedstawiania zaleceń inwestycyjnych oraz ujawniania konfliktów interesów (Dz. Urz. WE L 339 z 24.12.2003);
- 9) dyrektywy Komisji WE 2004/72/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującej dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie dopuszczalnych praktyk rynkowych, definicji informacji wewnętrznej w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, sporządzania list osób, mających dostęp do informacji wewnętrznych, powiadamiania o transakcjach związanych z zarządem oraz powiadamiania o podejrzanych transakcjach (Dz. Urz. WE L 162 z 30.04.2004).

podmiotów uczestniczących w tym obrocie oraz wykonywanie nadzoru w tym zakresie.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do weksli i czeków w rozumieniu przepisów prawa wekslowego i czekowego.

Art. 2. 1. Instrumentami finansowymi w rozumieniu ustawy są:

- 1) papiery wartościowe;
- 2) niebędące papierami wartościowymi:
 - a) tytuły uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania,
 - b) instrumenty rynku pieniężnego,
 - c) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową, inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest papier wartościowy, waluta, stopa procentowa, wskaźnik rentowności, uprawnienie do emisji lub inny instrument pochodny, indeks finansowy lub wskaźnik finansowy, które są wykonywane przez dostawę lub rozliczenie pieniężne, z wyłączeniem instrumentów pochodnych, o których mowa w art. 10 rozporządzenia 2017/565,
 - d) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward na stopę procentową oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne lub mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron,
 - e) opcje, kontrakty terminowe, swapy oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które mogą być wykonane przez dostawę, pod warunkiem że są dopuszczone do obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi, z wyłączeniem produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego na OTF, które muszą być wykonywane przez dostawę,
 - f) niedopuszczone do obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym jest towar i które mogą być

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

wykonane przez dostawę, a które nie są przeznaczone do celów handlowych i wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych,

- g) instrumenty pochodne dotyczące przenoszenia ryzyka kredytowego,
- h) kontrakty na różnicę,
- i) opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward dotyczące stóp procentowych oraz inne instrumenty pochodne odnoszące się do zmian klimatycznych, stawek frachtowych oraz stawek inflacji lub innych oficjalnych danych statystycznych, które są wykonywane przez rozliczenie pieniężne albo mogą być wykonane przez rozliczenie pieniężne według wyboru jednej ze stron, a także instrumenty pochodne, o których mowa w art. 8 rozporządzenia 2017/565, i inne, które wykazują właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych,
- j) uprawnienia do emisji.

2. Przez wykazywanie właściwości innych pochodnych instrumentów finansowych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. f oraz i, rozumie się spełnianie warunków określonych w art. 7 rozporządzenia 2017/565.

3. W rozumieniu przepisów ustawy nie jest rozliczeniem pieniężnym według wyboru jednej ze stron spełnienie świadczenia pieniężnego powstałego na skutek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania wynikającego z umowy przez jedną ze stron lub na skutek innego zdarzenia powodującego rozwiązanie umowy.

4. Przez przeznaczenie do celów handlowych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. f, rozumie się spełnienie kryteriów określonych w art. 7 ust. 4 rozporządzenia 2017/565.

5. Przez produkt energetyczny będący przedmiotem obrotu hurtowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, rozumie się produkt, o którym mowa w art. 2 pkt 4 rozporządzenia 1227/2011.

6. Przez produkt energetyczny będący przedmiotem obrotu hurtowego, który musi być wykonywany przez dostawę, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, rozumie się produkt spełniający kryteria, o których mowa w art. 5 rozporządzenia 2017/565.

7. Produkty, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. b i d rozporządzenia 1227/2011, są instrumentami pochodnymi, jeżeli spełniają warunki określone w ust. 1 pkt 2 lit. e,

f lub i, chyba że są przedmiotem obrotu hurtowego na OTF i muszą być wykonywane przez dostawę.

8. Instrumentami finansowymi, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, są również instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są węgiel i ropa spełniające warunki, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2017/565, i które muszą być wykonywane przez dostawę oraz są przedmiotem obrotu na OTF.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) papierach wartościowych – rozumie się przez to:
 - a) akcje, prawa poboru w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577 oraz z 2018 r. poz. 398, 650 i 1544), prawa do akcji, warranty subskrypcyjne, kwity depozytowe, obligacje, listy zastawne, certyfikaty inwestycyjne i inne zbywalne papiery wartościowe, w tym inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z akcji lub z zaciągnięcia długu, wyemitowane na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego,
 - b) inne zbywalne prawa majątkowe, które powstają w wyniku emisji, inkorporujące uprawnienie do nabycia lub objęcia papierów wartościowych określonych w lit. a, lub wykonywane poprzez dokonanie rozliczenia pieniężnego, odnoszące się do papierów wartościowych określonych w lit. a, walut, stóp procentowych, stóp zwrotu, towarów oraz innych wskaźników lub mierników (prawa pochodne);
- 2) ASO – oznacza to alternatywny system obrotu, przez który rozumie się prowadzony poza rynkiem regulowanym wielostronny system kojarzący oferty kupna i sprzedaży instrumentów finansowych w taki sposób, że do zawarcia transakcji dochodzi w ramach tego systemu, zgodnie z określonymi zasadami oraz w sposób niemający charakteru uznaniowego;
- 2a) zestawianiu zleceń – rozumie się przez to wykonywanie czynności skutkujących zawarciem transakcji mających za przedmiot instrumenty finansowe, w których:
 - a) podmiot zestawiający zlecenia jest podmiotem praw i obowiązków wynikających z transakcji względem każdego podmiotu składającego zlecenia, które zostały zestawione,

- b) obie transakcje zawarte w wyniku zestawienia zleceń są dokonywane w tym samym momencie,
 - c) udział podmiotu zestawiającego zlecenia w transakcjach zawartych w wyniku zestawienia zleceń nie naraża go na ryzyko rynkowe oraz jest neutralny finansowo, z wyjątkiem znanej stronie transakcji opłaty, prowizji lub wynagrodzenia należnych podmiotowi z tytułu każdej transakcji;
- 2b) handlu algorytmicznym – rozumie się przez to nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych przy pomocy algorytmu komputerowego automatycznie ustalającego indywidualne parametry zleceń nabycia lub zbycia tych instrumentów, w tym moment złożenia zlecenia, termin jego ważności, cenę lub liczbę instrumentów będących przedmiotem zlecenia lub sposób zarządzania zleceniem po jego złożeniu, przy czym następuje to bez udziału człowieka lub przy ograniczonym udziale człowieka w rozumieniu art. 18 rozporządzenia 2017/565, z zastrzeżeniem że nie stanowi handlu algorytmicznego stosowanie automatycznych systemów wykorzystywanych wyłącznie w celu przekierowywania zleceń pomiędzy systemami obrotu instrumentami finansowymi, przetwarzania zleceń nieobejmującego określania jakichkolwiek parametrów transakcji, potwierdzania zleceń lub przetwarzania potransakcyjnego zawartych transakcji;
- 2c) technice handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości – rozumie się przez to handel algorytmiczny, w którym:
- a) są wykorzystywane systemy teleinformatyczne:
 - umożliwiające skrócenie czasu przesłania zlecenia do systemu jego wykonania, z wykorzystaniem co najmniej jednego z następujących rozwiązań: usługi kolokacji, korzystania z zasobów systemów teleinformatycznych podmiotu posiadającego na podstawie odpowiedniej umowy połączenie z systemem obrotu instrumentami finansowymi lub bezpośredniego dostępu elektronicznego o wysokiej prędkości przesyłu, oraz
 - analizujące dane z rynku finansowego, w tym informacje dotyczące zleceń i transakcji zawieranych w ramach obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi oraz powodujące niezwłoczne

wykorzystanie algorytmu komputerowego bez udziału człowieka,
a także

- b) występuje duża liczba komunikatów wysyłanych w dniu obrotu do systemu obrotu instrumentami finansowymi, dotyczących przekazania, modyfikowania, anulowania lub kwotowania zlecenia nabycia lub zbycia instrumentu finansowego; przez występowanie dużej liczby takich komunikatów rozumie się spełnienie kryteriów określonych w art. 19 rozporządzenia 2017/565;
- 2d) bezpośrednim dostępie elektronicznym – rozumie się przez to, z uwzględnieniem art. 20 rozporządzenia 2017/565, udostępnianie przez członka lub uczestnika systemu obrotu instrumentami finansowymi własnego połączenia z tym systemem, umożliwiającego składanie zleceń mających za przedmiot instrumenty finansowe za pośrednictwem systemu teleinformatycznego członka lub uczestnika albo bez wykorzystywania takiego systemu;
- 2e) podmiocie systematycznie internalizującym transakcje – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, która w sposób zorganizowany, częsty, systematycznie i w znacznych wielkościach zawiera transakcje na własny rachunek, wykonując zlecenia klientów poza rynkiem regulowanym, ASO lub OTF, bez prowadzenia ASO lub OTF;
- 3) tytułach uczestnictwa w instytucjach wspólnego inwestowania – rozumie się przez to wyemitowane na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego papiery wartościowe lub niebędące papierami wartościowymi instrumenty finansowe reprezentujące prawa majątkowe przysługujące uczestnikom instytucji wspólnego inwestowania, w tym w szczególności jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych;
- 4) ustawie o ofercie publicznej – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 512 i 685);
- 4a) rozporządzeniu 236/2012 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz. Urz. UE L 86 z 24.03.2012, str. 1);

- 4b) rozporządzeniu 648/2012 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.);
- 4c) rozporządzeniu 1031/2010 – rozumie się przez to rozporządzenie Komisji (UE) nr 1031/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 302 z 18.11.2010, str. 1, z późn. zm.);
- 4d) rozporządzeniu 575/2013 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.);
- 4e) rozporządzeniu 600/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84);
- 4f) rozporządzeniu 596/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.²⁾);
- 4g) rozporządzeniu 909/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 287 z 21.10.2016, str. 320.

dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 1, z późn. zm.³⁾);

- 4h) rozporządzeniu 2017/571 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/571 z dnia 2 czerwca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących zezwoleń, wymogów organizacyjnych i publikacji transakcji dla dostawców usług w zakresie udostępniania informacji (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 126);
- 4i) rozporządzeniu 1095/2010 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 84, z późn. zm.⁴⁾);
- 4j) rozporządzeniu 1227/2011 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 1);
- 4k) rozporządzeniu 2015/2365 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 1);
- 4l) rozporządzeniu 2017/565 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 1, z późn. zm.⁵⁾);

³⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 174 z 01.07.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 105 z 08.04.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 1.

⁵⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 246 z 26.09.2017, str. 12.

- 4m) rozporządzeniu 2016/824 – rozumie się przez to rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/824 z dnia 25 maja 2016 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do treści i formatu opisu funkcjonowania wielostronnych platform obrotu i zorganizowanych platform obrotu oraz powiadamiania Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych (Dz. Urz. UE L 137 z 26.05.2016, str. 10);
- 4n) rozporządzeniu 2016/1011 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, z późn. zm.⁶⁾);
- 4o) rozporządzeniu 2017/575 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/575 z dnia 8 czerwca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących danych publikowanych przez systemy wykonywania zlecenia na temat jakości wykonywania transakcji (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 152);
- 4p) rozporządzeniu 2017/1018 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1018 z dnia 29 czerwca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających informacje zgłaszane przez firmy inwestycyjne, operatorów rynku i instytucje kredytowe (Dz. Urz. UE L 155 z 17.06.2017, str. 1);
- 4q) rozporządzeniu 2017/584 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/584 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych

⁶⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 41.

- standardów technicznych określających wymogi organizacyjne w zakresie systemów obrotu (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 350);
- 4r) rozporządzeniu 2017/588 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/588 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie minimalnej wielkości zmiany ceny dla akcji, kwitów depozytowych i funduszy inwestycyjnych typu ETF (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 411);
- 4s) rozporządzeniu 2017/1943 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1943 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących informacji i wymogów w zakresie udzielania zezwoleń firmom inwestycyjnym (Dz. Urz. UE L 276 z 26.10.2017, str. 4);
- 4t) rozporządzeniu 2017/589 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/589 z dnia 19 lipca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi organizacyjne dla firm inwestycyjnych prowadzących handel algorytmiczny (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 417);
- 4u) rozporządzeniu 2017/591 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/591 z dnia 1 grudnia 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących stosowania limitów pozycji dla towarowych instrumentów pochodnych (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 479);
- 4v) rozporządzeniu 2017/592 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/592 z dnia 1 grudnia 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących kryteriów pozwalających ustalić, kiedy działalność ma być uznawana za działalność dodatkową względem głównego zakresu działalności (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 492);

- 4w) rozporządzeniu 2017/1946 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1946 z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie uzupełnienia dyrektyw 2004/39/WE i 2014/65/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wyczerpującego wykazu informacji, które potencjalni nabywcy muszą umieścić w powiadomieniu o planowanym nabyciu znacznego pakietu akcji w firmie inwestycyjnej (Dz. Urz. UE L 276 z 26.10.2017, str. 32);
- 4x) rozporządzeniu 2016/679 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.⁷⁾);
- 5) ofercie publicznej – rozumie się przez to ofertę publiczną w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej obejmującą papiery wartościowe, do których stosuje się przepisy tej ustawy;
- 6) obrocie pierwotnym – rozumie się przez to obrót pierwotny w rozumieniu przepisów ustawy o ofercie publicznej;
- 7) obrocie wtórnym – rozumie się przez to:
- a) dokonywanie oferty publicznej przez podmiot inny niż emitent lub subemitent usługowy, lub nabywanie papierów wartościowych od tego podmiotu, albo
 - b) proponowanie w dowolnej formie i w dowolny sposób, przez podmiot inny niż wystawca, nabycia instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi lub nabywanie ich od tego innego podmiotu, jeżeli propozycja skierowana jest do co najmniej 150 osób lub do nieoznaczonego adresata;
- 8) pierwszej ofercie publicznej – rozumie się przez to pierwszą ofertę publiczną w rozumieniu przepisów ustawy o ofercie publicznej;
- 9) obrocie zorganizowanym – rozumie się przez to obrót papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi dokonywany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na rynku regulowanym albo w ASO;

⁷⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2.

- 9a) systemie obrotu instrumentami finansowymi – rozumie się przez to rynek regulowany, ASO lub OTF;
- 9b) wielostronnym systemie – rozumie się przez to system, w ramach którego są kojarzone oferty kupna i sprzedaży instrumentów finansowych składane przez podmioty trzecie;
- 9c) systemie wykonywania zlecenia – rozumie się przez to system wykonywania zleceń w rozumieniu art. 64 ust. 1 rozporządzenia 2017/565;
- 10) (uchylony)
- 10a) platformie aukcyjnej – rozumie się przez to platformę aukcyjną, która na podstawie przepisów niniejszej ustawy oraz rozporządzenia 1031/2010 jest upoważniona do pełnienia funkcji, o których mowa w art. 31 ust. 1 tego rozporządzenia;
- 10b) OTF – oznacza to zorganizowaną platformę obrotu, przez którą rozumie się wielostronny system kojarzący w sposób uznaniowy składane przez podmioty trzecie oferty kupna i sprzedaży obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji, instrumentów pochodnych lub produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego, które muszą być wykonywane przez dostawę, niebędący rynkiem regulowanym ani ASO;
- 11) emitencie – rozumie się przez to emitenta w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej;
- 12) wystawcy – rozumie się przez to podmiot wystawiający we własnym imieniu instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi i uprawniony lub zobowiązany z tych instrumentów finansowych;
- 13) sprzedającym – rozumie się przez to sprzedającego w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej;
- 13a) uczestniku rynku uprawnień do emisji – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 596/2014;
- 14) subemisji inwestycyjnej – rozumie się przez to umowę o subemisję inwestycyjną w rozumieniu przepisów ustawy o ofercie publicznej;
- 15) subemisji usługowej – rozumie się przez to umowę o subemisję usługową w rozumieniu przepisów ustawy o ofercie publicznej;

- 16) podmiocie dominującym – rozumie się przez to jednostkę dominującą w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 37 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2018 r. poz. 395, 398, 650 i 1629);
- 17) podmiocie zależnym – rozumie się przez to jednostkę zależną w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 39 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;
- 18) grupie kapitałowej – rozumie się przez to grupę kapitałową w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;
- 18a) bliskich powiązaniach – rozumie się przez to:
 - a) posiadanie, bezpośrednio lub pośrednio:
 - co najmniej 20% ogólnej liczby głosów w organie stanowiącym innego podmiotu lub
 - co najmniej 20% udziału w kapitale zakładowym innego podmiotu, lub
 - prawa do wykonywania co najmniej 20% głosów w organach innego podmiotu, lub
 - b) sprawowanie nad innym podmiotem:
 - kontroli w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 34 lub 37 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, lub
 - współkontroli w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 35 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, lub
 - c) wywieranie znaczącego wpływu na inny podmiot w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 36 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości;
- 19) ogólnej liczbie głosów – rozumie się przez to ogólną liczbę głosów w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej albo sumę głosów przypadających na wszystkie udziały w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 20) Krajowym Depozycie – rozumie się przez to Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.;
- 21) depozycie papierów wartościowych – rozumie się przez to prowadzony przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, system rejestracji zdematerializowanych papierów wartościowych, obejmujący rachunki papierów wartościowych, rachunki zbiorcze i konta depozytowe prowadzone przez podmioty upoważnione do tego przepisami ustawy;

- 21a) centralnym depozycie papierów wartościowych – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 909/2014, posiadający zezwolenie, o którym mowa w art. 16 tego rozporządzenia, oraz mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 21b) podmiocie wyznaczonym – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. b rozporządzenia 909/2014, mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 22) państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo, które jest członkiem Unii Europejskiej lub stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 23) innym państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo członkowskie niebędące Rzeczpospolitą Polską;
- 24) państwach należących do OECD – rozumie się przez to państwa należące do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, z wyłączeniem państw członkowskich;
- 25) państwach należących do WTO – rozumie się przez to państwa należące do Światowej Organizacji Handlu, z wyłączeniem państw członkowskich;
- 25a) (uchylony)
- 26) spółce publicznej – rozumie się przez to spółkę publiczną w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej;
- 27) (uchylony)
- 28) instrumentach rynku pieniężnego – rozumie się przez to niebędące instrumentami płatniczymi instrumenty, o których mowa w art. 11 rozporządzenia 2017/565;
- 28a) instrumentach pochodnych – rozumie się przez to opcje, kontrakty terminowe, swapy, umowy forward oraz inne prawa majątkowe, których cena lub wartość zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości instrumentów finansowych, walut, stóp procentowych, rentowności, indeksów finansowych, wskaźników finansowych, towarów, zmian klimatycznych, stawek frachtowych, poziomów emisji, stawek inflacji lub innych oficjalnych danych statystycznych, a także innych aktywów, praw, zobowiązań, indeksów lub wskaźników, oraz instrumenty pochodne dotyczące przenoszenia ryzyka kredytowego;
- 28b) kapitale własnym – rozumie się przez to sumę wartości kapitału zakładowego, kapitału zapasowego, kapitału z aktualizacji wyceny, pozostałych kapitałów rezerwowych, niepodzielonego zysku z lat ubiegłych i zysku netto z bieżącej

działalności, pomniejszoną o sumę wartości należnych wpłat na kapitał zakładowy, akcji własnych, niepokrytej straty z lat ubiegłych, straty netto z bieżącej działalności i odpisów z zysku netto w ciągu roku obrotowego;

- 28c) uprawnieniach do emisji – rozumie się przez to uprawnienia do emisji, o których mowa w art. 3 pkt 22 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201), oraz międzynarodowe jednostki emisji, o których mowa w art. 3 pkt 26 rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiającego rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającego rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr 1193/2011 (Dz. Urz. UE L 122 z 03.05.2013, str. 1, z późn. zm.⁸⁾);
- 29) prawie do akcji – rozumie się przez to papier wartościowy, z którego wynika uprawnienie do otrzymania, niemających formy dokumentu, akcji nowej emisji spółki publicznej, powstające z chwilą dokonania przydziału tych akcji i wygasające z chwilą zarejestrowania akcji w depozycie papierów wartościowych albo z dniem uprawomocnienia się postanowienia sądu rejestrowego odmawiającego wpisu podwyższenia kapitału zakładowego do rejestru przedsiębiorców;
- 30) kwicie depozytowym – rozumie się przez to papier wartościowy wyemitowany przez instytucję finansową z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego lub innego państwa należącego do OECD:
- a) poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z papierami wartościowymi dopuszczonymi do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo papierami wartościowymi wyemitowanymi poza tym terytorium, albo
 - b) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z papierami wartościowymi wyemitowanymi poza tym terytorium
- w którym inkorporowane jest prawo do zamiany tego papieru wartościowego na określone papiery wartościowe we wskazanej w warunkach emisji proporcji, przejście na właściciela tego papieru wartościowego praw majątkowych

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 268 z 15.10.2015, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 17 z 21.01.2017, str. 52.

stanowiących pożytki z papierów wartościowych lub ich równowartości oraz, w przypadku akcji – możliwość wydania przez właściciela tego papieru wartościowego jego emitentowi wiążącej dyspozycji co do sposobu głosowania na walnym zgromadzeniu;

- 30a) dwudniowych kontraktach na rynku kasowym – rozumie się przez to dwudniowe kontrakty na rynku kasowym, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia 1031/2010;
- 30b) pięciodniowych kontraktach terminowych typu future – rozumie się przez to pięciodniowe kontrakty terminowe typu future, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia 1031/2010;
- 30c) strukturyzowanych produktach finansowych – rozumie się przez to strukturyzowane produkty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 600/2014;
- 31) zagranicznej instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013, prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium innego państwa członkowskiego działalność maklerską, lub prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru na terytorium innego państwa członkowskiego rachunki, na których rejestrowane są papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na zagranicznym rynku regulowanym;
- 32) zagranicznej firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej z siedzibą na terytorium innego państwa członkowskiego, a w przypadku gdy przepisy danego państwa nie wymagają ustanowienia siedziby – z centralą na terytorium innego państwa członkowskiego, albo osobę fizyczną z miejscem zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego, prowadzącą na podstawie zezwolenia właściwego organu nadzoru działalność maklerską na terytorium innego państwa członkowskiego, jak również zagraniczną instytucję kredytową;
- 33) firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską, zagraniczną firmę inwestycyjną prowadzącą działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagraniczną osobę prawną z siedzibą na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską;

- 33a) zatwierdzonym podmiocie publikującym – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, spółkę prowadzącą rynek regulowany lub inną osobę prawną, posiadającą zezwolenie Komisji na świadczenie usług polegających na pośrednictwie w podawaniu do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w art. 20 i art. 21 rozporządzenia 600/2014, przez firmy inwestycyjne, banki, o których mowa w art. 70 ust. 2, zagraniczne firmy inwestycyjne lub inne podmioty zagraniczne świadczące usługi inwestycyjne na terytorium Unii Europejskiej lub prowadzące działalność inwestycyjną przez utworzenie oddziału w Unii Europejskiej;
- 33b) dostawcy informacji skonsolidowanych – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, spółkę prowadzącą rynek regulowany lub inną osobę prawną, posiadającą zezwolenie Komisji na gromadzenie informacji, o których mowa w art. 6, art. 7, art. 10, art. 12, art. 13, art. 20 i art. 21 rozporządzenia 600/2014, pochodzących z rynku regulowanego, ASO lub OTF, lub od zatwierzonego podmiotu publikującego, konsolidację tych danych w formę elektronicznego strumienia danych bieżących, ich dalsze udostępnianie oraz podawanie do publicznej wiadomości;
- 33c) zatwierdzonym mechanizmie sprawozdawczym – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, spółkę prowadzącą rynek regulowany lub inną osobę prawną, posiadającą zezwolenie Komisji na świadczenie usług polegających na pośrednictwie w przekazywaniu Komisji, innym właściwym organom nadzoru lub Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacji, o których mowa w art. 26 rozporządzenia 600/2014, przez firmy inwestycyjne, banki, o których mowa w art. 70 ust. 2, zagraniczne firmy inwestycyjne lub inne podmioty zagraniczne świadczące usługi inwestycyjne na terytorium Unii Europejskiej lub prowadzące działalność inwestycyjną przez utworzenie oddziału w Unii Europejskiej;
- 33d) animatorze rynku – rozumie się przez to podmiot zobowiązany w sposób stały, zgodnie z ustalonymi zasadami, do nabywania lub zbywania w ramach swojej działalności instrumentów finansowych na własny rachunek, w celu wspomagania płynności danego instrumentu finansowego;
- 34) ustawie o nadzorze – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1417);

- 35) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego, o której mowa w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 621, 650, 685 i 1075);
- 36) banku powierniczym – rozumie się przez to bank krajowy posiadający zezwolenie Komisji na prowadzenie rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych;
- 37) podmiocie nadzorowanym – rozumie się przez to podmiot nadzorowany w rozumieniu ustawy o nadzorze;
- 38) banku zagranicznym – rozumie się przez to bank mający siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem zagranicznej instytucji kredytowej;
- 39) zakładzie ubezpieczeń – rozumie się przez to krajowy zakład ubezpieczeń, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 999, 1000 i 1669), zagraniczny zakład ubezpieczeń, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 55 tej ustawy, prowadzący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, krajowy zakład reasekuracji, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 19 tej ustawy, oraz zagraniczny zakład reasekuracji, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 56 tej ustawy, prowadzący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 39a) spółce zarządzającej – rozumie się przez to podmiot lub spółkę, o których mowa w art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1355), zwanej dalej „ustawą o funduszach inwestycyjnych”;
- 39aa) zarządzającym z UE – rozumie się przez to osobę prawną, o której mowa w art. 2 pkt 10c ustawy o funduszach inwestycyjnych;
- 39ab) zarządzającym ASI – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 3a ustawy o funduszach inwestycyjnych;
- 39b) kliencie profesjonalnym – rozumie się przez to podmiot, na którego rzecz jest lub ma być świadczona co najmniej jedna z usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4, który posiada doświadczenie i wiedzę pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami, który jest:

- a) bankiem,
- b) firmą inwestycyjną,
- c) zakładem ubezpieczeń,
- d) funduszem inwestycyjnym, alternatywną spółką inwestycyjną, towarzystwem funduszy inwestycyjnych lub zarządzającym ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych,
- e) funduszem emerytalnym lub towarzystwem emerytalnym w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1906),
- f) towarowym domem maklerskim,
- g) podmiotem zawierającym, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, na własny rachunek transakcje na rynkach kontraktów terminowych, opcji lub innych instrumentów pochodnych albo na rynkach pieniężnych wyłącznie w celu zabezpieczenia pozycji zajętych na tych rynkach, lub działającym w tym celu na rachunek innych członków takich rynków, o ile odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji ponoszą uczestnicy rozliczający tych rynków,
- h) inną niż wskazane w lit. a–g instytucją finansową,
- i) inwestorem instytucjonalnym innym niż wskazany w lit. a–h prowadzącym regulowaną działalność na rynku finansowym,
- j) podmiotem prowadzącym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej działalność równoważną do działalności prowadzonej przez podmioty wskazane w lit. a–i,
- k) przedsiębiorcą spełniającym co najmniej dwa z poniższych wymogów, przy czym równowość kwot wskazanych w euro jest obliczana przy zastosowaniu średniego kursu euro ustalanego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia przez danego przedsiębiorcę sprawozdania finansowego:
 - suma bilansowa tego przedsiębiorcy wynosi co najmniej 20 000 000 euro,
 - osiągnięta przez tego przedsiębiorcę wartość przychodów ze sprzedaży wynosi co najmniej 40 000 000 euro,

- kapitał własny lub fundusz własny tego przedsiębiorcy wynosi co najmniej 2 000 000 euro,
 - l) organem publicznym, który zarządza długiem publicznym, bankiem centralnym, Bankiem Światowym, Międzynarodowym Funduszem Walutowym, Europejskim Bankiem Centralnym, Europejskim Bankiem Inwestycyjnym lub inną organizacją międzynarodową pełniącą podobne funkcje,
 - m) innym inwestorem instytucjonalnym, którego głównym przedmiotem działalności jest inwestowanie w instrumenty finansowe, w tym podmioty zajmujące się sekurytyzacją aktywów lub zawieraniem innego rodzaju transakcji finansowych,
 - n) podmiotem innym niż wskazane w lit. a–m, który jest traktowany jak klient profesjonalny na podstawie art. 3a ust. 1;
- 39c) kliencie detalicznym – rozumie się przez to podmiot niebędący klientem profesjonalnym, na którego rzecz jest lub ma być świadczona co najmniej jedna z usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4;
- 39d) uprawnionym kontrahencie – rozumie się przez to:
- a) klienta profesjonalnego, o którym mowa w pkt 39b lit. a–j oraz l–m, z którym firma inwestycyjna, w ramach świadczenia usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2 lub 3, zawiera transakcje lub pośredniczy w ich zawieraniu,
 - b) klienta profesjonalnego, o którym mowa w pkt 39b lit. k, który na swój wniosek został przez firmę inwestycyjną uznany, na zasadach określonych w art. 71 rozporządzenia 2017/565, za uprawnionego kontrahenta, z którym firma inwestycyjna, w ramach świadczenia usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2 lub 3, zawiera transakcje lub pośredniczy w ich zawieraniu,
 - c) klienta z innego państwa członkowskiego, który posiada status uprawnionego kontrahenta zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę lub miejsce zamieszkania;
- 40) umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej – rozumie się przez to umowę, o której mowa w art. 822 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025, 1104, 1629 i 2073);

- 41) Przewodniczącym Komisji – rozumie się przez to Przewodniczącą Komisji, o której mowa w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym;
- 42) ustawie o ostateczności rozrachunku – rozumie się przez to ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2018 r. poz. 145, 650 i 1075);
- 43) systemie rozrachunku – rozumie się przez to system, o którym mowa w art. 1 pkt 2 ustawy o ostateczności rozrachunku;
- 44) zleceniu rozrachunku – rozumie się przez to zlecenie, o którym mowa w art. 1 pkt 12 lit. b ustawy o ostateczności rozrachunku;
- 45) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, 1479, 1629 i 1633);
- 46) przedsiębiorcy zagranicznym – rozumie się przez to przedsiębiorcę zagranicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 649 i 1293);
- 46a) małym i średnim przedsiębiorcy – rozumie się przez to:
 - a) przedsiębiorcę o średniej rynkowej kapitalizacji mniejszej niż 200 000 000 euro, wyznaczonej na podstawie notowań z końca roku w trzech ostatnich latach kalendarzowych, przy czym wskazaną kwotę wyrażoną w euro przelicza się na walutę polską przy zastosowaniu średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień 31 grudnia danego roku,
 - b) podmiot, o którym mowa w art. 77 rozporządzenia 2017/565;
- 46b) ASO MŚP – rozumie się przez to ASO, w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1;
- 47) krótkiej sprzedaży – rozumie się przez to krótką sprzedaż w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012;

- 48) towarze – rozumie się przez to towar, o którym mowa w art. 2 pkt 6 rozporządzenia 2017/565;
- 49) CCP – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 648/2012, mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 50) dniu roboczym – rozumie się przez to każdy dzień od poniedziałku do piątku, z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy;
- 51) danych osobowych – rozumie się przez to imiona i nazwisko, datę i miejsce urodzenia, adres zamieszkania, w przypadku obywateli Rzeczypospolitej Polskiej także numer PESEL, w odniesieniu do osób nieposiadających obywatelstwa polskiego także numer paszportu, a w przypadku jego braku – numer innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 52) informacji poufnej – rozumie się przez to informację poufną w rozumieniu art. 7 rozporządzenia 596/2014;
- 53) rynku powiązanych – rozumie się przez to system obrotu instrumentami finansowymi prowadzony na terytorium państwa członkowskiego, na którym przedmiotem obrotu są te same instrumenty, które są przedmiotem obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub instrumenty, których cena jest powiązana z ceną instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 54) trwałym nośniku – rozumie się przez to nośnik umożliwiający użytkownikowi przechowywanie adresowanych do niego informacji w sposób umożliwiający dostęp do nich przez okres odpowiedni do celów, którym te informacje służą, i pozwalający na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci;
- 55) lokacie strukturyzowanej – rozumie się przez to lokatę strukturyzowaną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 41 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, z późn. zm.⁹⁾);
- 56) osobie zaangażowanej – rozumie się przez to osobę, o której mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2017/565;

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2361 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 62, 106, 138, 650, 685, 723, 864, 1000, 1075, 1499 i 1629.

- 57) administratorze – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 2016/1011;
- 58) wskaźniku referencyjnym – rozumie się przez to wskaźnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia 2016/1011;
- 59) towarowych instrumentach pochodnych – rozumie się przez to instrumenty finansowe określone w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d–f oraz i, a także papiery wartościowe, o których mowa w pkt 1 lit. b, odnoszące się do towarów, wskaźników lub mierników, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. i.

Art. 3a. 1. Firma inwestycyjna, na pisemne żądanie podmiotu innego niż określony w art. 3 pkt 39b lit. a–m i w zakresie określonym w takim żądaniu, może traktować go jak klienta profesjonalnego, pod warunkiem że posiada on wiedzę i doświadczenie pozwalające na podejmowanie właściwych decyzji inwestycyjnych, jak również na właściwą ocenę ryzyka związanego z tymi decyzjami. Firma inwestycyjna przed uwzględnieniem żądania jest obowiązana ustalić wiedzę klienta o zasadach traktowania klientów profesjonalnych przy świadczeniu usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub 4, których żądanie dotyczy.

2. Firma inwestycyjna może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2017/565, traktować klienta profesjonalnego jak klienta detalicznego.

3. Firma inwestycyjna może, zgodnie z art. 45 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2017/565 i na zasadach określonych w art. 71 ust. 2–4 tego rozporządzenia, traktować uprawnionego kontrahenta jak klienta detalicznego albo klienta profesjonalnego.

4. Firma inwestycyjna dokonuje podziału klientów na kategorie, zaliczając ich odpowiednio do kategorii klientów detalicznych, klientów profesjonalnych lub uprawnionych kontrahentów.

Art. 3b. 1. Firma inwestycyjna niespełniająca kryteriów określonych w art. 3 pkt 2e po uprzednim zawiadomieniu Komisji może dobrowolnie poddać się wymogom mającym zastosowanie do podmiotu systematycznie internalizującego transakcje.

2. Firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje Komisję o rezygnacji z dobrowolnego poddawania się reżimowi mającemu zastosowanie do podmiotu systematycznie internalizującego transakcje.

3. Do firmy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, w okresie od dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, do dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące podmiotu systematycznie internalizującego transakcje.

Art. 3c. 1. Kryteria częstości i systematyczności, o których mowa w art. 3 pkt 2e, ustala się, z uwzględnieniem art. 12–17 rozporządzenia 2017/565, na podstawie liczby transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, zawieranych na własny rachunek poza systemem obrotu instrumentami finansowymi przez firmę inwestycyjną wykonującą zlecenia klientów.

2. Kryterium zawierania transakcji w znacznych wielkościach, o którym mowa w art. 3 pkt 2e, ustala się, z uwzględnieniem art. 12–17 rozporządzenia 2017/565, na podstawie wielkości transakcji zawieranych poza systemem obrotu instrumentami finansowymi przez firmę inwestycyjną w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, zawieranych przez tę firmę inwestycyjną albo na podstawie wielkości transakcji poza systemem obrotu instrumentami finansowymi zawieranych przez firmę inwestycyjną w odniesieniu do całkowitej wielkości transakcji, których przedmiotem jest dany instrument finansowy, na terytorium Unii Europejskiej.

Art. 3d. Ilekroć w ustawie jest mowa o zleceniu nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, należy przez to rozumieć także oświadczenie woli, którego przedmiotem są instrumenty finansowe, wywołujące równoważne do takiego zlecenia skutki.

Art. 4. 1. Rachunkami papierów wartościowych są rachunki, na których zapisywane są zdematerializowane papiery wartościowe, prowadzone wyłącznie przez:

- 1) domy maklerskie i banki prowadzące działalność maklerską, banki powiernicze, zagraniczne firmy inwestycyjne i zagraniczne osoby prawne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, Krajowy Depozyt, spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, oraz Narodowy Bank Polski – jeżeli oznaczenie tych rachunków pozwala na identyfikację osób, którym przysługują prawa z papierów wartościowych;

2) inne podmioty będące uczestnikami depozytu papierów wartościowych lub systemu rejestracji papierów wartościowych prowadzonego przez Narodowy Bank Polski, pośredniczące w zbywaniu papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski – jeżeli dokonywane przez nie zapisy dotyczą tych papierów i pozwalają na identyfikację osób, którym przysługują prawa z papierów wartościowych.

2. Od chwili zarejestrowania papierów wartościowych, na podstawie umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, za rachunki papierów wartościowych uważa się również zapisy dotyczące tych papierów, dokonywane w związku z ich subskrypcją lub sprzedażą w obrocie pierwotnym lub w pierwszej ofercie publicznej, przez:

- 1) podmioty prowadzące działalność maklerską lub
- 2) banki powiernicze

– o ile identyfikują one osoby, którym przysługują prawa z papierów wartościowych.

2a. Od chwili zarejestrowania skarbowych papierów oszczędnościowych w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 oraz z 2018 r. poz. 62, 1000, 1366, 1669 i 1693), na podstawie umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, za rachunki papierów wartościowych uważa się również zapisy dotyczące tych papierów, dokonywane przez podmioty prowadzące działalność maklerską lub banki powiernicze, o ile zapisy te identyfikują osoby, którym przysługują prawa z tych papierów wartościowych.

3. Ilekroć w ustawie jest mowa o rachunkach papierów wartościowych, rozumie się przez to również rachunki, na których są zapisywane niebędące papierami wartościowymi ani instrumentami pochodnymi, instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu zorganizowanego.

Art. 4a. 1. Rachunkami derywatów są rachunki, na których są zapisywane instrumenty pochodne dopuszczone do obrotu zorganizowanego, prowadzone wyłącznie przez domy maklerskie i banki prowadzące działalność maklerską, banki powiernicze, zagraniczne firmy inwestycyjne i zagraniczne osoby prawne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału – jeżeli oznaczenie tych rachunków pozwala na identyfikację osób, którym przysługują prawa z instrumentów pochodnych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego.

2. Podmiot prowadzący rachunki derywatów dokonuje zapisów na rachunku derywatów i rachunku pieniężnym klienta po rozliczeniu transakcji przez właściwy podmiot rozliczający, najpóźniej do końca dnia, w którym nastąpiło to rozliczenie, na podstawie zapisów dokonanych na kontach rozliczeniowych prowadzonych przez ten podmiot.

3. Przepis ust. 1 nie ogranicza możliwości rejestrowania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej instrumentów pochodnych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego, będących przedmiotem transakcji zawieranych przez:

- 1) zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez otwierania oddziału lub
- 2) zagraniczne firmy inwestycyjne w ramach wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, w związku z realizacją zadań związanych z organizacją rynku regulowanego, ASO lub zapewnieniem płynności obrotu instrumentami pochodnymi, lub
- 3) zagraniczne firmy inwestycyjne nieprowadzące działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
- 4) inne podmioty z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nieprowadzące działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o ile spełniają warunki określone w art. 31 ust. 2.

4. Do rachunków derywatów stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące rachunków papierów wartościowych.

Art. 5. 1. Papiery wartościowe:

- 1) będące przedmiotem oferty publicznej lub
- 2) dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, lub,
- 3) wprowadzone do ASO, lub
- 4) emitowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski

– nie mają formy dokumentu od chwili ich zarejestrowania na podstawie umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych (dematerializacja).

1a. Jeżeli zgodnie z art. 49 ust. 1 rozporządzenia 909/2014 emitent zamierza zarejestrować papiery wartościowe w innym systemie rejestracji, ich dematerializacja następuje z chwilą zarejestrowania w tym systemie, jeżeli podmiot prowadzący ten system spełnił warunki, o których mowa w art. 23 rozporządzenia 909/2014.

2. Papiery wartościowe mogą nie mieć formy dokumentu również w przypadku, gdy przewidują to odrębne przepisy dotyczące emisji tych papierów.

3. Papiery wartościowe:

- 1) będące przedmiotem oferty publicznej, które nie będą podlegać dopuszczeniu do obrotu na rynku regulowanym, albo
 - 2) wprowadzone wyłącznie do ASO
- mogą nie podlegać dematerializacji, jeżeli dopuszczają to odrębne przepisy określające zasady ich emisji i emitent tak postanowi. W takim przypadku przepisów ust. 4 i 6 nie stosuje się.

4. Emitent papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, jest zobowiązany do zawarcia z Krajowym Depozytem umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych.

5. Przed złożeniem wniosku o dopuszczenie instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi ani instrumentami pochodnymi, do obrotu na rynku regulowanym, podmiot ubiegający się o dopuszczenie do obrotu tych instrumentów jest obowiązany do zawarcia z Krajowym Depozytem umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych instrumentów w depozycie papierów wartościowych. Obowiązek ten nie odnosi się do instrumentów finansowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. j.

6. Jeżeli system rejestracji papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub opiekujących na wynikające z nich zbywalne prawa majątkowe będzie prowadzony przez Narodowy Bank Polski, emitent będący Skarbem Państwa jest zobowiązany, przed złożeniem wniosku o dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym albo o ich wprowadzenie do ASO, do zawarcia z Narodowym Bankiem Polskim umowy, której przedmiotem jest rejestracja papierów wartościowych w takim systemie.

7. W przypadku papierów wartościowych wyemitowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przedmiotem rejestracji może być ta część papierów wartościowych, która stanowi przedmiot oferty publicznej, lub które mają być przedmiotem obrotu na rynku regulowanym albo w ASO na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

[8. Zawarcie przez spółkę niebędącą spółką publiczną umowy o rejestrację praw do akcji oraz akcji w depozycie papierów wartościowych wymaga upoważnienia

zawartego w uchwale walnego zgromadzenia tej spółki, a w przypadku emitenta z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w uchwale właściwego organu stanowiącego tego emitenta. Upoważnienie do zawarcia umowy o rejestrację akcji w depozycie papierów wartościowych jest równoznaczne z upoważnieniem do zawarcia umowy o rejestrację w depozycie papierów wartościowych praw do akcji, z których wynika uprawnienie do otrzymania tych akcji.]

<8. Zawarcie przez spółkę, której akcje nie są rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, umowy o rejestrację praw do akcji oraz akcji w depozycie papierów wartościowych wymaga upoważnienia zawartego w uchwale walnego zgromadzenia tej spółki, a w przypadku emitenta z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w uchwale właściwego organu stanowiącego tego emitenta. Upoważnienie do zawarcia umowy o rejestrację akcji w depozycie papierów wartościowych jest równoznaczne z upoważnieniem do zawarcia umowy o rejestrację w depozycie papierów wartościowych praw do akcji, z których wynika uprawnienie do otrzymania tych akcji.>

Nowe brzmienie ust. 8 w art. 5 wejdzie w życie z dn. 1.01.2021 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1798).

9. Umowa o rejestrację akcji w depozycie papierów wartościowych stanowi także podstawę do rejestrowania w depozycie papierów wartościowych praw poboru z tych akcji.

10. W przypadku przekazania przez Krajowy Depozyt wykonywania czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, spółce zależnej od Krajowego Depozytu, umowa o rejestrację papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych w depozycie papierów wartościowych jest zawierana z tą spółką.

Art. 5a. 1. Na podstawie umowy zawartej przez emitenta z Krajowym Depozytem lub spółką, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, w depozycie papierów wartościowych mogą być również rejestrowane papiery wartościowe, które zgodnie z odrębnymi przepisami dotyczącymi emisji tych papierów mogą nie mieć formy dokumentu lub podlegają zarejestrowaniu w depozycie papierów wartościowych.

2. W depozycie papierów wartościowych mogą być również rejestrowane papiery wartościowe, inne niż wskazane w art. 5 ust. 1, wyemitowane przez podmioty z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nabywane przez:

1) uczestników Krajowego Depozytu lub ich klientów, lub

2) uczestników spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, lub ich klientów.

3. Do papierów wartościowych rejestrowanych zgodnie z ust. 1 i 2 stosuje się przepisy ustawy dotyczące zdematerializowanych papierów wartościowych, w tym dotyczące nabywania oraz przenoszenia praw z takich papierów.

Art. 6. 1. W przypadku papierów wartościowych wydanych w formie dokumentu, emitent jest obowiązany, przed zawarciem umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, złożyć te papiery do depozytu prowadzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez firmę inwestycyjną, Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1. Podmioty te są obowiązane utworzyć rejestr osób uprawnionych z tych papierów.

2. W przypadku papierów wartościowych wydanych w formie dokumentu, zapisy w rejestrze, o którym mowa w ust. 1, uzyskują znaczenie prawne zapisów na rachunkach papierów wartościowych, a dokumenty złożone do depozytu zostają pozbawione mocy prawnej z chwilą zarejestrowania tych papierów w depozycie papierów wartościowych.

3. W przypadku papierów wartościowych wydanych w formie dokumentu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, obowiązek określony w ust. 1 uznaje się za spełniony przez zarejestrowanie tych papierów wartościowych, przed zawarciem umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, przez osobę prawną lub inną jednostkę organizacyjną wykonującą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi.

4. Dokumenty, w formie których wydane zostały papiery wartościowe zarejestrowane przez podmiot, o którym mowa w ust. 3, tracą moc prawną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z chwilą zarejestrowania tych papierów w depozycie papierów wartościowych.

<Art. 6a. W przypadku akcji zarejestrowanych w rejestrze akcjonariuszy, o którym mowa w art. 328¹ § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek

**Dodany art. 6a
wejdzie w życie z
dn. 1.01.2021 r.
(Dz. U. z 2019 r.
poz. 1798).**

handlowych, zapisy w tym rejestrze uzyskują znaczenie prawne zapisów na rachunkach papierów wartościowych i przestają się do nich stosować przepisy ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych dotyczące rejestru akcjonariuszy z chwilą zarejestrowania tych akcji w depozycie papierów wartościowych.>

Art. 7. 1. Prawa ze zdematerializowanych papierów wartościowych powstają z chwilą zapisania ich po raz pierwszy na rachunku papierów wartościowych i przysługują osobie będącej posiadaczem tego rachunku.

2. Umowa zobowiązująca do przeniesienia zdematerializowanych papierów wartościowych przenosi te papiery z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu na rachunku papierów wartościowych. W przypadku gdy ustalenie prawa do pożytków ze zdematerializowanych papierów wartościowych nastąpiło w dniu, w którym w depozycie papierów wartościowych powinno zostać przeprowadzone rozliczenie transakcji, lub później, a papiery te są nadal zapisane na rachunku zbywcy, pożytki przypadają nabywcy w chwili dokonania zapisu na jego rachunku papierów wartościowych.

3. W przypadku gdy nabycie zdematerializowanych papierów wartościowych nastąpiło na podstawie zdarzenia prawnego powodującego z mocy ustawy przeniesienie tych papierów, zapis na rachunku papierów wartościowych nabywcy jest dokonywany na jego żądanie.

4. Dokonanie zapisu na rachunku papierów wartościowych na podstawie umowy, o której mowa w ust. 2, następuje po dokonaniu zarejestrowania przeniesienia papierów wartościowych pomiędzy odpowiednimi kontami depozytowymi, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 1.

5. Zobowiązanie się do zbycia papierów wartościowych w transakcji zawartej w obrocie zorganizowanym, przed dokonaniem ich zapisu na rachunku papierów wartościowych zbywcy jest dopuszczalne, o ile:

- 1) zostały one uprzednio nabyte w wyniku transakcji, której rozliczenie jest zabezpieczone przez fundusz, o którym mowa w art. 65, art. 68 lub art. 68d, lub
- 2) następuje w ramach tej samej transakcji, w której zbywca zobowiązał się i stał się uprawniony do nabycia tej samej liczby takich samych papierów wartościowych, a rozrachunek nabycia nastąpi nie później niż rozrachunek zbycia, lub

- 3) zostały one uprzednio nabyte w wyniku transakcji zawartej na zagranicznym rynku regulowanym, lub
- 4) następuje w ramach transakcji krótkiej sprzedaży zgodnie z przepisami rozporządzenia 236/2012, lub
- 5) zostały one uprzednio przeniesione przez zbywcę na podstawie umowy pożyczki papierów wartościowych lub z zastrzeżeniem prawa odkupu, a rozrachunek ich zwrotu lub odkupu nastąpi nie później niż rozrachunek zbycia.

5a. (uchylony)

5b. Przepisy ust. 1–5 nie wyłączają prawa do zobowiązania się do zbycia papierów wartościowych poza obrotem zorganizowanym przed dokonaniem ich zapisu na rachunku papierów wartościowych zbywcy.

6. Przepisy ust. 1–5 i 5b stosuje się również do wyemitowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej papierów wartościowych będących przedmiotem oferty publicznej lub dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym albo wprowadzonych do ASO, od chwili zarejestrowania na podstawie umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów w depozycie papierów wartościowych.

Art. 7a. 1. W przypadku obligacji emitowanych na podstawie ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 483 i 2243) oraz listów zastawnych emitowanych na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1771 oraz z 2018 r. poz. 2243), które nie są emitowane w drodze oferty publicznej i w odniesieniu do których emitent nie zamierza ubiegać się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzenie do ASO, a także w przypadku certyfikatów inwestycyjnych emitowanych przez fundusz inwestycyjny zamknięty, który nie jest publicznym funduszem inwestycyjnym zamkniętym, przed zawarciem umowy, której przedmiotem jest rejestracja tych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, emitent zawiera umowę o wykonywanie funkcji agenta emisji tych papierów wartościowych z firmą inwestycyjną uprawnioną do prowadzenia rachunków papierów wartościowych albo z bankiem powierniczym.

2. Umowa o wykonywanie funkcji agenta emisji jest zawierana przed rozpoczęciem proponowania nabycia papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1.

3. Jeżeli firma inwestycyjna lub bank powierniczy są jednostkami powiązаныmi z emitentem w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości albo są związane z emitentem jakimkolwiek innym stosunkiem prawnym lub faktycznym, który mógłby prowadzić do konfliktu interesów lub wywoływać wątpliwości co do możliwości prawidłowego wywiązywania się z obowiązków agenta emisji, firma inwestycyjna oraz bank powierniczy mogą zawrzeć z emitentem umowę o wykonywanie funkcji agenta emisji, jeżeli:

- 1) wydziela pod względem organizacyjnym wykonywanie tej funkcji od osób lub czynności, które mogą wywoływać powstanie konfliktu interesów, oraz
- 2) zapewnią identyfikację i monitorowanie konfliktów interesów oraz właściwe zarządzanie nimi.

4. Obowiązki agenta emisji obejmują:

- 1) weryfikację spełniania przez emitenta wymogów dotyczących emisji papierów wartościowych, wynikających z przepisów prawa;
- 2) weryfikację zgodności działań emitenta z wymogami dotyczącymi oferowania papierów wartościowych, wynikającymi z przepisów prawa;
- 3) weryfikację spełniania przez papiery wartościowe oraz przez ich emitenta warunków rejestracji w depozycie papierów wartościowych określonych w regulaminie, o którym mowa w art. 50 ust. 1, a także tego, czy przyjęte przez Krajowy Depozyt lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 i 4, zasady obsługi realizacji zobowiązań emitentów zapewniają możliwość prawidłowego wykonania zobowiązań wynikających z papierów wartościowych;
- 4) utworzenie ewidencji osób uprawnionych z papierów wartościowych;
- 5) pośredniczenie w zawieraniu przez emitenta umowy, której przedmiotem jest rejestracja papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, w szczególności udzielanie emitentowi niezbędnej pomocy w zakresie ustalenia i przygotowania dokumentacji niezbędnej do zawarcia tej umowy.

5. Umowa o wykonywanie funkcji agenta emisji nie może wyłączyć ani ograniczyć obowiązków agenta emisji, o których mowa w ust. 4.

6. Agent emisji jest obowiązany wykonywać obowiązki określone w ust. 4 w sposób rzetelny i niezależny, z zachowaniem należytej staranności wynikającej z profesjonalnego charakteru prowadzonej przez niego działalności.

7. Agent emisji odpowiada za szkody spowodowane niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem obowiązków, o których mowa w ust. 4.

8. Agent emisji podejmuje czynności zmierzające do zawarcia umowy, której przedmiotem jest rejestracja papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, w przypadku gdy:

- 1) zostały spełnione wymogi będące przedmiotem weryfikacji dokonanej w zakresie określonym w ust. 4 pkt 1–3 albo
- 2) ujawnione w toku weryfikacji nieprawidłowości lub niezgodności zostały usunięte przez emitenta albo nie zagrażają bezpieczeństwu obrotu ani interesom inwestorów.

9. Od chwili zarejestrowania w depozycie papierów wartościowych obligacji, listów zastawnych lub certyfikatów inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1, zapisy w ewidencji osób uprawnionych z tych papierów wartościowych prowadzonej przez agenta emisji wywołują skutki prawne związane z zapisem na rachunkach papierów wartościowych.

10. Emitent obligacji, listów zastawnych lub certyfikatów inwestycyjnych innych niż określone w ust. 1 może zawrzeć z firmą inwestycyjną uprawnioną do prowadzenia rachunków papierów wartościowych albo z bankiem powierniczym umowę o wykonywanie funkcji agenta emisji tych papierów wartościowych. Przepisy ust. 2–9 stosuje się odpowiednio.

Art. 7b. 1. Emitent papierów wartościowych, o których mowa w art. 7a ust. 1, korzystający z uprawnienia, o którym mowa w art. 5 ust. 1a, jest obowiązany przekazać Krajowemu Depozytowi, w terminie 15 dni od dnia dokonania ich emisji, następujące informacje o tych papierach wartościowych:

- 1) w przypadku obligacji:
 - a) oznaczenie ich emisji,
 - b) liczbę obligacji wyemitowanych w ramach tej emisji,
 - c) jednostkową wartość nominalną obligacji i walutę, w której wartość ta została wyrażona,
 - d) wysokość oprocentowania obligacji w stosunku rocznym,
 - e) łączną wartość i walutę świadczenia, które powinno zostać spełnione przez emitenta z tytułu wykupu obligacji,

- f) terminy, w których emitent powinien wykonywać świadczenia z tych obligacji;
- 2) w przypadku listów zastawnych:
- a) oznaczenie ich emisji,
 - b) liczbę listów zastawnych wyemitowanych w ramach tej emisji,
 - c) jednostkową wartość nominalną listów zastawnych i walutę, w której wartość ta została wyrażona,
 - d) wysokość oprocentowania listów zastawnych w stosunku rocznym,
 - e) łączną wartość i walutę świadczenia, które powinno zostać spełnione przez emitenta z tytułu wykupu tych listów zastawnych,
 - f) terminy, w których emitent powinien wykonywać świadczenia z tych listów zastawnych;
- 3) w przypadku certyfikatów inwestycyjnych:
- a) oznaczenie ich emisji, a w przypadku gdy są związane z subfunduszem – oznaczenie tego subfunduszu,
 - b) liczbę wyemitowanych certyfikatów inwestycyjnych w ramach tej emisji,
 - c) wskazanie świadczeń wynikających z certyfikatów inwestycyjnych oraz terminów, w których emitent powinien wykonywać te świadczenia.

2. Emitent, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przekazywać Krajowemu Depozytowi, w terminie 15 dni po zakończeniu każdego kolejnego miesiąca, informacje o wartości świadczeń wynikających z papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, które w okresie tego miesiąca stały się wymagalne, ze wskazaniem, czy i w jakim zakresie świadczenia te zostały spełnione, a także aktualizować informacje, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy przestały one odpowiadać stanowi rzeczywistemu.

3. W informacjach, o których mowa w ust. 1 i 2, emitent wskazuje identyfikujący go niepowtarzalny identyfikator podmiotu prawnego zgodny z normą ISO 174420 (kod LEI) nadany przez podmiot uprawniony do rejestrowania takich identyfikatorów.

Art. 8. 1. Przepisy art. 7 stosuje się odpowiednio do niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu zorganizowanego, z tym że w odniesieniu do instrumentów pochodnych

dopuszczonych do obrotu zorganizowanego określone w art. 7 skutki prawne związane z zapisem na rachunku papierów wartościowych powstają:

- 1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – z chwilą zapisania tych instrumentów na rachunku derywatów;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 4a ust. 3 – z chwilą zapisania tych instrumentów na koncie rozliczeniowym prowadzonym przez podmiot rozliczający, o którym mowa w art. 45b ust. 1 pkt 2.

2. Do ustalenia osób uprawnionych lub zobowiązanych z instrumentów pochodnych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego, rejestrowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z art. 4a ust. 3, przepisów prawa polskiego nie stosuje się, z zastrzeżeniem art. 45h ust. 2.

Art. 8a. 1. Podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1, mogą prowadzić w ramach depozytu papierów wartościowych lub systemu rejestracji papierów wartościowych prowadzonego przez Narodowy Bank Polski rachunki, na których mogą być rejestrowane zdematerializowane papiery wartościowe nienależące do osób, dla których rachunki te są prowadzone, ale należące do innej osoby lub osób (rachunki zbiorcze). Zdematerializowane papiery wartościowe zapisane na rachunku zbiorczym nie są zapisywane na rachunkach papierów wartościowych.

2. Rachunki zbiorcze mogą być prowadzone dla:

- 1) osób prawnych lub innych jednostek organizacyjnych z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które wykonują zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych i podlegają nadzorowi właściwego organu sprawującego nadzór nad instytucjami finansowymi w państwie członkowskim albo w państwie równoważnym;
- 2) zagranicznych firm inwestycyjnych nieprowadzących działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uprawnionych do prowadzenia działalności w zakresie rejestrowania instrumentów finansowych w państwie ich siedziby;
- 3) zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez otwierania oddziału, uprawnionych do prowadzenia działalności w zakresie rejestrowania instrumentów finansowych w państwie ich siedziby;

- 4) zagranicznych osób prawnych z siedzibą w państwie równoważnym, uprawnionych do prowadzenia działalności maklerskiej w zakresie rejestrowania instrumentów finansowych w państwie ich siedziby, nieprowadzących działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) banków zagranicznych z siedzibą w państwie równoważnym, uprawnionych do prowadzenia działalności w zakresie rejestrowania instrumentów finansowych w państwie ich siedziby.

3. Podmiot, dla którego prowadzony jest rachunek zbiorczy (posiadacz rachunku zbiorczego), nie jest uważany za uprawnionego z zapisanych na tym rachunku zdematerializowanych papierów wartościowych. Z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, do ustalania osób uprawnionych z takich papierów wartościowych nie stosuje się przepisów prawa polskiego.

4. Osoba wskazana podmiotowi prowadzącemu rachunek zbiorczy przez posiadacza tego rachunku jako osoba uprawniona z papierów wartościowych zapisanych na takim rachunku jest uważana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za osobę uprawnioną ze zdematerializowanych papierów wartościowych zapisanych na tym rachunku w liczbie wynikającej z tego wskazania.

5. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dla potrzeb określenia chwili powstania praw ze zdematerializowanych papierów wartościowych, ich przeniesienia na inną osobę, uzyskania lub utraty uprawnienia z takich papierów wartościowych, a także dla ustalenia dopuszczalności zobowiązania się do ich zbycia uznaje się, że zapis na rachunku zbiorczym wywołuje skutki prawne, które przepis art. 7 wiąże z zapisem na rachunku papierów wartościowych.

6. Świadczenia wynikające ze zdematerializowanych papierów wartościowych zapisanych na rachunku zbiorczym, otrzymane bezpośrednio lub pośrednio od emitentów, podmiot prowadzący rachunek zbiorczy przekazuje lub stawia do dyspozycji wyłącznie posiadaczowi tego rachunku. Osobom uprawnionym z papierów wartościowych zapisanych na rachunku zbiorczym nie przysługuje wobec podmiotu prowadzącego ten rachunek zbiorczy roszczenie o wydanie tych świadczeń.

7. Przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio do niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu zorganizowanego, z wyłączeniem instrumentów pochodnych.

8. O ile ustawa nie stanowi inaczej, do rachunków zbiorczych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące rachunków papierów wartościowych.

Art. 8b. 1. Na żądanie Komisji albo Generalnego Inspektora Informacji Finansowej posiadacz rachunku zbiorczego jest obowiązany do niezwłocznego przekazania określonych w tym żądaniu danych umożliwiających identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych zapisanych na rachunku zbiorczym, oraz danych co do liczby i rodzaju posiadanych przez te osoby papierów wartościowych. W przypadku gdy posiadacz rachunku zbiorczego nie posiada informacji pozwalających na ustalenie takich osób lub liczby i rodzaju posiadanych przez nie papierów wartościowych, jest on obowiązany do wskazania klienta, na którego rachunek papiery wartościowe zapisane na rachunku zbiorczym są rejestrowane w prowadzonej przez posiadacza rachunku zbiorczego ewidencji.

2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, przekazywane jest posiadaczowi rachunku zbiorczego za pośrednictwem podmiotu prowadzącego rachunek zbiorczy. Posiadacz rachunku zbiorczego przekazuje żądane informacje za pośrednictwem podmiotu prowadzącego rachunek zbiorczy.

3. Podmiot prowadzący rachunek zbiorczy może żądać od posiadacza rachunku zbiorczego przekazania mu danych dotyczących osób uprawnionych z rejestrowanych na tym rachunku papierów wartościowych, w zakresie niezbędnym dla prawidłowego wykonania przez podmiot prowadzący rachunek zbiorczy przewidzianych w przepisach prawa podatkowego obowiązków związanych z powstałymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązaniami podatkowymi tych osób. Posiadacz rachunku zbiorczego, który nie posiada danych dotyczących takich osób, przekazuje podmiotowi prowadzącemu rachunek zbiorczy informację określającą odrębnie liczbę papierów wartościowych należących do osób fizycznych oraz do podatników podatku dochodowego od osób prawnych, według stanu na dzień określony przez podmiot prowadzący rachunek zbiorczy.

4. Umowa o prowadzenie rachunku zbiorczego powinna zawierać informację o obowiązku składania przez podatników będących osobami fizycznymi zeznań podatkowych o wysokości dochodu (straty) osiągniętego przez nich w roku podatkowym z odpłatnego zbycia papierów wartościowych i z realizacji praw wynikających z papierów wartościowych, o których mowa w art. 3 pkt 1 lit. b, oraz o obowiązku zapłaty podatku dochodowego od tego dochodu.

5. Podmiot prowadzący rachunek zbiorczy nie może przetwarzać danych osobowych otrzymanych zgodnie z ust. 1–3 w celach innych, niż określone w ustawie.

Art. 8c. 1. Podmiot prowadzący rachunek zbiorczy, na żądanie osób uprawnionych z papierów wartościowych zapisanych na rachunku zbiorczym, w celu umożliwienia złożenia przez nie wniosku o stwierdzenie nadpłaty w podatku dochodowym, wydaje zaświadczenie, w którym podaje:

- 1) wysokość dochodu (przychodu) przekazanego posiadaczowi rachunku zbiorczego;
- 2) wysokość pobranego podatku;
- 3) datę osiągnięcia i przekazania dochodu oraz pobrania podatku.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, może zostać wystawione wyłącznie na rzecz osoby, która została wskazana podmiotowi prowadzącemu rachunek zbiorczy przez posiadacza tego rachunku pośredniczącego w dokonaniu świadczenia, jako osoba, na rzecz której świadczenie to zostało zrealizowane.

3. Osoby, o których mowa w ust. 1, dochodzące zwrotu nadpłaty w podatku dochodowym, muszą udokumentować miejsce zamieszkania lub siedziby certyfikatem rezydencji.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie konieczność zapewnienia prawidłowego rozliczenia podatku dochodowego.

Art. 9. 1. Na żądanie posiadacza rachunku papierów wartościowych podmiot prowadzący ten rachunek, zwany „wystawiającym”, wystawia mu na piśmie, oddzielnie dla każdego rodzaju papierów wartościowych, imienne świadectwo depozytowe, zwane dalej „świadectwem”. Na żądanie posiadacza rachunku w treści wystawianego świadectwa może zostać wskazana część lub wszystkie papiery wartościowe zapisane na tym rachunku.

2. Świadectwo potwierdza legitymację do realizacji uprawnień wynikających z papierów wartościowych wskazanych w jego treści, które nie są lub nie mogą być realizowane wyłącznie na podstawie zapisów na rachunku papierów wartościowych, z wyłączeniem prawa uczestnictwa w walnym zgromadzeniu.

Art. 10. 1. Świadectwo zawiera:

- 1) firmę (nazwę), siedzibę i adres wystawiającego oraz numer świadectwa;

- 2) liczbę papierów wartościowych;
- 3) rodzaj i kod papieru wartościowego;
- 4) firmę (nazwę), siedzibę i adres emitenta;
- 5) wartość nominalną papieru wartościowego;
- 6) imię i nazwisko lub nazwę (firmę) i siedzibę oraz adres posiadacza rachunku papierów wartościowych;
- 7) informację o istniejących ograniczeniach przenoszenia papierów wartościowych lub o ustanowionych na nich obciążeniach;
- 8) datę i miejsce wystawienia świadectwa;
- 9) cel wystawienia świadectwa;
- 10) termin ważności świadectwa;
- 11) w przypadku gdy poprzednio wystawione świadectwo, dotyczące tych samych papierów wartościowych, było nieważne albo zostało zniszczone lub utracone przed upływem terminu swojej ważności – wskazanie, że jest to nowy dokument świadectwa;
- 12) podpis osoby upoważnionej do wystawienia w imieniu wystawiającego świadectwa.

1a. Świadectwo dotyczące, rejestrowanych w depozycie papierów wartościowych zgodnie z art. 5a:

- 1) hipotecznych listów zastawnych – powinno również spełniać wymogi określone w art. 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1771);
- 2) bankowych papierów wartościowych – powinno również spełniać wymogi określone w art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

2. W odniesieniu do papierów wartościowych zapisanych na rachunku zbiorczym za świadectwo uważa się dokument o treści wskazanej w ust. 1, sporządzony w języku polskim lub angielskim i wystawiony przez posiadacza tego rachunku.

3. Dokument świadectwa sporządzony lub wystawiony z naruszeniem ust. 1 pkt 1–3, 6, 8, 10, 12 lub ust. 2 jest nieważny.

[Art. 10a. 1. W odniesieniu do akcji spółki publicznej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zapisanych na rachunku zbiorczym, za zaświadczenie o prawie uczestnictwa w walnym zgromadzeniu, o którym mowa w art. 406³ § 2

ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, uważa się również dokument o treści wskazanej w art. 406³ § 3 tej ustawy, sporządzony w języku polskim lub angielskim i wystawiony przez posiadacza tego rachunku. Jeżeli rachunek zbiorczy nie jest prowadzony przez Krajowy Depozyt albo przez spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, posiadacz tego rachunku powinien zostać wskazany Krajowemu Depozytowi albo tej spółce przez podmiot prowadzący dla niego rachunek zbiorczy przed pierwszym wystawieniem takiego dokumentu.

2. W razie wystawienia dokumentów, o których mowa w ust. 1, posiadacz rachunku zbiorczego sporządza na ich podstawie wykaz, o którym mowa w art. 406³ § 7 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, i przekazuje go Krajowemu Depozytowi albo spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, w terminie określonym w tym przepisie. W przypadku gdy posiadacz rachunku zbiorczego nie jest uczestnikiem Krajowego Depozytu albo spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, wykaz ten jest przekazywany za pośrednictwem uczestnika Krajowego Depozytu lub tej spółki. Sposób i forma sporządzenia oraz przekazania tego wykazu powinny odpowiadać wymogom określonym zgodnie z art. 50 ust. 4 pkt 7a.]

<Art. 10a. 1. W odniesieniu do akcji spółki publicznej z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zapisanych na rachunku zbiorczym, za zaświadczenie o prawie uczestnictwa w walnym zgromadzeniu, o którym mowa w art. 406³ § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, uważa się również dokument o treści wskazanej w tym przepisie, sporządzony w języku polskim lub angielskim i wystawiony przez posiadacza tego rachunku. Jeżeli rachunek zbiorczy nie jest prowadzony przez Krajowy Depozyt albo spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, posiadacz tego rachunku powinien zostać wskazany Krajowemu Depozytowi albo tej spółce przez podmiot prowadzący dla niego rachunek zbiorczy przed pierwszym wystawieniem takiego dokumentu.

Nowe brzmienie art. 10a wejdzie w życie z dn. 1.01.2021 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1798).

2. W razie wystawienia dokumentów, o których mowa w ust. 1, posiadacz rachunku zbiorczego sporządza na ich podstawie wykaz, o którym mowa w art.

406³ § 5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, i przekazuje go Krajowemu Depozytowi albo spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, w terminie określonym w tym przepisie. W przypadku gdy posiadacz rachunku zbiorczego nie jest uczestnikiem Krajowego Depozytu albo spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, wykaz ten jest przekazywany za pośrednictwem uczestnika Krajowego Depozytu lub tej spółki. Sposób i forma sporządzenia oraz przekazania tego wykazu powinny odpowiadać wymogom określonym zgodnie z art. 50 ust. 4 pkt 7a.>

Art. 11. 1. Od chwili wystawienia świadectwa, papiery wartościowe w liczbie wskazanej w treści świadectwa nie mogą być przedmiotem obrotu do chwili utraty jego ważności albo zwrotu świadectwa wystawiającemu przed upływem terminu jego ważności. Na okres ten wystawiający dokonuje blokady odpowiedniej liczby papierów wartościowych na rachunku papierów wartościowych posiadacza, który wystąpił z żądaniem, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, te same papiery wartościowe mogą być wskazane w treści kilku świadectw, pod warunkiem że cel wystawienia każdego ze świadectw jest odmienny. W takim przypadku w kolejnych świadectwach zamieszcza się również, zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 7, informację o dokonaniu blokady papierów wartościowych w związku z wcześniejszym wystawieniem innych świadectw.

Art. 12. 1. Utratę ważności świadectwa powoduje:

- 1) upływ terminu jego ważności;
- 2) przeniesienie papierów wartościowych obciążonych zastawem w celu zaspokojenia zastawnika – w przypadku świadectwa dotyczącego tych papierów wartościowych, wystawionego zastawcy;
- 3) przeniesienie papierów wartościowych w trybie postępowania egzekucyjnego na podstawie odrębnych przepisów – w przypadku świadectwa dotyczącego papierów wartościowych objętych egzekucją, wystawionego dłużnikowi;
- 3a) dokonanie przymusowego wykupu akcji zgodnie z przepisami ustawy o ofercie publicznej – w przypadku świadectwa dotyczącego akcji objętych przymusowym wykupem;

4) zniszczenie lub utrata świadectwa.

2. Utrata ważności świadectwa lub zwrot świadectwa wystawiającemu, dokonany przed upływem terminu jego ważności, wyłącza możliwość realizacji, przy jego użyciu, uprawnień wynikających z celu wystawienia tego świadectwa.

3. O utracie ważności świadectwa z przyczyny określonej w ust. 1 pkt 2, 3 lub 3a, wystawionego w celu uczestnictwa w walnym zgromadzeniu spółki publicznej, wystawiający niezwłocznie zawiadamia tę spółkę.

4. W przypadku utraty ważności świadectwa z przyczyny określonej w ust. 1 pkt 4, wystawiający, na żądanie posiadacza rachunku zgłoszone przed upływem terminu ważności tego świadectwa, wystawia nowy dokument świadectwa, po złożeniu przez posiadacza rachunku pisemnego oświadczenia o fakcie posiadania świadectwa oraz okoliczności jego zniszczenia lub utraty.

Art. 13. 1. Oświadczenia woli w związku z dokonywaniem czynności dotyczących obrotu papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi na podstawie ustawy oraz innych czynności wykonywanych w ramach działalności podmiotów nadzorowanych w zakresie regulowanym ustawą, mogą być składane w postaci elektronicznej, jeżeli strony w umowie tak postanowiły.

2. Dokumenty związane z czynnościami, o których mowa w ust. 1, mogą być sporządzane w formie dokumentu elektronicznego, jeżeli dokumenty te będą w sposób należyty utworzone, utrwalone, przekazane, przechowywane i zabezpieczone.

3. Oświadczenie woli złożone w postaci elektronicznej, zawarte w dokumencie związanym z czynnościami, o których mowa w ust. 2, spełnia wymagania formy pisemnej także wtedy, gdy forma pisemna została zastrzeżona pod rygorem nieważności.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, sposób tworzenia, utrwalania, przekazywania, przechowywania i zabezpieczania dokumentów związanych z czynnościami, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem zapewnienia bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony interesów inwestorów.

Art. 13a. 1. Klienci firm inwestycyjnych wykonujących działalność związaną z aukcjami prowadzonymi przez platformy aukcyjne mogą wnieść do Komisji skargę związaną z przestrzeganiem w związku z tą działalnością zasad postępowania określonych w art. 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010.

2. Komisja, udzielając odpowiedzi na skargę dotyczącą sporu o charakterze cywilnoprawnym, informuje skarżącego o pozasądowych procedurach rozstrzygnięcia sporów, w tym wskazuje właściwe sądy polubowne.

3. Do skarg, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów działu VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096).

Art. 13b. 1. Komisja przyjmuje zgłoszenia naruszeń lub potencjalnych naruszeń przepisów ustawy, rozporządzenia 575/2013, rozporządzenia 909/2014 oraz rozporządzenia 600/2014.

2. Informacje uzyskane w trybie, o którym mowa w ust. 1, w tym informacje, które mogłyby umożliwić identyfikację osoby dokonującej zgłoszenia oraz osoby, której zarzuca się naruszenie, a także informacja o dokonaniu zgłoszenia mogą być ujawnione tylko:

- 1) w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz w dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu takiego zawiadomienia;
- 2) na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe.

Art. 13c. Minister właściwy do spraw budżetu może organizować rynek obrotu skarbowymi papierami wartościowymi w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest skarbowy papier wartościowy.

Art. 13d. 1. Minister właściwy do spraw budżetu może zlecać innym podmiotom organizację rynku obrotu skarbowymi papierami wartościowymi w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest skarbowy papier wartościowy.

2. Rynek obrotu, o którym mowa w ust. 1, może być prowadzony jako ASO, rynek regulowany lub rynek poza systemem obrotu instrumentami finansowymi.

3. Komisja, wydając zezwolenie na prowadzenie ASO lub rynku regulowanego, o którym mowa w ust. 2, zasięga opinii ministra właściwego do spraw budżetu.

4. Na żądanie ministra właściwego do spraw budżetu osoby wchodzące w skład zarządu podmiotu, o którym mowa w ust. 1, lub pozostające z tym podmiotem w stosunku pracy lub innym o podobnym charakterze są obowiązane do udzielenia

w terminie określonym w żądaniu, jednak nie krótszym niż 7 dni, pisemnych informacji w sprawach dotyczących działalności tego podmiotu w zakresie rynku skarbowych papierów wartościowych oraz instrumentów finansowych, których instrumentem bazowym jest skarbowy papier wartościowy. W uzasadnionych przypadkach minister właściwy do spraw budżetu może żądać udzielenia tych informacji w krótszym terminie.

DZIAŁ II

Wtórny obrót instrumentami finansowymi

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 14. 1. Rynkiem regulowanym w rozumieniu ustawy jest działający w sposób stały wielostronny system zawierania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu w tym systemie, zapewniający inwestorom powszechny i równy dostęp do informacji rynkowej w tym samym czasie przy kojarzeniu ofert nabycia i zbycia instrumentów finansowych oraz jednakowe warunki nabywania i zbywania tych instrumentów, zorganizowany i podlegający nadzorowi właściwego organu na zasadach określonych w przepisach ustawy, jak również uznany przez państwo członkowskie za spełniający te warunki i wskazany Komisji Europejskiej jako rynek regulowany.

2. Przez zagraniczny rynek regulowany rozumie się rynek regulowany działający na terytorium innego państwa członkowskiego.

3. Do podmiotu prowadzącego zagraniczny rynek regulowany prowadzącego w innym państwie członkowskim ASO lub OTF stosuje się odpowiednio art. 117a.

Art. 14a. 1. Podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany może bez zezwolenia Komisji instalować na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej systemy informatyczne i urządzenia techniczne umożliwiające dostęp do tego rynku podmiotom prowadzącym działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Warunkiem podjęcia czynności, o których mowa w ust. 1, jest poinformowanie Komisji przez właściwy organ nadzoru, który udzielił danemu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego, o zamiarze ich podjęcia.

3. Komisja może zwrócić się do organu nadzoru, o którym mowa w ust. 2, o wskazanie uczestników rynku, o którym mowa w ust. 1.

4. W przypadkach gdy zgodnie z art. 90 ust. 1 rozporządzenia 2017/565 działalność podmiotu, o którym mowa w ust. 1, uzyska znaczną wagę dla funkcjonowania rynku papierów wartościowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dla ochrony inwestorów, Komisja podejmuje współpracę z właściwym organem nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego.

Art. 15. (uchylony)

Art. 16. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany może organizować rynki wyodrębnione pod względem rodzaju papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych, jak również rodzaju ich emitentów.

2. Spółka prowadząca rynek regulowany może, w ramach organizowania rynku regulowanego, wyodrębnić rynek oficjalnych notowań, zwany dalej „rynkiem oficjalnych notowań”, spełniający dodatkowe, w stosunku do minimalnych wymogów określonych dla rynku regulowanego, wymogi dotyczące emitentów papierów wartościowych oraz papierów wartościowych będących przedmiotem obrotu na tym rynku.

3. Spółka prowadząca rynek regulowany może, po uzyskaniu zezwolenia Komisji, prowadzić ASO. Do spółki prowadzącej rynek regulowany, która prowadzi ASO, stosuje się odpowiednio przepisy art. 78 ust. 1–11, 13 i 14, art. 78b, art. 83a ust. 4 i 4a, art. 104a, przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 i 5 – w zakresie, w jakim przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 5 określają warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności, oraz przepisy rozporządzenia 2017/584.

4. (uchylony)

5. Spółka prowadząca rynek regulowany może, po uzyskaniu zezwolenia Komisji, prowadzić OTF. Do spółki prowadzącej rynek regulowany, która prowadzi OTF, stosuje się odpowiednio przepisy art. 78 ust. 1–6a, 8 i 12–14, art. 78c, art. 78d, art. 78e ust. 2 i 3, art. 78f, art. 83a ust. 4 i 4a, art. 104a, przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 3 i 5 – w zakresie, w jakim przepisy wydane na podstawie

art. 94 ust. 1 pkt 5 określają warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności, oraz przepisy rozporządzenia 2017/584.

6. Komisja, wydając zezwolenie, o którym mowa w ust. 3, może, na wniosek spółki prowadzącej rynek regulowany, wpisać spółkę do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli są spełnione warunki określone w art. 16a ust. 1 pkt 2–4.

Art. 16a. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany prowadząca ASO może wystąpić do Komisji z wnioskiem o wpisanie tego ASO do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli:

- 1) w dniu składania wniosku o wpis do rejestru co najmniej połowę emitentów, których instrumenty finansowe są wprowadzone do ASO, stanowią emitenci będący małymi i średnimi przedsiębiorcami, zgodnie z art. 78 ust. 1 rozporządzenia 2017/565;
- 2) spełnia warunki określone w art. 78 ust. 2 lit. a–i rozporządzenia 2017/565;
- 3) posiada zasady, systemy i procedury zapewniające, że emitenci, których instrumenty są wprowadzone do tego systemu, osoby pełniące na rzecz tych emitentów obowiązki zarządcze, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia 596/2014, oraz osoby blisko z nimi związane, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 26 tego rozporządzenia, spełniają wymogi, które mają do nich zastosowanie zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia 596/2014;
- 4) posiada skuteczne systemy i mechanizmy kontroli, zmierzające do przeciwdziałania przypadkom manipulacji na rynku i ujawniania takich przypadków zgodnie z wymogami określonymi w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, oraz dokumenty do niego załączone zawierają informacje potwierdzające spełnianie warunków określonych w ust. 1.

3. Komisja odmawia wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli nie są spełnione warunki określone w ust. 1.

4. Komisja wykreśla ASO z rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli:

- 1) spółka złożyła wniosek o wykreślenie ASO z rejestru;
- 2) warunki, które były podstawą wpisu do rejestru, przestały być spełnione; ocena spełniania warunku określonego w ust. 1 pkt 1 następuje zgodnie z art. 79 ust. 1 rozporządzenia 2017/565.

5. Komisja wykreśla ASO z rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, również w przypadku, gdy po upływie 3 lat od dnia wpisu do rejestru na podstawie art. 16 ust. 6 więcej niż połowa emitentów, których instrumenty finansowe są wprowadzone do obrotu w tym systemie, nie spełnia wymogów uznania ich za małych i średnich przedsiębiorców.

6. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wpisaniu ASO do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, oraz o wykreśleniu ASO z tego rejestru.

Art. 16b. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany może, na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej, zlecić przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności związanych z działalnością prowadzoną przez tę spółkę (outsourcing), w tym z prowadzeniem przez tę spółkę systemu obrotu instrumentami finansowymi lub platformy aukcyjnej lub z organizowaniem obrotu towarami giełdowymi w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 622, 685 i 771).

2. W przypadku zlecenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany wykonywania całości albo części funkcji operacyjnych dotyczących systemów transakcyjnych pozwalających na stosowanie lub wspierających stosowanie handlu algorytmicznego stosuje się przepisy art. 6 rozporządzenia 2017/584.

3. W przypadku zlecenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany wykonywania całości albo części funkcji operacyjnych o podstawowym lub istotnym znaczeniu, innych niż wymienione w ust. 2, stosuje się:

- 1) przepisy art. 6 ust. 3–7 rozporządzenia 2017/584;
- 2) odpowiednio przepisy art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2017/584;
- 3) odpowiednio przepisy art. 16c i art. 16d.

4. Przez funkcje operacyjne o podstawowym lub istotnym znaczeniu, o których mowa w ust. 3, rozumie się funkcje, w przypadku których błąd lub niepowodzenie w ich wykonaniu zagrażałyby w sposób istotny ciągłości wypełniania przez spółkę prowadzącą rynek regulowany warunków zezwolenia lub spoczywających na niej innych obowiązków wynikających z przepisów prawa lub zagrażałyby niezawodności lub ciągłości wykonywania przez spółkę działalności.

5. Nie uznaje się za funkcje operacyjne o podstawowym lub istotnym znaczeniu, o których mowa w ust. 3:

- 1) usług doradztwa;
- 2) usług niestanowiących elementu przedmiotu działalności spółki określonego w art. 21, w tym doradztwa prawnego, szkolenia pracowników, prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz ochrony osób lub mienia;
- 3) usług wystandaryzowanych i łatwo zastępowalnych.

6. W przypadku zlecenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany wykonywania czynności związanych z działalnością prowadzoną przez tę spółkę, innych niż określone w ust. 2 i 3, spółka sprawuje nadzór nad wykonywaniem czynności powierzonych na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, oraz dokonuje oceny jakości i prawidłowości wykonywania tych czynności w sposób adekwatny do poziomu ryzyka związanego ze zleconymi czynnościami.

7. W przypadku gdy umowa, o której mowa w ust. 1, została zawarta z podmiotem należącym do tej samej grupy kapitałowej, do której należy spółka prowadząca rynek regulowany, przepisy ust. 2, 3 i 6 stosuje się z uwzględnieniem powiązań istniejących w ramach danej grupy kapitałowej.

Art. 16c. 1. Zlecenie przez spółkę prowadzącą rynek regulowany wykonywania najważniejszych funkcji operacyjnych w rozumieniu art. 6 ust. 6 rozporządzenia 2017/584 wymaga zgody Komisji.

2. Wniosek o udzielenie zgody na zlecenie wykonywania najważniejszych funkcji operacyjnych zawiera informacje lub dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2017/584. Do wniosku dołącza się projekt umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, spełniający wymogi, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia 2017/584.

3. Decyzja o udzieleniu zgody na zlecenie wykonywania najważniejszych funkcji operacyjnych zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, któremu spółka prowadząca rynek regulowany zleci najważniejsze funkcje operacyjne;
- 2) określenie najważniejszych funkcji operacyjnych, które będą zlecone;
- 3) termin, w ciągu którego umowa, o której mowa w art. 16b ust. 1, powinna być zawarta, nie dłuższy niż 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zgody stała się ostateczna.

4. Komisja odmawia udzielenia zgody na zlecenie wykonywania najważniejszych funkcji operacyjnych, w przypadku gdy:

- 1) z treści wniosku lub załączonego projektu umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, wynika, że nie są spełnione warunki, o których mowa w art. 6 ust. 1 lub 3 rozporządzenia 2017/584, lub
- 2) projekt umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, nie zawiera elementów, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia 2017/584, albo jest niezgodny z art. 16f, lub
- 3) czynności zlecone byłyby wykonywane w państwie niebędącym państwem członkowskim, a przepisy tego państwa nie zapewniają Komisji skutecznego dostępu do danych związanych z działaniami zleconymi, w tym możliwości przeprowadzenia kontroli przedsiębiorcy zagranicznego, albo w inny sposób nadzór Komisji nad spółką prowadzącą rynek regulowany nie mógłby być sprawowany w sposób prawidłowy, lub
- 4) projekt umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, zawieranej z przedsiębiorcą lub przedsiębiorcą zagranicznym, w związku z zawarciem w niej postanowień, o których mowa w art. 16f ust. 2, wskazuje, że nie będzie on faktycznie wykonywał zleconych czynności.

Art. 16d. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany zawiadamia Komisję o zamiarze zlecenia wykonywania funkcji operacyjnych, o których mowa w art. 16b ust. 2, usługodawcy świadczącemu tę samą usługę na rzecz innych systemów obrotu instrumentami finansowymi, co najmniej na 14 dni przed zawarciem umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, dołączając:

- 1) informacje lub dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2017/584;
- 2) projekt umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, spełniający wymogi, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia 2017/584.

2. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany uzyskała zgodę Komisji na zlecenie wykonywania danych funkcji operacyjnych, przepisu ust. 1 nie stosuje się.

3. Spółka prowadząca rynek regulowany zawiadamia Komisję o zmianie, rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, której przedmiotem są funkcje operacyjne, o których mowa w art. 16b ust. 2, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia powzięcia informacji o takim zdarzeniu.

4. Komisja może, w drodze decyzji, nakazać spółce prowadzącej rynek regulowany zmianę lub rozwiązanie umowy, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, w przypadku gdy w czasie jej obowiązywania nie są spełnione warunki, o których mowa w art. 6 ust. 1 albo 3 rozporządzenia 2017/584, lub wskutek zmiany tej umowy nie spełnia ona wymogów, o których mowa w art. 6 ust. 4 tego rozporządzenia.

5. Nakazując zmianę lub rozwiązanie umowy, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, na podstawie ust. 4, Komisja wyznacza spółce prowadzącej rynek regulowany termin, w ciągu którego czynność ta ma być dokonana.

Art. 16e. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany uwzględnia ryzyko związane z powierzeniem wykonywania czynności w systemie zarządzania ryzykiem, w tym wynikające z niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, w sposób obejmujący działania związane z identyfikacją, szacowaniem, kontrolą, monitorowaniem i raportowaniem ryzyka w tym zakresie oraz przeciwdziałaniem mu w tym zakresie.

2. Odpowiedzialności przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego wobec spółki prowadzącej rynek regulowany za szkody wyrządzone:

- 1) członkom lub uczestnikom systemu obrotu,
- 2) członkom obrotu towarami giełdowymi w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
- 3) podmiotom uprawnionym do bezpośredniego składania ofert na aukcjach – wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, nie można wyłączyć.

3. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, do której zastosowanie mają przepisy prawa obcego, spółka prowadząca rynek regulowany zapewnia zawarcie w niej postanowień odpowiadających przepisom art. 473 § 2, art. 474 i art. 483 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

4. Odpowiedzialności spółki prowadzącej rynek regulowany za szkody wyrządzone:

- 1) członkom lub uczestnikom systemu obrotu,
- 2) członkom obrotu towarami giełdowymi w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
- 3) podmiotom uprawnionym do bezpośredniego składania ofert na aukcjach

– wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego, nie można wyłączyć ani ograniczyć.

5. Przed zawarciem umowy, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, spółka prowadząca rynek regulowany przygotowuje plan postępowania z ryzykiem, uwzględniając w szczególności:

- 1) sposób postępowania w zakresie wyboru przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, któremu zamierza powierzyć czynności;
- 2) charakter i zakres czynności oraz okres świadczenia usługi przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego i wszystkie jego etapy;
- 3) zagrożenia mogące spowodować powstanie kosztów związanych z wypłatą odszkodowania z tytułu roszczeń podmiotów, o których mowa w ust. 4 pkt 1–3, lub osób trzecich o naprawienie szkody wyrządzonej wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego w zakresie, w jakim nie poniosłby odpowiedzialności.

6. Spółka prowadząca rynek regulowany wprowadza adekwatne i skuteczne rozwiązania zabezpieczające pokrycie ewentualnych kosztów, o których mowa w ust. 5 pkt 3, w szczególności przez:

- 1) zawarcie w umowie, o której mowa w art. 16b ust. 2 lub 3, postanowień przewidujących pełną odpowiedzialność przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego za te koszty lub
- 2) zawarcie odpowiedniej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji ubezpieczeniowej lub gwarancji bankowej, na podstawie której spółka prowadząca rynek regulowany jest uprawniona do otrzymania świadczenia w związku z tymi kosztami, lub
- 3) posiadanie odpowiedniego kapitału własnego na pokrycie tych kosztów.

Art. 16f. 1. Przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny może powierzyć innemu przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności, które zostały mu zlecone przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, o ile umowa, o której mowa w art. 16b ust. 1, tak stanowi, oraz określa zakres powierzanych czynności wraz ze wskazaniem oznaczonego przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, który będzie wykonywał te czynności. Zmiana przedsiębiorcy lub

przedsiębiorcy zagranicznego, który będzie wykonywał czynności w ramach dalszego powierzenia, lub zmiana zakresu powierzanych mu czynności wymaga zmiany umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1.

2. Czynności powierzone w ramach dalszego powierzenia nie mogą stanowić istoty czynności zleconych przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, a przypadku umów, o których mowa w art. 16b ust. 2 lub 3 – powodować, że którykolwiek z warunków, o którym mowa w art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2017/584, nie będzie spełniony.

3. Dalsze powierzenie czynności powierzonych w ramach dalszego powierzenia nie jest dopuszczalne.

4. Wykonywanie czynności w ramach dalszego powierzenia nie wyłącza ani nie zmienia zasad odpowiedzialności określonych w art. 16e.

Art. 17. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki, jakie musi spełniać rynek regulowany oraz platforma aukcyjna,
- 2) szczegółowe warunki, jakie musi spełniać rynek oficjalnych notowań oraz emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na tym rynku,
- 3) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez członków zarządu i rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany wymogów posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia oraz w zakresie liczby funkcji pełnionych jednocześnie

– przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia bezpieczeństwa obrotu oraz ochrony interesów inwestorów uczestniczących w obrocie na tym rynku, w zakresie nieuregulowanym bezpośrednio stosowanymi przepisami prawa Unii Europejskiej mającymi zastosowanie do tego rynku, a w odniesieniu do platformy aukcyjnej – również zapewnienia bezpieczeństwa przebiegu aukcji na prowadzonej platformie aukcyjnej oraz ochrony interesów uczestników aukcji, w zakresie nieuregulowanym w art. 4–21, art. 30–32, art. 35, art. 38, art. 39, art. 41, art. 42, art. 44–58 i art. 60–64 rozporządzenia 1031/2010, z uwzględnieniem zagwarantowania warunków prowadzenia aukcji analogicznych do przewidzianych dla rynku regulowanego.

2. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz organom nadzoru nad rynkami regulowanymi w innych

państwach członkowskich listę rynków regulowanych prowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich przekazane Komisji przez spółkę prowadzącą rynek regulowany informacje o przypadkach naruszenia przez członków rynku regulowanego wdrożonych przez ten rynek zasad uczciwego obrotu oraz istotnego naruszenia regulacji dotyczących jego funkcjonowania, w tym dokonywanego na nim obrotu, oraz o przypadkach uzasadniających podejrzenie wystąpienia manipulacji lub wykorzystania informacji poufnej na tym rynku regulowanym.

4. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o udzieleniu spółce prowadzącej rynek regulowany zezwolenia na prowadzenie ASO lub OTF. Na żądanie tego Urzędu Komisja udostępnia informacje, o których mowa w art. 25:

- 1) ust. 2a – w przypadku gdy żądanie dotyczy ASO;
- 2) ust. 2b – w przypadku gdy żądanie dotyczy OTF.

Art. 18. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany zapewnia:

- 1) koncentrację podaży i popytu na instrumenty finansowe, będące przedmiotem obrotu na danym rynku, w celu kształtowania ich powszechnego kursu;
- 2) bezpieczny i sprawny przebieg transakcji;
- 3) upowszechnianie jednolitych informacji o kursach i obrotach instrumentami finansowymi, które są przedmiotem obrotu na danym rynku organizowanym przez tę spółkę.

1a. Spółka prowadząca rynek regulowany zapewnia sprawny i prawidłowy rozrachunek oraz rozliczanie transakcji zawartych na rynku regulowanym prowadzonym przez tę spółkę, przez zawarcie umowy z podmiotem uprawnionym do dokonywania rozrachunku oraz rozliczania transakcji.

1b. Podmiot uprawniony do dokonywania rozrachunku oraz rozliczania transakcji powinien spełniać następujące warunki:

- 1) wykorzystywać rozwiązania zapewniające sprawne i prawidłowe wykonywanie powierzonych mu czynności, w tym spełniać warunki techniczne dokonywania odpowiednio rozrachunku lub rozliczeń transakcji;

2) zapewniać wykonywanie powierzonych mu czynności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu i nienaruszający interesów uczestników tego obrotu.

1c. Warunki, o których mowa w ust. 1b pkt 1, w zakresie spełniania warunków technicznych, uważa się za spełnione w przypadku Krajowego Depozytu oraz w przypadku:

- 1) spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6, oraz spółki prowadzącej izbę rozrachunkową – w zakresie powierzenia dokonywania rozrachunku transakcji;
- 2) spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1 i 3, oraz spółki prowadzącej izbę rozliczeniową – w zakresie powierzenia dokonywania rozliczenia transakcji.

2. (uchylony)

2a. (uchylony)

2b. (uchylony)

2c. (uchylony)

2d. (uchylony)

2e. (uchylony)

2f. (uchylony)

3. (uchylony)

Art. 18a. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany może czasowo zawiesić lub ograniczyć obrót instrumentami finansowymi w przypadku znacznego wahania cen tych instrumentów finansowych na tym rynku lub na rynku powiązany, na okres nie dłuższy niż miesiąc, oraz, w przypadkach i na zasadach określonych w regulaminie rynku regulowanego, w szczególności gdy jest to niezbędne do zachowania stabilności rynku, może unieważnić, zmienić lub skorygować dowolną transakcję.

2. Spółka prowadząca rynek regulowany zapewnia odpowiedni sposób wyznaczania parametrów zawieszenia obrotu instrumentami finansowymi, który uwzględnia płynność różnych kategorii i podkategorii aktywów, charakter modelu rynku i rodzaje uczestników, oraz zapewnia uniknięcie poważnych zakłóceń prawidłowego zawierania transakcji.

3. Spółka prowadząca rynek regulowany przekazuje Komisji informacje o parametrach zawieszania obrotu określonymi instrumentami finansowymi oraz

informuje Komisję o istotnych zmianach tych parametrów w terminie 3 dni roboczych od dnia ich wprowadzenia.

4. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

5. W przypadku gdy spółka prowadząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, który jest istotny z punktu widzenia płynności danego instrumentu finansowego, zawiesza obrót tym instrumentem finansowym na podstawie ust. 1, niezwłocznie informuje o tym Komisję. Spółka prowadząca rynek regulowany powiadamia Komisję o przywróceniu obrotu danym instrumentem finansowym.

6. W celu prawidłowego wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 5, spółka prowadząca rynek regulowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wprowadza niezbędne systemy i procedury zapewniające niezwłoczne przekazanie informacji.

Art. 18b. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany przyjmuje systemy minimalnej wielkości zmiany ceny dla instrumentów finansowych, o których mowa w rozporządzeniu 2017/588.

2. Systemy minimalnej wielkości zmiany ceny, o których mowa w ust. 1:

- 1) są wyznaczane na podstawie przepisów rozporządzenia 2017/588 w sposób odzwierciedlający profil płynności danego instrumentu finansowego na różnych rynkach oraz średnią różnicę pomiędzy ceną kupna a ceną sprzedaży, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia rozsądnie stabilnych cen bez nieuzasadnionego dalszego ograniczania różnicy między ceną kupna a ceną sprzedaży;
- 2) odpowiednio dostosowują minimalną wielkość zmiany ceny dla każdego instrumentu finansowego.

Art. 19. 1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej:

- 1) papiery wartościowe objęte zatwierdzonym prospektem emisyjnym mogą być przedmiotem obrotu na rynku regulowanym wyłącznie po ich dopuszczeniu do tego obrotu;
- 2) dokonywanie oferty publicznej, subskrypcji lub sprzedaży na podstawie tej oferty, z wyjątkiem oferty publicznej, o której mowa w art. 7 ust. 4 pkt 4 i 5, ust. 8 i 8a ustawy o ofercie publicznej, wymaga pośrednictwa firmy inwestycyjnej;

- 3) proponowanie w dowolnej formie i w dowolny sposób nabycia instrumentów pochodnych inkorporujących uprawnienie do nabycia papierów wartościowych określonych w art. 3 pkt 1 lit. a, jeżeli propozycja jest skierowana co najmniej do 150 osób albo do nieoznaczonego adresata, może być dokonywane wyłącznie na rynku regulowanym, w ASO lub na OTF;
- 4) instrumenty pochodne inkorporujące uprawnienie do nabycia papierów wartościowych określonych w art. 3 pkt 1 lit. a mogą być przedmiotem proponowania w dowolnej formie i w dowolny sposób, jeżeli propozycja jest skierowana co najmniej do 150 osób albo do nieoznaczonego adresata, wyłącznie w przypadku gdy te papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, w ASO lub na OTF;
- 5) przedmiotem obrotu zorganizowanego nie mogą być papiery wartościowe emitowane przez instytucje wspólnego inwestowania typu otwartego, z uwzględnieniem rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 694/2014 z dnia 17 grudnia 2013 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych służących określeniu typów zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. Urz. UE L 183 z 24.06.2014, str. 18), inne niż fundusze inwestycyjne zamknięte, fundusze wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 263 ustawy o funduszach inwestycyjnych, unijne AFI, alternatywne fundusze inwestycyjne z siedzibą w państwach będących stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz alternatywne spółki inwestycyjne, o których mowa w ustawie o funduszach inwestycyjnych, wprowadzone do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z przepisami tej ustawy;
- 6) przedmiotem obrotu wyłącznie na rynku regulowanym mogą być papiery wartościowe emitowane przez fundusze wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 263 ustawy o funduszach inwestycyjnych.

2. Transakcja, której przedmiotem jest nabycie lub zbycie instrumentów finansowych lub która prowadzi do powstania takich instrumentów, nie stanowi gry ani zakładu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, ani gry losowej lub zakładu wzajemnego w rozumieniu przepisów o grach hazardowych, nawet jeżeli według wyraźnej lub dorozumianej woli stron rzeczywiste spełnienie wzajemnych świadczeń jest wyłączone, a tylko jedna ze stron jest

obowiązana zapłacić różnicę między umówioną ceną sprzedaży a ceną rynkową w czasie wykonania umowy.

Art. 19a. Działalność polegająca na prowadzeniu wielostronnego systemu może być prowadzona wyłącznie poprzez organizowanie rynku regulowanego, prowadzenie ASO lub OTF, na warunkach określonych w niniejszej ustawie, z wyjątkiem rynku prowadzonego poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, o którym mowa w art. 13d.

Art. 20. 1. W przypadku gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu na rynku regulowanym lub jest zagrożony interes inwestorów, spółka prowadząca rynek regulowany, na żądanie Komisji, wstrzymuje dopuszczenie do obrotu na tym rynku lub rozpoczęcie notowań wskazanymi przez Komisję papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi, na okres nie dłuższy niż 10 dni.

2. W przypadku gdy obrót określonymi papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku regulowanego lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku, lub naruszenia interesów inwestorów, Komisja może zażądać od spółki prowadzącej rynek regulowany zawieszenia obrotu tymi papierami lub instrumentami.

2a. W żądaniu, o którym mowa w ust. 2, Komisja może wskazać termin, do którego zawieszenie obrotu obowiązuje. Termin ten może ulec przedłużeniu, jeżeli zachodzą uzasadnione obawy, że w dniu jego upływu będą zachodziły przesłanki, o których mowa w ust. 2.

2b. Komisja uchyla decyzję zawierającą żądanie, o którym mowa w ust. 2, w przypadku gdy po jej wydaniu stwierdza, że nie zachodzą przesłanki zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku regulowanego lub bezpieczeństwa obrotu na tym rynku, lub naruszenia interesów inwestorów.

3. Na żądanie Komisji, spółka prowadząca rynek regulowany wyklucza z obrotu wskazane przez Komisję papiery wartościowe lub inne instrumenty finansowe, w przypadku gdy obrót nimi zagraża w sposób istotny prawidłowemu funkcjonowaniu rynku regulowanego lub bezpieczeństwu obrotu na tym rynku, albo powoduje naruszenie interesów inwestorów.

3a. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, Komisja może zażądać od spółki prowadzącej rynek regulowany zawieszenia lub wykluczenia z obrotu instrumentów pochodnych powiązanych z papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi niebędącymi papierami wartościowymi, o ile jest to konieczne do osiągnięcia celów zawieszenia lub wykluczenia z obrotu papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi stanowiących instrument bazowy tych instrumentów pochodnych.

4. Żądania, o których mowa w ust. 1–3a, wskazują szczegółowe przyczyny, które je uzasadniają.

4a. Spółka prowadząca rynek regulowany, na wniosek emitenta, może zawiesić obrót danymi papierami wartościowymi lub powiązanych z nimi instrumentami pochodnymi w celu zapewnienia inwestorom powszechnego i równego dostępu do informacji.

4b. Spółka prowadząca rynek regulowany może podjąć decyzję o zawieszeniu lub wykluczeniu papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi z obrotu w przypadku, gdy instrumenty te przestały spełniać warunki obowiązujące na tym rynku, pod warunkiem, że nie spowoduje to znaczącego naruszenia interesów inwestorów lub zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku. Spółka prowadząca rynek regulowany niezwłocznie informuje Komisję o podjęciu decyzji o zawieszeniu lub wykluczeniu instrumentów finansowych z obrotu.

4c. W przypadku otrzymania od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, sprawującego w tym państwie nadzór nad rynkiem regulowanym, informacji o wystąpieniu przez ten organ z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu określonego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, Komisja występuje do spółek prowadzących rynek regulowany, podmiotów prowadzących ASO, podmiotów prowadzących OTF oraz podmiotów systematycznie internalizujących transakcje z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organizujących obrót tymi samymi instrumentami finansowymi lub instrumentami pochodnymi, z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, jeżeli takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu jest związane z podejrzeniem wykorzystywania informacji poufnej, bezprawnego ujawnienia informacji poufnej, manipulacji na

rynku, ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej lub z podejrzeniem naruszenia obowiązku publikacji informacji poufnej o emitencie lub instrumencie finansowym zgodnie z przepisami art. 7 i art. 17 rozporządzenia 596/2014, chyba że takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku.

5. Spółka prowadząca rynek regulowany przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, informację o wstrzymaniu, zawieszeniu lub wykluczeniu z obrotu określonych papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, a także odpowiednio o zawieszeniu lub wykluczeniu z obrotu instrumentów pochodnych powiązanych z tymi papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi niebędącymi papierami wartościowymi. Przepisy art. 19 ustawy o ofercie publicznej stosuje się odpowiednio.

5a. Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu przez Komisję z żądaniem, o którym mowa w ust. 1–3a, 4c lub 7d, oraz przekazuje ją Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich, sprawujących w tych państwach nadzór nad rynkami regulowanymi, ASO lub OTF. W przypadku gdy Komisja nie zgłosiła żądania, o którym mowa w ust. 4c lub 7d, przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich, sprawującym w tych państwach nadzór nad rynkami regulowanymi, ASO lub OTF, informację o niezgłoszeniu takiego żądania wraz z wyjaśnieniami. Informację o niezgłoszeniu żądania na podstawie ust. 4c lub 7d Komisja przekazuje do publicznej wiadomości.

5b. (uchylony)

6. W przypadku gdy dane instrumenty finansowe są również przedmiotem obrotu w ASO lub na OTF, podmiot prowadzący taki system, po powzięciu informacji opublikowanej zgodnie z ust. 5, podejmuje działania mające na celu wypełnienie w odniesieniu do tych instrumentów finansowych żądań Komisji, o których mowa w ust. 1–3a.

6a. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio do podmiotów systematycznie internalizujących transakcje.

7. Spółka prowadząca rynek regulowany nie ponosi opłat za czynności agencji informacyjnej wynikające z przekazywania informacji, o których mowa w ust. 5.

7a. Spółka prowadząca rynek regulowany, która zawiesiła lub wykluczyła z obrotu na tym rynku instrument finansowy, niezwłocznie odpowiednio zawiesza lub wyklucza z obrotu na rynku regulowanym powiązane z nim instrumenty pochodne, w przypadku gdy jest to konieczne do osiągnięcia celów zawieszenia lub wykluczenia z obrotu bazowego instrumentu finansowego.

7b. Instrumentami pochodnymi, o których mowa w ust. 4c, 5, 7a, 7d i 7e, są instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c-i.

7c. Spółka prowadząca rynek regulowany przekazuje niezwłocznie Komisji informację o zawieszeniu lub wykluczeniu z obrotu na rynku regulowanym instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego.

7d. W przypadku zawieszenia lub wykluczenia z obrotu na rynku regulowanym instrumentu finansowego na podstawie ust. 4b lub 7a Komisja występuje do innych spółek prowadzących rynek regulowany, podmiotów prowadzących ASO, podmiotów prowadzących OTF oraz podmiotów systematycznie internalizujących transakcje z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organizujących obrót tymi samymi instrumentami finansowymi lub powiązanymi z nimi instrumentami pochodnymi, z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu związane jest z podejrzeniem wykorzystania informacji poufnej, bezprawnego ujawnienia informacji poufnej, manipulacji na rynku, ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej lub z podejrzeniem naruszenia obowiązku publikacji informacji poufnej o emitencie lub instrumencie finansowym zgodnie z przepisami art. 7 i art. 17 rozporządzenia 596/2014, chyba że takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku.

7e. Przepisy ust. 4c, 5, 5a, 6, 6a i 7a-7d stosuje się odpowiednio do przywrócenia obrotu instrumentem finansowym lub instrumentem pochodnym powiązanych z tym instrumentem finansowym.

8. W przypadku wystąpienia przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny z wnioskiem, o którym mowa:

- 1) w art. 148 pkt 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1937 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 685, 723 i 1637), spółka prowadząca rynek regulowany wyklucza z obrotu wskazane we wniosku papiery wartościowe lub inne instrumenty finansowe;
- 2) w art. 148 pkt 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, spółka prowadząca rynek regulowany zawiesza obrót papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi objętymi tym wnioskiem na okres wskazany we wniosku.

Art. 20a. 1. W przypadku gdy wymaga tego bezpieczeństwo przebiegu aukcji pięciodniowymi kontraktami terminowymi typu future lub zagrożony jest interes uczestników rynku, spółka prowadząca platformę aukcyjną, na żądanie Komisji, unieważnia aukcję.

2. W przypadku gdy aukcja zostaje unieważniona na podstawie ust. 1, wolumen uprawnień do sprzedania na aukcji jest rozdzielany na zasadach określonych w art. 32 ust. 5 rozporządzenia 1031/2010.

3. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno wskazywać szczegółowe przyczyny, które je uzasadniają.

4. Spółka prowadząca platformę aukcyjną przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości, za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, informację o unieważnieniu aukcji i rozdzieleniu wolumenu uprawnień do sprzedania zgodnie z zasadami, o których mowa w ust. 2.

5. Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu z żądaniem, o którym mowa w ust. 1, oraz informację o sposobie podziału wolumenu uprawnień do sprzedania na aukcji, o którym mowa w ust. 2.

6. Spółka prowadząca platformę aukcyjną nie ponosi opłat za czynności agencji informacyjnej wynikające z przekazywania informacji, o której mowa w ust. 4.

Art. 20b. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia, przyjęte praktyki rynkowe w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 9 rozporządzenia 596/2014, biorąc pod uwagę kryteria

określone w art. 13 ust. 2 tego rozporządzenia. Opinia Komisji uwzględnia opinię oceniającą Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, o której mowa w art. 13 ust. 4 rozporządzenia 596/2014.

Rozdział 2

Rynek regulowany

Oddział 1

Organizacja i zasady prowadzenia rynku regulowanego

Art. 21. 1. Rynek regulowany może być prowadzony wyłącznie przez spółkę akcyjną.

2. Przedmiotem działalności spółki prowadzącej rynek regulowany może być wyłącznie prowadzenie rynku regulowanego, prowadzenie ASO, prowadzenie platformy aukcyjnej, prowadzenie OTF, prowadzenie działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach lub prowadzenie innej działalności w zakresie organizowania obrotu instrumentami finansowymi oraz działalności związanej z tym obrotem, z zastrzeżeniem ust. 3 i 3a.

2a. Spółka prowadząca rynek regulowany może prowadzić działalność polegającą na świadczeniu usług w zakresie upowszechniania informacji o:

- 1) instrumentach finansowych niebędących przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi prowadzonym przez tę spółkę;
- 2) towarach giełdowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych niebędących przedmiotem obrotu towarami giełdowymi organizowanego przez tę spółkę;
- 3) instrumentach bazowych lub walorach określonych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. i, do których mogą odnosić się prawa majątkowe.

2b. Spółka prowadząca rynek regulowany może wykonywać czynności powierzone jej przez podmioty należące do jej grupy kapitałowej, o ile:

- 1) pozostają one zgodne z przedmiotem działalności spółki prowadzącej rynek regulowany albo
- 2) stanowią one inne czynności związane z działalnością prowadzoną przez spółkę prowadzącą rynek regulowany i mogą być powierzone przez tę spółkę na podstawie umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1.

3. Spółka prowadząca rynek regulowany może prowadzić działalność w zakresie edukacji, promocji i informacji związanej z funkcjonowaniem rynku kapitałowego.

3a. Spółka prowadząca rynek regulowany, po uprzednim zawiadomieniu Komisji, może organizować obrót towarami giełdowymi w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. Do spółki prowadzącej rynek regulowany, która organizuje obrót towarami giełdowymi, oraz do tego obrotu stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych dotyczące giełdy towarowej, z wyłączeniem art. 5 ust. 2 i ust. 5–7, art. 6–8, art. 9 ust. 1 i art. 12 tej ustawy.

3b. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3a, spółka prowadząca rynek regulowany dołącza regulamin obrotu towarami giełdowymi, do którego stosuje się art. 11 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. O każdej zmianie regulaminu obrotu towarami giełdowymi spółka prowadząca rynek regulowany informuje Komisję.

3c. Komisja może, w terminie 30 dni odpowiednio od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3a, albo od dnia otrzymania informacji o zmianie regulaminu obrotu towarami giełdowymi, zgłosić sprzeciw wobec rozpoczęcia organizowania przez spółkę prowadzącą rynek regulowany obrotu towarami giełdowymi albo jego kontynuowania, jeżeli mogłoby to naruszyć bezpieczeństwo obrotu instrumentami finansowymi lub obrotu towarami giełdowymi.

4. (uchylony)

4a. Spółka prowadząca rynek regulowany oraz podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany mają wyłączne prawo oznaczania prowadzonego rynku regulowanego oznaczeniem „rynek regulowany” lub „giełda instrumentów finansowych”, a w przypadku gdy organizuje obrót papierami wartościowymi oznaczenia prowadzonego rynku regulowanego oznaczeniem „giełda papierów wartościowych” oraz używania tych oznaczeń w prowadzonej przez siebie działalności, reklamie lub informacji reklamowej.

5. Spółka prowadząca rynek regulowany ma wyłączne prawo zamieszczania w firmie spółki oznaczenia „rynek regulowany” lub „giełda instrumentów finansowych”, a w przypadku gdy organizuje obrót papierami wartościowymi – oznaczenia „giełda papierów wartościowych”.

6. (uchylony)

7. Kapitał własny spółki prowadzącej rynek regulowany wynosi co najmniej 10 000 000 zł.

8. Wysokość kapitału własnego, o której mowa w ust. 7, zwiększa się do poziomu niezbędnego do właściwego prowadzenia ASO lub OTF, uwzględniając charakter i zakres transakcji zawieranych w systemie oraz zakres i poziom ryzyka, na które jest narażony każdy z tych systemów.

Art. 21a. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego spółce:

- 1) która jest podmiotem zależnym od instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo od zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego,
- 2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo wobec zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego,
- 3) na którą znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają taki znaczny wpływ na instytucję kredytową w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo na zagraniczny zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego

– następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił podmiotowi, o którym mowa w pkt 1–3, zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie, w celu dokonania oceny akcjonariuszy podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca oraz oceny wiarygodności i doświadczenia członków zarządu podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca lub innych osób mających wpływ na zarządzanie tym podmiotem.

Art. 22. 1. Akcje spółki prowadzącej rynek regulowany mogą być wyłącznie imienne.

2. Akcje spółki prowadzącej rynek regulowany mogą nabywać wyłącznie Skarb Państwa, firmy inwestycyjne, banki, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, zarządzający ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych prowadzący działalność na podstawie zezwolenia, zakłady ubezpieczeń, powszechne towarzystwa emerytalne oraz emitenci papierów wartościowych notowanych na tym rynku regulowanym. Za zgodą Komisji akcje spółki prowadzącej rynek regulowany mogą nabywać inne krajowe i zagraniczne osoby prawne.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku, gdy:

- 1) spółka prowadząca rynek regulowany jest spółką publiczną;
- 2) przedmiotem obrotu na rynku regulowanym prowadzonej przez daną spółkę nie są papiery wartościowe.

4. Spółka prowadząca rynek regulowany niezwłocznie po uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego jest obowiązana podać do publicznej wiadomości listę akcjonariuszy spółki ze wskazaniem:

- 1) imienia, nazwiska oraz miejsca zamieszkania – w przypadku osób fizycznych,
- 2) nazwy albo firmy oraz miejsca siedziby – w przypadku osób prawnych i jednostek nieposiadających osobowości prawnej oraz
- 3) liczby posiadanych przez poszczególnych akcjonariuszy akcji oraz wynikającego z nich udziału w ogólnej liczbie głosów oraz w kapitale zakładowym spółki prowadzącej rynek regulowany.

5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 4, dotyczy akcjonariuszy posiadających akcje w liczbie uprawniającej do wykonywania co najmniej 5% ogólnej liczby głosów lub stanowiącej co najmniej 5% kapitału zakładowego spółki prowadzącej rynek regulowany.

6. W przypadku zmiany danych zawartych na liście, o której mowa w ust. 4, spółka prowadząca rynek regulowany niezwłocznie podaje treść tych zmian do publicznej wiadomości.

Art. 23. (uchylony)

Art. 24. 1. Zawiadomienia Komisji wymaga zamiar bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji spółki prowadzącej rynek regulowany w liczbie:

- 1) stanowiącej co najmniej 5% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego lub
- 2) powodującej osiągnięcie lub przekroczenie 5%, 10%, 15%, 20%, 25%, 33% lub 50% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego

– przy czym posiadanie akcji spółki prowadzącej rynek regulowany przez podmioty pozostające w tej samej grupie kapitałowej uważa się za ich posiadanie przez jeden podmiot.

2. Przez pośrednie nabycie akcji spółki prowadzącej rynek regulowany rozumie się nabycie lub objęcie akcji lub udziałów podmiotu posiadającego bezpośrednio lub pośrednio akcje spółki prowadzącej rynek regulowany, jeżeli w wyniku nabycia lub objęcia dojdzie do osiągnięcia lub przekroczenia 50% ogólnej liczby głosów lub 50% kapitału zakładowego tego podmiotu.

3. Komisji przysługuje prawo zgłoszenia sprzeciwu wobec planowanego bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji spółki prowadzącej rynek regulowany w liczbie nabycia w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy podmiot zamierzający nabyć lub objąć akcje spółki prowadzącej rynek regulowany mógłby wywierać niekorzystny wpływ na prawidłowe i stabilne zarządzanie rynkiem regulowanym. W przypadku niezgłoszenia sprzeciwu Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego nabycie lub objęcie akcji spółki prowadzącej rynek regulowany może zostać dokonane.

3a. Nabycie lub objęcie akcji na warunkach wskazanych w zawiadomieniu może nastąpić:

- 1) po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3 – w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez Komisję albo
- 2) w terminie wyznaczonym przez Komisję – w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez Komisję i wyznaczenia terminu, w ciągu którego nabycie lub objęcie akcji spółki prowadzącej rynek regulowany może zostać dokonane.

4. Wykonywanie prawa głosu z akcji spółki prowadzącej rynek regulowany nabytych lub objętych bez zawiadomienia Komisji, po dokonaniu zawiadomienia lecz przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu lub z naruszeniem wyznaczonego przez Komisję terminu, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane, jest bezskuteczne.

5. W przypadku gdy podmiotem nabywającym akcje spółki prowadzącej rynek regulowany jest zagraniczna firma inwestycyjna, bank zagraniczny albo zagraniczny zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, Komisja zasięga opinii o tym podmiocie od organu nadzoru, który udzielił mu zezwolenia na prowadzenie działalności.

6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio w przypadku gdy podmiotem nabywającym akcje spółki prowadzącej rynek regulowany jest podmiot dominujący wobec podmiotu, o którym mowa w ust. 5, lub podmiot wywierający znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 na podmiot, o którym mowa w ust. 5, a także w przypadku jeżeli w wyniku pośredniego nabycia podmiot, którego akcje są przedmiotem nabycia, stałby się podmiotem zależnym od nabywcy albo podmiotem, na który nabywca zacznie wywierać znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3.

7. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie liczby akcji, które nabywca zamierza nabyć, ich udział w kapitale zakładowym oraz liczbę głosów, jaką nabywca osiągnie na walnym zgromadzeniu, oraz składane pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczenie o źródle pochodzenia środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę za obejmowane lub nabywane akcje spółki prowadzącej rynek regulowany. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

8. Niezgłoszenie przez Komisję sprzeciwu w terminie, o którym mowa w ust. 3, oznacza zgodę na nabycie akcji spółki prowadzącej rynek regulowany, na warunkach wskazanych w zawiadomieniu.

Art. 25. 1. Prowadzenie rynku regulowanego wymaga zezwolenia Komisji, wydanego na wniosek zainteresowanego podmiotu.

2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego zawiera:

- 1) firmę oraz siedzibę spółki;
- 2) dane osobowe członków zarządu i rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany oraz innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności rynku regulowanego lub będą nim kierować;

- 3) przewidywaną wysokość środków własnych i kredytów, przeznaczoną na uruchomienie rynku regulowanego, oraz określenie sposobu finansowania działalności;
- 4) dane o wysokości i strukturze kapitału własnego oraz źródłach jego pochodzenia;
- 5) wskazanie podmiotu lub podmiotów, które będą dokonywać, na podstawie umowy ze spółką, rozliczenia oraz rozrachunku transakcji zawieranych na rynku regulowanym prowadzonym przez spółkę oraz zasad, na jakich ma być dokonywany rozrachunek oraz rozliczenie transakcji przez ten podmiot lub te podmioty;
- 6) dane o przewidywanej lokalizacji rynku regulowanego oraz środkach technicznych umożliwiających funkcjonowanie rynku, w szczególności zapewniających stałą łączność z podmiotami, o których mowa w pkt 5;
- 7) zobowiązanie co najmniej 6 firm inwestycyjnych do prowadzenia działalności na danym rynku regulowanym;
- 8) listę akcjonariuszy spółki posiadających akcje uprawniające do wykonywania co najmniej 5% ogólnej liczby głosów lub stanowiących co najmniej 5% kapitału zakładowego spółki ze wskazaniem posiadanych przez nich udziałów w ogólnej liczbie głosów oraz w kapitale zakładowym spółki.

2a. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany zawiera informacje, o których mowa w art. 2 i art. 3 rozporządzenia 2016/824.

2b. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie OTF przez spółkę prowadzącą rynek regulowany zawiera informacje, o których mowa w art. 2 i art. 6 rozporządzenia 2016/824. W przypadku gdy zgodnie z wnioskiem o udzielenie zezwolenia przedmiotem obrotu na OTF mają być produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym, które muszą być wykonywane przez dostawę, wniosek o udzielenie takiego zezwolenia zawiera także informacje o takich produktach w zakresie, jaki zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/824 jest wymagany wobec klas aktywów w rozumieniu art. 1 pkt 2 tego rozporządzenia.

2c. Informacje, o których mowa w ust. 2a i 2b, przekazuje się również w postaci elektronicznej w formacie wskazanym w art. 9 rozporządzenia 2016/824.

3. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) statut spółki;

- 2) regulamin organizacyjny spółki;
- 3) regulamin rynku regulowanego;
- 4) analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia rynku regulowanego przez najbliższe 3 lata;
- 5) zasady przeprowadzania badania, o którym mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia 2017/584;
- 6) zasady przeprowadzania oceny, o której mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia 2017/584;
- 7) zasady przeprowadzania testów zgodności, o których mowa w art. 9 rozporządzenia 2017/584;
- 8) zasady przeprowadzania testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 14 rozporządzenia 2017/584;
- 9) plan ciągłości działania, o którym mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2017/584;
- 10) zasady i rozwiązania, o których mowa w art. 18 ust. 3 rozporządzenia 2017/584;
- 11) zasady i warunki, o których mowa w art. 21 rozporządzenia 2017/584;
- 12) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014;
- 13) dokumenty i informacje wykazujące spełnienie warunków, o których mowa w art. 2–5, art. 7 ust. 1, 5 i 6, art. 8, art. 10 ust. 2, art. 11–13, art. 15, art. 16 ust. 4 i 5, art. 17, art. 18 ust. 1 i 2, art. 19, art. 20 oraz art. 23 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2017/584;
- 14) umowy albo projekty umów, do których stosuje się art. 6 rozporządzenia 2017/584.

3a. W przypadku gdy spółka zamierza również prowadzić ASO lub OTF, do wniosku należy dołączyć, na żądanie Komisji, regulamin ASO lub regulamin OTF.

4. (uchylony)

5. Wydając zezwolenie, Komisja zatwierdza statut spółki i regulamin rynku regulowanego.

Art. 25a. 1. W skład zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany wchodzi osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy na stanowisku kierowniczym w instytucjach rynku finansowego lub podmiotach świadczących usługi na rzecz instytucji rynku finansowego w zakresie podstawowej

działalności tych instytucji, nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami oraz wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do zarządzania spółką prowadzącą rynek regulowany.

2. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany prowadzi ASO lub OTF, warunki, o których mowa w ust. 1, powinny spełniać osoby kierujące tą działalnością.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, w przypadku gdy prowadzeniem ASO lub OTF kierują członkowie zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany.

4. Spółka prowadząca rynek regulowany zapewnia podnoszenie przez członków swoich organów kwalifikacji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.

5. Liczba funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej pełnionych jednocześnie przez członka zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany jest uzależniona od indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i stopnia złożoności działalności spółki.

6. Członek zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany o istotnym znaczeniu pod względem wielkości, struktury organizacyjnej, charakteru, zakresu i złożoności działalności prowadzonej przez spółkę może sprawować jednocześnie nie więcej niż:

- 1) jedną funkcję członka zarządu i dwie funkcje członka rady nadzorczej albo
- 2) cztery funkcje członka rady nadzorczej.

7. Za jedną funkcję, o której mowa w ust. 6, uznaje się:

- 1) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej;
- 2) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach, w których spółka prowadząca rynek regulowany posiada bezpośrednio lub pośrednio pakiet akcji uprawniający do samodzielnego lub w porozumieniu z innymi podmiotami wykonywania co najmniej 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub stanowiący co najmniej 10% udziału w kapitale zakładowym.

8. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do funkcji sprawowanych przez członka zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany w podmiotach nieprowadzących działalności gospodarczej oraz do reprezentantów Skarbu Państwa.

9. Na wniosek rady nadzorczej Komisja, biorąc pod uwagę w szczególności zakres, skalę i złożoność działalności prowadzonej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, może wyrazić zgodę na sprawowanie przez członka zarządu lub rady nadzorczej spółki, o której mowa w ust. 6, jednej dodatkowej funkcji członka rady nadzorczej ponad ograniczenia przewidziane w tym przepisie, jeżeli nie zagrozi to należytemu wykonywaniu przez członka zarządu lub rady nadzorczej powierzonych mu obowiązków w spółce prowadzącej rynek regulowany. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wydanych zgodach.

10. W przypadku gdy uzasadnia to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, ustanawia ona komitet do spraw nominacji, w skład którego wchodzi co najmniej 3 członków rady nadzorczej spółki.

11. Do zadań komitetu do spraw nominacji należy:

- 1) rekomendowanie kandydatów do zarządu spółki, z uwzględnieniem niezbędnej wiedzy, kompetencji i doświadczenia zarządu jako całości, koniecznych do zarządzania spółką prowadzącą rynek regulowany oraz z uwzględnieniem różnorodności w składzie zarządu spółki;
- 2) określenie zakresu obowiązków dla kandydata do zarządu spółki, wymagań w zakresie wiedzy i kompetencji oraz przewidywanego zaangażowania pod względem poświęcanego czasu, niezbędnych do pełnienia funkcji;
- 3) określenie wartości docelowej reprezentacji niedostatecznie reprezentowanej w zarządzie spółki płci oraz opracowanie polityki różnorodności w składzie zarządu spółki zmierzającej do osiągnięcia tej wartości docelowej, uwzględniającej szeroki zestaw cech i kompetencji wymaganych w przypadku osób pełniących funkcję członków zarządu;
- 4) dokonywanie okresowej oceny, co najmniej raz w roku, struktury, wielkości i składu zarządu oraz rekomendowanie zmian w zakresie podziału zadań członków zarządu;
- 5) dokonywanie okresowej oceny, co najmniej raz w roku, wiedzy, kompetencji i doświadczenia zarządu jako całości i poszczególnych członków zarządu oraz odpowiednie informowanie zarządu o wynikach tej oceny;

6) dokonywanie okresowego przeglądu polityki zarządu w odniesieniu do doboru i powoływania osób zajmujących stanowiska kierownicze i przedstawienie zaleceń.

12. Komitet do spraw nominacji, wykonując swoje zadania, uwzględnia potrzebę zapewnienia, aby proces decyzyjny w zarządzie spółki prowadzącej rynek regulowany nie został zdominowany przez osoby, których działania niekorzystnie wpłyną na interes spółki prowadzącej rynek regulowany.

13. W celu realizacji zadań komitet do spraw nominacji może korzystać z zasobów niezbędnych do realizacji jego zadań, w tym z usług doradztwa zewnętrznego.

14. Przepisów ust. 11 pkt 1 i 2 nie stosuje się do członków zarządu, którzy zgodnie z postanowieniami statutu spółki prowadzącej rynek regulowany powoływani są przez inny organ spółki niż rada nadzorcza.

15. W przypadku gdy członek zarządu spółki, która złożyła wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego, pełni funkcję członka zarządu innej spółki prowadzącej rynek regulowany, wymogi określone w ust. 1 uznaje się za spełnione.

Art. 25b. 1. Zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego uprawnia spółkę prowadzącą rynek regulowany do instalowania na terytorium innego państwa członkowskiego systemów informatycznych i urządzeń technicznych, umożliwiających dostęp do rynku regulowanego podmiotom prowadzącym działalność na terytorium innego państwa członkowskiego.

2. Spółka prowadząca rynek regulowany jest obowiązana zawiadomić Komisję o zamiarze podjęcia czynności, o których mowa w ust. 1.

2a. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, w zakresie prowadzonego przez spółkę prowadzącą rynek regulowany ASO lub OTF, zawiera informacje określone w art. 5 rozporządzenia 2017/1018.

3. Komisja przekazuje informację, o której mowa w ust. 2, w terminie miesiąca właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego czynności określone w ust. 1 mają być podjęte.

Art. 25c. 1. W przypadku łączenia się spółek prowadzących rynek regulowany oraz organizujących ASO zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego oraz

uprawnienie do organizowania ASO spółki przejmowanej nie przechodzą na spółkę przejmującą.

2. W przypadku podziału spółki prowadzącej rynek regulowany oraz organizującej ASO w sposób, o którym mowa w art. 529 § 1 pkt 1, 3 lub 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego oraz uprawnienie do organizowania ASO spółki dzielonej nie przechodzą na spółkę przejmującą, która prowadzi rynek regulowany oraz organizuje ASO.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym prowadzonym przez spółkę przejmowaną lub spółkę dzieloną uznaje się za dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym prowadzonym przez spółkę przejmującą odpowiednio z dniem połączenia, dniem podziału lub dniem wydzielenia.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, instrumenty finansowe wprowadzone do ASO organizowanego przez spółkę przejmowaną lub spółkę dzieloną uznaje się za wprowadzone do ASO organizowanego przez spółkę przejmującą odpowiednio z dniem połączenia, dniem podziału lub dniem wydzielenia.

5. W przypadku podziału spółki prowadzącej rynek regulowany oraz organizującej ASO, w planie podziału wskazuje się spółkę, na którą przechodzi zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego oraz uprawnienie do organizowania ASO, z uwzględnieniem ust. 2.

6. W przypadku łączenia się spółek prowadzących rynek regulowany oraz organizujących ASO w sposób, o którym mowa w art. 492 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, na spółkę nowo zawiązaną przechodzi wskazane w planie połączenia zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego oraz uprawnienie do organizowania ASO. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 5 lub 6, spółka dzielona lub spółki łączące się informują Komisję o zgłoszeniu do sądu rejestrowego, odpowiednio planu podziału lub planu połączenia, w terminie 5 dni od dnia, w którym nastąpiło zgłoszenie.

8. Spółka nowo zawiązana lub spółka przejmująca niezwłocznie, nie później niż w terminie 5 dni od dnia powzięcia informacji o wpisie do Krajowego Rejestru

Sądowego spółki nowo zawiązanej lub połączenia, informuje Komisję o dokonanych wpisach.

9. W przypadku odmowy dokonania wpisu przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio.

10. Przepisy ust. 1–9 stosuje się odpowiednio do spółek prowadzących rynek regulowany na innej podstawie niż zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego.

11. W przypadku gdy spółki, o których mowa w ust. 1, organizują obrót towarami giełdowymi w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, przepisy ust. 1–10 stosuje się odpowiednio.

Art. 25d. 1. Zarząd spółki prowadzącej rynek regulowany zapewnia skuteczne i ostrożne zarządzanie rynkiem regulowanym, w tym właściwy i przejrzysty podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności, a także wdrożenie rozwiązań w celu przeciwdziałania powstawaniu konfliktu interesów.

2. Rada nadzorcza spółki prowadzącej rynek regulowany sprawuje nadzór nad wypełnianiem przez zarząd obowiązków, o których mowa w ust. 1, oraz ocenia adekwatność i skuteczność przyjętych rozwiązań.

Art. 26. 1. Komisja odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego, jeżeli z analizy wniosku i dołączonych do niego dokumentów wynika, że podmiot występujący z wnioskiem nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu.

2. Komisja odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego, jeżeli członkowie zarządu lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany lub inne osoby, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności rynku regulowanego lub będą nim kierować, nie spełniają wymagań, o których mowa w art. 25a ust. 1, lub nie dają rękojmi skutecznego i ostrożnego zarządzania rynkiem regulowanym.

Art. 26a. Komisja odmawia wydania spółce prowadzącej rynek regulowany zezwolenia odpowiednio na prowadzenie ASO lub OTF, jeżeli:

- 1) wniosek nie spełnia wymagań określonych odpowiednio w art. 25 ust. 2a lub 2b;
- 2) dokumenty załączone do wniosku nie są zgodne pod względem treści z przepisami prawa lub ze stanem faktycznym;

- 3) z analizy wniosku i załączonych do niego dokumentów wynika, że podmiot występujący z wnioskiem nie zapewni prowadzenia działalności objętej wnioskiem w sposób:
- a) zgodny z przepisami prawa regulującymi odpowiednio sposób prowadzenia ASO lub OTF lub
 - b) niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi, lub
 - c) należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu.

Art. 27. 1. Dokonanie zmian w składzie zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany wymaga zgody Komisji, udzielanej na wniosek organu uprawnionego do powoływania i odwoływania członków zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany. Komisja odmawia udzielenia zgody, jeżeli proponowane zmiany nie zapewniają prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu.

2. Zamiar zawarcia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany umowy skutkującej zmianą podmiotu dokonującego rozrachunku lub rozliczania transakcji wymaga zawiadomienia Komisji.

3. Podmiot uprawniony do zawierania transakcji na rynku regulowanym może powierzyć dokonywanie rozrachunku zawieranych przez niego transakcji podmiotowi innemu niż ten, który na podstawie umowy ze spółką prowadzącą rynek regulowany dokonuje rozrachunku transakcji zawieranych na tym rynku. Zamiar powierzenia dokonywania rozrachunku wymaga zawiadomienia Komisji.

4. Komisja w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, zgłasza sprzeciw wobec planowanego zawarcia umowy skutkującej zmianą podmiotu dokonującego rozrachunku lub rozliczania transakcji lub wobec planowanego powierzenia dokonywania rozrachunku transakcji podmiotowi innemu niż ten, który na podstawie umowy ze spółką prowadzącą rynek regulowany dokonuje rozrachunku transakcji zawieranych na rynku regulowanym, w przypadku gdy podmiot, z którym ma zostać zawarta umowa, albo podmiot wskazany zgodnie z ust. 3 nie spełnia warunków, o których mowa w art. 18 ust. 1b.

5. W przypadku gdy podmiot dokonujący rozrachunku lub rozliczania transakcji nie spełnia warunków, o których mowa w art. 18 ust. 1b, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać spółce prowadzącej rynek regulowany rozwiązanie umowy zawartej

z tym podmiotem. Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego rozwiązanie umowy powinno zostać dokonane.

6. W przypadku gdy podmiot, któremu podmiot uprawniony do zawierania transakcji na rynku regulowanym powierzył dokonywanie rozrachunku transakcji, nie spełnia warunków, o których mowa w art. 18 ust. 1b, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać zmianę podmiotu dokonującego rozrachunku transakcji. Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego zmiana podmiotu powinna zostać dokonana.

Art. 28. 1. Rada nadzorcza spółki prowadzącej rynek regulowany, na wniosek zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany, uchwała regulamin rynku regulowanego, a także zmiany tego regulaminu.

2. Regulamin rynku regulowanego określa w szczególności:

- 1) kryteria i warunki dopuszczania papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych do obrotu na poszczególnych rynkach, w tym papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym w innym państwie członkowskim;
- 2) sposób i tryb rozstrzygania sporów dotyczących przebiegu transakcji;
- 3) rodzaje transakcji zawieranych na rynku regulowanym;
- 4) porządek obrotu papierami wartościowymi i innymi instrumentami finansowymi na rynku regulowanym;
- 5) warunki i tryb notowania, zawieszania i zaprzestania notowania papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych na rynku regulowanym;
- 6) sposób ustalania i ogłaszania kursów;
- 7) dni sesyjne i godziny sesji;
- 8) zasady anulowania transakcji;
- 9) sposób klasyfikowania papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych notowanych na rynku regulowanym;
- 10) system informacyjny rynku regulowanego;
- 11) wysokość stałej opłaty rocznej za korzystanie z urządzeń rynku regulowanego;
- 12) wysokość opłat transakcyjnych i sposoby ich naliczania;
- 13) obowiązki informacyjne emitentów papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu wyłącznie na rynku regulowanym niebędącym rynkiem oficjalnych notowań, a także warunki uznania informacji za równoważne informacjom bieżącym i okresowym, w przypadku emitentów z siedzibą w państwie

niebędącym państwem członkowskim, dla których Rzeczpospolita Polska jest państwem macierzystym w rozumieniu art. 55a ustawy o ofercie publicznej – w zakresie określonym w art. 61 tej ustawy;

- 14) sposób postępowania w przypadku naruszenia przez emitentów obowiązków informacyjnych określonych w regulaminie;
- 15) postanowienia mające na celu wykrywanie i zapobieganie wykorzystywaniu informacji poufnych lub przeciwdziałanie i ujawnianie przypadków manipulacji na rynku, o której mowa w art. 12 rozporządzenia 596/2014;
- 15a) zasady zawieszania lub ograniczania obrotu instrumentami finansowymi w przypadku znacznego wahania cen tych instrumentów;
- 15b) zasady zmiany, unieważniania lub korekty transakcji;
- 15c) mechanizmy umożliwiające kontrolę otwartych pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych, innych niż towarowe instrumenty pochodne, o których mowa w art. 32f ust. 7, w szczególności umożliwiające:
 - a) monitorowanie otwartych pozycji członków rynku regulowanego,
 - b) uzyskiwanie od członka rynku regulowanego dostępu do informacji, w tym do istotnych dokumentów dotyczących wielkości i celu pozycji lub zaangażowania, informacji na temat beneficjentów rzeczywistych lub właścicieli instrumentu bazowego oraz do informacji na temat wspólnych ustaleń oraz powiązanych aktywów lub pasywów na rynku instrumentu bazowego,
 - c) żądanie od członka rynku regulowanego, aby usunął lub zmniejszył daną pozycję tymczasowo lub na stałe,
 - d) jednostronne podjęcie odpowiednich działań w celu zapewnienia usunięcia lub zmniejszenia danej pozycji, jeżeli członek rynku regulowanego nie zastosuje się do żądania, o którym mowa w lit. c,
 - e) w stosownych przypadkach, żądanie od członka rynku regulowanego, aby przywrócił płynność na rynku zgodnie z ustaloną ceną i wolumenem, tymczasowo, z wyraźnym zamiarem złagodzenia skutków dużej lub dominującej pozycji.
- 16) (uchylony)
- 17) (uchylony)

3. Regulamin rynku regulowanego może określać dodatkowe warunki dopuszczania papierów wartościowych do obrotu stosowane wyłącznie w celu ochrony interesu inwestorów. W takim przypadku podmiot składający wniosek o dopuszczenie danych papierów wartościowych do obrotu powinien zostać powiadomiony o tych warunkach przed jego złożeniem.

4. W przypadku opłat, o których mowa w ust. 2 pkt 12, spółka prowadząca rynek regulowany może określić w regulaminie wyższe opłaty:

- 1) od zleceń, które są następnie anulowane;
- 2) od członków rynku regulowanego, dla których współczynnik zleceń anulowanych w stosunku do zleceń wykonanych przekracza limity określone przez spółkę prowadzącą rynek regulowany;
- 3) od członków rynku regulowanego, którzy stosują technikę handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości.

Art. 29. 1. Dokonywanie zmian w statucie spółki prowadzącej rynek regulowany i regulaminie rynku regulowanego wymaga zgody Komisji. Komisja odmawia udzielenia zgody na dokonanie zmian w statucie i regulaminie, jeżeli proponowane zmiany są sprzeczne z przepisami prawa lub mogłyby naruszyć bezpieczeństwo obrotu.

2. Spółka prowadząca rynek regulowany jest obowiązana informować Komisję o wszelkich zmianach danych, o których mowa w art. 25 ust. 2.

3. Spółka prowadząca rynek regulowany udostępnia uczestnikom obrotu regulamin rynku regulowanego i jego zmiany oraz inne ustanowione przez spółkę regulacje obowiązujące na prowadzonym przez nią rynku, co najmniej na 2 tygodnie przed dniem ich wejścia w życie.

Art. 29a. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany, która prowadzi obrót w zakresie instrumentów pochodnych, których cena zależy bezpośrednio lub pośrednio od ceny lub wartości uprawnień do emisji, może, za zezwoleniem Komisji, prowadzić platformę aukcyjną, na której jest prowadzona sprzedaż pięciodniowych kontraktów terminowych typu future, o ile po uzyskaniu zezwolenia platforma ta została wyznaczona na podstawie art. 30 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 1031/2010 oraz została wpisana do wykazu, o którym mowa w Załączniku III tego rozporządzenia.

2. Spółka prowadząca rynek regulowany, która organizuje obrót towarami giełdowymi, o których mowa w art. 21 ust. 3a, może, za zezwoleniem Komisji, prowadzić platformę aukcyjną, na której prowadzona jest sprzedaż dwudniowych kontraktów na rynku kasowym, o ile po uzyskaniu zezwolenia platforma ta została wyznaczona na podstawie art. 30 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 1031/2010 oraz została wpisana do wykazu, o którym mowa w Załączniku III tego rozporządzenia.

3. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie platformy aukcyjnej, o której mowa w ust. 1 lub 2, zawiera:

- 1) wskazanie osób, które będą kierować działalnością w zakresie prowadzenia platformy aukcyjnej;
- 2) wskazanie rodzajów produktów, które będą sprzedawane na aukcjach organizowanych w ramach prowadzenia platformy aukcyjnej;
- 3) opis warunków technicznych i organizacyjnych prowadzenia platformy aukcyjnej;
- 4) opis zasad zarządzania ryzykiem związanym z prowadzeniem platformy aukcyjnej;
- 5) opis zasad określania algorytmu ustalającego kolejność ofert, o którym mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia 1031/2010;
- 6) zasady określania metodyki, o której mowa w art. 7 ust. 6 rozporządzenia 1031/2010;
- 7) wskazanie podmiotów uprawnionych do świadczenia usług rozliczenia i rozrachunku, które będą dokonywać, na podstawie umowy ze spółką, czynności związanych z płatnościami i dostarczaniem uprawnień do emisji sprzedawanych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną oraz zarządzaniem wnoszonych zabezpieczeń;
- 8) wskazanie zasad działania związanych z płatnościami, dostarczaniem uprawnień do emisji i zarządzaniem wnoszonych zabezpieczeń, wynikających z umów, o których mowa w pkt 7;
- 9) analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia platformy aukcyjnej w okresie kolejnych 3 lat od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności platformy aukcyjnej.

4. Do wniosku dołącza się:

- 1) szczegółowe zasady organizowania aukcji;

- 2) regulamin zarządzania konfliktami interesów;
- 3) regulamin ochrony przepływu informacji poufnej, o której mowa w art. 62 ust. 1 rozporządzenia 1031/2010, oraz innych informacji stanowiących tajemnicę zawodową;
- 4) wewnętrzną procedurę w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 5) regulamin ochrony przepływu oraz przeciwdziałania wykorzystaniu informacji wewnętrznej, o której mowa w art. 37 lit. a rozporządzenia 1031/2010;
- 6) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014, lub procedurę przeciwdziałania manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010.

5. Osoby kierujące działalnością w zakresie prowadzenia platformy aukcyjnej powinny spełniać warunki, o których mowa w art. 25a ust. 1.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się, jeżeli prowadzeniem platformy aukcyjnej kierują członkowie zarządu rynku regulowanego.

7. W celu ustalenia przestrzegania wymogów, określonych w rozporządzeniu 1031/2010 nałożonych na prowadzącego platformę aukcyjną, Komisja może żądać od spółki prowadzącej rynek regulowany przedstawienia innych informacji i dokumentów dotyczących prowadzenia platformy aukcyjnej niż zawarte we wniosku.

8. Komisja rozpoznaje wniosek o zezwolenie na prowadzenie platformy aukcyjnej w terminie 2 miesięcy od dnia jego złożenia.

9. Zezwolenie zawiera:

- 1) firmę, siedzibę oraz adres spółki prowadzącej platformę aukcyjną;
- 2) wskazanie czynności, na wykonywanie których jest udzielone zezwolenie;
- 3) (uchylony)

10. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia na prowadzenie platformy aukcyjnej, jeżeli z treści wniosku, załączonych do wniosku dokumentów i informacji lub informacji i dokumentów przedstawionych na żądanie Komisji wynika, że spółka prowadząca rynek regulowany nie zapewni prowadzenia platformy aukcyjnej w sposób zgodny z przepisami prawa lub nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu na tej platformie oraz należycie zabezpieczający interesy uczestników aukcji.

Art. 29b. 1. Prowadzenie platformy aukcyjnej odbywa się na zasadach określonych w rozporządzeniu 1031/2010, przepisach niniejszej ustawy oraz ustanowionych przez spółkę prowadzącą rynek regulowany szczegółowych zasadach organizowania aukcji.

2. Szczegółowe zasady organizowania aukcji w szczególności określają:

- 1) produkty, które będą sprzedawane na aukcjach;
- 2) zasady ustalania i publikacji dat i godzin aukcji;
- 3) zasady ustalania i publikacji kalendarza aukcji;
- 4) zasady przeprowadzania aukcji;
- 5) format ofert składanych na aukcji oraz sposób ich składania;
- 6) wymagania, o których mowa w art. 19 ust. 2 lit. e i f rozporządzenia 1031/2010;
- 7) tryb wprowadzania środków zaradczych, o których mowa w art. 57 rozporządzenia 1031/2010;
- 8) rodzaje dokumentów i informacji wymaganych dla dokonania oceny spełnienia warunków, o których mowa w art. 19 ust. 3 rozporządzenia 1031/2010;
- 9) zasady rozpatrywania wniosków o dopuszczenie do składania ofert;
- 10) tryb i warunki odmowy udzielenia, cofnięcia lub zawieszenia dopuszczenia do składania ofert;
- 11) rodzaje alternatywnych możliwości dostępu do aukcji;
- 12) tryb i warunki przeprowadzenia kontroli podmiotów uprawnionych do bezpośredniego składania ofert na aukcjach, o których mowa w rozporządzeniu 1031/2010;
- 13) rodzaje kar, które mogą być stosowane wobec podmiotów uprawnionych do bezpośredniego składania ofert na aukcjach, naruszających obowiązki związane z uczestnictwem w aukcji;
- 14) procedurę przeciwdziałania i ujawniania przypadków manipulacji na rynku, o której mowa w art. 37 lit. b rozporządzenia 1031/2010, lub manipulacji na rynku, o której mowa w art. 12 rozporządzenia 596/2014;
- 15) sposób przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 16) sposób i tryb pozasądowego rozstrzygnięcia sporów dotyczących przebiegu aukcji;
- 17) strukturę i wysokość opłat.

Art. 29c. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany może prowadzić działalność polegającą na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, po uzyskaniu zezwolenia Komisji.

2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach powinien spełniać wymogi, o których mowa w art. 131b pkt 1–4 i 6.

3. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach w przypadkach, o których mowa w art. 131d pkt 1–4.

4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być udzielone równocześnie z udzieleniem zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego.

Art. 30. 1. Przewodniczący Komisji lub osoba przez niego upoważniona ma prawo:

- 1) wstępu do siedziby i do lokalu spółki prowadzącej rynek regulowany celem wglądu do ksiąg, dokumentów i innych nośników informacji;
- 2) uczestniczyć w posiedzeniach rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany oraz w walnych zgromadzeniach.

2. Na żądanie Przewodniczącego Komisji lub osoby przez niego upoważnionej, osoby uprawnione do reprezentowania spółki prowadzącej rynek regulowany lub wchodzące w skład jej organów zarządzających i nadzorczych albo pozostające z tą spółką w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt spółki, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, spoczywa również na biegłym rewidencie oraz osobach uprawnionych do reprezentowania firmy audytorskiej lub pozostających z tą firmą w stosunku pracy – w zakresie dotyczącym czynności podejmowanych przez te osoby lub firmę, w związku z badaniem sprawozdań finansowych spółki prowadzącej rynek regulowany lub świadczeniem na rzecz spółki prowadzącej rynek regulowany innych usług wymienionych w art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. poz. 1089 oraz z 2018 r. poz. 398 i 1669). Nie narusza to obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 78 tej ustawy.

4. Na pisemne żądanie Komisji zarząd spółki prowadzącej rynek regulowany jest obowiązany do:

- 1) zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia lub
- 2) umieszczenia spraw wskazanych przez Komisję w porządku obrad walnego zgromadzenia.

5. W przypadku niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 4, do żądania Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 401 § 1 i 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

6. Komisja może nakazać radzie nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany niezwłoczne podjęcie, nie później jednak niż w terminie 10 dni roboczych, uchwały w określonej sprawie.

7. Komisja może zaskarżyć do sądu uchwałę walnego zgromadzenia lub rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany, w terminie 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o uchwale, w drodze powództwa o jej uchylenie, jeżeli uchwała narusza przepisy prawa, postanowienia statutu, regulaminu lub zasady bezpieczeństwa obrotu albo jeżeli została podjęta z naruszeniem przepisów prawa, postanowień statutu lub regulaminu.

8. W razie powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia wynika z odrębnych przepisów lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, Komisja może zlecić kontrolę tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych firmie audytorskiej. W przypadku gdy kontrola wykaże istnienie istotnych nieprawidłowości, spółka prowadząca rynek regulowany zwraca Komisji koszty przeprowadzenia kontroli.

9. Biegły rewident lub firmy audytorskie badające sprawozdanie finansowe spółki prowadzącej rynek regulowany niezwłocznie przekazują Komisji oraz radzie nadzorczej i zarządowi spółki istotne informacje, w których posiadanie weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących:

- 1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez spółkę, członków jej zarządu lub pracowników przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego, zasad uczciwego obrotu lub interesów uczestników obrotu;
- 2) powstanie zagrożenia dla dalszego funkcjonowania spółki;

- 3) odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego spółki, wydanie opinii negatywnej dotyczącej jej sprawozdania finansowego lub wniesienie zastrzeżeń w tej opinii.

10. Biegły rewident lub firma audytorska może odstąpić od powiadomienia rady nadzorczej i zarządu, o którym mowa w ust. 9, jeżeli przemawiają za tym ważne powody.

11. Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 9, nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 78 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.

Art. 30a. W celu zapewnienia przestrzegania przez spółkę prowadzącą rynek regulowany przepisów ustawy, przepisów wykonawczych wydanych na jej podstawie, przepisów ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, przepisów rozporządzenia 1031/2010, rozporządzenia 596/2014, rozporządzenia 600/2014, rozporządzenia 2017/584 oraz innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej mających zastosowanie do spółki prowadzącej rynek regulowany Komisja może zalecić zaprzestanie w wyznaczonym terminie działania naruszającego te przepisy lub niepodejmowanie takiego działania w przyszłości.

Art. 31. 1. Stronami transakcji zawieranych na rynku regulowanym mogą być wyłącznie:

- 1) firmy inwestycyjne;
- 2) zagraniczne firmy inwestycyjne nieprowadzące działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Krajowy Depozyt albo spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1 i 3 – w przypadku, o którym mowa w art. 59 ust. 3;
- 4) spółka prowadząca izbę rozliczeniową – w przypadku, o którym mowa w art. 68c ust. 3.

2. Stronami transakcji zawieranych na rynku regulowanym mogą być również, na warunkach określonych w regulaminie rynku regulowanego, inne podmioty nabywające i zbywające instrumenty finansowe we własnym imieniu i na własny rachunek:

- 1) będące uczestnikami Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 lub 2, lub spółki prowadzącej izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową, o której mowa w art. 68a;
- 2) niebędące uczestnikami podmiotu, o którym mowa w pkt 1, pod warunkiem wskazania podmiotu będącego uczestnikiem podmiotu, o którym mowa w pkt 1, który zobowiązał się do wypełniania obowiązków w związku z rozliczaniem zawartych transakcji.

3. Czynność prawna mająca za przedmiot transakcję zawieraną na rynku regulowanym dokonana przez podmioty inne niż określone w ust. 1 i 2 jest nieważna.

4. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby uprawnione do reprezentowania zagranicznej firmy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, będącej stroną transakcji zawieranych na rynku regulowanym, lub wchodzące w skład jej statutowych organów albo pozostające z nią w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tej firmy inwestycyjnej, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie transakcji zawieranych na rynku regulowanym.

5. Komisja powiadamia właściwy organ nadzoru zagranicznej firmy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, o wystąpieniu z żądaniem, o którym mowa w ust. 4, a także o każdym przypadku niewykonania albo nienależytego wykonania tego obowiązku.

6. Jeżeli pomimo środków podjętych przez organ nadzoru, który udzielił zezwolenia zagranicznej firmie inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, firma ta nie wykonuje obowiązku określonego w ust. 4 albo nie wykonuje go należycie, Komisja może, w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania obrotu instrumentami finansowymi lub ochrony interesów inwestorów, po uprzednim poinformowaniu tego organu, nałożyć na tę firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

Art. 32. 1. Uchwałę w sprawie dopuszczenia instrumentów finansowych do obrotu na rynku regulowanym podejmuje zarząd spółki prowadzącej rynek regulowany w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

2. W przypadku gdy złożony wniosek jest niekompletny lub konieczne jest uzyskanie dodatkowych informacji, odpowiednio zarząd lub rada nadzorcza spółki prowadzącej rynek regulowany może – w zakresie niezbędnym do stwierdzenia, czy instrumenty finansowe będące przedmiotem wniosku spełniają kryteria i warunki, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1 – żądać uzupełnienia wniosku lub przedstawienia tych informacji. W takim przypadku bieg terminów, o których mowa w ust. 1 i 3, zaczyna się w momencie spełnienia żądania przez wnioskodawcę.

3. Zarząd spółki prowadzącej rynek regulowany odmawia dopuszczenia instrumentów finansowych do obrotu na rynku regulowanym, jeżeli nie są spełnione kryteria i warunki, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 1. W przypadku odmowy, wnioskodawcy przysługuje odwołanie do rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany, w terminie określonym w regulaminie rynku regulowanego. Rozpatrzenie odwołania następuje w terminie miesiąca od dnia jego złożenia.

4. Uchwałę rady nadzorczej spółki prowadzącej rynek regulowany nieuwzględniającą odwołania wnioskodawca może zaskarżyć do sądu właściwego miejscowo dla siedziby spółki prowadzącej rynek regulowany, w terminie 14 dni od dnia powzięcia wiadomości o uchwale, jeżeli odmowa dopuszczenia narusza postanowienia regulaminu rynku regulowanego. Wyrok sądu uwzględniający powództwo zastępuje uchwałę o dopuszczeniu instrumentów finansowych do obrotu na rynku regulowanym.

5. Obligacje zamienne, obligacje z prawem pierwszeństwa lub warranty subskrypcyjne mogą być dopuszczone do obrotu na rynku oficjalnych notowań, pod warunkiem, że akcje emitowane w celu realizacji uprawnień wynikających z tych papierów wartościowych są jednocześnie objęte wnioskiem o dopuszczenie do obrotu na tym rynku albo są już notowane na tym samym lub na innym rynku oficjalnych notowań lub na rynku regulowanym w innym państwie członkowskim.

6. Spółka, której akcje są dopuszczone do obrotu na danym rynku oficjalnych notowań, ma obowiązek złożyć wniosek o dopuszczenie do obrotu na tym rynku akcji tego samego rodzaju nowej emisji, będących przedmiotem oferty publicznej, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia zakończenia subskrypcji, albo ustania ograniczenia ich zbywalności – jeżeli takie ograniczenie było ustanowione.

Art. 32a. 1. Spółka prowadząca rynek regulowany jest obowiązana archiwizować dokumenty i inne nośniki informacji związane z prowadzeniem rynku

regulowanego lub platformy aukcyjnej, w tym regulaminy, procedury oraz inne regulacje wewnętrzne.

2. Spółka prowadząca rynek regulowany jest obowiązana archiwizować dokumenty oraz inne nośniki informacji, o których mowa w ust. 1, w sposób zabezpieczający je przed zniszczeniem, utratą lub modyfikacją.

3. Obowiązek archiwizowania, o którym mowa w ust. 1, wygasa z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym dokumenty lub nośniki informacji zostały sporządzone lub otrzymane, a w przypadku regulaminów, procedur oraz innych regulacji wewnętrznych – z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym przestały one obowiązywać.

Oddział 1a

Limity pozycji

Art. 32b. 1. Ilekroć w niniejszym oddziale jest mowa o:

- 1) podmiocie finansowym – rozumie się przez to podmiot, który jest:
 - a) firmą inwestycyjną,
 - b) bankiem lub instytucją kredytową w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe,
 - c) zakładem ubezpieczeń,
 - d) towarzystwem funduszy inwestycyjnych, funduszem inwestycyjnym otwartym, specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym, funduszem inwestycyjnym zamkniętym, alternatywną spółką inwestycyjną, zarządzającym ASI, spółką zarządzającą, funduszem zagranicznym, unijnym AFI lub zarządzającym z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych,
 - e) funduszem emerytalnym lub towarzystwem emerytalnym w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych,
 - f) CCP,
 - g) centralnym depozytem papierów wartościowych;
- 2) podmiocie niefinansowym – rozumie się przez to podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2017/591.

2. W przypadku gdy działania CCP są podejmowane na podstawie regulaminów i procedur ustanowionych na podstawie odpowiednich przepisów prawa, w tym zgodnie z procedurą na wypadek niewykonania zobowiązania przez uczestnika rozliczającego, o której mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia 648/2012, CCP nie jest uznawany za podmiot finansowy.

Art. 32c. 1. Komisja, w drodze decyzji, może ustalić limity otwartych pozycji dla towarowych instrumentów pochodnych zgodnie z przepisami rozdziału III rozporządzenia 2017/591. Komisja wskazuje termin wykonania decyzji, nie krótszy niż miesiąc od dnia jej ogłoszenia.

2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Informacje o ich wydaniu Komisja przekazuje niezwłocznie do publicznej wiadomości za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej.

4. Limity pozycji, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania do pozycji otwartych przez podmiot niefinansowy lub pozycji otwartych na jego rachunek, jeżeli można je zakwalifikować jako zmniejszające ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową tego podmiotu niefinansowego. Podmiot niefinansowy składa do Komisji wnioski o uznanie pozycji w towarowych instrumentach pochodnych za zmniejszającą ryzyko bezpośrednio związane z jego działalnością handlową zgodnie z art. 8 rozporządzenia 2017/591. Pozycję zmniejszającą ryzyko związane bezpośrednio z działalnością handlową podmiotu niefinansowego określa się zgodnie z art. 7 rozporządzenia 2017/591.

5. Limity pozycji określają maksymalną wielkość pozycji netto w towarowych instrumentach pochodnych, które podmiot finansowy lub niefinansowy może posiadać, znajdujących się w obrocie w systemie obrotu instrumentami finansowymi lub znajdujących się poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, o ile są ekonomicznie równoważne z tymi, które znajdują się w obrocie w systemie obrotu instrumentami finansowymi.

6. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja zasięga opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, a także:

- 1) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki – w przypadku gdy instrumentem bazowym towarowego instrumentu pochodnego jest paliwo lub energia w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755, z późn. zm.¹⁰⁾);
- 2) ministra właściwego do spraw rynków rolnych – w przypadku gdy instrumentem bazowym towarowego instrumentu pochodnego jest produkt rolny;
- 3) właściwego ministra kierującego działem administracji rządowej obejmującym sprawy produkcji, wydobycia lub obrotu określonym towarem, innym niż określony w pkt 1 i 2 – w przypadku gdy instrumentem bazowym towarowego instrumentu pochodnego jest towar inny niż określony w pkt 1 i 2.

7. Komisja, po zasięgnięciu opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, może zmienić ustalony limit pozycji zgodnie z opinią tego Urzędu. W przypadku nieuwzględnienia opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych Komisja przekazuje mu swoje stanowisko wraz z uzasadnieniem i publikuje to stanowisko wraz z uzasadnieniem na swojej stronie internetowej.

8. Limity pozycji ustalone przez Komisję podlegają przeglądowi w przypadku istotnej zmiany na rynku wpływającej na wartości, na podstawie których są ustalane. W takim przypadku Komisja ustala nowy limit pozycji zgodnie z przepisami rozdziału III rozporządzenia 2017/591. Do ponownego ustalenia limitu pozycji stosuje się przepisy ust. 1–7.

9. W przypadku gdy jest to uzasadnione koniecznością zapewnienia płynności rynku i prawidłowości funkcjonowania tego rynku, Komisja może, w decyzji, o której mowa w ust. 1, ustalić limity pozycji niższe od określanych zgodnie z przepisami rozdziału III rozporządzenia 2017/591. Limity takie nie mogą zostać wprowadzone na dłużej niż 6 miesięcy. W przypadku gdy jest to uzasadnione koniecznością zapewnienia płynności rynku i prawidłowości funkcjonowania tego rynku, Komisja może przedłużyć okres obowiązywania niższego limitu pozycji o kolejne 6 miesięcy.

10. W przypadku ustalenia przez Komisję limitów pozycji zgodnie z ust. 9 Komisja informuje o tym Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych. W przypadku jego negatywnej opinii Komisja może zmienić ustalony

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 685, 771, 1000, 1356, 1629 i 1637.

limit pozycji zgodnie z tą opinią. W przypadku nieuwzględnienia opinii tego Urzędu Komisja publikuje swoje stanowisko wraz z uzasadnieniem na swojej stronie internetowej.

11. W przypadku gdy wolumen obrotu towarowego instrumentu pochodnego znajdującego się w systemie obrotu instrumentami finansowymi w więcej niż jednym państwie członkowskim jest największy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Komisja ustala jednolity limit pozycji, który ma być stosowany do wszystkich transakcji w ramach tego towarowego instrumentu pochodnego. Komisja, ustalając jednolity limit pozycji oraz zmiany tego limitu, przeprowadza konsultacje z właściwymi organami nadzoru innych państw członkowskich, sprawującymi w tych państwach nadzór nad systemami obrotu instrumentami finansowymi, w których obrót tym towarowym instrumentem pochodnym jest znaczny.

12. W przypadku gdy jednolity limit pozycji ustalony przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który jest właściwy ze względu na największy wolumen obrotu towarowym instrumentem pochodnym na rynku podlegającym nadzorowi tego organu, nie zapobiega:

- 1) wykorzystywaniu informacji poufnej, bezprawnemu ujawnianiu informacji poufnej lub manipulacji na rynku,
- 2) nieprawidłowościom w wycenie i rozliczaniu instrumentów, w tym nie zapobiega pozycjom powodującym zakłócenia na rynku, w szczególności nie zapewnia spójności między cenami instrumentów pochodnych w miesiącu dostawy a cenami kasowymi towaru bazowego

– Komisja przekazuje swoje zastrzeżenia temu organowi, z tym że w przypadku braku porozumienia między właściwym organem nadzoru innego państwa członkowskiego a Komisją może ona skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.

13. W zakresie obrotu towarowym instrumentem pochodnym spółka prowadząca system obrotu instrumentami finansowymi współpracuje z właściwymi organami systemów obrotu instrumentami finansowymi z innych państw członkowskich, w których odbywa się obrót tym towarowym instrumentem pochodnym, oraz podmiotami posiadającymi otwarte pozycje w tym towarowym instrumencie pochodnym, w szczególności przez wymianę informacji umożliwiających kontrolę otwartych pozycji w zakresie tego instrumentu.

14. W przypadku gdy limit pozycji ustalany w drodze decyzji, o której mowa w ust. 1, dotyczy produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, Komisja powiadamia o ustalonym limicie Agencję do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki.

15. W przypadku gdy limit pozycji ustalony w drodze decyzji, o której mowa w ust. 1, dotyczy towarowych instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są:

- 1) paliwo lub energia w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne – Komisja zawiadamia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i współpracuje z nim w zakresie monitorowania wpływu takiego limitu na rynek paliw i energii;
- 2) produkty rolne – Komisja zawiadamia ministra właściwego do spraw rynków rolnych i współpracuje z nim w zakresie monitorowania wpływu takiego limitu na rynek towarów rolnych;
- 3) towary inne niż określone w pkt 1 i 2 – Komisja zawiadamia właściwego ministra kierującego działem administracji rządowej obejmującym sprawy produkcji, wydobycia lub obrotu takimi towarami i współpracuje z nim w zakresie monitorowania wpływu takiego limitu na rynek takich towarów.

Art. 32d. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania podmiotu finansowego lub podmiotu niefinansowego lub wchodzące w skład ich statutowych organów albo pozostające z nimi w stosunku pracy są obowiązane niezwłocznie sporządzić i przekazać, na koszt tych podmiotów, kopie dokumentów i innych nośników informacji oraz udzielić pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie nadzoru sprawowanego przez Komisję.

Art. 32e. 1. Jeżeli jest to niezbędne dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku oraz bezpieczeństwa obrotu, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) nakazać podmiotowi finansowemu lub podmiotowi niefinansowemu zmniejszenie wielkości otwartych pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych lub
- 2) zakazać podmiotowi finansowemu lub podmiotowi niefinansowemu zawierania transakcji w zakresie określonego towarowego instrumentu pochodnego.

2. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja zawiadamia Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego o zamiarze zastosowania środków, o których mowa w ust. 1, przekazując jednocześnie:

- 1) informacje o przyczynach zastosowania takich środków;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę (firmę) oraz informacje o siedzibie i adresie podmiotu, wobec którego takie środki mają być zastosowane;
- 3) informacje o limicie, który zgodnie z art. 32c ust. 1 obowiązuje podmiot, wobec którego takie środki mają być zastosowane, oraz o rodzaju towarowego instrumentu pochodnego, którego ten limit dotyczy, i o niestosowaniu przez ten podmiot limitów pozycji na podstawie art. 8 rozporządzenia 2017/591, ze wskazaniem przyczyn ich niestosowania.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego nie później niż 24 godziny przed wydaniem decyzji.

4. W przypadku otrzymania przez Komisję zawiadomienia od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego o wprowadzeniu przez ten organ wobec określonego podmiotu finansowego lub podmiotu niefinansowego nakazu zmniejszenia wielkości otwartych pozycji w zakresie towarowych instrumentów pochodnych lub zakazu zawierania transakcji w zakresie określonego towarowego instrumentu pochodnego, Komisja może wobec tego samego podmiotu zastosować środki, o których mowa w ust. 1. W takim przypadku Komisja zawiadamia Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o rodzaju wprowadzanego środka nie później niż 24 godziny przed wydaniem decyzji o jego wprowadzeniu.

5. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 1, dotyczą produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, Komisja powiadamia o wprowadzonych środkach Agencję do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki.

6. W przypadku gdy środki, o których mowa w ust. 1, dotyczą towarowych instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są:

- 1) paliwa lub energia – Komisja przed wydaniem decyzji zasięga opinii Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki;

- 2) produkty rolne – Komisja przed wydaniem decyzji zasięga opinii ministra właściwego do spraw rynków rolnych;
- 3) towary inne niż określone w pkt 1 i 2 – Komisja przed wydaniem decyzji zasięga opinii właściwego ministra kierującego działem administracji rządowej obejmującym sprawy produkcji, wydobycia lub obrotu towarami innymi niż określone w pkt 1 i 2.

Art. 32f. 1. Firma inwestycyjna lub spółka prowadząca rynek regulowany, prowadzące system obrotu instrumentami finansowymi, które dopuszczają do obrotu towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji:

- 1) podają do publicznej wiadomości, za pośrednictwem agencji informacyjnej, o której mowa w art. 58 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, oraz przekazują Komisji i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych cotygodniowe sprawozdanie zawierające zbiorcze zestawienie pozycji utrzymywanych przez poszczególne kategorie podmiotów, o których mowa w ust. 4 pkt 1–5, w odniesieniu do poszczególnych towarowych instrumentów pochodnych, uprawnień do emisji lub instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, będących przedmiotem obrotu w prowadzonych przez firmę inwestycyjną lub spółkę prowadzącą rynek regulowany systemach obrotu instrumentami finansowymi, z uwzględnieniem liczby długich i krótkich pozycji w każdym towarowym instrumencie pochodnym, uprawnieniach do emisji lub instrumentach pochodnych, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, dla każdej z takich kategorii podmiotów, ich zmian od czasu poprzedniego sprawozdania, procentowego udziału całkowitej liczby otwartych pozycji w każdym towarowym instrumencie pochodnym, uprawnieniu do emisji lub instrumencie pochodnym, którego instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, dla każdej z takich kategorii podmiotów, i liczby osób posiadających takie pozycje w każdej z takich kategorii podmiotów;
- 2) przekazują Komisji, co najmniej raz dziennie oraz na żądanie Komisji, zestawienie pozycji posiadanych w ramach danego systemu obrotu instrumentami finansowymi przez wszystkie osoby, w tym członków lub uczestników oraz ich klientów.

2. W przypadku gdy firma inwestycyjna zawiera transakcje poza systemem obrotu instrumentami finansowymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub poza systemem obrotu instrumentami finansowymi innego państwa członkowskiego, których przedmiotem są towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, będące przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w systemie obrotu instrumentami finansowymi innego państwa członkowskiego, lub pośredniczy w zawieraniu takich transakcji, firma inwestycyjna przekazuje, raz dziennie, odpowiednio Komisji lub właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego właściwemu dla systemu obrotu instrumentami finansowymi innego państwa członkowskiego, w którym te instrumenty finansowe znajdują się w obrocie, a w przypadku gdy towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, znajdują się w obrocie w systemach obrotu instrumentami finansowymi kilku państw członkowskich – organowi nadzoru państwa członkowskiego właściwemu ze względu na największy wolumen obrotu tym instrumentem finansowym, zestawienie pozycji w zakresie tych instrumentów finansowych lub ekonomicznie równoważnych kontraktów będących przedmiotem obrotu poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, a także pozycji jej klientów, zgodnie z art. 26 rozporządzenia 600/2014, a także w przypadku, gdy zgodnie z art. 8 rozporządzenia 1227/2011 przekazanie takiego zestawienia jest wymagane.

3. Członkowie rynku regulowanego, ASO oraz OTF przekazują, co najmniej raz dziennie, firmie inwestycyjnej lub spółce prowadzącej rynek regulowany szczegółowe informacje o ich własnych pozycjach w kontraktach znajdujących się w obrocie w systemie obrotu instrumentami finansowymi prowadzonym przez tę firmę inwestycyjną lub przez tę spółkę, a także o pozycjach swoich klientów.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, są przekazywane w podziale na:

- 1) firmy inwestycyjne, banki lub instytucje kredytowe w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 2) towarzystwa funduszy inwestycyjnych, fundusze inwestycyjne, alternatywne spółki inwestycyjne, zarządzających ASI, spółki zarządzające, fundusze

zagraniczne, unijne AFI lub zarządzających z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych;

- 3) inne instytucje finansowe, w tym zakłady ubezpieczeń oraz fundusze emerytalne lub towarzystwa emerytalne w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;
- 4) operatorów statków powietrznych, o których mowa w art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, lub podmioty prowadzące instalację, o których mowa w art. 3 pkt 16 tej ustawy, wykonujące wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są uprawnienia do emisji – w przypadku uprawnień do emisji lub związanych z nimi instrumentów pochodnych;
- 5) inne podmioty.

5. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz zestawienia, o których mowa w ust. 2, zawierają rozróżnienie między pozycjami zidentyfikowanymi jako pozycje, które obiektywnie zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową, a innymi pozycjami.

6. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy towarowych instrumentów pochodnych będących papierami wartościowymi.

7. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, ust. 2 i 3, nie dotyczą towarowych instrumentów pochodnych będących papierami wartościowymi, jeżeli maksymalna liczba wyemitowanych papierów wartościowych nie przekracza 2 500 000.

Oddział 2

(uchylony)

Oddział 3

(uchylony)

Oddział 4

(uchylony)

DZIAŁ III

System depozytowo-rozliczeniowy

Art. 45a. 1. Na zasadach określonych w niniejszym dziale, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 1a i 1b, jest prowadzony depozyt papierów wartościowych i rejestracja

instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, rozliczanie i rozrachunek transakcji mających za przedmiot instrumenty finansowe oraz wykonywanie innych czynności związanych z systemem depozytowo-rozliczeniowym.

2. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o uczestniku, rozumie się przez to podmiot będący uczestnikiem odpowiednio Krajowego Depozytu, spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, CCP, izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej.

Art. 45b. 1. Rozliczeniem transakcji mających za przedmiot instrumenty finansowe jest ustalenie wysokości świadczeń pieniężnych i niepieniężnych wynikających z zawartych transakcji, w ramach przyjętego sposobu rozliczenia, do których są zobowiązani lub uprawnieni:

- 1) uczestnicy będący stronami tych transakcji;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 45h ust. 1 – Krajowy Depozyt, spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2, izba rozliczeniowa lub CCP (podmiot rozliczający);
- 3) uczestnicy, którzy na zasadach określonych w regulaminie podmiotu rozliczającego:
 - a) zobowiązali się wobec tego podmiotu do wykonywania obowiązków wynikających z rozliczania transakcji zawartych przez inne podmioty oraz
 - b) w przypadku, gdy rozliczenie transakcji następuje w sposób, o którym mowa w art. 45h – uzyskali zgodę podmiotu zawierającego transakcje na wykonywanie obowiązków, o których mowa w lit. a– (uczestnicy będący stronami rozliczenia).

2. Rozrachunkiem transakcji mających za przedmiot instrumenty finansowe jest obciążenie lub uznanie konta depozytowego, rachunku zbiorczego lub rachunku papierów wartościowych prowadzonego przez Krajowy Depozyt, spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, lub przez izbę rozrachunkową (podmiot przeprowadzający rozrachunek), odpowiednio w związku z transakcją zbycia lub nabycia instrumentów finansowych, a także odpowiednio do ustalonych w trakcie

rozliczenia kwot świadczeń, uznanie lub obciążenie rachunku bankowego lub rachunku pieniężnego wskazanego przez uczestnika będącego stroną transakcji albo stroną rozliczenia.

Art. 45c. Rozliczanie i rozrachunek transakcji oraz rejestracja w zakresie papierów wartościowych:

- 1) emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski,
- 2) opiewających na zbywalne prawa majątkowe wynikające z papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski – mogą być dokonane w odrębnym systemie prowadzonym przez Narodowy Bank Polski.

Art. 45d. Jeżeli sposób rozliczenia transakcji polega na tym, że podmiot, o którym mowa w art. 45b ust. 1, zobowiązany jest do spełnienia świadczenia w wysokości stanowiącej nadwyżkę ponad wartość należnego mu świadczenia pieniężnego lub niepieniężnego, obowiązek spełnienia przez ten podmiot świadczenia w tej wysokości powstaje z chwilą zawarcia transakcji, a w przypadku, o którym mowa w art. 45h ust. 1 – z momentem przyjęcia transakcji do rozliczenia. Nie wyłącza to możliwości ustalenia innej wysokości świadczenia w przypadkach określonych w art. 45f.

Art. 45e. 1. Wszczęcie postępowania upadłościowego, restrukturyzacyjnego, egzekucyjnego lub otwarcie likwidacji, a także podjęcie innych środków prawnych względem uczestnika lub innego podmiotu zawierającego transakcje:

- 1) na rynku regulowanym,
- 2) w ASO,
- 3) poza obrotem zorganizowanym – polegające na sprzedaży instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu, a także inne transakcje, jeżeli na podstawie przepisów prawa podlegają one obowiązkowi rozliczenia przez podmiot rozliczający

– powodujących zawieszenie lub zaprzestanie dokonywania przez niego spłaty zadłużeń albo ograniczających jego zdolność w zakresie swobodnego rozporządzania swoim mieniem, w tym zawieszenie działalności banku w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, nie wywołuje skutków prawnych w stosunku do środków znajdujących się na koncie depozytowym, rachunku

zbiorczym, rachunku papierów wartościowych, rachunku pieniężnym lub rachunku bankowym tego uczestnika lub podmiotu, służącym do realizacji rozliczeń transakcji w zakresie, w jakim środki te są przeznaczone do przeprowadzenia rozrachunku transakcji w podmiocie przeprowadzającym rozrachunek, chociażby postępowanie zostało wszczęte, likwidacja otwarta lub inny środek prawny został podjęty przed przeprowadzeniem jej rozrachunku.

2. Środki prawne, o których mowa w ust. 1, nie wywołują skutków prawnych wobec podmiotu uprawnionego z zabezpieczenia w stosunku do przedmiotu zabezpieczenia ustanowionego przez uczestnika lub przez inny podmiot zawierający transakcje:

- 1) na rynku regulowanym,
- 2) w ASO,
- 3) poza obrotem zorganizowanym – polegające na sprzedaży instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu, a także inne transakcje, jeżeli na podstawie przepisów prawa podlegają one obowiązkowi rozliczenia przez podmiot rozliczający

– na rzecz innego uczestnika lub na rzecz podmiotu rozliczającego, na zasadach określonych w regulaminie podmiotu rozliczającego.

3. Podmiot przeprowadzający rozrachunek transakcji jest uprawniony do wykorzystania:

- 1) środków, o których mowa w ust. 1, należących do podmiotu zawierającego transakcję, o którym mowa w art. 45g ust. 1, oraz

- 2) ustanowionego przez ten podmiot zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 2

– w celu dokonania rozrachunku zawartej przez ten podmiot transakcji, także w przypadku, gdy jej rozliczenie następuje w sposób, o którym mowa w art. 45h.

4. Przepis ust. 1 stosuje się także w przypadku, gdy system rejestracji papierów wartościowych jest prowadzony przez Narodowy Bank Polski.

Art. 45f. 1. W przypadku braku środków na koncie depozytowym, rachunku bankowym wskazanym przez stronę rozliczenia, rachunku zbiorczym, rachunku papierów wartościowych lub rachunku pieniężnym uczestnika będącego stroną transakcji albo stroną rozliczenia, potrzebnych do przeprowadzenia rozrachunku transakcji, podmiot przeprowadzający rozrachunek określa transakcje, których rozrachunek ulega zawieszeniu.

2. System gwarantowania, o którym mowa w art. 59 ust. 2, lub system zabezpieczania, o którym mowa w art. 68c ust. 2, może przewidywać niespełnienie świadczeń na rzecz uczestnika, który spowodował zawieszenie rozrachunku transakcji.

Art. 45g. 1. Podmiot zawierający transakcje podlegające rozliczeniu, niebędący uczestnikiem zobowiązanym do wykonywania obowiązków wynikających z rozliczania tych transakcji, może wykonywać prawa lub obowiązki wynikające z tych transakcji wyłącznie za pośrednictwem uczestnika będącego stroną rozliczenia, na zasadach określonych w ustawie oraz w regulaminie podmiotu rozliczającego.

2. W przypadku gdy rozliczanie transakcji następuje w sposób, o którym mowa w art. 45h, przed rozpoczęciem wykonywania przez uczestnika będącego stroną rozliczenia obowiązków wynikających z rozliczeń transakcji, o których mowa w ust. 1, jest on obowiązany do:

- 1) uzyskania od podmiotu zawierającego transakcje pisemnego oświadczenia, w którym wyraża on zgodę na wykonywanie przez tego uczestnika obowiązków wynikających z rozliczeń zawieranych przez niego transakcji;
- 2) przekazania oświadczenia, o którym mowa w pkt 1, podmiotowi rozliczającemu.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2:

- 1) podmiot rozliczający staje się uprawniony do żądania spełnienia świadczeń wynikających z transakcji zawartych przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, wobec uczestnika będącego stroną rozliczenia;
- 2) uczestnik będący stroną rozliczenia nie może powoływać się wobec podmiotu rozliczającego na zarzuty związane ze stosunkiem prawnym łączącym go z podmiotem zawierającym transakcje.

4. Cofnięcie zgody, o której mowa w ust. 2 pkt 1, lub zajście innego zdarzenia prawnego, które powoduje brak podstaw prawnych do dalszego wykonywania przez uczestnika będącego stroną rozliczenia praw lub obowiązków wynikających z transakcji zawieranych przez podmiot udzielający zgody, wywołuje skutki prawne od chwili wygaśnięcia zobowiązania tego uczestnika wobec podmiotu rozliczającego do wypełniania obowiązków związanych z rozliczaniem tych transakcji. Z chwilą powzięcia przez uczestnika będącego stroną rozliczenia wiadomości o odwołaniu zgody albo o innym zdarzeniu prawnym, które powoduje brak podstaw prawnych do dalszego wykonywania przez uczestnika będącego stroną rozliczenia obowiązków

wynikających z transakcji zawieranych przez podmiot udzielający zgody, jest on obowiązany niezwłocznie wystąpić o rozwiązanie lub zmianę umowy o uczestnictwo w podmiocie rozliczającym w tym zakresie.

5. Rozwiązanie lub zmiana umowy o uczestnictwo w podmiocie rozliczającym, zawartej przez uczestnika będącego stroną rozliczenia transakcji zawieranych przez inny podmiot, nie ma wpływu na obowiązki wynikające z rozliczeń transakcji, które zostały zawarte przed jej rozwiązaniem lub zmianą.

Art. 45h. 1. Sposób rozliczenia transakcji może polegać na wstąpieniu przez podmiot rozliczający w prawa i obowiązki strony transakcji względem:

- 1) drugiej strony transakcji – jeżeli druga strona transakcji jest uczestnikiem i zobowiązała się wobec podmiotu rozliczającego do wykonywania obowiązków wynikających z rozliczenia zawieranych przez nią transakcji albo
- 2) uczestnika będącego drugą stroną rozliczenia transakcji – w przypadku, o którym mowa w art. 45g.

2. Z chwilą przyjęcia transakcji do rozliczenia w sposób, o którym mowa w ust. 1, prawa i obowiązki z niej wynikające wygasają, a w to miejsce:

- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 – strona transakcji staje się uprawniona lub zobowiązana zgodnie z treścią tej transakcji w stosunku do podmiotu rozliczającego albo
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2:
 - a) strona transakcji staje się uprawniona lub zobowiązana zgodnie z treścią tej transakcji w stosunku do uczestnika, który na podstawie zawartej z nią umowy zobowiązał się do wykonywania zadań uczestnika będącego stroną rozliczenia zawieranych przez nią transakcji,
 - b) uczestnik, o którym mowa w lit. a, staje się uprawniony lub zobowiązany zgodnie z treścią tej transakcji w stosunku do podmiotu rozliczającego– (nowacja rozliczeniowa).

3. Wykonanie zobowiązań, o których mowa w ust. 2 pkt 1 oraz pkt 2 lit. b, następuje poprzez spełnienie ustalonego w wyniku rozliczenia transakcji świadczenia rozliczeniowego, którym jest:

- 1) świadczenie należne z tytułu transakcji, w którą wstąpił podmiot rozliczający albo

- 2) suma świadczeń tego samego rodzaju, o których mowa w pkt 1, do których podmiot rozliczający jest uprawniony wobec podmiotu, o którym mowa w ust. 1, pomniejszona o sumę świadczeń tego samego rodzaju, o których mowa w pkt 1, do których spełnienia podmiot rozliczający jest zobowiązany wobec tego podmiotu, albo
- 3) suma świadczeń tego samego rodzaju, o których mowa w pkt 1, do których podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest uprawniony wobec podmiotu rozliczającego, pomniejszona o sumę świadczeń tego samego rodzaju, o których mowa w pkt 1, do których spełnienia podmiot ten jest zobowiązany wobec podmiotu rozliczającego.

Podmiot rozliczający jest uprawniony do pomniejszenia świadczenia rozliczeniowego o świadczenie tego samego rodzaju należne z tytułu uczestnictwa podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w systemie gwarantującym prawidłowe wykonanie zobowiązań wynikających z transakcji.

4. Regulamin podmiotu rozliczającego określa rodzaje transakcji, które podlegają rozliczeniu w sposób, o którym mowa w ust. 1, warunki oraz moment przyjęcia tych transakcji do rozliczenia, a także zakres odpowiedzialności podmiotu rozliczającego z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązań wynikających z tych transakcji. Regulamin podmiotu rozliczającego może także określać szczególne przypadki, w których ze względu na bezpieczeństwo i płynność rozliczeń, zobowiązanie do spełnienia świadczenia rozliczeniowego wygasa przez spełnienie innego świadczenia (świadczenie zastępcze). Wysokość świadczenia zastępczego powinna zostać określona w sposób, który nie prowadzi do pokrzywdzenia podmiotu uprawnionego do jego otrzymania. Do świadczenia zastępczego stosuje się odpowiednio przepis ust. 3 zdanie drugie.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uczestnik będący stroną rozliczenia jest uprawniony do spełnienia świadczenia rozliczeniowego ze środków pieniężnych lub instrumentów finansowych podmiotu, który zawarł transakcję.

6. Skierowanie przez strony transakcji do rozliczenia oznacza, że wyrażają one zgodę na zasady i sposób jej rozliczenia określone w regulaminie podmiotu rozliczającego.

7. Od chwili przyjęcia transakcji do rozliczenia przez podmiot rozliczający uczestnik będący stroną rozliczenia i podmiot rozliczający mogą powoływać się

wyłącznie na zarzuty wynikające ze stosunków prawnych powstałych w miejsce zawartych transakcji, z uwzględnieniem przepisu art. 45g ust. 3 pkt 2.

8. Jeżeli w dniu albo po dniu dokonania rozrachunku transakcji zawartej przez podmiot niebędący stroną rozliczenia, lecz przed dniem zapisania na rachunku papierów wartościowych tego podmiotu nabywanych przez niego w wyniku tej transakcji papierów wartościowych, nastąpiło ustalenie prawa do pożytków z tych papierów, uczestnik będący stroną rozliczenia – z chwilą otrzymania tych pożytków – staje się zobowiązany do ich wydania stronie transakcji.

9. Zobowiązanie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, staje się wymagalne z dniem dokonania rozrachunku transakcji.

10. Spełnienie świadczenia rozliczeniowego, którego przedmiotem są papiery wartościowe następuje w przypadku, o którym mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1 – poprzez, odpowiednio, uznanie konta depozytowego albo rachunku papierów wartościowych, wskazanego przez stronę transakcji podmiotowi rozliczającemu;
- 2) ust. 1 pkt 2 – poprzez uznanie konta depozytowego, wskazanego przez uczestnika będącego stroną rozliczenia podmiotowi rozliczającemu, któremu odpowiada rachunek papierów wartościowych prowadzony dla strony transakcji.

11. Nabycie papierów wartościowych będących przedmiotem transakcji na podstawie ust. 2 pkt 2 przez uczestnika będącego stroną rozliczenia tej transakcji powoduje powstanie po stronie tego uczestnika obowiązków określonych w przepisach rozdziału 4 ustawy o ofercie publicznej wyłącznie w przypadku, gdy papiery te pozostają zapisane na jego rachunku papierów wartościowych w dniu następującym po dniu rozrachunku tej transakcji. Przepis ten stosuje się odpowiednio do nabycia papierów wartościowych przez podmiot rozliczający na podstawie ust. 2.

12. Do nowacji rozliczeniowej nie stosuje się przepisów art. 506–525 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

13. Nowacja rozliczeniowa następująca w ramach rozliczenia transakcji, której przedmiotem jest przeniesienie instrumentów finansowych, nie stanowi sprzedaży ani pożyczki w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

14. W przypadku ogłoszenia upadłości podmiotu rozliczającego, przepis art. 85 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344 i

2491 oraz z 2018 r. poz. 398, 685, 1544 i 1629) stosuje się odpowiednio do transakcji rozliczanych w sposób, o którym mowa w ust. 1 i 2.

15. W przypadku otwarcia wobec podmiotu rozliczającego przyspieszonego postępowania układowego, postępowania układowego lub postępowania sanacyjnego przepisy art. 250 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508 oraz z 2018 r. poz. 149, 398, 1544 i 1629) stosuje się odpowiednio do transakcji rozliczanych w sposób, o którym mowa w ust. 1 i 2.

Art. 45i. Podmiotowi uprawnionemu do prowadzenia rachunku derywatów oraz podmiotowi, który zamierza prowadzić takie rachunki na podstawie art. 117 i spełniają wymogi określone w regulaminie podmiotu rozliczającego, przysługują roszczenia o zawarcie umowy o uczestnictwo w tym podmiocie rozliczającym.

Art. 46. 1. Krajowy Depozyt działa w formie spółki akcyjnej.

2. Akcje Krajowego Depozytu mogą być wyłącznie imienne.

3. Akcjonariuszami Krajowego Depozytu mogą być: spółki prowadzące rynek regulowany, firmy inwestycyjne, banki, Skarb Państwa, Narodowy Bank Polski, międzynarodowe instytucje finansowe, których członkiem jest Rzeczpospolita Polska, a także osoby prawne lub inne jednostki organizacyjne, które prowadzą działalność w zakresie rejestrowania papierów wartościowych, rozliczania lub rozrachunku transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi lub organizowania rynku regulowanego, posiadające siedzibę na terytorium państwa członkowskiego lub państwa należącego do OECD i podlegające nadzorowi właściwego organu nadzoru tego państwa.

4. (uchylony)

5. W sprawach dotyczących sprawozdań zarządu Krajowego Depozytu z działalności spółki, planów działalności i planów finansowych Krajowego Depozytu, sprawozdania z działalności systemu rekompensat, o którym mowa w art. 146 ust. 1, regulaminów, o których mowa w art. 50 ust. 1, art. 66 ust. 2, art. 134 ust. 1, oraz innych regulacji Krajowego Depozytu wydawanych na podstawie tych regulaminów, zarząd lub rada nadzorcza Krajowego Depozytu zasięga opinii zespołu doradczego, składającego się z:

- 1) 2 przedstawicieli reprezentatywnych stowarzyszeń lub organizacji zrzeszających emitentów zdematerializowanych papierów wartościowych;

- 2) 2 przedstawicieli reprezentatywnych stowarzyszeń lub organizacji zrzeszających banki powiernicze;
- 3) 2 przedstawicieli izb gospodarczych, o których mowa w art. 92 ust. 1;
- 4) 2 przedstawicieli podmiotów, o których mowa w art. 51 ust. 3 i 4;
- 5) 1 przedstawiciela każdej ze spółek prowadzących rynek regulowany.

6. Zespół doradczy może, z własnej inicjatywy, wydawać i przedstawiać zarządowi lub radzie nadzorczej Krajowego Depozytu opinie w sprawach, o których mowa w ust. 5.

Art. 46a. 1. Akcjonariusz Krajowego Depozytu jest uprawniony do wykonywania nie więcej niż 40% ogólnej liczby głosów.

2. Akcjonariusze Krajowego Depozytu pozostający w tej samej grupie kapitałowej są uprawnieni do wykonywania łącznie nie więcej niż 40% ogólnej liczby głosów.

Art. 47. 1. Zawiadomienia Komisji wymaga zamiar bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji Krajowego Depozytu w liczbie:

- 1) stanowiącej co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego lub
- 2) powodującej osiągnięcie lub przekroczenie 10%, 20%, 33% lub 50% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego

– przy czym posiadanie akcji Krajowego Depozytu przez podmioty pozostające w tej samej grupie kapitałowej uważa się za ich posiadanie przez jeden podmiot.

2. Przez pośrednie nabycie akcji Krajowego Depozytu rozumie się nabycie lub objęcie akcji lub udziałów podmiotu posiadającego bezpośrednio lub pośrednio akcje Krajowego Depozytu, jeżeli w wyniku nabycia lub objęcia dojdzie do osiągnięcia lub przekroczenia 50% ogólnej liczby głosów lub 50% kapitału zakładowego tego podmiotu.

3. Komisji przysługuje prawo zgłoszenia sprzeciwu wobec planowanego bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub objęcia akcji Krajowego Depozytu w terminie 3 miesięcy od dnia dokonania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że podmiot zamierzający nabyć akcje Krajowego Depozytu mógłby wywierać niekorzystny wpływ na zarządzanie tą

spółką. W przypadku niezgłoszenia sprzeciwu Komisja może wyznaczyć termin, w ciągu którego nabycie akcji Krajowego Depozytu może zostać dokonane.

3a. Nabycie lub objęcie akcji na warunkach wskazanych w zawiadomieniu może nastąpić:

- 1) po upływie terminu, o którym mowa w ust. 3 – w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez Komisję albo
- 2) w terminie wyznaczonym przez Komisję – w przypadku niezgłoszenia sprzeciwu przez Komisję i wyznaczenia terminu, w ciągu którego nabycie akcji Krajowego Depozytu może zostać dokonane.

4. Wykonywanie prawa głosu z akcji Krajowego Depozytu nabytych lub objętych bez zawiadomienia Komisji, po dokonaniu zawiadomienia lecz przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu lub z naruszeniem wyznaczonego przez Komisję terminu, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane, jest bezskuteczne.

5. W przypadku gdy podmiotem nabywającym akcje Krajowego Depozytu jest zagraniczna firma inwestycyjna, bank zagraniczny albo zagraniczny zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, Komisja zasięga opinii organu nadzoru, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności przez te podmioty.

6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy podmiotem nabywającym akcje Krajowego Depozytu jest podmiot dominujący wobec podmiotu, o którym mowa w ust. 5, lub podmiot wywierający znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 na podmiot, o którym mowa w ust. 5, a także w przypadku jeżeli w wyniku pośredniego nabycia podmiot, którego akcje są przedmiotem nabycia, stałby się podmiotem zależnym od nabywcy albo podmiotem, na który nabywca zacznie wywierać znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3.

7. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie liczby akcji, które nabywca zamierza nabyć, ich udział w kapitale zakładowym oraz liczbę głosów, jaką nabywca osiągnie na walnym zgromadzeniu, oraz składane pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczenie o źródle pochodzenia środków pieniężnych przeznaczonych na zapłatę za obejmowane lub nabywane akcje. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula

ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

8. Niezgłoszenie przez Komisję sprzeciwu w terminie, o którym mowa w ust. 3, oznacza zgodę na nabycie akcji Krajowego Depozytu, na warunkach wskazanych w zawiadomieniu.

Art. 47a. 1. Do zawiadomienia o planowanym nabyciu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, dołącza się informacje dotyczące:

- 1) identyfikacji podmiotu składającego zawiadomienie, osób zarządzających jego działalnością oraz osób przewidzianych do objęcia funkcji członków zarządu CCP – o ile podmiot składający zawiadomienie planuje zmiany w tym zakresie;
- 2) identyfikacji CCP, którego dotyczy zawiadomienie;
- 3) działalności zawodowej, gospodarczej lub statutowej podmiotu składającego zawiadomienie i osób, o których mowa w pkt 1, w szczególności przedmiotu tej działalności, zakresu i miejsca jej prowadzenia oraz dotychczasowego jej przebiegu, a także wykształcenia posiadanego przez podmiot składający zawiadomienie, będący osobą fizyczną, i przez osoby, o których mowa w pkt 1;
- 4) grupy, do której należy podmiot składający zawiadomienie, w szczególności jej struktury, należących do niej podmiotów oraz prawnych i faktycznych powiązań kapitałowych, finansowych i osobowych podmiotu składającego zawiadomienie z innymi podmiotami;
- 5) sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu składającego zawiadomienie;
- 6) skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, postępowań warunkowo umorzonych i zakończonych ukaraniem postępowań dyscyplinarnych, jak również innych zakończonych postępowań administracyjnych i cywilnych, dotyczących podmiotu składającego zawiadomienie lub osób, o których mowa w pkt 1, mogących mieć wpływ na ocenę podmiotu składającego zawiadomienie w świetle kryteriów określonych w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 648/2012;
- 7) toczących się postępowań karnych o przestępstwo umyślne – z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego – oraz postępowań w sprawie o przestępstwo skarbowe, jak również innych toczących się postępowań administracyjnych, dyscyplinarnych i cywilnych, mogących mieć wpływ na ocenę podmiotu składającego zawiadomienie w świetle kryteriów określonych w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 648/2012, a prowadzonych przeciwko

podmiotowi składającemu zawiadomienie lub osobom, o których mowa w pkt 1, oraz postępowań związanych z działalnością tego podmiotu i tych osób;

- 8) działań zmierzających do nabycia lub objęcia akcji, lub praw z akcji w liczbie zapewniającej osiągnięcie lub przekroczenie poziomów określonych w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012 albo stania się podmiotem dominującym CCP, a w szczególności docelowego udziału w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu CCP, związanych z tym udziałem uprawnień, sposobu i źródeł finansowania nabycia lub objęcia akcji, lub praw z akcji, zawartych w związku z tymi działaniami umów oraz działania w porozumieniu z innymi podmiotami;
- 9) zamiarów podmiotu składającego zawiadomienie w odniesieniu do przyszłej działalności CCP, w szczególności w zakresie planów marketingowych, operacyjnych, finansowych oraz dotyczących organizacji i zarządzania.

2. Informacje w zakresie kwalifikacji i doświadczenia zawodowego, a także informacje w zakresie określonym w ust. 1 pkt 6 i 7, nie są wymagane w odniesieniu do podmiotu składającego zawiadomienie i osób zarządzających jego działalnością, jeżeli podmiot składający zawiadomienie:

- 1) uzyskał zezwolenie Komisji lub właściwego organu nadzoru nad rynkiem finansowym w innym państwie członkowskim na wykonywanie działalności w państwie członkowskim lub
 - 2) jest spółką prowadzącą rynek regulowany, lub
 - 3) jest spółką prowadzącą giełdę towarową lub giełdową izbę rozrachunkową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych
- o ile okoliczność ta zostanie wykazana w zawiadomieniu.

3. Dokonując oceny, o której mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 648/2012, Komisja uwzględni w szczególności złożone w związku z postępowaniem zobowiązania dotyczące CCP lub ostrożnego i stabilnego nim zarządzania.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty, które należy dołączyć do zawiadomienia w celu przedstawienia informacji określonych w ust. 1, mając na względzie zapewnienie proporcjonalności i dostosowania wymaganych informacji do okoliczności, o których mowa w art. 32 ust. 4 rozporządzenia 648/2012.

Art. 47b. 1. Zawiadomienie i dołączane dokumenty powinny być sporządzone w języku polskim lub przetłumaczone na język polski. Tłumaczenie powinno być

sporządzone przez tłumacza przysięgłego lub właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Dokumenty urzędowe przed tłumaczeniem powinny być zalegalizowane przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązku legalizacji nie stosuje się, jeżeli umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, stanowi inaczej.

Art. 47c. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy prawo kraju właściwego nie przewiduje sporządzania wymaganych dokumentów, podmiot składający zawiadomienie lub osoba, której sprawa dotyczy, może złożyć, w miejsce tych dokumentów, oświadczenie zawierające informacje, o których mowa w art. 47a ust. 1.

Art. 47d. 1. W przypadku nabycia lub objęcia akcji, lub praw z akcji skutkującego osiągnięciem lub przekroczeniem określonego w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012 poziomu posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału:

- 1) z naruszeniem przepisu art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012 albo
- 2) pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 32 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, albo
- 3) przed upływem terminu uprawniającego Komisję do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, albo
- 4) po upływie terminu wyznaczonego przez Komisję na podstawie art. 31 ust. 7 rozporządzenia 648/2012

– z akcji tych nie można wykonywać prawa głosu.

2. W przypadku wykonywania uprawnień podmiotu dominującego CCP:

- 1) z naruszeniem przepisu art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012 albo
- 2) pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 32 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, albo
- 3) przed upływem terminu uprawniającego Komisję do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, albo
- 4) uzyskanych po upływie terminu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012

– członkowie zarządu CCP powołani przez podmiot dominujący lub będący członkami zarządu, prokurentami lub osobami pełniącymi kierownicze funkcje

w podmiocie dominującym nie mogą uczestniczyć w czynnościach z zakresu reprezentacji CCP. W przypadku gdy nie można ustalić, którzy członkowie zarządu zostali powołani przez podmiot dominujący, powołanie zarządu jest bezskuteczne od dnia uzyskania przez ten podmiot uprawnień podmiotu dominującego CCP.

3. Uchwały walnego zgromadzenia CCP podjęte z naruszeniem ust. 1 są nieważne, chyba że spełniają wymogi kworum oraz większości głosów bez uwzględnienia głosów nieważnych.

4. Czynności z zakresu reprezentacji CCP podejmowane z udziałem członków zarządu z naruszeniem ust. 2 są nieważne. Przepis art. 58 § 3 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się odpowiednio.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lub 2, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać zbycie akcji w wyznaczonym terminie.

6. Jeżeli akcje nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 5, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na akcjonariusza CCP karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

Art. 47e. W przypadku gdy wymagają tego interesy CCP oraz członków rozliczających CCP, a wnioskodawca wykaże, że spełnia wymagania, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia 648/2012, oraz że nie występuje przesłanka określona w art. 32 ust. 1 lit. d tego rozporządzenia, Komisja może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w drodze decyzji wydanej na wniosek akcjonariusza, uchylić zakazy, o których mowa w art. 47d ust. 1 lub 2. Do wniosku wnioskodawca dołącza informacje oraz dokumenty, które dołącza się do zawiadomienia o planowanym nabyciu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012.

Art. 48. 1. Do zadań Krajowego Depozytu należy:

- 1) prowadzenie depozytu papierów wartościowych;
- 2) wykonywanie czynności w zakresie prowadzenia systemu rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi ani instrumentami pochodnymi, które zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do ASO;
- 3) nadzorowanie zgodności wielkości emisji z liczbą papierów wartościowych, zarejestrowanych w depozycie papierów wartościowych, znajdujących się w obrocie;

- 4) obsługa realizacji zobowiązań emitentów wobec uprawnionych z papierów wartościowych zarejestrowanych w depozycie papierów wartościowych;
- 5) wykonywanie czynności związanych z wycofywaniem papierów wartościowych z depozytu papierów wartościowych;
- 6) dokonywanie rozrachunku w instrumentach finansowych i środkach pieniężnych w związku z transakcjami zawieranymi na rynku regulowanym oraz transakcjami zawieranymi w ASO w zakresie instrumentów finansowych zarejestrowanych w Krajowym Depozycie;
- 7) zapewnienie prawidłowego funkcjonowania obowiązkowego systemu rekompensat, o którym mowa w art. 133 ust. 1.

2. Do zadań Krajowego Depozytu może należeć również:

- 1) rozliczanie transakcji zawieranych na rynku regulowanym;
- 2) rozliczanie transakcji zawieranych w ASO lub na OTF w zakresie instrumentów finansowych;
- 3) prowadzenie systemu zabezpieczania płynności rozliczeń, w tym systemu gwarantowania rozliczeń transakcji zawartych na rynku regulowanym;
- 4) wykonywanie czynności przewidzianych dla systemu rozliczeniowego, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia 1031/2010, oraz czynności przewidzianych dla systemu rozrachunkowego, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia 1031/2010, na zasadach określonych w tym rozporządzeniu, na podstawie umowy z podmiotem prowadzącym platformę aukcyjną.

3. Krajowy Depozyt może również:

- 1) rejestrować inne instrumenty finansowe niż określone w ust. 1;
- 2) dokonywać rozliczenia i rozrachunku transakcji innych niż zawierane w systemie obrotu instrumentami finansowymi;
- 3) prowadzić system zabezpieczania płynności rozliczeń transakcji, o których mowa w pkt 2.

4. Krajowy Depozyt może obsługiwać obrót papierami wartościowymi innymi niż zdematerializowane. Do obsługi tej stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące prowadzenia depozytu papierów wartościowych, chyba że ustawa stanowi inaczej.

5. Krajowy Depozyt może prowadzić rachunki pieniężne, dokonywać rozliczeń pieniężnych, udzielać pożyczek oraz uczestniczyć w rozrachunkach dokonywanych

przez Narodowy Bank Polski na zasadach stosowanych w przypadku rozrachunków międzybankowych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ust. 1–3.

5a. Krajowy Depozyt może również:

- 1) na zasadach określonych w odrębnym regulaminie, gromadzić i przechowywać informacje dotyczące transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, oraz informacje dotyczące tych instrumentów (repozytorium transakcji);
- 2) prowadzić działalność w zakresie nadawania identyfikatorów, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1247/2012 z dnia 19 grudnia 2012 r. ustanawiającego wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do formatu i częstotliwości dokonywania zgłoszeń dotyczących transakcji do repozytoriów transakcji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 352 z 21.12.2012, str. 20);
- 3) prowadzić działalność polegającą na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach.

5b. Krajowy Depozyt może prowadzić działalność polegającą na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, po uzyskaniu zezwolenia Komisji.

5c. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach powinien spełniać wymogi, o których mowa w art. 131b.

5d. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności polegającej na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach w przypadkach, o których mowa w art. 131d.

5e. Krajowy Depozyt gromadzi i udostępnia do publicznej wiadomości informacje o nieumorzonych obligacjach, listach zastawnych oraz certyfikatach inwestycyjnych wyemitowanych przez poszczególnych emitentów posiadających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, informacje dotyczące wielkości ich zobowiązań z tytułu tych papierów wartościowych, a także informacje pozwalające ustalić zakres i terminowość wykonywania przez nich tych zobowiązań.

6. Minimalna wysokość kapitału własnego Krajowego Depozytu wynosi:

- 1) 20 000 000 zł – w przypadku gdy pełni on wyłącznie funkcje, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 3 pkt 1;
- 2) 30 000 000 zł – w przypadku gdy pełni on także co najmniej jedną z funkcji, o których mowa w ust. 2 oraz ust. 3 pkt 2 i 3.

7. Zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6, ust. 2 i ust. 3 pkt 2 i 3, mogą być wykonywane także przez spółkę akcyjną będącą podmiotem zależnym od Krajowego Depozytu, której Krajowy Depozyt przekazał w drodze pisemnej umowy wykonywanie czynności z zakresu tych zadań. Krajowy Depozyt niezwłocznie informuje Komisję o zawarciu takiej umowy, wskazując podmiot, któremu jest przekazywane wykonywanie czynności oraz zakres tych czynności, jak również niezwłocznie informuje Komisję o zmianie lub rozwiązaniu takiej umowy.

8. Przekazanie przez Krajowy Depozyt wykonywania czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 1 albo ust. 3 pkt 2, musi obejmować również przekazanie czynności z zakresu zadań, o których mowa odpowiednio w ust. 2 pkt 3 albo ust. 3 pkt 3.

9. Minimalna wysokość kapitału własnego spółki, o której mowa w ust. 7, wynosi:

- 1) 20 000 000 zł – w przypadku gdy wykonuje ona wyłącznie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6;
- 2) 10 000 000 zł – w przypadku gdy wykonuje ona wyłącznie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2;
- 3) 30 000 000 zł – w przypadku gdy wykonuje ona czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6 i ust. 2.

10. Spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1–6 – może również rejestrować inne instrumenty finansowe niż określone w ust. 1 pkt 1 oraz dokonywać rozrachunku transakcji zawieranych poza obrotem zorganizowanym;
- 2) ust. 2 – może również rozliczać transakcje zawierane poza obrotem zorganizowanym oraz prowadzić system zabezpieczania płynności rozliczeń takich transakcji.

11. Prawa i obowiązki Krajowego Depozytu wynikające z umów, których przedmiotem jest rejestracja papierów wartościowych lub innych instrumentów

finansowych w depozycie papierów wartościowych, zawartych z emitentami lub wystawcami, przejmuje spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6, która staje się stroną tych umów w miejsce Krajowego Depozytu.

12. Prawa i obowiązki Krajowego Depozytu wynikające z umów o uczestnictwo, o których mowa w art. 52 ust. 1:

- 1) w zakresie dotyczącym rozliczeń transakcji i organizowania systemu zabezpieczania płynności rozliczeń – przejmuje spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2 lub ust. 3 pkt 2 i 3, która w tym zakresie staje się stroną tych umów w miejsce Krajowego Depozytu oraz podmiotem tworzącym i prowadzącym fundusz rozliczeniowy, o którym mowa w art. 65, lub fundusz, o którym mowa w art. 68 – w przypadku jego utworzenia przez Krajowy Depozyt;
- 2) w zakresie dotyczącym prowadzenia kont depozytowych, rachunków zbiorczych i rachunków papierów wartościowych dla uczestników – przejmuje spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6, która w tym zakresie staje się stroną tych umów w miejsce Krajowego Depozytu.

13. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7, której przedmiotem jest przekazanie wykonywania czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6, papiery wartościowe i inne instrumenty finansowe są przenoszone z kont depozytowych, rachunków zbiorczych i rachunków papierów wartościowych prowadzonych przez Krajowy Depozyt na odpowiednie konta i rachunki prowadzone przez spółkę, której zostało przekazane wykonywanie tych czynności.

14. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w ust. 7, której przedmiotem jest przekazanie wykonywania czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 2 lub ust. 3 pkt 2 i 3, Krajowy Depozyt stawia do dyspozycji spółce, której zostało przekazane wykonywanie tych czynności, odpowiednio aktywa wchodzące w skład funduszu rozliczeniowego, o którym mowa w art. 65, lub w skład funduszu, o którym mowa w art. 68 – w przypadku jego utworzenia przez Krajowy Depozyt.

15. Rada nadzorcza spółki, której zostało przekazane wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, lub ust. 3 pkt 2 i 3, na

wniosek zarządu tej spółki, uchwała regulamin wykonywanych czynności, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 50 ust. 4–6.

16. Regulamin, o którym mowa w ust. 15, oraz jego zmiany są zatwierdzane przez Komisję. Zatwierdzenie regulaminu i jego zmian, w zakresie wskazanym w art. 45h ust. 4 oraz w art. 50 ust. 4 pkt 1, 4–5, 11, 12 i 14 następuje po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Przepis art. 50 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 49. (uchylony)

Art. 50. 1. Rada nadzorcza Krajowego Depozytu, na wniosek zarządu, uchwała regulamin Krajowego Depozytu.

2. Regulamin Krajowego Depozytu i jego zmiany są zatwierdzane przez Komisję. Zatwierdzenie regulaminu i jego zmian, w zakresie wskazanym w ust. 4 pkt 1, 4–5, 11, 12 i 14 oraz art. 45h ust. 4 następuje po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

3. Komisja odmawia zatwierdzenia zmian regulaminu Krajowego Depozytu, jeżeli proponowane zmiany są sprzeczne z przepisami prawa lub mogłyby naruszyć bezpieczeństwo obrotu.

4. W zakresie czynności wykonywanych przez Krajowy Depozyt, regulamin określa w szczególności:

- 1) prawa i obowiązki uczestników, tryb i szczególne zasady postępowania w związku z nabywaniem lub utratą statusu uczestnika;
- 2) sposób rejestracji instrumentów finansowych w Krajowym Depozycie, jak również prowadzenia przez uczestników rachunków papierów wartościowych, rachunków zbiorczych i innych rachunków związanych z obsługą rachunków papierów wartościowych;
- 3) zasady dokonywania redukcji wartości lub liczby akcji oraz tryb dokonywania przez emitenta zwrotu wartości akcji w zakresie przeprowadzonej redukcji, w przypadku o którym mowa w art. 56;
- 4) sposób i tryb rozliczania transakcji;
- 4a) procedury stosowane na wypadek niedostarczenia w odpowiednim terminie papierów wartościowych niezbędnych do dokonania rozrachunku transakcji, spełniające wymogi określone w art. 15 rozporządzenia 236/2012;

- 5) sposób obsługi rachunków pieniężnych uczestników;
- 6) sposób obsługi realizacji zobowiązań emitentów wobec uprawnionych z papierów wartościowych;
- [7) tryb wystawiania przez Krajowy Depozyt świadectw oraz zaświadczeń, o których mowa w art. 406³ § 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;]
- <7) tryb wystawiania przez Krajowy Depozyt świadectw oraz zaświadczeń, o których mowa w art. 406³ § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;>**
- [7a) sposób i formę sporządzania, przekazywania oraz udostępniania wykazów, o których mowa w art. 406³ § 6 i 7 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;]
- <7a) sposób i formę sporządzania, przekazywania oraz udostępniania wykazów, o których mowa w art. 406³ § 4 i 5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;>**
- 8) sposób naliczania i wysokość opłat, o których mowa w art. 63, z zastrzeżeniem ust. 4a;
- 9) środki dyscyplinujące i porządkowe, które mogą być stosowane wobec uczestników naruszających obowiązki wynikające z uczestnictwa, oraz zasady i tryb ich stosowania;
- 10) sposób postępowania i środki stosowane w związku z:
 - a) nadzorem nad zgodnością wielkości emisji rejestrowanej przez Krajowy Depozyt z liczbą papierów wartościowych znajdujących się w obrocie,
 - b) kontrolą uczestników w zakresie podejmowanych przez nich czynności w obrocie papierami wartościowymi;
- 11) sposób funkcjonowania systemu rozliczeń i rozrachunku;
- 12) sposób organizacji systemu zabezpieczenia płynności rozliczania transakcji, w szczególności określający system gwarantowania rozliczeń transakcji zawieranych na rynku regulowanym;
- 13) zasady funkcjonowania zespołu doradczego, o którym mowa w art. 46 ust. 5;
- 14) moment wprowadzenia zlecenia rozrachunku do systemu rozrachunku oraz moment, od którego zlecenie rozrachunku nie może zostać odwołane przez uczestnika lub osobę trzecią.

Nowe brzmienie pkt 7 i 7a w ust. 4 w art. 50 wejdzie w życie z dn. 1.01.2021 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1798).

4a. Regulamin Krajowego Depozytu może stanowić, że wysokość opłat pobieranych przez Krajowy Depozyt za czynności, których przedmiotem są papiery wartościowe rejestrowane w depozycie papierów wartościowych za pośrednictwem podmiotu wykonującego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi albo uprawnionego do prowadzenia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rachunków, na których są rejestrowane papiery wartościowe, a także za czynności związane z obsługą realizacji praw wynikających z papierów wartościowych rejestrowanych w ten sposób, podlega powiększeniu o koszty usług obcych ponoszone przez Krajowy Depozyt w związku z wykonywaniem tych czynności przy udziale tego podmiotu. W takim przypadku zarząd Krajowego Depozytu podaje do wiadomości uczestników, z co najmniej dwutygodniowym wyprzedzeniem, informację o wysokości kosztów, o które powiększane są poszczególne opłaty określone w regulaminie Krajowego Depozytu.

5. Regulamin Krajowego Depozytu, jego zmiany oraz inne, wydane na podstawie regulaminu regulacje dotyczące praw i obowiązków uczestników, Krajowy Depozyt udostępnia do wiadomości uczestników co najmniej na 2 tygodnie przed dniem ich wejścia w życie.

6. W przypadku, jeżeli zmiany regulaminu Krajowego Depozytu nie ograniczają praw ani nie zwiększają obowiązków uczestników, Komisja może zezwolić na skrócenie czasu ich wejścia w życie.

Art. 51. 1. Zadania, o których mowa w art. 48 ust. 1 i 2, Krajowy Depozyt oraz spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu tych zadań, wykonują współdziałając z uczestnikami.

2. Uczestnikami mogą być wyłącznie podmioty, których przedmiot przedsiębiorstwa obejmuje prowadzenie rachunków papierów wartościowych lub rachunków zbiorczych, emitenci zdematerializowanych papierów wartościowych, jak również inne instytucje finansowe, jeżeli ich uczestnictwo ma na celu współdziałanie z Krajowym Depozytem lub spółką, o której mowa w ust. 1, w zakresie wykonywania zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 i 2.

3. Uczestnikami mogą być również osoby prawne lub inne jednostki organizacyjne z siedzibą poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonujące zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania

transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi, z zastrzeżeniem że podmioty, których działalność nie podlega nadzorowi właściwego organu sprawującego nadzór nad instytucjami finansowymi w państwie członkowskim albo w państwie należącym do OECD, mogą być uczestnikami za zgodą i na warunkach określonych przez Komisję.

4. Uczestnikami mogą być także zagraniczne firmy inwestycyjne oraz zagraniczne osoby prawne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a ponadto podmioty, dla których w Krajowym Depozycie lub w spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, mogą być prowadzone rachunki zbiorcze.

Art. 52. 1. Uczestnictwo powstaje przez zawarcie z Krajowym Depozytem umowy o uczestnictwo w depozycie papierów wartościowych, zwanej dalej „umową o uczestnictwo”.

2. Podmiotowi, który uzyskał zezwolenie Komisji na prowadzenie rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych lub który zamierza prowadzić takie rachunki na podstawie art. 117 i spełnia wymogi określone w regulaminie Krajowego Depozytu, przysługuje roszczenie o zawarcie umowy o uczestnictwo.

3. Zawarcie umowy o uczestnictwo następuje przez złożenie oświadczenia o zamiarze jej zawarcia przez podmiot uprawniony, w terminie 2 tygodni od dnia złożenia tego oświadczenia, chyba że zarząd Krajowego Depozytu podejmie w tym terminie uchwałę o odmowie jej zawarcia.

4. Od uchwały zarządu odmawiającej zawarcia umowy o uczestnictwo przysługuje odwołanie do rady nadzorczej Krajowego Depozytu. Rada nadzorcza rozpatruje odwołanie w terminie 2 tygodni od dnia jego złożenia.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem art. 48 ust. 12, do uczestnictwa w spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1.

Art. 53. 1. W razie ograniczenia lub pozbawienia uczestnictwa danego podmiotu w Krajowym Depozycie, w przypadkach określonych w regulaminie Krajowego Depozytu, spółka prowadząca rynek regulowany jest obowiązana do ograniczenia albo

zawieszenia działania uczestnika na rynku regulowanym, chyba że inny uczestnik będzie wykonywał zadania związane z rozliczaniem lub rozrachunkiem transakcji.

2. O ograniczeniu albo pozbawieniu uczestnictwa Krajowy Depozyt informuje niezwłocznie spółkę prowadzącą rynek regulowany.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6 lub ust. 2 pkt 1, oraz do uczestnictwa w tej spółce.

Art. 54. 1. Krajowy Depozyt w związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 4 i 5, może otrzymywać od uczestników dane umożliwiające identyfikację ich klientów uprawnionych z określonych papierów wartościowych oraz wskazujące stany ich posiadania w tych papierach wartościowych, według stanu na dany dzień, a w związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 7 i ust. 2 pkt 3, Krajowy Depozyt może żądać od uczestnika przekazania tych danych oraz tych stanów.

2. Krajowy Depozyt może przekazać informacje umożliwiające identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych oraz wskazujące stany ich posiadania w tych papierach wartościowych, według stanu na dany dzień, jeżeli na podstawie właściwego prawa obcego informacji takich może żądać od Krajowego Depozytu emitent papierów wartościowych, podmiot wykonujący poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi albo uprawniony do prowadzenia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rachunków, na których rejestrowane są papiery wartościowe, za pośrednictwem którego papiery wartościowe, których dotyczą te informacje, są rejestrowane w depozycie papierów wartościowych.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Krajowy Depozyt może żądać od uczestnika przekazania informacji umożliwiających identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych oraz wskazujących stany ich posiadania w tych papierach wartościowych, według stanu na dany dzień.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 4 lub 5 oraz ust. 2 pkt 3, w zakresie zadań, które zostały przekazane tej spółce.

Art. 55. 1. Papierom wartościowym danej emisji dającym te same uprawnienia i posiadającym ten sam status w obrocie Krajowy Depozyt nadaje odrębne oznaczenie, zwane dalej „kodem”.

2. Na wniosek emitenta papierom wartościowym różnych emisji dającym te same uprawnienia ich posiadaczom i posiadającym ten sam status w obrocie Krajowy Depozyt może nadać jeden kod, jeżeli uprzednio zawiadomił o tym spółkę prowadzącą rynek regulowany, na którym papiery te są przedmiotem obrotu, lub podmiot organizujący dla nich ASO.

2a. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie tych czynności w przypadku, gdy papiery wartościowe są rejestrowane w depozycie papierów wartościowych prowadzonym przez tę spółkę.

3. Emitent nie może różnicować praw z papierów wartościowych oznaczonych tym samym kodem. Zmiana praw z papierów wartościowych oznaczonych tym samym kodem wymaga nadania odrębnego kodu.

Art. 56. 1. W przypadku gdy:

- 1) zostało uchylone postanowienie sądu o wpisie podwyższenia kapitału zakładowego spółki publicznej do rejestru przedsiębiorców lub
- 2) uchwała walnego zgromadzenia o podwyższeniu tego kapitału została uchylona albo stwierdzono jej nieważność

– a akcje wyemitowane w wyniku podwyższenia zostały uprzednio objęte tym samym kodem razem z innymi akcjami tej spółki, w depozycie papierów wartościowych przeprowadzana jest redukcja wartości nominalnej wszystkich akcji oznaczonych tym kodem.

2. Jeżeli nie jest możliwe przeprowadzenie redukcji, o której mowa w ust. 1, w depozycie papierów wartościowych przeprowadzana jest redukcja ogólnej liczby akcji oznaczonych danym kodem.

3. Na podstawie zawiadomienia o przeprowadzeniu redukcji złożonego przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, właściwy sąd rejestrowy dokonuje odpowiedniej zmiany w rejestrze przedsiębiorców, a następnie wzywa właściwą spółkę do dostosowania w określonym terminie brzmienia statutu do zmienionego stanu prawnego.

4. Spółka publiczna jest obowiązana do zwrotu akcjonariuszom środków uzyskanych w wyniku emisji akcji, które są zapisane na rachunkach akcjonariuszy i zostały objęte redukcją, o której mowa w ust. 1 i 2. Udział poszczególnych akcjonariuszy w wartości środków zwracanych przez emitenta jest wyznaczony odpowiednio stosunkiem zredukowanej wartości nominalnej akcji zapisanych na ich rachunkach papierów wartościowych do wartości nominalnej wszystkich akcji będących przedmiotem redukcji albo stosunkiem liczby akcji zapisanych na ich rachunkach papierów wartościowych, które zostały objęte redukcją, do łącznej liczby zredukowanych akcji.

Art. 57. 1. Rejestracja papierów wartościowych jest prowadzona przez Krajowy Depozyt na:

- 1) kontach depozytowych, które nie pozwalają na identyfikację posiadacza rachunku, na którym te papiery zostały zapisane;
- 2) rachunkach papierów wartościowych;
- 3) rachunkach zbiorczych.

2. Stany na rachunkach papierów wartościowych oraz rachunkach zbiorczych prowadzonych przez uczestników powinny być zgodne ze stanem na odpowiednim koncie depozytowym prowadzonym w Krajowym Depozycie.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, i do kont depozytowych prowadzonych przez tę spółkę w przypadku, gdy papiery wartościowe są rejestrowane w depozycie papierów wartościowych prowadzonym przez tę spółkę.

Art. 57a. 1. Rejestracja instrumentów pochodnych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego jest prowadzona na:

- 1) kontach rozliczeniowych prowadzonych przez podmiot rozliczający;
- 2) rachunkach derywatów oraz w rejestrach prowadzonych przez uczestników podmiotów rozliczających, o których mowa w art. 4a ust. 3.

2. Stany na rachunkach derywatów i w rejestrach prowadzonych przez uczestników podmiotów rozliczających powinny być zgodne ze stanami na odpowiednich kontach rozliczeniowych prowadzonych przez dany podmiot rozliczający.

3. Do środków znajdujących się na koncie rozliczeniowym, rachunku derywatów i w rejestrze prowadzonym przez uczestnika podmiotu rozliczającego przepis art. 45e stosuje się odpowiednio.

Art. 58. Zobowiązanie emitenta opiewające na papiery wartościowe jest wykonane z chwilą otrzymania świadczenia przez uczestnika prowadzącego rachunek papierów wartościowych dla osoby uprawnionej do tego świadczenia, zaś opiewające na pieniądze – z chwilą dokonania przeniesienia środków pieniężnych na rachunek bankowy wskazany przez tego uczestnika.

Art. 59. 1. Organizując i prowadząc rozliczanie transakcji, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1, Krajowy Depozyt określa w szczególności zakres obowiązków stron transakcji lub uczestników będących stronami rozliczenia, w celu prawidłowego spełnienia przez nich świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych, wynikających z zawartych transakcji.

2. Krajowy Depozyt organizuje i zarządza systemem gwarantującym prawidłowe wykonanie zobowiązań wynikających z transakcji.

3. Krajowy Depozyt może wystąpić jako strona transakcji zawartej na rynku regulowanym w związku z funkcjonowaniem systemu, o którym mowa w ust. 2, zgodnie z jego celem.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1.

Art. 60. (uchylony)

Art. 61. (uchylony)

Art. 62. (uchylony)

Art. 63. Krajowy Depozyt oraz spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, pobierają opłaty za czynności dokonywane na rzecz uczestników.

Art. 64. 1. Przewodniczący Komisji lub osoba przez niego upoważniona ma prawo:

- 1) wstępu do siedziby Krajowego Depozytu celem wglądu do ksiąg, dokumentów i innych nośników informacji;

2) uczestniczyć w posiedzeniach rady nadzorczej Krajowego Depozytu oraz w walnych zgromadzeniach.

2. Na żądanie Przewodniczącego Komisji lub osoby przez niego upoważnionej, osoby uprawnione do reprezentowania Krajowego Depozytu lub wchodzące w skład jego zarządu i rady nadzorczej albo pozostające z nim w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt spółki, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 2, spoczywa również na biegłym rewidencie oraz osobach uprawnionych do reprezentowania firmy audytorskiej lub pozostających z tą firmą w stosunku pracy – w zakresie dotyczącym czynności podejmowanych przez te osoby lub firmę, w związku z badaniem sprawozdań finansowych Krajowego Depozytu lub świadczeniem na jego rzecz innych usług wymienionych w art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym. Nie narusza to obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 78 tej ustawy.

4. Na pisemne żądanie Komisji zarząd Krajowego Depozytu jest obowiązany do:

- 1) zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia lub
- 2) umieszczenia spraw wskazanych przez Komisję w porządku obrad walnego zgromadzenia.

5. W przypadku niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 4, do żądania Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 401 § 1 i 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

6. Komisja może nakazać radzie nadzorczej Krajowego Depozytu niezwłoczne podjęcie, jednak nie później niż w terminie 10 dni roboczych, uchwały w określonej sprawie.

7. Komisja może zaskarżyć do sądu uchwałę walnego zgromadzenia lub rady nadzorczej Krajowego Depozytu, w terminie 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o uchwale, w drodze powództwa o jej uchylenie, jeżeli uchwała narusza przepisy prawa, postanowienia statutu, regulaminu lub zasady bezpieczeństwa obrotu albo jeżeli została podjęta z naruszeniem przepisów prawa, postanowień statutu lub regulaminu.

8. W razie powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia wynika z odrębnych przepisów, lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, Komisja może zlecić kontrolę tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych firmie audytorskiej. W przypadku gdy kontrola wykaże istnienie istotnych nieprawidłowości, Krajowy Depozyt zwraca Komisji koszty przeprowadzenia kontroli.

9. Przepisy ust. 1–8 stosuje się odpowiednio do nadzoru sprawowanego przez Komisję nad CCP oraz spółką, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2.

Art. 64a. 1. Na żądanie Prezesa Narodowego Banku Polskiego osoby wchodzące w skład zarządu Krajowego Depozytu lub pozostające z Krajowym Depozytem w stosunku pracy są obowiązane do udzielenia, w terminie określonym w żądaniu, jednak nie krótszym niż 7 dni, pisemnych informacji w sprawach dotyczących działalności Krajowego Depozytu w zakresie dokonywania rozrachunku lub rozliczania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe. W uzasadnionych przypadkach Prezes Narodowego Banku Polskiego może żądać udzielenia tych informacji w krótszym terminie.

2. W przypadku gdy w opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego działalność Krajowego Depozytu w zakresie dokonywania rozrachunku lub rozliczania transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, nie zapewnia bezpiecznego i sprawnego funkcjonowania systemów rozrachunku prowadzonych przez Krajowy Depozyt, Prezes Narodowego Banku Polskiego zawiadamia o tym Przewodniczącego Komisji.

3. Przepisy, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio do CCP oraz spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2.

Art. 65. 1. W przypadku rozliczania przez Krajowy Depozyt transakcji zawieranych na rynku regulowanym, uczestnicy są zobowiązani do wnoszenia do Krajowego Depozytu wpłat, z których tworzy się fundusz zabezpieczający prawidłowe wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji, zwany dalej „funduszem rozliczeniowym”.

2. Fundusz rozliczeniowy zapewnia rozliczanie transakcji zawieranych na rynku regulowanym, w zakresie określonym w regulaminie funduszu rozliczeniowego.

3. Krajowy Depozyt może zarządzać środkami funduszu rozliczeniowego.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1, oraz uczestników tej spółki.

Art. 66. 1. Wysokość wpłat na fundusz rozliczeniowy określa Krajowy Depozyt w zależności od poziomu zobowiązań, które mogą powstać w wyniku rozliczanej przez niego działalności uczestnika w zakresie wskazanym w art. 65 ust. 2. Wysokość wpłat może być również uzależniona od sytuacji finansowej uczestnika.

2. Rada nadzorcza Krajowego Depozytu, na wniosek zarządu, uchwała regulamin określający sposób tworzenia i wykorzystywania funduszu rozliczeniowego. Regulamin i jego zmiany podlegają zatwierdzeniu przez Komisję po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1.

Art. 67. 1. Masa majątkowa funduszu rozliczeniowego stanowi współwłasność łączną uczestników. Nie wyłącza to możliwości indywidualnego określania obowiązków uczestnika w związku z wykorzystaniem funduszu rozliczeniowego, spowodowanym przez działania tego uczestnika.

2. Fundusz rozliczeniowy może składać się z wyodrębnionych funkcjonalnie części, z których każda zawiera środki przeznaczone na zabezpieczenie rozliczenia transakcji zawieranych na poszczególnych rynkach lub na zabezpieczenie rozliczenia określonych rodzajów transakcji.

3. Do środków funduszu rozliczeniowego stosuje się odpowiednio art. 45e.

Art. 68. 1. Krajowy Depozyt może, na podstawie umowy z podmiotem organizującym ASO, prowadzić fundusz zabezpieczający prawidłowe rozliczanie transakcji zawieranych w tym obrocie. Do środków takiego funduszu stosuje się odpowiednio przepisy art. 45e.

2. Fundusz, o którym mowa w ust. 1, tworzony jest z wpłat uczestników. Wysokość wpłat określa Krajowy Depozyt w zależności od poziomu zobowiązań,

które mogą powstać w wyniku rozliczania przez niego transakcji zawieranych przez danego uczestnika w ASO.

3. Masa majątkowa funduszu, o którym mowa w ust. 1, stanowi współwłasność łączną uczestników. Nie wyłącza to możliwości indywidualnego określenia obowiązków uczestnika w związku z wykorzystaniem środków funduszu rozliczeniowego spowodowanym przez działania tego uczestnika.

4. Krajowy Depozyt może zarządzać środkami funduszu, o którym mowa w ust. 1.

5. Zasady tworzenia i wykorzystywania środków funduszu, o którym mowa w ust. 1, oraz związane z jego funkcjonowaniem prawa i obowiązki uczestników określa regulamin ustalany przez Krajowy Depozyt w uzgodnieniu z podmiotem organizującym ASO.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio do spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 2.

7. Krajowy Depozyt lub spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2, może również prowadzić fundusze zabezpieczające prawidłowe rozliczanie transakcji zawieranych poza obrotem zorganizowanym. Do środków takich funduszy stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 i 3 oraz art. 45e.

Art. 68a. 1. Przez izbę rozliczeniową rozumie się zespół osób, urządzeń i środków technicznych utworzony w celu organizacji i prowadzenia rozliczeń transakcji zawieranych:

- 1) w systemie obrotu instrumentami finansowymi lub
- 2) poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, których przedmiotem są instrumenty finansowe – jeżeli na podstawie przepisów prawa podlegają obowiązkowi rozliczenia przez podmiot rozliczający.

2. Przez izbę rozrachunkową rozumie się zespół osób, urządzeń i środków technicznych utworzony w celu organizacji i prowadzenia rozrachunku transakcji, o których mowa w ust. 1.

3. Izba rozliczeniowa lub izba rozrachunkowa mogą być prowadzone wyłącznie przez spółkę akcyjną.

4. Przedmiotem działalności spółki prowadzącej izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową może być wyłącznie prowadzenie izby lub wykonywanie innych czynności związanych z organizowaniem i prowadzeniem odpowiednio rozliczeń lub rozrachunku transakcji, o których mowa w ust. 1 i 2. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową może także, w ramach prowadzenia izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej, odpowiednio rozliczać lub dokonywać rozrachunku innych niż wskazane w ust. 1 pkt 2 transakcji zawartych poza systemem obrotu instrumentami finansowymi.

4a. Przedmiotem działalności spółki prowadzącej izbę rozliczeniową może być również wykonywanie czynności przewidzianych dla systemu rozliczeniowego, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia 1031/2010 na zasadach określonych w tym rozporządzeniu, na podstawie umowy z podmiotem prowadzącym platformę aukcyjną.

4b. Przedmiotem działalności spółki prowadzącej izbę rozrachunkową może być również wykonywanie czynności przewidzianych dla systemu rozrachunkowego, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia 1031/2010, na zasadach określonych w tym rozporządzeniu, na podstawie umowy z podmiotem prowadzącym platformę aukcyjną.

4c. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową może uczestniczyć w rozrachunkach dokonywanych przez Narodowy Bank Polski na zasadach stosowanych w przypadku rozrachunków międzybankowych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ust. 4–4b.

5. Prowadzenie izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej wymaga zezwolenia Komisji, wydanego po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Komisja odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej, jeżeli z analizy wniosku i dołączonych do niego dokumentów wynika, że wnioskodawca nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy uczestników tego obrotu.

6. Wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 5, powinien zawierać:

- 1) firmę, siedzibę i adres wnioskodawcy;

- 2) dane osobowe członków zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, o ile jest przewidziana, jak również innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności izby lub będą nią kierować;
- 3) informacje o kwalifikacjach zawodowych oraz dotychczasowym przebiegu pracy zawodowej osób, o których mowa w pkt 2;
- 4) przewidywaną wysokość kapitału własnego, pożyczek i kredytów przeznaczonych na uruchomienie izby oraz określenie sposobu finansowania działalności;
- 5) dane o wysokości i strukturze kapitałów wnioskodawcy oraz źródłach ich pochodzenia;
- 6) listę akcjonariuszy wnioskodawcy, obejmującą w stosunku do osób:
 - a) prawnych – dane, o których mowa w pkt 1 i 2,
 - b) fizycznych – imię, nazwisko, adres– wraz ze wskazaniem posiadanej przez nich liczby akcji oraz wynikającego z nich udziału w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu i udziału w kapitale zakładowym;
- 7) informację o podmiotach dominujących i zależnych wobec akcjonariuszy wnioskodawcy, obejmującą dane, o których mowa w pkt 1.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 6, należy dołączyć regulamin izby, listę podmiotów, które zobowiązały się do uczestnictwa w danej izbie ze wskazaniem miejsca prowadzenia przez nie działalności, oraz analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia przez izbę rozliczeń lub rozrachunków transakcji przez okres co najmniej 3 lat.

8. Spółka prowadząca izbę niezwłocznie informuje Komisję o każdej zmianie danych, o których mowa w ust. 6 i 7.

9. Minimalna wysokość kapitału własnego spółki prowadzącej izbę rozliczeniową wynosi 10 000 000 zł.

10. Minimalna wysokość kapitału własnego spółki prowadzącej izbę rozrachunkową wynosi 5 000 000 zł.

11. Spółka akcyjna może prowadzić jednocześnie izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową pod warunkiem spełnienia wymogów określonych dla prowadzenia każdej z tych izb. Minimalna wysokość kapitału własnego spółki prowadzącej izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową wynosi 10 000 000 zł.

12. Przepisy art. 64 ust. 1–8 stosuje się odpowiednio do nadzoru sprawowanego przez Komisję nad działalnością izby rozliczeniowej i izby rozrachunkowej.

13. Do spółki prowadzącej izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową przepis art. 64a stosuje się odpowiednio.

14. Spółka akcyjna prowadząca jednocześnie izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową, po uprzednim zawiadomieniu Komisji, może wykonywać funkcję giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. Do takiej spółki stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych dotyczące giełdowej izby rozrachunkowej, z wyłączeniem art. 14 ust. 3 i ust. 5–7, art. 16 ust. 1 zdanie drugie i art. 18 tej ustawy.

14a. Spółka akcyjna, o której mowa w ust. 14, może być stroną transakcji na giełdzie towarowej w celu dokonania rozliczeń transakcji zawartych przez członków giełdy lub w celu dokonania rozliczenia transakcji zawartych przez członków giełdy i spółkę prowadzącą giełdę realizowanych przy wykorzystaniu udostępnionych zdolności przesyłowych zarządzanych przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego gazowego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

15. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 14, spółka dołącza regulamin giełdowej izby rozrachunkowej, do którego stosuje się art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze i ust. 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. O każdej zmianie regulaminu giełdowej izby rozrachunkowej spółka informuje Komisję.

16. Komisja może, w terminie 30 dni odpowiednio od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 14, albo od dnia otrzymania informacji o zmianie regulaminu giełdowej izby rozrachunkowej, zgłosić sprzeciw wobec rozpoczęcia organizacji i prowadzenia rozliczeń transakcji giełdowych przez spółkę albo ich kontynuowania, jeżeli mogłoby to naruszyć bezpieczeństwo obrotu instrumentami finansowymi lub obrotu towarami giełdowymi.

Art. 68b. 1. Regulaminy izby rozliczeniowej i izby rozrachunkowej oraz ich zmiany są zatwierdzane przez Komisję. Zatwierdzenie regulaminu i jego zmian, w zakresie wskazanym odpowiednio w ust. 2 pkt 1, 2, 4, 4a, 7 i 8 oraz ust. 3 pkt 1, 3, 4 i 7, a także art. 45h ust. 4, jest dokonywane po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego. Przepis art. 50 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Regulamin izby rozliczeniowej określa w szczególności:

- 1) prawa i obowiązki uczestników izby rozliczeniowej, tryb i szczegółowe zasady postępowania w związku z nabywaniem lub utratą statusu uczestnika;
- 2) sposób i tryb określania wzajemnych zobowiązań i należności uczestników izby rozliczeniowej;
- 3) (uchylony)
- 4) sposób i tryb rozliczania transakcji zawieranych przez uczestników;
- 4a) procedury stosowane na wypadek niedostarczenia w odpowiednim terminie papierów wartościowych niezbędnych do dokonania rozrachunku transakcji, spełniające wymogi określone w art. 15 rozporządzenia 236/2012;
- 5) sposób naliczania i wysokość opłat pobieranych przez spółkę prowadzącą izbę rozliczeniową za czynności dokonywane na rzecz uczestników;
- 6) środki dyscyplinujące i porządkowe, które mogą być stosowane wobec uczestników naruszających obowiązki wynikające z uczestnictwa, oraz zasady i tryb ich stosowania;
- 7) sposób organizacji systemu zabezpieczania płynności rozliczania transakcji;
- 8) moment wprowadzenia zlecenia rozrachunku do systemu rozrachunku oraz moment, od którego zlecenie rozrachunku nie może zostać odwołane przez uczestnika lub osobę trzecią.

3. Regulamin izby rozrachunkowej określa w szczególności:

- 1) prawa i obowiązki uczestników izby rozrachunkowej, tryb i szczegółowe zasady postępowania w związku z nabywaniem lub utratą statusu uczestnika;
- 2) (uchylony)
- 3) sposób i tryb rozrachunku transakcji zawieranych przez uczestników;
- 4) sposób obsługi rachunków pieniężnych uczestników;
- 5) sposób naliczania i wysokość opłat pobieranych przez spółkę prowadzącą izbę rozrachunkową za czynności dokonywane na rzecz uczestników;
- 6) środki dyscyplinujące i porządkowe, które mogą być stosowane wobec uczestników naruszających obowiązki wynikające z uczestnictwa, oraz zasady i tryb ich stosowania;
- 7) moment wprowadzenia zlecenia rozrachunku do systemu rozrachunku oraz moment, od którego zlecenie rozrachunku nie może zostać odwołane przez uczestnika lub osobę trzecią.

4. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową oraz spółka prowadząca izbę rozrachunkową publikują regulamin i jego zmiany w taki sposób, aby były one dostępne dla wszystkich uczestników danej izby co najmniej na 2 tygodnie przed dniem ich wejścia w życie.

Art. 68c. 1. Organizując i prowadząc rozliczenie transakcji, o których mowa w art. 68a ust. 1, izba rozliczeniowa ustala w szczególności zakres obowiązków stron transakcji lub uczestników będących stronami rozliczenia w celu prawidłowego spełnienia przez strony świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych, wynikających z zawartych transakcji.

2. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową organizuje system zabezpieczania płynności rozliczania transakcji zawieranych na rynku regulowanym, a w przypadku rozliczania transakcji zawartych w ASO lub na OTF – może organizować system zabezpieczania płynności rozliczania transakcji zawieranych w tych systemach.

3. Spółka prowadząca izbę rozliczeniową może występować jako strona transakcji zawieranych na rynku regulowanym, w ASO lub na OTF w związku z funkcjonowaniem odpowiednio systemów, o których mowa w ust. 2, zgodnie z ich celem.

Art. 68d. 1. Uczestnicy izby rozliczeniowej rozliczającej transakcje zawierane na rynku regulowanym są zobowiązani do wnoszenia do izby rozliczeniowej wpłat, z których tworzy się fundusz zabezpieczający prawidłowe wykonanie zobowiązań wynikających z tych transakcji.

2. Fundusz, o którym mowa w ust. 1, zapewnia rozliczenie transakcji zawieranych na rynku regulowanym w zakresie określonym w regulaminie funduszu, o którym mowa w ust. 1. Izba rozliczeniowa może zarządzać środkami funduszu, o którym mowa w ust. 1.

3. Regulamin funduszu, o którym mowa w ust. 1, i jego zmiany podlegają zatwierdzeniu przez Komisję po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

4. Do sposobu tworzenia funduszu, o którym mowa w ust. 1, oraz do obowiązków uczestników izby rozliczeniowej stosuje się odpowiednio art. 66 i art. 67. Do środków funduszu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 45e.

5. Izba rozliczeniowa może również na podstawie umowy z podmiotem prowadzącym ASO lub OTF prowadzić fundusz zabezpieczający prawidłowe rozliczanie transakcji w tych systemach.

Art. 68e. Podmiotowi, który uzyskał zezwolenie Komisji na prowadzenie rachunków papierów wartościowych i rachunków zbiorczych albo który zamierza prowadzić takie rachunki na podstawie art. 117 i spełnia wymogi określone w regulaminie izby rozrachunkowej, przysługuje roszczenie o zawarcie umowy o uczestnictwo w tej izbie rozrachunkowej.

Art. 68f. 1. Podmioty prowadzące depozyt papierów wartościowych, system rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi lub system rozrachunku przekazują Prezesowi Narodowego Banku Polskiego dane dotyczące bieżącego funkcjonowania prowadzonego depozytu papierów wartościowych lub systemu rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, podmiotu prowadzącego depozyt papierów wartościowych, system rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi lub system rozrachunku, a także dokonywania rozrachunku lub rozliczeń.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, przekazują Prezesowi Narodowego Banku Polskiego informacje o zdarzeniach zaistniałych w związku z prowadzeniem depozytu papierów wartościowych, systemu rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi lub systemu rozrachunku, mających lub mogących mieć negatywny wpływ na sprawne lub bezpieczne jego funkcjonowanie (incydent).

3. Dane i informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, są przekazywane w postaci elektronicznej z wykorzystaniem odpowiednich certyfikatów wydanych przez Narodowy Bank Polski lub innych form uwierzytelniania stosowanych przez Narodowy Bank Polski, chyba, że są one publikowane na stronie internetowej podmiotu, o którym mowa w ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, określi, w drodze rozporządzenia, termin przekazywania oraz szczegółowy zakres przekazywanych danych, o których mowa w ust. 1, oraz informacji o zaistniałych incydentach, o których mowa w ust. 2, mając na względzie konieczność zapewnienia prawidłowości, bezpieczeństwa i sprawności

funkcjonowania depozytu papierów wartościowych, systemu rejestracji instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi i systemu rozrachunku oraz kompletności i wiarygodności tych danych i informacji.

Art. 68g. 1. Krajowy Depozyt, spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, CCP oraz spółki prowadzące izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową informują Prezesa Narodowego Banku Polskiego o:

- 1) rozpoczęciu funkcjonowania systemu rozrachunku, dołączając listę uczestników tego systemu, przy czym za rozpoczęcie funkcjonowania systemu rozrachunku uważa się wprowadzenie do systemu pierwszego zlecenia rozrachunku, o którym mowa w art. 1 pkt 12 lit. b ustawy o ostateczności rozrachunku,
- 2) zakończeniu funkcjonowania systemu rozrachunku albo systemach, które zakończyły funkcjonowanie, jeżeli zakończenie funkcjonowania nie dotyczy wszystkich prowadzonych systemów rozrachunku,
- 3) zmianie listy uczestników prowadzonego systemu rozrachunku, w tym zmianie uczestników pośrednich, jeżeli zostali oni uznani za uczestników zgodnie z art. 2a ustawy o ostateczności rozrachunku,
- 4) zmianie danych dotyczących firmy, siedziby i adresu podmiotu prowadzącego system rozrachunku

– w terminie 7 dni od dnia wystąpienia takiego zdarzenia.

2. W przypadku powzięcia informacji o niewykonywaniu lub nienależytym wykonywaniu obowiązków określonych w ust. 1 Prezes Narodowego Banku Polskiego informuje o tym Przewodniczącego Komisji.

Art. 68h. 1. W przypadku zmiany wniosku o zatwierdzenie regulaminu, o którym mowa w art. 48 ust. 15, art. 50 ust. 2, art. 66 ust. 2, art. 68b ust. 1 i art. 68d ust. 3, wpływającej na proponowaną treść regulaminu podmiot składający wniosek przedkłada Komisji tekst jednolity regulaminu uwzględniający proponowane zmiany.

2. Do wniosku o zatwierdzenie zmian w regulaminie w przypadkach, o których mowa w art. 48 ust. 16, art. 50 ust. 2, art. 66 ust. 2, art. 68b ust. 1 i art. 68d ust. 3, dołącza się tekst jednolity regulaminu uwzględniający proponowane zmiany.

3. Opinie, o których mowa w art. 48 ust. 16, art. 50 ust. 2, art. 66 ust. 2, art. 68a ust. 5, art. 68b ust. 1 i art. 68d ust. 3, Prezes Narodowego Banku Polskiego wydaje w terminie miesiąca od dnia otrzymania żądania Komisji.

DZIAŁ IV

Uczestnictwo w obrocie instrumentami finansowymi

Rozdział 1

Prowadzenie działalności przez firmy inwestycyjne

Oddział 1

Przepisy ogólne

Art. 69. 1. Prowadzenie działalności maklerskiej wymaga zezwolenia Komisji wydanego na wniosek, o którym mowa w art. 82, złożony przez zainteresowany podmiot.

2. Działalność maklerska, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 3 i 5 oraz art. 70, obejmuje wykonywanie czynności polegających na:

- 1) przyjmowaniu i przekazywaniu zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych;
- 2) wykonywaniu zleceń, o których mowa w pkt 1, na rachunek dającego zlecenie;
- 3) nabywaniu lub zbywaniu na własny rachunek instrumentów finansowych;
- 4) zarządzaniu portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych;
- 5) doradztwie inwestycyjnym;
- 6) oferowaniu instrumentów finansowych;
- 7) świadczeniu usług w wykonaniu zawartych umów o subemisję inwestycyjne i usługowe lub zawieraniu i wykonywaniu innych umów o podobnym charakterze, jeżeli ich przedmiotem są instrumenty finansowe;
- 8) prowadzeniu ASO;
- 9) prowadzeniu OTF.

3. (uchylony)

4. Działalnością maklerską jest również wykonywanie przez firmę inwestycyjną czynności polegających na:

- 1) przechowywaniu lub rejestrowaniu instrumentów finansowych, w tym prowadzeniu rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych, oraz prowadzeniu rachunków pieniężnych;
- 2) udzielaniu pożyczek pieniężnych w celu dokonania transakcji, której przedmiotem jest jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, jeżeli transakcja ma być dokonana za pośrednictwem firmy inwestycyjnej udzielającej pożyczki;
- 3) doradztwie dla przedsiębiorstw w zakresie struktury kapitałowej, strategii przedsiębiorstwa lub innych zagadnień związanych z taką strukturą lub strategią;
- 4) doradztwie i innych usługach w zakresie łączenia, podziału oraz przejmowania przedsiębiorstw;
- 5) wymianie walutowej, w przypadku gdy jest to związane z działalnością maklerską w zakresie wskazanym w ust. 2;
- 6) sporządzaniu analiz inwestycyjnych, analiz finansowych oraz innych rekomendacji o charakterze ogólnym dotyczących transakcji w zakresie instrumentów finansowych;
- 7) świadczeniu usług dodatkowych związanych z subemisją usługową lub inwestycyjną;
- 8) wykonywaniu czynności określonych w pkt 1–7 oraz w ust. 2, których przedmiotem są instrumenty bazowe instrumentów pochodnych, wskazanych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. d–f oraz i, jeżeli czynności te pozostają w związku z działalnością maklerską.

Art. 69a. (uchylony)

Art. 69b. (uchylony)

Art. 69c. (uchylony)

Art. 69d. (uchylony)

Art. 69e. (uchylony)

Art. 69f. 1. Dom maklerski może prowadzić działalność polegającą na świadczeniu usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach po uzyskaniu zezwolenia, o którym mowa w art. 131c.

2. Zezwolenie, o którym mowa w art. 131c, może być udzielone równocześnie z udzieleniem zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

3. W przypadku odmowy udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej Komisja może udzielić zezwolenia, o którym mowa w art. 131c.

Art. 69g. Komisja, wydając zezwolenie na prowadzenie ASO, może na wniosek firmy inwestycyjnej wpisać firmę do rejestru, o którym mowa w art. 78g ust. 1, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w art. 78g ust. 2 pkt 2–4.

Art. 69h. 1. Dom maklerski może świadczyć usługi pośrednictwa w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej lub wykonywać czynności odpowiadające działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych.

2. W przypadku gdy dom maklerski wykonuje czynności, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 3a, art. 13b, art. 73 ust. 6a, art. 76, art. 82a ust. 1 i 3, art. 83a ust. 3a–3f i ust. 4–4d, art. 83b ust. 1–3 i 7–17 oraz art. 83c–83j stosuje się odpowiednio, z tym że do lokat strukturyzowanych, których konstrukcja nie utrudnia klientowi lub potencjalnemu klientowi zrozumienia ryzyka związanego ze stopą zwrotu lub zrozumienia kosztów likwidacji lokaty przed terminem, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 83h ust. 5 pkt 2–4, przepisów art. 83h ust. 1–4 nie stosuje się.

Art. 69i. W przypadku świadczenia przez firmę inwestycyjną usług w zakresie produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego na OTF, które muszą być wykonywane przez dostawę, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. e, przepisy art. 73 ust. 4–5e i 5g–6a, art. 73a ust. 5, art. 83a ust. 3a–3c, art. 83b ust. 7 oraz art. 83c ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 70. 1. Przepisów niniejszego działu nie stosuje się do:

- 1) zakładów ubezpieczeń;
- 2) podmiotów wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 wyłącznie na rzecz podmiotów należących do tej samej grupy kapitałowej, do której należy podmiot wykonujący te czynności, z zastrzeżeniem pkt 9;
- 3) podmiotów prowadzących działalność gospodarczą inną niż działalność maklerska, wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 w sposób incydentalny w związku z prowadzoną działalnością, o ile działalność ta jest

regulowana przepisami lub podlega zasadom etyki zawodowej i o ile przepisy te nie wyłączają możliwości wykonywania tych czynności;

- 4) podmiotów, które spośród czynności wymienionych w art. 69 ust. 2 wykonują wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są instrumenty finansowe inne niż towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, chyba że czynności te są wykonywane w ramach:
 - a) funkcji animatora rynku lub
 - b) członkostwa lub uczestnictwa w rynku regulowanym lub ASO, lub w ramach bezpośredniego dostępu elektronicznego, z wyjątkiem podmiotów niefinansowych, o których mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2017/591, zawierających wskutek tych czynności transakcje, co do których, zgodnie z art. 8 rozporządzenia 2017/591, uznano, że zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami tych podmiotów lub grupy, do której należą te podmioty, lub
 - c) stosowania techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, lub
 - d) wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych na rachunek dającego zlecenie, w tym przez zestawianie zleceń;
- 5) członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych i innych krajowych podmiotów wykonujących podobne funkcje;
- 5a) organów publicznych powołanych do zarządzania długiem publicznym lub uczestniczących w zarządzaniu tym długiem, w tym lokujących środki pieniężne pochodzące z tego długu, banku państwowego w zakresie, w jakim działa na zlecenie tych organów, oraz podmiotów, którym zgodnie z art. 13d zlecono organizację rynku obrotu skarbowymi papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi, których instrumentem bazowym jest skarbowy papier wartościowy, jako rynku poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, z wyłączeniem innych niż bank państwowy podmiotów z udziałem państwa, których przedmiot działalności obejmuje prowadzenie działalności gospodarczej lub jest związany z nabywaniem pakietu udziałów w innych podmiotach;

- 5b) Europejskiego Mechanizmu Stabilności lub innych międzynarodowych instytucji finansowych utworzonych przez co najmniej dwa państwa członkowskie, których celem jest uruchamianie wsparcia finansowego lub świadczenia pomocy finansowej na rzecz swoich członków znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej lub w stosunku do których istnieje zagrożenie wystąpienia takiej sytuacji;
- 6) funduszy inwestycyjnych, alternatywnych spółek inwestycyjnych, towarzystw funduszy inwestycyjnych oraz zarządzających ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych;
- 7) funduszy emerytalnych w rozumieniu ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;
- 8) przechowywania aktywów funduszy oraz spółek, o których mowa w pkt 6 lub 7, i zarządzania tymi funduszami i spółkami;
- 9) podmiotów, które prowadzą wyłącznie działalność, określoną w art. 69 ust. 2, polegającą na zarządzaniu funduszem emerytalnym, wykonując czynności określone w art. 69 ust. 2 na rzecz podmiotów należących do tej samej grupy kapitałowej, do której należy podmiot wykonujący te czynności;
- 10) podmiotów:
- a) które spośród czynności wymienionych w art. 69 ust. 2 wykonują wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, w tym animatorów rynku na tych instrumentach, z wyłączeniem podmiotów, które wykonują transakcje na własny rachunek, wykonując zlecenia klientów, lub
- b) wykonujących czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2 i 4–9, których przedmiotem są towarowe instrumenty pochodne, uprawnienia do emisji lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji, na rzecz klientów i dostawców usług związanych z głównym przedmiotem działalności podmiotów wykonujących te czynności
- jeżeli czynności te mają charakter dodatkowy w stosunku do głównego przedmiotu ich działalności, a główny przedmiot ich działalności nie obejmuje działalności maklerskiej, wykonywania czynności, o których mowa w ust. 2, lub wykonywania działalności animatora rynku, z tym że charakter przedmiotu

działalności tych podmiotów jest ustalany na podstawie przedmiotu działalności grupy kapitałowej, do której te podmioty należą, oraz czynności te nie są wykonywane w ramach wykorzystania techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, z zastrzeżeniem ust. 1f;

- 11) podmiotów świadczących usługę doradztwa inwestycyjnego w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej niebędącej działalnością maklerską, o ile działalność ta jest regulowana przepisami i świadczenie tej usługi nie jest odpłatne;
- 12) (uchylony)
- 13) (uchylony)
- 14) podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych;
- 15) operatorów statków powietrznych, o których mowa w art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, lub podmiotów prowadzących instalację, o których mowa w art. 3 pkt 16 tej ustawy, wykonujących spośród czynności wymienionych w art. 69 ust. 2 wyłącznie czynności określone w art. 69 ust. 2 pkt 3, których przedmiotem są uprawnienia do emisji, chyba że czynności te są wykonywane w ramach:
 - a) wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych na rachunek dającego zlecenie lub
 - b) wykorzystania techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości;
- 16) operatorów systemu przesyłowego, o których mowa w art. 3 pkt 24 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, wykonujących w celu wykonywania zadań operatora czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2, mające za przedmiot towarowe instrumenty pochodne, oraz podmiotów, które w tym zakresie wykonują czynności w celu realizacji powierzonych przez operatorów całości lub części takich zadań, chyba że czynności te są wykonywane w ramach operacji na rynku wtórnym, w tym na platformie obrotu finansowymi prawami przesyłowymi;
- 17) centralnych depozytów papierów wartościowych w związku z wykonywaniem zadań w zakresie, w jakim jest to przewidziane w przepisach rozporządzenia 909/2014, z uwzględnieniem art. 73 tego rozporządzenia.

1a. Przez wykonywanie czynności w sposób incydentalny, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, rozumie się spełnianie warunków przewidzianych w art. 4 rozporządzenia 2017/565.

1b. Przez wykonywanie wyłącznie czynności określonych w art. 69 ust. 2 pkt 3, o których mowa w ust. 1 pkt 10 lit. a, rozumie się również wykonanie zlecenia w ramach transakcji pomiędzy podmiotami z grupy kapitałowej.

1c. Podmioty wykonujące zlecenia na podstawie ust. 1 pkt 10 lit. b, na rzecz klientów lub dostawców, o których mowa w tym przepisie, mogą przy wykonywaniu tych zleceń zawierać transakcje na własny rachunek.

1d. Wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1 pkt 10, dokonywane w ramach wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, uznaje się za objęte zakresem tego wyłączenia.

1e. Przez charakter dodatkowy czynności w stosunku do głównego przedmiotu działalności, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, rozumie się spełnianie warunków przewidzianych w rozporządzeniu 2017/592.

1f. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 10, przed rozpoczęciem wykonywania czynności, o których mowa w tym przepisie, informują Komisję o zamiarze korzystania z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10. W przypadku zamiaru korzystania z takiego wyłączenia w następnym roku kalendarzowym podmioty te przekazują Komisji informację o takim zamiarze w terminie miesiąca od dnia dokonania obliczenia, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia 2017/592, nie później jednak niż do dnia 30 kwietnia roku, w którym korzystają z tego wyłączenia.

1g. W przypadku niestwierdzenia podstaw do korzystania z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, podmiot składa wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w terminie 3 miesięcy od ostatniego dnia, w którym był obowiązany poinformować Komisję zgodnie z ust. 1f, albo zaprzestaje w tym terminie wykonywania czynności objętych takim wyłączeniem. W przypadku złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej czynności objęte wyłączeniem mogą być wykonywane bez zezwolenia do dnia, w którym decyzja w przedmiocie złożonego wniosku stała się ostateczna.

1h. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 10, lub wchodzące w skład ich statutowych organów albo pozostające z tymi podmiotami

w stosunku pracy niezwłocznie sporządzają i przekazują, na koszt tych podmiotów, kopie dokumentów i innych nośników informacji oraz udzielają pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie korzystania z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, niezbędnych do ustalenia, czy czynności mają charakter dodatkowy w stosunku do głównego przedmiotu działalności.

1i. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 6–8 i 17, mogą korzystać również z wyłączenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, również jeżeli wykonują czynności określone w ust. 1 pkt 4 lit. a–d.

1j. Wyjątki określone w ust. 1 pkt 4, 10 i 15 mogą być stosowane łącznie.

2. Bank z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może, bez zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, wykonywać czynności określone w:

- 1) art. 69 ust. 2 pkt 1–6 – o ile przedmiotem tych czynności są papiery wartościowe, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, lub inne niedopuszczone do obrotu zorganizowanego instrumenty finansowe oraz obligacje, o których mowa w art. 39p ust. 1 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 2014);
- 2) art. 69 ust. 2 pkt 7;
- 3) art. 69 ust. 2 pkt 3 – o ile przedmiotem tych czynności są dopuszczone do obrotu zorganizowanego obligacje, listy zastawne oraz inne zbywalne papiery wartościowe inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z zaciągniętego długu, inne niż określone w pkt 1, lub instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są obligacje, listy zastawne, inne zbywalne papiery wartościowe inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z zaciągniętego długu, stopa procentowa lub waluta.

3. Wykonywanie przez bank, zgodnie z ust. 2, czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7, nie stanowi działalności maklerskiej.

4. W zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7, do banku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy art. 3a, art. 72, art. 73 ust. 1, 2, 5j–5o i 6a, art. 73a–73d, art. 74b–76a, art. 79–81a, art. 81c, art. 81d, art. 81f, art. 82a, art. 83a–83j, art. 86 ust. 2 i art. 90 oraz bezpośrednio obowiązujące przepisy prawa Unii Europejskiej odnoszące się do prowadzenia działalności w zakresie wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–7,

a w zakresie nieuregulowanym w tych przepisach stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

5. W zakresie wykonywania przez agenta firmy inwestycyjnej czynności na rzecz banku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio art. 79–81.

Art. 71. (uchylony)

Art. 72. Przez oferowanie instrumentów finansowych rozumie się podejmowanie na rzecz emitenta papierów wartościowych, wystawcy instrumentu finansowego lub sprzedającego instrument finansowy czynności prowadzących do nabycia przez inne podmioty instrumentów finansowych, przez:

- 1) prezentowanie, w dowolnej formie i w dowolny sposób, udostępnianych przez emitenta, wystawcę lub sprzedającego, informacji o instrumentach finansowych i warunkach ich nabycia, stanowiących wystarczającą podstawę do podjęcia decyzji o nabyciu tych instrumentów lub
- 2) pośredniczenie w zbywaniu instrumentów finansowych nabywanych przez podmioty w wyniku prezentowania informacji, o których mowa w pkt 1, lub
- 3) prezentowanie indywidualnie oznaczonym adresatom, w dowolnej formie i w dowolny sposób, udostępnianych przez emitenta, wystawcę lub sprzedającego informacji w celu:
 - a) promowania, bezpośrednio lub pośrednio, nabycia instrumentów finansowych lub
 - b) zachęcania, bezpośrednio lub pośrednio, do nabycia instrumentów finansowych.

Art. 73. 1. Przez wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych rozumie się nabywanie lub zbywanie instrumentów finansowych na rachunek zleceniodawcy lub dokonywanie innych czynności wywołujących równoważne skutki, których przedmiotem są instrumenty finansowe.

2. Wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych może również polegać na zawieraniu przez firmę inwestycyjną na własny rachunek umów kupna lub sprzedaży instrumentów finansowych ze zleceniodawcą lub na przyjmowaniu zapisów na emitowane lub wystawiane przez tę firmę inwestycyjną instrumenty finansowe.

2a. Firma inwestycyjna wykonuje zlecenia nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i złożone przez klienta detalicznego pod warunkiem, że depozyt zabezpieczający wymagany dla danego instrumentu finansowego jest nie mniejszy niż 1% wartości nominalnej tego instrumentu finansowego, z zastrzeżeniem ust. 2b i 2c.

2b. W przypadku zleceń zbycia opcji skutkujących wystawieniem opcji, wymagany depozyt zabezpieczający powinien być nie mniejszy niż wartość premii obliczonej, z zastosowaniem przez firmę inwestycyjną uznanego modelu wyceny opcji, podanego do wiadomości klienta detalicznego, powiększonej o 1% wartości nominalnej tej opcji.

2c. Przepisów ust. 2a i 2b nie stosuje się do wykonywania przez firmę inwestycyjną zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i, o ile depozyt zabezpieczający wymagany dla danego instrumentu finansowego jest określany przez CCP, który będzie zobowiązany do rozliczania transakcji zawartej wskutek złożonego zlecenia.

2d. Przepisów ust. 2a–2c nie stosuje się do świadczenia usług maklerskich przez dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 104.

3. (uchylony)

4. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–2d do:

- 1) umowy o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych – stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny dotyczące umowy zlecenia, z wyłączeniem art. 737;
- 2) wykonywania zleceń nabycia lub zbycia papierów wartościowych w obrocie zorganizowanym – stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny dotyczące umowy komisji, z wyłączeniem art. 768 § 3.

5. Do rachunku pieniężnego stosuje się odpowiednio przepisy art. 725, art. 727, art. 728 § 3 oraz art. 729–733 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, z zastrzeżeniem ust. 5e i 5g.

5a. Firma inwestycyjna deponuje środki pieniężne powierzone przez klientów firmie inwestycyjnej w związku ze świadczeniem usług maklerskich w sposób umożliwiający wyodrębnienie tych środków pieniężnych od własnych środków firmy

inwestycyjnej oraz ustalenie wysokości roszczeń klientów o zwrot tych środków pieniężnych.

5b. W razie wszczęcia postępowania egzekucyjnego przeciwko firmie inwestycyjnej środki pieniężne powierzone przez klientów firmie inwestycyjnej w związku ze świadczeniem przez nią usług maklerskich nie podlegają zajęciu.

5c. W razie ogłoszenia upadłości firmy inwestycyjnej środki pieniężne powierzone przez klientów firmie inwestycyjnej w związku ze świadczeniem przez nią usług maklerskich podlegają wyłączeniu z masy upadłości firmy inwestycyjnej.

5d. Przepisy ust. 5b i 5c nie naruszają przepisów gwarantujących rozliczenie i rozrachunek zawartych transakcji.

5e. Firma inwestycyjna nie może wykorzystywać na własny rachunek środków pieniężnych powierzonych tej firmie inwestycyjnej przez klientów w związku ze świadczeniem przez nią usług maklerskich.

5f. (uchylony)

5g. Przepisu ust. 5e nie stosuje się do banku prowadzącego działalność maklerską, obracającego powierzonymi mu w związku ze świadczeniem usług maklerskich środkami pieniężnymi, o ile następuje to w ramach wykonywania przez ten bank czynności bankowych.

5h. Zasady oprocentowania środków pieniężnych powierzonych przez klienta firmie inwestycyjnej w związku ze świadczeniem usług maklerskich określa umowa z klientem.

5i. Firma inwestycyjna może wykorzystywać środki pieniężne powierzone przez klienta i należące do niego instrumenty finansowe, w przypadku gdy w celu wykonania zlecenia tego klienta jest niezbędne ustanowienie przez firmę inwestycyjną odpowiedniego zabezpieczenia.

5j. Firma inwestycyjna nie może ustanawiać zabezpieczeń na instrumentach finansowych ani środkach pieniężnych klienta ani w jakikolwiek inny sposób umożliwiać osobie trzeciej dysponowanie instrumentami finansowymi lub środkami pieniężnymi klienta w celu dochodzenia lub zaspokojenia roszczeń niemających związku ze świadczeniem usług na rzecz klienta ani z innymi zobowiązaniami klienta, z wyjątkiem przypadków, gdy ich ustanowienie jest wymagane na mocy prawa obowiązującego w państwie innym niż państwo członkowskie, w którym przechowywane są środki pieniężne lub instrumenty finansowe klienta.

5k. Firma inwestycyjna jest obowiązana do wdrożenia odpowiednich rozwiązań organizacyjnych, które zapewnią ograniczenie do minimum ryzyka utraty lub zmniejszenia liczby lub wartości instrumentów finansowych lub środków pieniężnych klienta albo utraty lub ograniczenia praw związanych z takimi instrumentami finansowymi lub środkami pieniężnymi na skutek niewłaściwego wykorzystania tych instrumentów finansowych lub środków pieniężnych, nieprawidłowości w prowadzeniu rachunków lub rejestrów, nierzetelnego prowadzenia działalności, zaniedbania lub oszustwa.

5l. Firma inwestycyjna nie może zawierać z klientem detalicznym umów o ustanowienie zabezpieczenia finansowego, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 891), których przedmiotem są środki pieniężne lub instrumenty finansowe klientów, w celu zabezpieczenia lub pokrycia obecnych lub przyszłych, rzeczywistych lub warunkowych lub potencjalnych zobowiązań klientów.

5m. Środki pieniężne klientów zdeponowane przez firmę inwestycyjną w podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej co firma inwestycyjna nie mogą łącznie przekraczać 20% wszystkich środków pieniężnych klientów.

5n. Ograniczenia, o którym mowa w ust. 5m, nie stosuje się, w przypadku gdy firma inwestycyjna jest w stanie wykazać, że jest ono nieproporcjonalne ze względu na niskie saldo przechowywanych przez firmę inwestycyjną środków pieniężnych klientów lub na charakter, skalę i złożoność jej działalności oraz bezpieczeństwo zdeponowanych w podmiotach, o których mowa w ust. 5m, środków pieniężnych klientów.

5o. Firma inwestycyjna dokonuje okresowego przeglądu zasadności odstąpienia od stosowania ograniczenia, o którym mowa w ust. 5m, oraz informuje Komisję o wynikach tego przeglądu i podjętej na jego podstawie decyzji w zakresie stosowania tego ograniczenia.

5p. Firma inwestycyjna może powierzyć przechowywanie instrumentów finansowych i środków pieniężnych klienta innemu podmiotowi, o ile podmiot ten zapewnia bezpieczeństwo przechowywanych instrumentów finansowych i środków pieniężnych.

5q. Firma inwestycyjna zapewnia, z uwzględnieniem przepisów o tajemnicy zawodowej, łatwy dostęp do informacji dotyczących instrumentów finansowych i środków pieniężnych klientów:

- 1) Komisji oraz pracownikom Urzędu Komisji;
- 2) syndykowi ustanowionemu w postępowaniu upadłościowym lub zarządcy ustanowionemu w postępowaniu restrukturyzacyjnym;
- 3) Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.

6. Do wykonywania w obrocie zorganizowanym przez firmę inwestycyjną zleceń nabycia lub zbycia na rachunek klienta niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny dotyczące umowy komisu, z wyłączeniem art. 768 § 3, o ile konstrukcja tych instrumentów finansowych umożliwia zastosowanie tych przepisów.

6a. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych jest obowiązana, zgodnie z art. 67–69 rozporządzenia 2017/565, stosować rozwiązania i procedury zapewniające niezwłoczne, uczciwe i należyte wykonywanie zleceń klientów w stosunku do zleceń innych klientów oraz do zleceń własnych firmy inwestycyjnej, obejmujące zapewnienie możliwości wykonywania zleceń zgodnie z czasem ich przyjmowania.

6b. W przypadku gdy zlecenie dotyczące akcji będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu instrumentami finansowymi, ze względu na określony przez klienta limit ceny, nie może być wykonane natychmiast po jego przyjęciu przez firmę inwestycyjną w związku z warunkami panującymi na rynku, firma inwestycyjna, jeżeli klient nie postanowił inaczej, jest obowiązana upublicznić warunki tego zlecenia w sposób łatwo dostępny dla innych uczestników rynku. Wymóg upublicznienia warunków zlecenia uważa się za spełniony w przypadku, o którym mowa w art. 70 rozporządzenia 2017/565.

6c. Przepisu ust. 6b nie stosuje się do zleceń o dużej skali w porównaniu z normalną wielkością rynkową dla danych akcji w rozumieniu art. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/587 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie przejrzystości dla systemów obrotu

i firm inwestycyjnych w odniesieniu do akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych oraz dotyczących obowiązku realizowania transakcji na określonych akcjach w systemie obrotu lub za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego transakcje (Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2017, str. 387), pod warunkiem uprzedniego poinformowania Komisji przez firmę inwestycyjną o zamiarze odstąpienia od wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 6b.

7. Firma inwestycyjna przyjmuje do wykonania zlecenie złożone w celu dokonania krótkiej sprzedaży pod warunkiem spełnienia przez składającego zlecenie wymogów określonych odpowiednio w art. 12 albo art. 13 rozporządzenia 236/2012, a w przypadku gdy w zakresie krótkiej sprzedaży zostały wprowadzone, na podstawie art. 20, art. 23 lub art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012, zakaz lub ograniczenia, zlecenie to nie narusza takiego zakazu lub takich ograniczeń.

8. W przypadku gdy w zakresie transakcji innych niż krótka sprzedaż zostały wprowadzone, na podstawie art. 20, art. 23 lub art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012, zakaz lub ograniczenia, firma inwestycyjna przed przyjęciem do wykonania zlecenia nabycia lub zbycia instrumentów finansowych bada, czy jego przyjęcie nie narusza takiego zakazu lub takich ograniczeń. Firma inwestycyjna nie przyjmuje do wykonania zlecenia, które taki zakaz lub takie ograniczenia narusza.

Art. 73a. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych jest obowiązana do podjęcia wszelkich uzasadnionych działań w celu uzyskania możliwie najlepszych wyników dla klienta w związku z wykonaniem zlecenia klienta, uwzględniając w szczególności cenę instrumentu finansowego, koszty związane z wykonaniem zlecenia, czas zawarcia transakcji, prawdopodobieństwo zawarcia transakcji oraz jej rozliczenia, wielkość zlecenia i jego charakter.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy klient określił szczegółowe warunki, na jakich zlecenie ma zostać wykonane.

3. W przypadku gdy firma inwestycyjna posiada dostęp do więcej niż jednego systemu wykonywania zlecenia w odniesieniu do danego instrumentu finansowego, w określaniu możliwie najlepszego wyniku dla klienta jest obowiązana uwzględnić również wielkość opłat, które należne byłyby firmie inwestycyjnej za wykonanie

zlecenia, oraz koszty wykonania zlecenia, które zostałyby poniesione w przypadku wykonania zlecenia w danym systemie.

4. W przypadku gdy zlecenie składane jest przez klienta detalicznego, możliwie najlepszy wynik określa się w ujęciu ogólnym, z uwzględnieniem ceny instrumentu finansowego oraz kosztów związanych z wykonaniem transakcji, obejmujących wydatki, jakie klient poniósłby w związku z wykonaniem zlecenia, w szczególności opłaty transakcyjne, opłaty z tytułu rozliczenia i rozrachunku transakcji, oraz koszty ponoszone na rzecz podmiotów trzecich uczestniczących w wykonaniu zlecenia.

5. W związku z kierowaniem zleceń do systemu obrotu instrumentami finansowymi lub innych systemów wykonywania zlecenia firma inwestycyjna nie może przyjmować świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych, które naruszałyby jej obowiązki związane z zarządzaniem konfliktami interesów oraz przyjmowaniem świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych.

6. W odniesieniu do instrumentów finansowych podlegających obowiązkowi obrotu, o którym mowa w art. 23 lub art. 28 rozporządzenia 600/2014, podmiot prowadzący system obrotu instrumentami finansowymi lub podmiot systematycznie internalizujący transakcje są obowiązane podawać nieodpłatnie do publicznej wiadomości, co najmniej raz w roku, raport dotyczący sposobu, w jaki wykonywano zlecenia w tym systemie. W odniesieniu do każdego instrumentu finansowego raport obejmuje informacje dotyczące ceny instrumentu finansowego, kosztów związanych z wykonaniem zlecenia, czasu zawarcia transakcji oraz prawdopodobieństwa zawarcia transakcji.

7. Przepis ust. 6 stosuje się również do systemów wykonywania zlecenia w zakresie instrumentów finansowych innych niż podlegające obowiązkowi obrotu, o którym mowa w art. 23 lub art. 28 rozporządzenia 600/2014, jeżeli są przedmiotem obrotu w tym systemie.

8. Podanie do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w ust. 6 i 7, następuje z uwzględnieniem art. 3 rozporządzenia 2017/575.

9. Firma inwestycyjna jest obowiązana informować klienta o systemie wykonywania zlecenia, w którym jego zlecenie zostało wykonane.

Art. 73b. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych jest obowiązana ustanowić i wdrożyć

rozwiązania w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 73a ust. 1, w szczególności dotyczące wdrożenia i przestrzegania polityki wykonywania zleceń.

2. Polityka wykonywania zleceń w odniesieniu do każdej klasy instrumentów finansowych obejmuje informacje o systemach wykonywania zlecenia wykorzystywanych przez firmę inwestycyjną oraz kryteria brane przez nią pod uwagę przy dokonywaniu wyboru tego systemu. W polityce wykonywania zleceń firma inwestycyjna wskazuje co najmniej systemy wykonywania zlecenia, które według racjonalnej oceny w sposób stały umożliwiają uzyskanie możliwie najlepszego wyniku dla klienta.

3. Przed zawarciem umowy o świadczenie usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych firma inwestycyjna przekazuje, zgodnie z art. 66 rozporządzenia 2017/565, klientowi lub potencjalnemu klientowi informacje dotyczące polityki wykonywania zleceń. Informacje te w sposób odpowiednio szczegółowy, wyraźny i przystępny wyjaśniają klientowi, jak zlecenia będą wykonywane przez firmę inwestycyjną. Przed rozpoczęciem świadczenia usługi firma inwestycyjna uzyskuje zgodę klienta na stosowanie wobec niego przyjętej przez nią polityki wykonywania zleceń.

4. W przypadku gdy polityka wykonywania zleceń przewiduje możliwości wykonywania zleceń poza systemem obrotu instrumentami finansowymi, firma inwestycyjna uzyskuje uprzednią, wyraźną zgodę klienta na wykonanie jego zlecenia poza systemem obrotu instrumentami finansowymi. Zgoda klienta może mieć charakter ogólny lub dotyczyć poszczególnych transakcji.

Art. 73c. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych sporządza i podaje do publicznej wiadomości, w odniesieniu do każdej klasy instrumentów finansowych, coroczny raport zawierający wykaz pięciu najlepszych systemów wykonywania zlecenia, ustalonych przy uwzględnieniu wolumenu obrotu zrealizowanego przez firmę w danym systemie wykonywania zlecenia w okresie, za który jest sporządzany raport, oraz informację o jakości wykonanych zleceń.

2. Podanie przez firmę inwestycyjną do publicznej wiadomości raportu, o którym mowa w ust. 1, następuje z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia 2017/575.

Art. 73d. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi wykonywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych monitoruje skuteczność wdrożonych rozwiązań dotyczących wykonywania zleceń i stosowanej polityki wykonywania zleceń.

2. Firma inwestycyjna informuje klienta o istotnej zmianie w sposobie wykonywania zleceń oraz w polityce wykonywania zleceń.

3. Firma inwestycyjna, na żądanie klienta, jest obowiązana wykazać klientowi, że zlecenie zostało wykonane zgodnie z wdrożoną przez nią polityką wykonywania zleceń.

4. Wykonanie obowiązków, o których mowa w ust. 1–3, następuje z uwzględnieniem art. 67 rozporządzenia 2017/565.

Art. 74. (uchylony)

Art. 74a. (uchylony)

Art. 74b. 1. Przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych polega na zobowiązaniu się firmy inwestycyjnej do przyjmowania i przekazywania zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych przez:

- 1) przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych do innego podmiotu, w tym do emitenta instrumentu finansowego, wystawcy instrumentu finansowego lub sprzedającego taki instrument, w celu ich wykonania lub
- 2) kojarzenie dwóch lub więcej podmiotów w celu doprowadzenia do zawarcia transakcji między tymi podmiotami.

2. (uchylony)

Art. 74c. Nie stanowi działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, przeniesienie przez firmę inwestycyjną instrumentów finansowych:

- 1) na rzecz pożyczkobiorcy, w wykonaniu umowy pożyczki instrumentów finansowych zawartej w imieniu własnym przez firmę inwestycyjną działającą na rachunek pożyczkobiorcy lub pożyczkodawcy;
- 2) na rzecz pożyczkodawcy, w wyniku zwrotu instrumentów finansowych będących przedmiotem pożyczki instrumentów finansowych lub w wyniku ustanowienia zabezpieczenia pożyczki instrumentów finansowych przez pożyczkobiorcę;

- 3) na rzecz pożyczkobiorcy, w wyniku zwrotu instrumentów finansowych będących przedmiotem zabezpieczenia pożyczki instrumentów finansowych.

Art. 74d. Nabywanie lub zbywanie na własny rachunek instrumentów finansowych polega na nabywaniu lub zbywaniu instrumentów finansowych we własnym imieniu albo na wykonywaniu innych czynności wywołujących równoważne skutki, w tym w celu pełnienia funkcji animatora rynku lub w celu wykonania zlecenia klienta.

Art. 74e. 1. Firma inwestycyjna nabywająca lub zbywająca instrumenty finansowe przez wykorzystywanie handlu algorytmicznego opracowuje, wdraża i stosuje adekwatne oraz skuteczne rozwiązania mające na celu:

- 1) zapewnienie odporności i wydajności urządzeń i systemów teleinformatycznych w stopniu odpowiadającym skali prowadzonej działalności, w szczególności limitom i progom transakcyjnym;
- 2) zapobieżenie nieprawidłowemu wpływowi urządzeń i systemów teleinformatycznych na sprawny i bezpieczny obrót instrumentami finansowymi, w szczególności przez kierowanie błędnych zleceń;
- 3) uniemożliwienie wykorzystania urządzeń i systemów teleinformatycznych w sposób naruszający przepisy rozporządzenia 596/2014 lub regulacje systemów obrotu instrumentami finansowymi;
- 4) zapewnienie ciągłości obsługi oraz pracy urządzeń i systemów teleinformatycznych wykorzystywanych w prowadzonej działalności.

2. Firma inwestycyjna monitoruje działanie urządzeń i systemów teleinformatycznych i przeprowadza testy w zakresie oceny prawidłowości ich działania w celu identyfikowania i eliminacji potencjalnych lub rzeczywistych naruszeń wymogów, o których mowa w ust. 1.

3. Firma inwestycyjna nabywająca lub zbywająca instrumenty finansowe przez wykorzystywanie handlu algorytmicznego stosuje warunki organizacyjne, o których mowa w art. 1–18 rozporządzenia 2017/589.

4. Firma inwestycyjna informuje Komisję lub właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego właściwy ze względu na siedzibę systemu obrotu instrumentami finansowymi, którego ta firma jest członkiem lub uczestnikiem, o wykorzystywaniu handlu algorytmicznego w prowadzonej działalności oraz

o zaprzestaniu wykorzystywania handlu algorytmicznego w prowadzonej działalności.

5. Firma inwestycyjna jest obowiązana do przekazywania, na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, informacji dotyczących modelu handlu algorytmicznego wykorzystywanego w prowadzonej działalności oraz potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1–3. Firma inwestycyjna niezwłocznie informuje Komisję o zmianie modelu handlu algorytmicznego wykorzystywanego w prowadzonej działalności.

6. Firma inwestycyjna dokumentuje czynności związane z wykorzystywaniem handlu algorytmicznego w prowadzonej działalności w sposób pozwalający na wykazanie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1–3.

7. W przypadku gdy firma inwestycyjna w prowadzonej działalności wykorzystuje technikę handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, obowiązek, o którym mowa w ust. 6, obejmuje również chronologiczną rejestrację wysłanych przez nią zleceń, wraz z ich parametrami i odniesieniem do notowań instrumentów finansowych z systemów obrotu instrumentami finansowymi, z uwzględnieniem okoliczności ich wykonania, modyfikacji, odrzucenia lub anulowania. Firma inwestycyjna przechowuje zlecenia przez okres i w sposób określone w art. 28 rozporządzenia 2017/589.

Art. 74f. 1. W przypadku wykonywania przez firmę inwestycyjną czynności animatora rynku z wykorzystaniem handlu algorytmicznego firma inwestycyjna:

- 1) uwzględnia płynność, skalę i specyfikę danego systemu obrotu instrumentami finansowymi oraz właściwości danego instrumentu finansowego będącego przedmiotem czynności animatora rynku;
- 2) regularnie zapewnia płynność instrumentowi finansowemu w sposób, jakiego można racjonalnie oczekiwać;
- 3) zawiera z podmiotem prowadzącym system obrotu instrumentami finansowymi, w formie pisemnej, umowę, której przedmiotem jest co najmniej określenie sposobu wykonania obowiązków, o których mowa w pkt 2;
- 4) opracowuje, wdraża i stosuje adekwatne i skuteczne rozwiązania mające na celu zapewnienie wykonania obowiązków określonych w umowie, o której mowa w pkt 3.

2. Działalność firmy inwestycyjnej polegająca na nabywaniu lub zbywaniu instrumentów finansowych na własny rachunek, poprzez stałe składanie z wykorzystaniem handlu algorytmicznego rynkowych zleceń nabycia lub zbycia tych instrumentów, w ramach uczestnictwa lub członkostwa w jednym lub kilku systemach obrotu instrumentami finansowymi, w sposób skutkujący wspomaganie płynności danego instrumentu finansowego (strategia animatora rynku), może być wykonywana po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1.

3. W celu zapewnienia płynności, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, firma inwestycyjna wykonuje czynności animatora rynku w sposób ciągły, przez określoną liczbę godzin, w ramach notowań instrumentu finansowego prowadzonych przez system obrotu instrumentami finansowymi.

Art. 74g. 1. Firma inwestycyjna może, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej, umożliwić swojemu klientowi skorzystanie z bezpośredniego dostępu elektronicznego w celu składania przez niego zleceń nabycia lub zbycia instrumentu finansowego i zawierania transakcji wskutek takich zleceń.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa prawa i obowiązki klienta oraz firmy inwestycyjnej w związku z umożliwieniem dostępu, w tym gwarantujące prawo firmy inwestycyjnej do monitorowania zleceń i transakcji klienta w celu przeciwdziałania przez firmę inwestycyjną naruszeniom przepisów prawa lub regulacji systemu obrotu instrumentami finansowymi dokonywanym wskutek zleceń składanych przez klienta lub transakcji zawartych wskutek takich zleceń, oraz w celu ujawniania przypadków takich naruszeń.

3. Firma inwestycyjna jest odpowiedzialna za naruszenia i szkody powstałe wskutek składania przez klienta, któremu umożliwiła korzystanie z bezpośredniego dostępu elektronicznego, zleceń w ramach korzystania z takiego dostępu oraz za szkody powstałe wskutek transakcji zawartych w wyniku takich zleceń, jeżeli takie zlecenia lub takie transakcje zostały złożone lub zawarte niezgodnie z przepisami prawa lub regulacjami systemu obrotu instrumentami finansowymi. Odpowiedzialności firmy inwestycyjnej z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonywania umowy nie można wyłączyć ani ograniczyć.

4. Firma inwestycyjna może zawrzeć umowę, o której mowa w ust. 1, jeżeli opracuje, wdroży i stosuje adekwatne oraz odpowiednie rozwiązania mające na celu

zapewnienie prawidłowego korzystania z bezpośredniego dostępu elektronicznego przez swoich klientów.

5. Rozwiązania, o których mowa w ust. 4, zapewniają:

- 1) weryfikację i ocenę klientów zamierzających korzystać lub korzystających z bezpośredniego dostępu elektronicznego pod kątem prawidłowości wypełniania przez nich obowiązków wynikających z takiego dostępu;
- 2) wprowadzenie mechanizmów, które mają na celu uniemożliwienie, wskutek zawierania transakcji, przekraczania przez klientów limitów i progów transakcyjnych, limitów ustanowionych dla prawidłowego rozliczenia i rozrachunku zawieranych transakcji, dokonywania naruszeń przepisów prawa lub regulacji systemu obrotu instrumentami finansowymi lub powstawania innego ryzyka dla firmy inwestycyjnej.

6. Firma inwestycyjna umożliwiająca swoim klientom korzystanie z bezpośredniego dostępu elektronicznego stosuje szczegółowe warunki organizacyjne określone w art. 19–23 rozporządzenia 2017/589.

7. Firma inwestycyjna informuje Komisję lub właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, właściwy ze względu na siedzibę systemu obrotu instrumentami finansowymi, którego ta firma jest członkiem lub uczestnikiem, o umożliwianiu klientom korzystania z bezpośredniego dostępu elektronicznego.

8. Firma inwestycyjna jest obowiązana do przekazywania, na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, informacji dotyczących bezpośredniego dostępu elektronicznego, z którego korzystanie umożliwia klientom, oraz informacji potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 4–6.

9. Firma inwestycyjna dokumentuje czynności związane z umożliwianiem klientom korzystania z bezpośredniego dostępu elektronicznego w sposób pozwalający na wykazanie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 4–6.

Art. 74h. 1. Firma inwestycyjna może, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej z innym podmiotem, zobowiązać się, zgodnie z zasadami określonymi w regulaminie podmiotu uprawnionego do dokonywania rozliczania transakcji, do wykonywania obowiązków wynikających z rozliczania transakcji zawartych przez ten inny podmiot. Umowa określa prawa i obowiązki tego innego podmiotu oraz firmy inwestycyjnej w związku z wykonywaniem obowiązków wynikających z rozliczenia takich transakcji.

2. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje adekwatne oraz skuteczne rozwiązania mające na celu zapewnienie prawidłowego wykonywania przez podmiot, z którym zawarła umowę, o której mowa w ust. 1, obowiązków związanych z rozliczeniem, w szczególności obejmujące określenie warunków, które jest obowiązany spełnić taki inny podmiot, ograniczających ryzyko firmy inwestycyjnej i podmiotu uprawnionego do dokonywania rozliczania transakcji związane z nierozliczeniem transakcji.

3. Firma inwestycyjna, która zgodnie z ust. 1 zobowiązała się do wykonywania obowiązków wynikających z rozliczania transakcji zawartych przez inny podmiot, stosuje rozwiązania określone w art. 24–27 rozporządzenia 2017/589.

Art. 75. 1. Zarządzanie portfelem, w którego skład wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, polega na podejmowaniu i realizacji decyzji inwestycyjnych na rachunek klienta, w ramach pozostawionych przez klienta do dyspozycji zarządzającego środków pieniężnych lub instrumentów finansowych.

2. (uchylony)

Art. 76. 1. Doradztwo inwestycyjne polega na przygotowywaniu, z inicjatywy firmy inwestycyjnej albo na wniosek klienta, oraz przekazywaniu klientowi, określonej w art. 9 rozporządzenia 2017/565, pisemnej, ustnej lub w innej formie, w szczególności elektronicznej, spełniającej wymóg trwałego nośnika, przygotowanej w oparciu o potrzeby i sytuację klienta rekomendacji, dotyczącej nabycia lub zbycia jednego instrumentu finansowego lub większej ich liczby, albo dokonania innej czynności wywołującej równoważne skutki, której przedmiotem są instrumenty finansowe, albo rekomendacji dotyczącej powstrzymania się od wykonania takiej czynności.

2. Firma inwestycyjna może świadczyć usługę doradztwa inwestycyjnego w sposób zależny lub niezależny.

Art. 76a. Umowy o świadczenie usług, o których mowa w art. 72, art. 73, art. 74b oraz art. 75, zawarte z klientem detalicznym w formie innej niż określona w art. 58 rozporządzenia 2017/565 są nieważne.

Art. 77. 1. Przez usługę wymiany walutowej rozumie się przyjmowanie przez firmę inwestycyjną walut obcych i dokonywanie ich sprzedaży na rachunek klienta, jak również kupno walut obcych na rachunek klienta, w związku z obsługą realizacji

zobowiązań firmy inwestycyjnej wobec klienta lub zobowiązań klienta wobec firmy inwestycyjnej z tytułu usług świadczonych przez tę firmę inwestycyjną na jego rzecz, lub zobowiązań klienta wobec emitenta papierów wartościowych, w przypadku gdy firma inwestycyjna działa w imieniu i na rachunek emitenta, lub zobowiązań emitenta papierów wartościowych wobec klienta, w przypadku gdy firma inwestycyjna działa w imieniu i na rachunek klienta w zakresie czynności wskazanych w art. 69 ust. 2.

2. Świadczenie przez firmę inwestycyjną usługi wymiany walutowej nie stanowi działalności kantorowej w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 679 oraz z 2018 r. poz. 650 i 1629).

Art. 78. 1. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF, odrębnie dla każdego z tych systemów:

- 1) ustanawia przejrzyste zasady dotyczące kryteriów ustalania instrumentów finansowych, które mogą być przedmiotem obrotu w ramach danego systemu;
- 2) stosuje przejrzyste zasady rzetelnego i prawidłowego obrotu oraz obiektywne kryteria skutecznej realizacji zleceń;
- 3) posiada mechanizmy zapewniające należyte zarządzanie procesami technicznymi, w tym skuteczne procedury awaryjne umożliwiające zarządzanie ryzykiem zakłócenia funkcjonowania systemu.

1a. Dostęp do systemów obrotu instrumentami finansowymi, o których mowa w ust. 1, jest udzielany według podlegających publikacji przejrzystych i niedyskryminujących zasad, stworzonych na podstawie obiektywnych kryteriów.

1b. Dostęp do każdego z systemów obrotu instrumentami finansowymi, o których mowa w ust. 1, posiada co najmniej trzech członków, uczestników lub klientów, wykazujących się znacznym stopniem aktywności, z których każdy ma możliwość interakcji odpowiednio ze wszystkimi pozostałymi członkami, uczestnikami lub klientami, w odniesieniu do kształtowania się cen w systemie.

1c. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF monitoruje oraz identyfikuje:

- 1) potencjalne konflikty interesów, jakie mogą powstać pomiędzy interesem ASO, OTF, firmy inwestycyjnej lub jej właścicieli a obowiązkiem zapewnienia należytego funkcjonowania ASO lub OTF;
- 2) negatywne skutki, jakie w związku z konfliktami interesów, o których mowa w pkt 1, mogą wystąpić dla funkcjonowania ASO lub OTF lub dla ich członków, uczestników lub klientów.

1d. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF ustanawia mechanizmy zarządzania konfliktami interesów, o których mowa w ust. 1c.

1e. Do prowadzenia ASO i OTF przepisy art. 18b stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu w ASO albo na OTF lub jest zagrożony interes inwestorów, firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF, na żądanie Komisji, wstrzymuje wprowadzenie instrumentów finansowych do obrotu w tym ASO lub na tym OTF lub wstrzymuje rozpoczęcie obrotu wskazanymi instrumentami finansowymi na okres nie dłuższy niż 10 dni.

3. W przypadku gdy obrót określonymi instrumentami finansowymi jest dokonywany w okolicznościach wskazujących na możliwość zagrożenia prawidłowego funkcjonowania ASO lub OTF lub bezpieczeństwa obrotu dokonywanego w tym ASO lub na tym OTF, lub naruszenia interesów inwestorów, Komisja może zażądać od firmy inwestycyjnej prowadzącej ASO lub OTF zawieszenia obrotu tymi instrumentami finansowymi.

3a. W żądaniu, o którym mowa w ust. 3, Komisja może wskazać termin, do którego zawieszenie obrotu obowiązuje. Termin ten może ulec przedłużeniu, jeżeli zachodzą uzasadnione obawy, że w dniu jego upływu będą zachodziły przesłanki, o których mowa w ust. 3.

3b. Komisja uchyla decyzję zawierającą żądanie, o którym mowa w ust. 3, w przypadku gdy po jej wydaniu stwierdza, że nie zachodzą przesłanki zagrożenia prawidłowego funkcjonowania ASO lub OTF lub bezpieczeństwa obrotu dokonywanego w tym ASO lub na tym OTF, lub naruszenia interesów inwestorów.

4. Na żądanie Komisji firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF wyklucza z obrotu wskazane przez Komisję instrumenty finansowe, w przypadku gdy obrót nimi zagraża w sposób istotny prawidłowemu funkcjonowaniu ASO lub OTF lub bezpieczeństwu obrotu dokonywanego w tym ASO lub na tym OTF lub powoduje naruszenie interesów inwestorów.

4a. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF może podjąć decyzję o zawieszeniu lub wykluczeniu papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi z obrotu, w przypadku gdy instrumenty te przestały spełniać warunki obowiązujące na tym rynku, pod warunkiem że nie spowoduje to znaczącego naruszenia interesów inwestorów lub zagrożenia prawidłowego funkcjonowania rynku. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF

informuje Komisję o podjęciu decyzji o zawieszeniu lub wykluczeniu instrumentów finansowych z obrotu i podaje tę informację do publicznej wiadomości.

4b. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4, Komisja może zażądać od firmy inwestycyjnej prowadzącej ASO lub OTF zawieszenia lub wykluczenia z obrotu instrumentów pochodnych powiązanych z papierami wartościowymi lub instrumentami finansowymi niebędącymi papierami wartościowymi, o ile jest to konieczne dla osiągnięcia celów zawieszenia lub wykluczenia z obrotu papierów wartościowych lub instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi stanowiących instrument bazowy tego instrumentu pochodnego.

4c. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF, która zawiesiła lub wykluczyła z obrotu w tym systemie instrument finansowy, odpowiednio zawiesza lub wyklucza z obrotu powiązane z nim instrumenty pochodne, w przypadku gdy jest to konieczne do osiągnięcia celów zawieszenia lub wykluczenia bazowego instrumentu finansowego.

4d. W przypadku zawieszenia lub wykluczenia z obrotu w ASO lub na OTF na podstawie ust. 4a lub 4c Komisja występuje do spółek prowadzących rynek regulowany, innych podmiotów prowadzących ASO, innych podmiotów prowadzących OTF oraz podmiotów systematycznie internalizujących transakcje z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organizujących obrót tymi samymi instrumentami finansowymi lub powiązanymi z nimi instrumentami pochodnymi, z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu związane jest z podejrzeniem wykorzystania informacji poufnej, bezprawnego ujawnienia informacji poufnej, manipulacji na rynku, ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej lub podejrzeniem naruszenia obowiązku publikacji informacji poufnej o emitencie lub instrumencie finansowym zgodnie z przepisami art. 7 i art. 17 rozporządzenia 596/2014, chyba że takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku.

4e. W przypadku otrzymania od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego sprawującego w tym państwie nadzór nad ASO lub OTF informacji o wystąpieniu przez ten organ z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu określonego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu

poходnego Komisja występuje do spółek prowadzących rynek regulowany, podmiotów prowadzących ASO, podmiotów prowadzących OTF oraz podmiotów systematycznie internalizujących transakcje z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organizujących obrót tymi samymi instrumentami finansowymi lub powiązanych z nimi instrumentami pochodnymi, z żądaniem zawieszenia lub wykluczenia z obrotu tego instrumentu finansowego lub powiązanego z nim instrumentu pochodnego, jeżeli takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu jest związane z podejrzeniem wykorzystywania informacji poufnej, bezprawnego ujawnienia informacji poufnej, manipulacji na rynku, ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej lub podejrzeniem naruszenia obowiązku publikacji informacji poufnej o emitencie lub instrumencie finansowym zgodnie z przepisami art. 7 i art. 17 rozporządzenia 596/2014, chyba że takie zawieszenie lub wykluczenie z obrotu mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku.

4f. Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu przez Komisję z żądaniem, o którym mowa w ust. 3, 4, 4b i 4d, oraz przekazuje ją Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych i właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich, sprawującym w tych państwach nadzór nad rynkami regulowanymi, ASO lub OTF. W przypadku gdy Komisja nie zgłosiła żądania, o którym mowa w ust. 4e, przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwym organom nadzoru innych państw członkowskich, sprawującym w tych państwach nadzór nad rynkami regulowanymi, ASO lub OTF informację o niezgłoszeniu żądania wraz z wyjaśnieniami. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informację o niezgłoszeniu żądania na podstawie ust. 4e.

5. W żądaniach, o których mowa w ust. 2, 3, 4, 4b, 4d i 4e, wskazuje się szczegółowe przyczyny, które je uzasadniają.

6. Komisja podaje niezwłocznie do publicznej wiadomości informację o wystąpieniu z żądaniem, o którym mowa w ust. 2 i 4e.

6a. Przepisy ust. 4a–4f i 6 stosuje się odpowiednio do przywrócenia obrotu instrumentem finansowym lub instrumentem pochodnym powiązanym z tym instrumentem finansowym.

6b. Instrumentami pochodnymi, o których mowa w ust. 4c–4e i 6a, są instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i.

7. Firma inwestycyjna prowadząca ASO zapewnia sprawny i prawidłowy rozrachunek oraz rozliczanie transakcji zawartych w tym systemie.

8. Jeżeli wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 7 lub 12, polega na zawarciu umowy z podmiotem uprawnionym do dokonywania rozrachunku lub rozliczania transakcji, umowa może być zawarta z tym podmiotem, o ile podmiot ten:

- 1) wykorzystuje rozwiązania zapewniające sprawne i prawidłowe wykonywanie powierzanych mu czynności, w tym spełnia warunki techniczne dokonywania odpowiednio rozliczeń lub rozrachunku transakcji;
- 2) zapewnia wykonywanie powierzonych mu czynności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu i nienaruszający interesów uczestników tego obrotu.

9. Zamiar zawarcia umowy skutkującej zmianą podmiotu dokonującego rozrachunku lub rozliczania transakcji wymaga zawiadomienia Komisji. Komisja, w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia, zgłasza sprzeciw wobec planowanego zawarcia umowy z podmiotem dokonującym rozrachunku lub rozliczania transakcji, w przypadku gdy podmiot, z którym ma zostać zawarta umowa nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 8.

10. Warunki, o których mowa w ust. 8 pkt 1, w zakresie spełniania warunków technicznych, uważa się za spełnione w przypadku Krajowego Depozytu oraz w przypadku:

- 1) spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6, oraz spółki prowadzącej izbę rozrachunkową – w zakresie powierzenia dokonywania rozrachunku transakcji;
- 2) spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 2, oraz spółki prowadzącej izbę rozliczeniową – w zakresie powierzenia dokonywania rozliczenia transakcji.

11. W przypadku wystąpienia przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny z wnioskiem, o którym mowa:

- 1) w art. 148 pkt 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, firma inwestycyjna organizująca ASO wyklucza z obrotu wskazane we wniosku instrumenty finansowe;

2) w art. 148 pkt 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, firma inwestycyjna organizująca ASO zawiesza obrót instrumentami finansowymi objętymi tym wnioskiem na okres wskazany we wniosku.

12. Firma inwestycyjna prowadząca OTF zapewnia sprawny i prawidłowy rozrachunek oraz rozliczanie transakcji zawartych w systemie.

13. Firma inwestycyjna prowadząca ASO lub OTF informuje członków, uczestników lub klientów o ich obowiązkach w zakresie rozrachunku transakcji.

14. Firma inwestycyjna upewnia się, czy istnieje dostęp do wystarczających publicznie dostępnych informacji umożliwiających członkom, uczestnikom lub klientom formułowanie opinii inwestycyjnych, uwzględniając zarówno charakter członków, uczestników lub klientów, jak i rodzaje instrumentów wprowadzanych do obrotu w ASO lub na OTF, a w przypadku braku dostępu – zapewnia członkom, uczestnikom ASO lub klientom OTF dostęp do tych informacji.

Art. 78a. (uchylony)

Art. 78b. 1. Firma inwestycyjna prowadząca ASO ustanawia zasady zawierania transakcji w tym systemie, które pozwalają na wykonywanie zleceń w sposób nieuznaniowy.

2. Zasady zawierania transakcji w ASO nie mogą przewidywać zaangażowania środków własnych firmy inwestycyjnej w wykonywanie zleceń w tym systemie lub zestawiania zleceń.

3. Do transakcji zawieranych w ASO pomiędzy jego członkami oraz do umowy o korzystanie z tego systemu między firmą inwestycyjną prowadzącą ASO a członkiem ASO przepisów art. 73 ust. 6a–6c, art. 73a ust. 1–5, art. 73b–73d, art. 82a, art. 83b ust. 8 i art. 83c–83h nie stosuje się.

Art. 78c. 1. Firma inwestycyjna prowadząca OTF ustanawia zasady zawierania transakcji w tym systemie, które pozwalają na wykonywanie zleceń w sposób uznaniowy.

2. Zasady zawierania transakcji na OTF nie mogą przewidywać zaangażowania środków własnych firmy inwestycyjnej w wykonywanie zleceń w tym systemie albo

środków finansowych jakiegokolwiek innego podmiotu stanowiącego część tej samej grupy kapitałowej, do której należy firma inwestycyjna.

3. Wykonywanie zleceń na OTF może polegać na zestawianiu zleceń, pod warunkiem uzyskania zgody klienta. W takim przypadku firma inwestycyjna ustanawia skuteczne mechanizmy zapobiegające naruszeniu warunków zestawiania zleceń.

4. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania, w przypadku gdy przedmiotem obrotu na OTF są instrumenty dłużne, dla których nie ma płynnego rynku, emitowane przez:

- 1) Skarb Państwa, Unię Europejską, państwo członkowskie, w tym agendę rządową, agencję lub spółkę celową utworzoną przez państwa członkowskie, a w przypadku federalnego państwa członkowskiego – przez jednego z członków federacji;
- 2) spółkę celową utworzoną przez państwa członkowskie w celu emisji instrumentów dłużnych;
- 3) międzynarodową instytucję finansową utworzoną przez co najmniej dwa państwa członkowskie, której celem jest uruchamianie finansowania i świadczenie pomocy finansowej z korzyścią dla jej członków, którzy doświadczają poważnych problemów finansowych lub są zagrożeni takimi problemami;
- 4) Europejski Bank Inwestycyjny.

5. Przez płynny rynek, o którym mowa w ust. 4, rozumie się rynek, na którym przedmiotem obrotu jest instrument finansowy lub klasa instrumentów finansowych, na potrzeby których jest oceniana płynność rynku, oraz stale istnieją kupujący i sprzedający gotowi do zawierania transakcji mających za przedmiot ten instrument finansowy lub tę klasę instrumentów finansowych. Ocenę istnienia na rynku kupujących i sprzedających gotowych do zawierania transakcji przeprowadza się – z uwzględnieniem specyfiki struktury rynku, na którym przedmiotem obrotu jest dany instrument finansowy lub dana klasa instrumentów finansowych – na podstawie:

- 1) średniej częstotliwości i wielkości transakcji, z uwzględnieniem szerokiego zakresu warunków rynkowych oraz charakteru i terminu zapadalności instrumentów finansowych w ramach danej klasy instrumentów finansowych;
- 2) liczby i rodzaju uczestników rynku, w tym udziału uczestników rynku w obrocie danymi instrumentami finansowymi;

3) średniej wartości spreadów, jeżeli jest dostępna.

6. Firma inwestycyjna nie może zestawiać zleceń w ramach OTF w zakresie instrumentów pochodnych odnoszących się do klasy instrumentów pochodnych, które ogłoszono jako podlegające obowiązkowemu rozliczeniu zgodnie z art. 5 rozporządzenia 648/2012.

7. Przedmiotem obrotu na OTF nie mogą być wyłącznie produkty energetyczne będące przedmiotem obrotu hurtowego, które muszą być wykonywane przez dostawę.

Art. 78d. 1. Firma inwestycyjna prowadząca OTF, z zastrzeżeniem art. 78e ust. 2, może zestawiać dwa lub więcej dostępnych w danym czasie zleceń, stając się odpowiednio drugą stroną transakcji nabycia lub zbycia instrumentów finansowych będących przedmiotem tych zleceń.

2. Zestawione zlecenia muszą być przeciwstawne oraz podlegać jednoczesnemu wykonaniu.

3. Jeżeli przedmiot zlecenia jest podzielny, a podmiot składający zlecenie nie zastrzegł inaczej, zlecenie może być zestawione w części.

4. W przypadku wycofania zlecenia objętego zestawieniem firma inwestycyjna zastępuje wycofane zlecenie innymi dostępnymi w danym czasie zleceniami. W przypadku braku takich zleceń wykonanie pozostałych zestawionych zleceń następuje proporcjonalnie, chyba że byłoby to niezgodne z zastrzeżeniem, o którym mowa w ust. 3.

5. Od transakcji zawartej w sposób, o którym mowa w ust. 1, firma inwestycyjna nie może pobierać świadczeń innych niż prowizja, opłata lub wynagrodzenie, których wysokość i sposób pobierania określa się w zasadach wykonywania zleceń na OTF.

Art. 78e. 1. Firma inwestycyjna nie może jednocześnie prowadzić OTF oraz wykonywać czynności jako podmiot systematycznie internalizujący transakcje.

2. Firma inwestycyjna prowadząca OTF nie może zezwalać na łączenie zleceń będących na OTF ze zleceniami lub kwotowaniami podmiotów systematycznie internalizujących transakcje lub zleceniami innego OTF.

3. Udział w OTF animatora rynku jest dopuszczalny pod warunkiem braku bliskich powiązań z firmą inwestycyjną prowadzącą OTF.

Art. 78f. 1. Wykonywanie zleceń na OTF w sposób uznaniowy ma miejsce wyłącznie, w przypadku gdy firma inwestycyjna prowadząca OTF podejmuje działania polegające na:

- 1) decydowaniu o umieszczeniu albo wycofaniu zlecenia z OTF lub
- 2) powstrzymaniu się od skojarzenia danego zlecenia klienta ze zleceniami dostępnymi w systemie w danym czasie, pod warunkiem że jest to zgodne ze szczegółowymi wskazówkami klienta oraz obowiązkiem wykonywania zleceń na warunkach najbardziej korzystnych dla klienta.

2. W przypadku gdy w ramach OTF mają zostać skojarzone zlecenia dwóch lub więcej klientów, firma inwestycyjna prowadząca OTF wykonuje zlecenia w sposób uznaniowy, jeżeli ustala, czy i kiedy skojarzyć zlecenia dwóch lub większej liczby klientów oraz w jakiej wielkości.

3. W odniesieniu do instrumentów finansowych innych niż udziałowe firma inwestycyjna prowadząca OTF może ułatwiać negocjacje między klientami w celu skojarzenia ze sobą dwóch lub więcej zleceń w jednej transakcji.

4. Do wykonywania zleceń klientów na OTF przepisy art. 73 ust. 5i i 6a–6c, art. 73a–73d, art. 82a, art. 83b ust. 8 oraz art. 83c–83h stosuje się odpowiednio.

Art. 78g. 1. Komisja prowadzi rejestr ASO MŚP.

2. Firma inwestycyjna prowadząca ASO może wystąpić do Komisji z wnioskiem o wpisanie tego ASO do rejestru ASO MŚP, jeżeli:

- 1) w dniu składania wniosku o wpis do rejestru co najmniej połowa emitentów, których instrumenty finansowe są wprowadzone do ASO, stanowią emitenci będący małymi i średnimi przedsiębiorcami, zgodnie z art. 78 ust. 1 rozporządzenia 2017/565;
- 2) spełnia warunki określone w art. 78 ust. 2 lit. a–i rozporządzenia 2017/565;
- 3) posiada zasady, systemy i procedury zapewniające, że emitenci, których instrumenty są wprowadzone do tego systemu, osoby pełniące na rzecz tych emitentów obowiązki zarządcze, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia 596/2014, oraz osoby blisko z nimi związane, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 596/2014, spełniają wymogi określone w art. 19 ust. 1 rozporządzenia 596/2014;
- 4) posiada skuteczne systemy i mechanizmy kontroli, zmierzające do przeciwdziałania przypadkom manipulacji na rynku i ujawniania takich

przypadków zgodnie z wymogami określonymi w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, oraz dokumenty do niego załączone zawierają informacje potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w ust. 2.

4. Komisja odmawia wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, jeżeli nie są spełnione warunki określone w ust. 2.

5. Komisja wykreśla ASO z rejestru, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) firma złożyła wniosek o wykreślenie ASO z rejestru;
- 2) warunki, które były podstawą wpisu do rejestru, przestały być spełnione, przy czym ocena spełniania warunku określonego w ust. 2 pkt 1 następuje zgodnie z art. 79 ust. 1 rozporządzenia 2017/565.

6. Komisja wykreśla ASO z rejestru, o którym mowa w ust. 1, również w przypadku, gdy po upływie 3 lat od dnia wpisu do tego rejestru na podstawie art. 69g więcej niż połowa emitentów, których instrumenty finansowe są wprowadzone do obrotu w tym systemie, nie spełnia wymogów uznania ich za małych i średnich przedsiębiorców.

7. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wpisaniu ASO do rejestru, o którym mowa w ust. 1, oraz o jego wykreśleniu z tego rejestru.

Art. 78h. 1. Przy dokonywaniu zgłoszeń w imieniu firmy inwestycyjnej na podstawie art. 26 rozporządzenia 600/2014 podmiot prowadzący system obrotu instrumentami finansowymi stosuje mechanizmy zapewniające zabezpieczenie i uwierzytelnienie środków przesyłu informacji, minimalizujące ryzyko zniekształcenia danych i nieupoważnionego dostępu oraz zapobiegające wyciekowi informacji.

2. Podmiot prowadzący system obrotu instrumentami finansowymi posiada systemy zapasowe zapewniające możliwość oferowania swoich usług i ich utrzymanie w każdym czasie.

Art. 78i. 1. Instrumenty finansowe emitenta wprowadzone do ASO MŚP lub do ASO, w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, zarejestrowanego w innym państwie członkowskim, mogą być wprowadzone do innego ASO MŚP lub innego ASO,

w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, zarejestrowanego w innym państwie członkowskim, jeżeli emitent został o tym poinformowany i nie wyraził sprzeciwu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, emitent podlega obowiązkom związanym ze stosowaniem ładu korporacyjnego i obowiązkom informacyjnym obowiązującym w:

- 1) ASO, w którym jest dokonywany obrót instrumentami finansowymi emitowanymi przez małych i średnich przedsiębiorców, zarejestrowanego w innym państwie członkowskim – jeżeli instrumenty finansowe tego emitenta zostały wprowadzone w pierwszej kolejności do tego ASO;
- 2) ASO MŚP – jeżeli instrumenty finansowe tego emitenta zostały wprowadzone w pierwszej kolejności do ASO MŚP.

Art. 79. 1. Firma inwestycyjna może, w drodze umowy zawartej w formie pisemnej, powierzyć osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej stałe lub okresowe wykonywanie w imieniu i na rachunek firmy inwestycyjnej czynności pośrednictwa w zakresie działalności prowadzonej przez tę firmę inwestycyjną (agent firmy inwestycyjnej).

2. Na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, mogą być wykonywane czynności:

- 1) pozyskiwania klientów lub potencjalnych klientów usług maklerskich, w tym informowania o zakresie usług maklerskich świadczonych przez firmę inwestycyjną lub o instrumentach finansowych będących ich przedmiotem;
- 1a) pozyskiwania klientów lub potencjalnych klientów, w zakresie wykonywanych przez firmę inwestycyjną czynności odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, w tym informowania o wykonywanych przez firmę inwestycyjną czynnościach odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, lub o lokatach strukturyzowanych będących przedmiotem tych czynności;
- 1b) pozyskiwania posiadaczy lub potencjalnych posiadaczy lokaty strukturyzowanej, w tym informowania o charakterze i zakresie pośrednictwa firmy inwestycyjnej w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej, o którym mowa w art. 69h ust. 1;

- 2) związane z zawieraniem:
- a) umów o świadczenie usług maklerskich,
 - b) umów o wykonywanie przez firmę inwestycyjną czynności odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, lub umów pośrednictwa firmy inwestycyjnej w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej, o którym mowa w art. 69h ust. 1,
 - c) umów lokaty strukturyzowanej wskutek pośrednictwa firmy inwestycyjnej;
- 3) umożliwiające realizację umów:
- a) o świadczenie usług maklerskich, w szczególności polegające na przyjmowaniu zleceń, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, odbieraniu innych oświadczeń woli klienta dla firmy inwestycyjnej, udostępnianiu lub przekazywaniu klientowi informacji związanych ze świadczonymi na jego rzecz usługami maklerskimi,
 - b) pośrednictwa firmy inwestycyjnej w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej, o którym mowa w art. 69h ust. 1, oraz umów o wykonywanie przez firmę inwestycyjną czynności odpowiadających działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do lokat strukturyzowanych, w tym polegających na przyjmowaniu oświadczeń woli klienta dla firmy inwestycyjnej oraz udostępnianiu lub przekazywaniu klientowi informacji związanych z realizowanymi umowami.

2a. Czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 1, pkt 2 lit. a i pkt 3 lit. a oraz ust. 2c, mogą być wykonywane wyłącznie przez firmę inwestycyjną lub agenta firmy inwestycyjnej, z zastrzeżeniem ust. 2b.

2b. Czynności, o których mowa w ust. 2 pkt 1, mogą być wykonywane przez podmioty inne niż firma inwestycyjna lub agent firmy inwestycyjnej, jeżeli w ramach ich wykonywania informacje przekazywane są jednocześnie do szerokiej grupy klientów lub potencjalnych klientów firmy inwestycyjnej, albo do nieokreślonego adresata.

2c. Na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, mogą być również wykonywane czynności pośrednictwa w zakresie przyjmowania zapisów w odpowiedzi na publiczne wezwanie do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji spółki publicznej w rozumieniu ustawy o ofercie publicznej, w tym

przyjmowanie oświadczenia woli akcjonariusza o złożeniu zapisu i wydawanie składającemu zapis potwierdzenia złożenia zapisu.

3. Zakazane jest pozostawanie w stosunku umownym wynikającym z umowy, o której mowa w ust. 1, z więcej niż jedną firmą inwestycyjną.

4. Zakazane jest przyjmowanie przez agenta firmy inwestycyjnej jakichkolwiek wpłat, w związku z czynnościami wykonywanymi na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, od osób, na rzecz których firma inwestycyjna świadczy usługi, jak również dokonywanych przez firmę inwestycyjną na rzecz tych osób.

5. Za szkodę wyrządzoną przez agenta firmy inwestycyjnej w związku z wykonywaniem czynności w imieniu i na rachunek firmy inwestycyjnej odpowiada solidarnie ta firma inwestycyjna i agent, który wyrządził szkodę. Odpowiedzialność wyłączona jest w przypadku, gdy szkoda nastąpiła wskutek działania siły wyższej lub wyłącznie z winy osoby trzeciej.

6. Agent firmy inwestycyjnej informuje klienta lub potencjalnego klienta oraz posiadacza lub potencjalnego posiadacza lokaty strukturyzowanej o zakresie czynności, do podejmowania których zgodnie z umową, o której mowa w ust. 1, jest upoważniony. W przypadku gdy agentem firmy inwestycyjnej jest osoba wykonująca zawód maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, jest ona ponadto obowiązana okazać dokument potwierdzający posiadanie uprawnień do wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego.

6a. Firma inwestycyjna jest obowiązana nadzorować czynności wykonywane przez agenta firmy inwestycyjnej na podstawie zawartej z tą firmą umowy, o której mowa w ust. 1, w celu zapewnienia, że czynności, o których mowa w ust. 2 i 2c, są wykonywane zgodnie z przepisami ustawy oraz przepisami wydanymi na jej podstawie, a w szczególności, że obowiązki nałożone tymi przepisami na firmę inwestycyjną są wykonywane w sposób prawidłowy, jak również w celu zapewnienia, że działalność agenta firmy inwestycyjnej wykonywana w zakresie innym niż wynikający z umowy, o której mowa w ust. 1, nie powoduje niekorzystnego wpływu na czynności podejmowane na podstawie tej umowy.

7. W stosunku do agenta firmy inwestycyjnej Komisji przysługują przewidziane w ustawie o nadzorze uprawnienia kontrolne, w zakresie dotyczącym czynności wykonywanych na rzecz firmy inwestycyjnej oraz sporządzanych w związku z tymi czynnościami dokumentów.

8. Komisja prowadzi rejestr agentów firm inwestycyjnych, z którymi firmy inwestycyjne zawarły umowę, o której mowa w ust. 1.

8a. Rozpoczęcie wykonywania czynności, o których mowa w ust. 2 i 2c, może nastąpić po wpisaniu agenta firmy inwestycyjnej do rejestru, o którym mowa w ust. 8.

9. Komisja skreśla agenta firmy inwestycyjnej z rejestru, o którym mowa w ust. 8:

- 1) jeżeli narusza on przepisy ustawy lub przepisy wydane na jej podstawie, w szczególności przepisy regulujące wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 2 lub 2c;
- 2) niezwłocznie po otrzymaniu od firmy inwestycyjnej informacji o rozwiązaniu umowy, o której mowa w ust. 1;
- 3) jeżeli przestał on spełniać warunki, których spełnienie było podstawą wpisu do rejestru;
- 4) jeżeli firma inwestycyjna utraciła uprawnienie do prowadzenia działalności maklerskiej.

9a. W sprawach, o których mowa w ust. 9, przepisy art. 130 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

10. Podmiot, który został skreślony z rejestru agentów firm inwestycyjnych z przyczyn, o których mowa w ust. 4, nie może ponownie być wpisany do tego rejestru przed upływem 10 lat od dnia skreślenia, a w przypadku gdy skreślenie nastąpiło w związku z popełnieniem przez agenta firmy inwestycyjnej przestępstwa – także przed zatarciem skazania za to przestępstwo.

Art. 80. Agent firmy inwestycyjnej, który zawarł z firmą inwestycyjną umowę, o której mowa w art. 79 ust. 1, jest przedsiębiorcą.

Art. 81. 1. Wniosek o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 79 ust. 8, składa firma inwestycyjna, na rzecz której mają być wykonywane czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 lub 2c. Wniosek zawiera:

- 1) w przypadku osoby fizycznej:
 - a) dane osobowe obejmujące imię i nazwisko, miejsce i adres zamieszkania, numer PESEL, a w przypadku jego braku – serię i numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość,

- b) oświadczenie o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej,
 - c) opis dotychczasowego przebiegu pracy zawodowej lub prowadzonej działalności gospodarczej,
 - d) oświadczenie o nieuznaniu prawomocnym orzeczeniem za winną popełnienia przestępstw lub wykroczeń, o których mowa w ust. 4,
 - e) zakres i sposób wykonywania czynności, jakie zostały powierzone na podstawie umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, oraz miejsce jej wykonywania,
 - f) wskazanie osoby lub osób z firmy inwestycyjnej odpowiedzialnych za nadzór nad agentem firmy inwestycyjnej,
 - g) opinię firmy inwestycyjnej, że dana osoba posiada odpowiedni poziom wiedzy i doświadczenia zawodowego w zakresie usług pośrednictwa finansowego, obowiązujących przepisów prawa oraz standardów działalności firm inwestycyjnych, chyba że agentem firmy inwestycyjnej ma być osoba mająca prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego;
- 2) w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:
- a) dane obejmujące firmę lub nazwę oraz siedzibę i adres,
 - b) opis prowadzonej działalności gospodarczej,
 - c) oświadczenie o wpisie do właściwego rejestru,
 - d) dane osobowe osób kierujących działalnością podmiotu obejmujące imię i nazwisko, miejsce i adres zamieszkania, numer PESEL, a w przypadku jego braku – serię i numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - e) oświadczenia osób kierujących działalnością podmiotu o nieuznaniu prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, o których mowa w ust. 4,
 - f) zakres i sposób wykonywania czynności, jakie zostały powierzone na podstawie umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, oraz miejsce jej wykonywania,

- g) wskazanie osoby lub osób z firmy inwestycyjnej odpowiedzialnych za nadzór nad agentem firmy inwestycyjnej,
- h) opinię firmy inwestycyjnej, że doświadczenie w zakresie obrotu instrumentami finansowymi posiadane przez dany podmiot lub przez osoby kierujące jego działalnością oraz struktura organizacyjna tego podmiotu gwarantują wykonywanie czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 i 2c, w sposób prawidłowy, z dołożeniem należytej staranności.

2. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i d oraz pkt 2 lit. c i e, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. W przypadku gdy agentem firmy inwestycyjnej ma być podmiot prowadzący działalność gospodarczą nadzorowaną przez organ, z którym Komisja zawarła porozumienie, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze, Komisja, po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, występuje do tego organu o przedstawienie opinii dotyczącej sytuacji finansowej podmiotu, który ma zostać wpisany do rejestru oraz sposobu prowadzenia działalności przez ten podmiot. Przedstawienie przez ten organ pozytywnej opinii o:

- 1) osobie fizycznej – jest uznawane za posiadanie przez nią odpowiedniego poziomu wiedzy i doświadczenia zawodowego w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. g;
- 2) osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej – jest uznawane za posiadanie przez nią lub przez osoby kierujące jej działalnością doświadczenia w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. h, oraz posiadanie przez tę osobę lub jednostkę struktury organizacyjnej, gwarantujących wykonywanie czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 i 2c, w sposób prawidłowy, z dołożeniem należytej staranności.

4. Komisja odmawia wpisu do rejestru w przypadku, gdy osoba fizyczna, o której mowa w ust. 1 pkt 1, lub osoba kierująca działalnością podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, została uznana prawomocnym orzeczeniem za winną popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów,

mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 776), przestępstw określonych w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o ofercie publicznej lub przestępstw określonych w niniejszej ustawie.

5. Komisja odmawia również dokonania wpisu do rejestru osoby fizycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, lub podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w przypadku gdy wykonywanie przez tę osobę lub ten podmiot czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 lub 2c, mogłoby doprowadzić do naruszenia bezpieczeństwa obrotu lub interesów klientów firmy inwestycyjnej. W przypadku podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Komisja odmawia dokonania wpisu do rejestru także wtedy, gdy doświadczenie w zakresie obrotu instrumentami finansowymi posiadane przez ten podmiot lub przez osoby kierujące jego działalnością oraz struktura organizacyjna tego podmiotu nie gwarantują wykonywania czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 i 2c, w sposób prawidłowy, z dołożeniem należytej staranności.

6. Firma inwestycyjna jest obowiązana do pisemnego informowania Komisji o:

- 1) każdorazowej zmianie danych objętych wnioskiem o wpis do rejestru, w terminie 7 dni od dnia powzięcia informacji o tych zmianach;
- 2) rozpoczęciu przez agenta firmy inwestycyjnej wykonywania czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 lub 2c, w terminie 3 dni od dnia rozpoczęcia wykonywania tych czynności;
- 3) rozwiązaniu umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, ze wskazaniem daty i przyczyn jej rozwiązania, w terminie 7 dni od dnia rozwiązania umowy.

Art. 81a. 1. Firma inwestycyjna może, na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej, powierzyć przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności, o których mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2017/565 (outsourcing).

2. W przypadku gdy powierzenie dotyczy podstawowych lub istotnych funkcji operacyjnych w rozumieniu art. 30 rozporządzenia 2017/565, stosuje się przepisy art. 31 i art. 32 tego rozporządzenia.

3. W przypadku zlecenia przez firmę inwestycyjną prowadzącą ASO lub OTF wykonywania całości albo części funkcji operacyjnych dotyczących systemów

transakcyjnych pozwalających na stosowanie lub wspierających stosowanie handlu algorytmicznego:

- 1) stosuje się przepisy art. 6 rozporządzenia 2017/584;
- 2) nie stosuje się przepisu art. 81d;
- 3) stosuje się odpowiednio przepisy art. 16c i art. 16d ust. 1 i 2;
- 4) stosuje się odpowiednio przepis art. 16d ust. 3, z tym że firma inwestycyjna dokonuje zawiadomienia, o którym mowa w tym przepisie, w terminie 14 dni od dnia powzięcia informacji o zmianie, rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy, o której mowa w ust. 1, dotyczącej zlecenia wykonywania całości albo części funkcji operacyjnych dotyczących systemów transakcyjnych pozwalających na stosowanie lub wspierających stosowanie handlu algorytmicznego.

Art. 81b. (uchylony)

Art. 81c. 1. Firma inwestycyjna uwzględnia ryzyko związane z powierzeniem wykonywania czynności w systemie zarządzania ryzykiem, w tym wynikające z niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, w sposób obejmujący działania związane z identyfikacją, szacowaniem, kontrolą, monitorowaniem i raportowaniem ryzyka w tym zakresie oraz przeciwdziałaniem mu w tym zakresie.

2. Odpowiedzialności przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego wobec firmy inwestycyjnej za szkody wyrządzone klientom wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, nie można wyłączyć.

3. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, do której zastosowanie mają przepisy prawa obcego, firma inwestycyjna zapewnia zawarcie w niej postanowień odpowiadających przepisom art. 473 § 2, art. 474 i art. 483 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

4. Odpowiedzialności firmy inwestycyjnej za szkody wyrządzone klientom wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego nie można wyłączyć ani ograniczyć.

5. Przed zawarciem umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, firma inwestycyjna przygotowuje plan postępowania z ryzykiem, uwzględniając w szczególności:

- 1) sposób postępowania w zakresie wyboru przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, któremu zamierza powierzyć czynności;
- 2) charakter i zakres czynności oraz okres świadczenia usługi przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego i wszystkie jego etapy;
- 3) zagrożenia mogące spowodować powstanie kosztów związanych z wypłatą odszkodowania z tytułu roszczeń klientów lub osób trzecich o naprawienie szkody wyrządzonej wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego w zakresie, w jakim nie poniósłby odpowiedzialności.

6. Firma inwestycyjna wprowadza adekwatne i skuteczne rozwiązania zabezpieczające pokrycie ewentualnych kosztów, o których mowa w ust. 5 pkt 3, w szczególności przez:

- 1) zawarcie w umowie, o której mowa w art. 81a ust. 2, postanowień przewidujących pełną odpowiedzialność przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego za te koszty lub
- 2) zawarcie odpowiedniej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, gwarancji ubezpieczeniowej lub gwarancji bankowej, na podstawie której firma inwestycyjna będzie uprawniona do otrzymania świadczenia w związku z tymi kosztami, lub
- 3) posiadanie odpowiednich funduszy własnych na pokrycie tych kosztów.

Art. 81d. 1. Firma inwestycyjna zawiadamia Komisję o zamiarze zawarcia umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, co najmniej na 14 dni przed jej zawarciem, dołączając projekt umowy.

2. Firma inwestycyjna zawiadamia Komisję o zmianie, rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy, o której mowa w art. 81a ust. 2, w terminie 14 dni od dnia zaistnienia takiego zdarzenia.

Art. 81e. (uchylony)

Art. 81f. 1. Przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny może powierzyć innemu przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności, które zostały mu zlecone przez firmę inwestycyjną, o ile firma inwestycyjna wyrazi pisemną zgodę. Pisemna zgoda firmy inwestycyjnej powinna określać zakres

powierzanych czynności wraz ze wskazaniem oznaczonego przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego, który będzie wykonywał te czynności.

2. Czynności powierzone w ramach dalszego powierzenia nie mogą stanowić istoty czynności zleconych przez firmę inwestycyjną, a w przypadku umów, o których mowa w art. 81a ust. 2 – powodować, że którykolwiek z warunków przewidzianych w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 2017/565 nie będzie spełniony.

3. Dalsze powierzenie czynności powierzonych w ramach dalszego powierzenia nie jest dopuszczalne.

4. Wykonywanie czynności w ramach dalszego powierzenia nie wyłącza ani nie zmienia zasad odpowiedzialności określonych w art. 81c ust. 2–4.

Art. 81g. (uchylony)

Art. 82. 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem art. 111 ust. 2, zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w art. 1–7 rozporządzenia 2017/1943;
- 2) oświadczenia członków zarządu albo wspólników lub komplementariuszy w spółce osobowej, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, o ile jest ustanowiona, jak również innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie przez wnioskodawcę działalności maklerskiej lub będą nią kierować, z wyłączeniem wspólników oraz komplementariuszy w przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej, którym nie przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, że nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich oraz że w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku nie zostały ukarane w trybie administracyjnym przez właściwy organ nadzoru innego państwa

członkowskiego za naruszenie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, z późn. zm.¹¹⁾) lub przepisów rozporządzenia 575/2013;

- 3) w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia ASO – informacje, o których mowa w art. 2 i art. 3 rozporządzenia 2016/824;
- 4) w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia OTF – informacje, o których mowa w art. 2 i art. 6 rozporządzenia 2016/824, a w przypadku gdy przedmiotem obrotu na OTF mają być produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym, które muszą być wykonywane przez dostawę – także informacje o takich produktach, w zakresie, jaki zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/824 jest wymagany wobec klas aktywów w rozumieniu art. 1 pkt 2 tego rozporządzenia;
- 5) w przypadku gdy wnioskowana działalność będzie obejmować nabywanie lub zbywanie na rachunek dającego zlecenie instrumentów finansowych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną – informacje wskazujące, w jaki sposób wnioskodawca zamierza zapewnić zgodność działalności z art. 19 ust. 3 oraz art. 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010;
- 6) w przypadku podmiotu nieposiadającego zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej – wskazanie osób, które będą sprawowały funkcje, o których mowa w art. 102a ust. 1, oraz informacje i oświadczenia wymienione w art. 102a ust. 2.

2. Do wniosku, z zastrzeżeniem art. 111 ust. 2a, dołącza się:

- 1) (uchylony)
- 2) (uchylony)
- 2a) (uchylony)
- 3) (uchylony)

¹¹⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 73, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 29 z 03.02.2017, str. 1.

- 4) regulamin ochrony przepływu informacji poufnych oraz stanowiących tajemnicę zawodową;
- 4a) (uchylony)
- 4b) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia 596/2014;
- 4c) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014 – w przypadku gdy wnioskodawca zamierza organizować ASO lub OTF;
- 5) (uchylony)
- 6) (uchylony)
- 7) (uchylony)
- 8) w przypadku wnioskodawcy korzystającego z wyłączenia wynikającego z art. 98 ust. 9, dokument potwierdzający zawarcie umowy ubezpieczenia;
- 9) (uchylony)
- 10) (uchylony)

2a. Oświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. (uchylony)

3a. (uchylony)

4. W celu ustalenia wpływu wywieranego przez podmiot posiadający pośrednio lub bezpośrednio akcje lub udziały wnioskodawcy w liczbie zapewniającej co najmniej 10% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub na zgromadzeniu wspólników na sposób prowadzenia działalności maklerskiej, przestrzegania zasad uczciwego obrotu lub należytego zabezpieczenia interesów klientów Komisja może żądać przedstawienia innych niż określone w art. 3 rozporządzenia 2017/1943 danych dotyczących sytuacji prawnej lub finansowej tego podmiotu.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do wspólników, komplementariuszy lub partnerów odpowiednio spółki jawnej, komandytowej, komandytowo-akcyjnej lub partnerskiej, będącej wnioskodawcą, uprawnionych do prowadzenia spraw tej spółki

lub do jej reprezentowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

6. W celu ustalenia, czy wnioskodawca, którego wniosek obejmuje nabywanie lub zbywanie na rachunek dającego zlecenie instrumentów finansowych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną, zapewni zgodność działalności z wymogami określonymi w przepisach rozporządzenia 1031/2010, poza informacjami przedstawionymi przez wnioskodawcę na podstawie ust. 1 pkt 5 Komisja może żądać od wnioskodawcy przedstawienia innych informacji i dokumentów.

Art. 82a. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana zatrudniać osoby posiadające odpowiednią wiedzę i kompetencje w zakresie:

- 1) przekazywania klientom lub potencjalnym klientom informacji o usługach maklerskich oraz instrumentach finansowych będących ich przedmiotem;
- 2) wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5.

2. Zatrudnianie przez firmę inwestycyjną, na podstawie umowy o pracę, osób posiadających tytuł doradcy inwestycyjnego lub maklera papierów wartościowych uważa się za spełnienie wymogu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Firma inwestycyjna zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.

Art. 83. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana zatrudniać, na podstawie umowy o pracę, co najmniej:

- 1) jednego maklera papierów wartościowych – do wykonywania każdej z czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–3, 6, 8 i 9 oraz ust. 4 pkt 1;
- 2) dwóch doradców inwestycyjnych – do wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4.
- 3) (uchylony)

2. Warunki, o których mowa w ust. 1, uważa się za spełnione, jeżeli czynności wymienione w tym przepisie wykonuje makler papierów wartościowych lub doradca inwestycyjny będący komplementariuszem w spółce komandytowo-akcyjnej lub komandytowej albo wspólnikiem w spółce jawnej lub partnerskiej będącej firmą inwestycyjną.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską bez konieczności otwierania oddziału.

4. Firma inwestycyjna nie ma obowiązku zatrudniania maklera papierów wartościowych do wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, których przedmiotem są instrumenty finansowe, o których mowa w art. 32 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych.

Art. 83a. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana stosować w prowadzonej działalności rozwiązania techniczne i organizacyjne zapewniające bezpieczeństwo i ciągłość świadczonych usług maklerskich oraz ochronę interesów klientów i informacji poufnych lub stanowiących tajemnicę zawodową.

1a. Firma inwestycyjna jest obowiązana posiadać procedury anonimowego zgłaszania wskazanemu członkowi zarządu, a w szczególnych przypadkach – radzie nadzorczej, naruszeń prawa, w tym rozporządzenia 596/2014, rozporządzenia 600/2014 oraz procedur i standardów etycznych obowiązujących w firmie inwestycyjnej.

1b. W ramach procedur, o których mowa w ust. 1a, firma inwestycyjna zapewnia pracownikom, którzy zgłaszają naruszenia, ochronę co najmniej przed działaniami o charakterze represyjnym, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania.

1c. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wymogi, o których mowa w ust. 1a, mają zastosowanie do komplementariuszy lub wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

3a. Ustanowiony w firmie inwestycyjnej system wynagradzania osób świadczących pracę na jej rzecz, uczestniczących w świadczeniu usług maklerskich, w szczególności obsługujących klienta lub potencjalnego klienta, powinien wspierać wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 83c ust. 1, oraz być środkiem ograniczającym ryzyko wystąpienia konfliktu interesów.

3b. Firma inwestycyjna jest obowiązana utrzymywać organizację przedsiębiorstwa w sposób zapewniający:

- 1) odpowiednią liczbę osób świadczących pracę na jej rzecz, wymaganą do prawidłowego świadczenia usług maklerskich, oraz
- 2) posiadanie przez osoby, o których mowa w pkt 1, odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia w zakresie powierzonych obowiązków, oraz utrzymywanie i doskonalenie przez te osoby takiej wiedzy i takich kompetencji.

3c. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje procedury oraz inne regulacje wewnętrzne w zakresie niezbędnym do prawidłowego świadczenia usług maklerskich. W przypadku świadczenia usług maklerskich dla klientów detalicznych firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje regulaminy świadczenia usług maklerskich.

3d. W przypadku gdy konstrukcja instrumentów finansowych lub specyfika obrotu tymi instrumentami finansowymi uniemożliwia uregulowanie praw i obowiązków związanych ze świadczeniem usług maklerskich w sposób jednolity dla wszystkich klientów, na rzecz których świadczone są dane usługi, wymogu opracowania regulaminu, o którym mowa w ust. 3c, nie stosuje się.

3e. Przy wykonywaniu obowiązków, o których mowa w ust. 1, 3b i 3c, firma inwestycyjna uwzględnia zakres, skalę i złożoność prowadzonej działalności.

3f. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje politykę w zakresie świadczenia usług maklerskich i instrumentów finansowych będących jej przedmiotem, uwzględniającą charakterystykę oraz potrzeby klientów lub potencjalnych klientów, oraz akceptowanego przez klientów lub potencjalnych klientów poziomu ryzyka.

3g. Firma inwestycyjna monitoruje i regularnie ocenia:

- 1) adekwatność celów strategicznych firmy inwestycyjnej przyjętych w świadczeniu usług maklerskich oraz
- 2) adekwatność i skuteczność wdrożonych rozwiązań, regulacji i polityk w organizacji przedsiębiorstwa.

4. Firma inwestycyjna jest obowiązana, w zakresie i na zasadach określonych w art. 72–76 rozporządzenia 2017/565:

- 1) rejestrować, przechowywać i archiwizować dokumenty, nagrania oraz inne nośniki informacji sporządzone lub otrzymywane w związku ze świadczonymi usługami maklerskimi;
- 2) sporządzać na trwałym nośniku protokoły, notatki lub nagrania z rozmów przeprowadzonych w bezpośredniej obecności klienta lub potencjalnego klienta.

4a. Z zastrzeżeniem art. 73 i art. 76 ust. 11 rozporządzenia 2017/565, obowiązek przechowywania i archiwizowania, o którym mowa w ust. 4, wygasa z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym dokumenty lub nośniki informacji zostały sporządzone lub otrzymane, a w przypadku regulaminów, procedur oraz innych regulacji wewnętrznych – z upływem 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym przestały one obowiązywać. Komisja może zażądać od firmy inwestycyjnej przechowywania i archiwizowania takich danych lub dokumentów po upływie tego terminu, nie dłużej jednak niż przez 7 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym zostały one sporządzone lub otrzymane, lub przestały obowiązywać.

4b. Obowiązek, o którym mowa w ust. 4, obejmuje również nagrywanie rozmów telefonicznych i zapisywanie korespondencji elektronicznej, związanych z czynnościami, które mogłyby skutkować świadczeniem jednej z usług maklerskich, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1–3, nawet jeżeli w wyniku prowadzenia tych rozmów lub korespondencji nie dochodziłoby do świadczenia usługi. Obowiązek nagrywania rozmów telefonicznych i zapisywania korespondencji elektronicznej obejmuje urządzenia firmy inwestycyjnej oraz, pod warunkiem zatwierdzenia do używania przez firmę inwestycyjną prywatnych urządzeń osób zatrudnionych w firmie inwestycyjnej, takie prywatne urządzenia.

4c. Firma inwestycyjna informuje klientów lub potencjalnych klientów o nagrywaniu rozmów telefonicznych oraz zapisywaniu korespondencji elektronicznej, związanych z czynnościami, w wyniku których dochodziłoby lub mogłoby dojść do świadczenia usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 2, przed rozpoczęciem takiego nagrania lub zapisu. Firma inwestycyjna nie może prowadzić rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej, jeżeli nie poinformowała klienta lub potencjalnego klienta o nagrywaniu rozmów oraz zapisywaniu korespondencji.

4d. Firma inwestycyjna podejmuje działania zapobiegające prowadzeniu przez osoby zatrudnione w firmie inwestycyjnej rozmów telefonicznych lub korespondencji elektronicznej z wykorzystaniem zatwierdzonych do używania przez tę firmę prywatnych urządzeń tych osób, jeżeli nie jest w stanie nagrywać tych rozmów lub zapisywać tej korespondencji.

5. Firma inwestycyjna zarządza ryzykiem w swojej działalności, przy czym dom maklerski, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, oraz dom maklerski będący firmą, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, który prowadzi działalność maklerską w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 lub 4, stosują system zarządzania ryzykiem, o którym mowa w oddziale 2a.

6. Do domu maklerskiego będącego firmą, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, który prowadzi działalność maklerską w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2 lub 4, stosuje się przepisy art. 110a–110d, art. 110g–110q i art. 110v–110za.

Art. 83b. 1. Przy opracowywaniu, wdrażaniu i stosowaniu rozwiązań technicznych i organizacyjnych w świadczeniu usług maklerskich firma inwestycyjna uwzględnia zasady określone w art. 21 rozporządzenia 2017/565.

2. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje politykę w celu zapewnienia zgodności działalności firmy inwestycyjnej oraz jej agentów z przepisami prawa regulującymi świadczenie usług maklerskich oraz adekwatne i skuteczne rozwiązania techniczne i organizacyjne w tym zakresie, w tym zasady regulujące zawieranie transakcji przez osoby zaangażowane.

3. Firma inwestycyjna wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 2, z uwzględnieniem art. 22, art. 25, art. 26, art. 28 i art. 29 rozporządzenia 2017/565.

4. Firma inwestycyjna podejmuje działania określone w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2017/565 w zakresie zarządzania ryzykiem związanym z działalnością prowadzoną przez firmę inwestycyjną. W przypadku określonym w art. 23 ust. 2 rozporządzenia 2017/565 firma inwestycyjna ustanawia komórkę zarządzania ryzykiem wykonującą zadania, o których mowa w tym przepisie, oraz inne obowiązki wynikające z odrębnych przepisów dotyczących zarządzania ryzykiem.

5. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i utrzymuje system audytu wewnętrznego związanego z działalnością prowadzoną przez firmę inwestycyjną,

w ramach którego monitoruje i regularnie weryfikuje stosowane systemy oraz wdrożone regulaminy i procedury wewnętrzne pod względem ich prawidłowości i skuteczności w wypełnianiu przez firmę inwestycyjną obowiązków wynikających z przepisów prawa, oraz podejmuje działania mające na celu eliminację wszelkich nieprawidłowości. W przypadku, o którym mowa w art. 24 rozporządzenia 2017/565, firma inwestycyjna ustanawia komórkę audytu wewnętrznego wykonującą zadania, o których mowa w tym przepisie.

6. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i utrzymuje system kontroli wewnętrznej, w tym służący realizacji zadań, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2017/565.

7. Firma inwestycyjna opracowuje, wdraża i stosuje odpowiednie środki oraz procedury zarządzania konfliktami interesów w rozumieniu art. 33 rozporządzenia 2017/565, z uwzględnieniem art. 34 i art. 35 tego rozporządzenia.

8. Firma inwestycyjna, która emituje lub wystawia instrument finansowy, lub udziela innym podmiotom, w ramach działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 3, porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego, opracowuje, wdraża, stosuje oraz poddaje przeglądowi rozwiązania związane z procesem emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego, zapewniające, że instrument finansowy oraz strategia dystrybucji będą odpowiednie dla grupy docelowej.

9. Firma inwestycyjna, która w ramach prowadzonej działalności maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 i 4, rekomenduje lub oferuje instrument finansowy albo w inny sposób umożliwia nabycie lub objęcie instrumentu finansowego przez grupę docelową, opracowuje, wdraża, stosuje oraz poddaje przeglądowi rozwiązania związane z procesem wykonywania tych czynności, zapewniające, że instrument finansowy oraz strategia dystrybucji będą odpowiednie dla grupy docelowej.

10. Przez grupę docelową rozumie się określoną grupę nabywców instrumentu finansowego, z których potrzebami, cechami lub celami instrument finansowy jest zgodny, niezależnie od sposobu nabycia lub objęcia przez nich tego instrumentu, w szczególności niezależnie od jego nabycia lub objęcia w ramach prowadzenia działalności maklerskiej lub w związku z jej prowadzeniem, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych podmiotów.

11. Przez strategię dystrybucji rozumie się zamierzony sposób, w jaki instrument finansowy może być nabyty lub objęty przez grupę docelową. W szczególności instrument finansowy może być nabyty lub objęty przez grupę docelową w ramach prowadzenia działalności maklerskiej lub w związku z jej prowadzeniem, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych podmiotów.

12. Rozwiązania, o których mowa w ust. 8, obejmują w szczególności:

- 1) określenie grupy docelowej instrumentu finansowego z uwzględnieniem podziału klientów na kategorie zgodnie z art. 3a ust. 4;
- 2) identyfikację wszelkich istotnych ryzyk związanych z potencjalnym nabywaniem lub obejmowaniem instrumentu finansowego przez grupę docelową w celu dokonania oceny, czy instrument finansowy byłby odpowiedni dla tej grupy docelowej;
- 3) określenie strategii dystrybucji instrumentu finansowego, w przypadku gdy rekomendowanie, oferowanie albo w inny sposób umożliwianie nabycia lub objęcia instrumentu finansowego będzie wykonywane przez firmę inwestycyjną zarówno samodzielnie, jak i przez uprawnione do takich czynności podmioty, przy czym strategia dystrybucji powinna być odpowiednia dla określonej grupy docelowej;
- 4) sprawdzenie przed wyemitowaniem lub wystawieniem instrumentu finansowego, czy instrument finansowy pozostaje zgodny z potrzebami określonej grupy docelowej oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tego instrumentu jest odpowiednia dla tej grupy docelowej;
- 5) regularny przegląd, dokonywany z uwzględnieniem wszelkich zdarzeń, które mogłyby wpłynąć na powstanie ryzyk dla grupy docelowej, czy instrument finansowy pozostaje zgodny z potrzebami określonej grupy docelowej oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tego instrumentu jest odpowiednia dla tej grupy docelowej.

13. Rozwiązania, o których mowa w ust. 9, obejmują w szczególności:

- 1) określenie grupy docelowej instrumentu finansowego, także w przypadku gdy podmiot emitujący lub wystawiający instrument finansowy nie określił grupy docelowej instrumentu finansowego;
- 2) określenie strategii dystrybucji instrumentu finansowego odpowiedniej dla określonej grupy docelowej;

3) regularny przegląd, dokonywany z uwzględnieniem wszelkich zdarzeń, które mogłyby wpłynąć na powstanie ryzyk dla grupy docelowej, czy instrument finansowy pozostaje zgodny z potrzebami określonej grupy docelowej oraz czy zamierzona strategia dystrybucji tego instrumentu jest odpowiednia dla tej grupy docelowej.

14. W przypadku zamiaru dokonania istotnych zmian cech wystawionego lub wyemitowanego instrumentu finansowego, grupy docelowej lub strategii dystrybucji tego instrumentu firma inwestycyjna jest obowiązana dokonać oceny planowanych zmian. Przepisy ust. 8 i 12 stosuje się odpowiednio.

15. W przypadku gdy strategia dystrybucji instrumentu finansowego przewiduje wykorzystanie uprawnionych podmiotów trzecich, firma inwestycyjna emitująca lub wystawiająca instrument finansowy udostępnia tym podmiotom informacje dotyczące instrumentu finansowego, sposobu określenia grupy docelowej oraz strategii dystrybucji tego instrumentu finansowego.

16. Firma inwestycyjna, która rekomenduje lub oferuje instrument finansowy albo umożliwia w inny sposób nabycie lub objęcie instrumentu finansowego, uzyskuje od podmiotu emitującego lub wystawiającego instrument finansowy informacje o rozwiązaniach określonych w ust. 12 oraz inne informacje pozwalające na zrozumienie cech instrumentu finansowego oraz określonej grupy docelowej.

17. Firma inwestycyjna, która rekomenduje lub oferuje instrument finansowy albo umożliwia w inny sposób nabycie lub objęcie instrumentu finansowego, nie jest obowiązana do ponownego określenia grupy docelowej oraz strategii dystrybucji, jeżeli określiła grupę docelową lub strategię dystrybucji w związku z emitowaniem lub wystawianiem instrumentu finansowego.

Art. 83c. 1. Firma inwestycyjna, prowadząc działalność maklerską, jest obowiązana działać w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami jej klientów. W przypadku firmy inwestycyjnej świadczącej usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 lub 4, obowiązek działania w najlepiej pojętym interesie klientów jest wykonywany z uwzględnieniem art. 65 rozporządzenia 2017/565.

2. Informacje kierowane przez firmę inwestycyjną do klientów lub potencjalnych klientów, w tym informacje upowszechniane przez firmę inwestycyjną w celu reklamy lub promocji świadczonych przez nią usług, powinny być rzetelne oraz nie mogą

budzić wątpliwości ani wprowadzać w błąd. Informacje upowszechniane w celu reklamy lub promocji usług świadczonych przez firmę inwestycyjną są oznaczane w sposób niebudzący wątpliwości jako informacje upowszechniane w tych celach. Uznaje się, że upowszechnianie informacji w sposób rzetelny, niebudzący wątpliwości i niewprowadzający w błąd jest zachowane w przypadku spełnienia przez firmę inwestycyjną warunków, o których mowa w art. 44 rozporządzenia 2017/565.

3. Treść i forma informacji, o których mowa w ust. 2, jest prezentowana w taki sposób, aby klient lub potencjalny klient, do którego jest kierowana informacja lub który może się z taką informacją zapoznać, mógł zrozumieć charakter danej usługi maklerskiej lub instrumentu finansowego będącego jej przedmiotem oraz ryzyko związane z nimi, a także podjąć świadomą decyzję inwestycyjną.

4. Firma inwestycyjna przekazuje klientowi lub potencjalnemu klientowi, z uwzględnieniem art. 45–51 i art. 61 rozporządzenia 2017/565, w odpowiednim czasie adekwatne i odpowiednie informacje dotyczące:

- 1) tej firmy oraz usług maklerskich świadczonych przez tę firmę;
- 2) instrumentów finansowych będących przedmiotem usług maklerskich świadczonych przez tę firmę, rekomendacji oraz strategii działania;
- 3) systemów wykonania zlecenia;
- 4) kosztów i opłat związanych ze świadczeniem usług maklerskich.

5. W przypadku świadczenia usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, firma inwestycyjna, zgodnie z art. 52 rozporządzenia 2017/565, przekazuje również informacje o:

- 1) zależnym lub niezależnym charakterze świadczonej usługi doradztwa inwestycyjnego;
- 2) zakresie instrumentów finansowych będących przedmiotem analizy na potrzeby udzielenia rekomendacji, w szczególności informację, w jakim stopniu zakres analizy dotyczy instrumentów finansowych emitowanych lub wystawianych przez podmioty pozostające w bliskich powiązaniach z firmą inwestycyjną lub przez podmioty, które pozostają z nią w takich stosunkach prawnych, osobistych lub majątkowych, które mogłyby stwarzać ryzyko naruszenia niezależnego charakteru świadczonej usługi;

3) częstotliwości dokonywania okresowej oceny odpowiedniości instrumentów finansowych, jeżeli firma inwestycyjna zobowiązała się do dokonywania takiej oceny.

6. W przypadku gdy usługa, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, jest świadczona w sposób niezależny, firma inwestycyjna, z uwzględnieniem art. 53 rozporządzenia 2017/565:

- 1) jest obowiązana objąć zakresem analizy wystarczający rodzaj instrumentów finansowych dostępnych w obrocie i ich liczbę w sposób odpowiednio zróżnicowany, w celu zapewnienia, że rekomendacja jest adekwatna i we właściwy sposób realizuje cele inwestycyjne;
- 2) nie może objąć zakresem analizy wyłącznie instrumentów finansowych emitowanych lub wystawianych przez podmioty pozostające w bliskich powiązaniach z firmą inwestycyjną lub przez podmioty, które pozostają z nią w takich stosunkach prawnych, osobistych lub majątkowych, które mogłyby stwarzać ryzyko naruszenia niezależnego charakteru świadczonej usługi.

7. Przepisów ust. 2–5 nie stosuje się w przypadku, gdy usługa maklerska jest elementem usługi uregulowanej w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2018 r. poz. 993 i 1075), ustawie z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. poz. 819) lub w odrębnych przepisach określających odrębne obowiązki informacyjne wobec klientów lub potencjalnych klientów.

Art. 83d. 1. Firma inwestycyjna, w związku ze świadczeniem usługi maklerskiej, nie może przyjmować ani przekazywać jakichkolwiek świadczeń pieniężnych, w tym opłat i prowizji, ani jakichkolwiek świadczeń niepieniężnych, z wyłączeniem:

- 1) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych od klienta lub od osoby działającej w jego imieniu oraz świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przekazywanych klientowi lub osobie działającej w jego imieniu;
- 2) świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych przyjmowanych lub przekazywanych osobie trzeciej, które są niezbędne do wykonywania danej usługi maklerskiej na rzecz klienta, w szczególności:
 - a) kosztów z tytułu przechowywania instrumentów finansowych klienta i środków pieniężnych powierzonych przez klienta,

- b) opłat pobieranych przez podmiot organizujący system obrotu instrumentami finansowymi oraz opłat za rozliczenie i rozrachunek transakcji,
 - c) opłat na rzecz organu nadzoru,
 - d) podatków, należności publicznoprawnych oraz innych opłat, których obowiązek zapłaty wynika z przepisów prawa,
 - e) opłat związanych z wymianą walutową;
- 3) świadczeń pieniężnych i świadczeń niepieniężnych innych niż określone w pkt 1 i 2, jeżeli:
- a) są one przyjmowane albo przekazywane w celu poprawienia jakości usługi maklerskiej świadczonej przez firmę inwestycyjną na rzecz klienta,
 - b) ich przyjęcie lub przekazanie nie ma negatywnego wpływu na działanie przez firmę inwestycyjną w sposób rzetelny i profesjonalny, zgodnie z zasadami uczciwego obrotu oraz zgodnie z najlepiej pojętymi interesami jej klienta,
 - c) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana – o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia danej usługi maklerskiej, przy czym warunek ten uznaje się za spełniony również w przypadku przekazania klientowi lub potencjalnemu klientowi informacji sporządzonej w formie ujednoliconej.

2. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w sposób niezależny firma inwestycyjna nie może przyjmować świadczeń pieniężnych ani świadczeń niepieniężnych od podmiotu trzeciego w związku ze świadczeniem tej usługi.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do drobnych świadczeń niepieniężnych przyjmowanych przez firmę inwestycyjną, jeżeli:

- 1) świadczenia te mogą poprawić jakość świadczonej usługi doradztwa inwestycyjnego na rzecz klienta;
- 2) łączna wielkość i charakter tych świadczeń nie wpływałyby negatywnie na przestrzeganie przez firmę inwestycyjną obowiązku działania zgodnie z najlepiej pojętymi interesami klienta;

3) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana – o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia usługi doradztwa inwestycyjnego, przy czym świadczenia te mogą być opisane w sposób ogólny.

4. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, firma inwestycyjna nie może przyjmować świadczeń pieniężnych ani świadczeń niepieniężnych od podmiotu trzeciego w związku ze świadczeniem tej usługi.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do drobnych świadczeń niepieniężnych przyjmowanych przez firmę inwestycyjną, jeżeli:

- 1) świadczenia te mogą poprawić jakość świadczonej usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, na rzecz klienta;
- 2) łączna wielkość i charakter tych świadczeń nie wpływałyby negatywnie na przestrzeganie przez firmę inwestycyjną obowiązku działania zgodnie z najlepiej pojętymi interesami klienta;
- 3) informacja o świadczeniach, w tym o ich istocie i wysokości, a w przypadku gdy wysokość takich świadczeń nie może zostać oszacowana – o sposobie ustalania ich wysokości, została przekazana klientowi lub potencjalnemu klientowi w sposób rzetelny, dokładny i zrozumiały przed rozpoczęciem świadczenia usługi zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, przy czym świadczenia te mogą być opisane w sposób ogólny.

6. Firma inwestycyjna informuje klienta o wszelkich zmianach w zakresie informacji przekazanych zgodnie z ust. 1 pkt 3 lit. c, ust. 3 pkt 3 i ust. 5 pkt 3, jeżeli zmiany te mają związek z usługami świadczonymi na rzecz klienta.

Art. 83e. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2, zapewnia, aby sposób wynagradzania osób zaangażowanych oraz oceny pracy świadczonej przez te osoby na rzecz firmy inwestycyjnej nie powodował ich działania w sposób nierzetelny i nieprofesjonalny, niezgodnie z najlepiej pojętymi

interesami jej klientów. W tym celu firma inwestycyjna opracowuje, wdraża oraz stosuje politykę wynagrodzeń i praktyki zgodnie z art. 27 rozporządzenia 2017/565.

2. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, sposób wynagradzania oraz ocena pracy nie mogą zachęcać do udzielania rekomendacji mających za przedmiot dany instrument finansowy w przypadku, gdy inny instrument finansowy byłby bardziej adekwatny i lepiej realizował cele inwestycyjne klienta.

3. Sposób wynagradzania, o którym mowa w ust. 1 i 2, dotyczy przyznawania wynagrodzenia w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 2017/565.

Art. 83f. 1. W przypadku gdy:

- 1) usługa maklerska, o której mowa w art. 69 ust. 2, ma być świadczona w ramach jednej umowy łącznie z inną usługą, firma inwestycyjna informuje klienta, przed zawarciem umowy, czy jest możliwe oddzielne zawarcie umowy o świadczenie takiej usługi maklerskiej oraz umowy o świadczenie innych usług, a jeżeli jest to możliwe, przekazuje klientowi odrębne zestawienie kosztów i opłat związanych z poszczególnymi umowami;
- 2) zawarcie umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, jest warunkiem zawarcia umowy o świadczenie innej usługi albo zawarcie umowy o świadczenie innej usługi jest warunkiem zawarcia umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, firma inwestycyjna informuje klienta, przed zawarciem umowy, czy jest możliwe zawarcie wyłącznie jednej z tych umów, a jeżeli jest to możliwe, przekazuje klientowi odrębne zestawienie kosztów i opłat związanych z poszczególnymi umowami.

2. W przypadku gdy ryzyko wynikające z:

- 1) zawarcia z klientem detalicznym umowy, w ramach której usługa maklerska, o której mowa w art. 69 ust. 2, ma być świadczona łącznie z inną usługą, może różnić się od ryzyka wynikającego z oddzielnego zawarcia umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, firma inwestycyjna informuje o tym klienta i przedstawia opis ryzyka wynikającego z poszczególnych usług świadczonych w ramach umowy oraz sposób, w jaki jednoczesne występowanie tych usług zmienia poziom ryzyka;

- 2) zawarcia z klientem detalicznym umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, jako warunku zawarcia umowy o świadczenie innej usługi, albo z zawarcia z klientem detalicznym umowy o świadczenie innej usługi, jako warunku zawarcia umowy o świadczenie usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2, może różnić się od ryzyka wynikającego z zawarcia umowy o usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2, bez takich warunków, firma inwestycyjna informuje o tym klienta i przedstawia opis ryzyka wynikającego z poszczególnych usług oraz sposób, w jaki jednoczesne występowanie tych usług zmienia poziom ryzyka.

Art. 83g. 1. Firma inwestycyjna świadcząca usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4 i 5, uzyskuje od klienta lub potencjalnego klienta adekwatne informacje dotyczące jego:

- 1) wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestowania na rynku finansowym;
- 2) sytuacji finansowej, w tym zdolności do ponoszenia strat;
- 3) celów inwestycyjnych, w tym poziomu akceptowanego ryzyka.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są uzyskiwane od klienta lub potencjalnego klienta w przypadku:

- 1) usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4 – w celu umożliwienia zarządzania portfelem, w skład którego wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, który będzie dla klienta odpowiedni ze względu na jego osobistą sytuację lub potrzeby inwestycyjne, w szczególności jego zdolność do ponoszenia strat oraz poziom akceptowanego ryzyka;
- 2) usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5 – w celu umożliwienia udzielania przez firmę inwestycyjną rekomendacji, które są dla klienta odpowiednie ze względu na jego osobistą sytuację lub potrzeby inwestycyjne, w szczególności jego zdolność do ponoszenia strat oraz poziom akceptowanego ryzyka.

3. Firma inwestycyjna świadcząca usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, przekazuje klientowi detalicznemu, na trwałym nośniku, raport zawierający potwierdzenie odpowiedniości rekomendacji z wyjaśnieniem przyczyn, dla których rekomendacja jest dla niego odpowiednia.

4. W przypadku gdy firma inwestycyjna, przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, które uniemożliwiają przekazanie trwałego nośnika, świadczy usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, a bezpośrednim następstwem

udzielenia rekomendacji jest przyjęcie zlecenia, w ramach świadczenia usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, firma inwestycyjna może przekazać klientowi na trwałym nośniku raport, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie po przyjęciu zlecenia klienta, jeżeli:

- 1) klient wyraził zgodę na przekazanie raportu odpowiedniości po przyjęciu zlecenia;
- 2) firma inwestycyjna poinformowała klienta o możliwości odłożenia momentu przekazania zlecenia do czasu przekazania raportu, o którym mowa w ust. 3, na trwałym nośniku.

5. W przypadku gdy firma inwestycyjna, przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, które uniemożliwiają przekazanie trwałego nośnika, świadczy usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, a bezpośrednim następstwem udzielenia rekomendacji jest przyjęcie zlecenia do wykonania, w ramach świadczenia usługi, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2, firma inwestycyjna może przekazać klientowi na trwałym nośniku raport, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie po zawarciu transakcji na rzecz klienta, jeżeli:

- 1) klient wyraził zgodę na przekazanie raportu odpowiedniości po zawarciu transakcji;
- 2) firma inwestycyjna poinformowała klienta o możliwości odłożenia momentu zawarcia transakcji do czasu przekazania raportu, o którym mowa w ust. 3, na trwałym nośniku.

6. Firma inwestycyjna, zgodnie z art. 54 i art. 55 rozporządzenia 2017/565, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, dokonuje oceny odpowiedniości usługi lub instrumentu finansowego będącego jej przedmiotem oraz sporządza raport, o którym mowa w ust. 3.

Art. 83h. 1. Z zastrzeżeniem art. 83i ust. 3, firma inwestycyjna świadcząca usługi maklerskie, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 6, 7 lub 9, uzyskuje od klienta lub potencjalnego klienta adekwatne informacje dotyczące jego wiedzy i doświadczenia w zakresie inwestowania na rynku finansowym, w celu oceny, czy usługa lub instrument finansowy będące jej przedmiotem są dla niego odpowiednie. W przypadku, o którym mowa w art. 83f ust. 1, ocenie podlega, czy umowa zawierana w okolicznościach określonych w art. 83f ust. 1 jest dla klienta lub potencjalnego klienta odpowiednia.

2. W przypadku gdy na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna stwierdzi, że usługa lub instrument finansowy będący jej przedmiotem nie są odpowiednie dla klienta lub potencjalnego klienta, niezwłocznie informuje o tym klienta lub potencjalnego klienta.

3. W przypadku gdy klient lub potencjalny klient nie przedstawi informacji, o których mowa w ust. 1, albo przedstawi informacje niewystarczające, firma inwestycyjna informuje go, że brak tych informacji uniemożliwia jej dokonanie oceny, czy przewidziana usługa lub instrument finansowy będący jej przedmiotem są dla niego odpowiednie.

4. Firma inwestycyjna uzyskuje informacje, o których mowa w ust. 1, dokonuje oceny odpowiedniości usługi lub instrumentu finansowego będącego jej przedmiotem oraz przechowuje informacje dotyczące przeprowadzonej oceny zgodnie z art. 55 i art. 56 rozporządzenia 2017/565.

5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do firmy inwestycyjnej, która zawiera umowę o wykonywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych lub umowę o przyjmowanie i przekazywanie zleceń nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, w przypadku gdy:

- 1) przedmiotem umowy będą wyłącznie nieskomplikowane instrumenty finansowe oraz
- 2) umowa jest zawierana z inicjatywy klienta lub potencjalnego klienta, oraz
- 3) klient lub potencjalny klient został poinformowany przez firmę inwestycyjną, że zawarcie umowy nie jest związane z obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1, oraz że nie będzie on korzystał z ochrony, jaką zapewniałoby mu wykonanie przez firmę inwestycyjną takiego obowiązku, oraz
- 4) firma inwestycyjna spełnia wymogi związane z zarządzaniem konfliktami interesów.

6. Przez nieskomplikowane instrumenty finansowe, o których mowa w ust. 5 pkt 1, rozumie się:

- 1) akcje i certyfikaty inwestycyjne dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub na rynku uznanym przez Komisję Europejską jako rynek równoważny w państwie, które nie jest państwem członkowskim, oraz akcje i certyfikaty inwestycyjne wprowadzone do ASO, z wyłączeniem akcji i certyfikatów inwestycyjnych, które mają wbudowany instrument pochodny;

- 2) obligacje lub inne dłużne papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub na rynku uznanym przez Komisję Europejską jako rynek równoważny w państwie, które nie jest państwem członkowskim, oraz obligacje lub inne dłużne papiery wartościowe wprowadzone do ASO, z wyłączeniem obligacji i dłużnych papierów wartościowych, które mają wbudowany instrument pochodny lub których struktura utrudnia klientowi lub potencjalnemu klientowi zrozumienie ryzyka związanego z tymi instrumentami finansowymi;
- 3) instrumenty rynku pieniężnego, z wyłączeniem instrumentów rynku pieniężnego, które mają wbudowany instrument pochodny lub których struktura utrudnia klientowi lub potencjalnemu klientowi zrozumienie ryzyka związanego z tymi instrumentami finansowymi;
- 4) jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, tytuły uczestnictwa funduszy zagranicznych i tytuły uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach będących stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z wyłączeniem jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa funduszy, o których mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 583/2010 z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie kluczowych informacji dla inwestorów i warunków, które należy spełnić w przypadku dostarczania kluczowych informacji dla inwestorów lub prospektu emisyjnego na trwałym nośniku innym niż papier lub za pośrednictwem strony internetowej (Dz. Urz. UE L 176 z 10.07.2010, str. 1);
- 5) instrumenty finansowe, o których mowa w art. 57 rozporządzenia 2017/565.

7. Jeżeli do zawarcia umowy dochodzi w wyniku skierowania do klienta lub potencjalnego klienta zindywidualizowanych informacji o firmie inwestycyjnej, instrumentach finansowych, usłudze lub transakcji, przyjmuje się, że nie została ona zawarta w sposób określony w ust. 5 pkt 2.

Art. 83i. 1. Firma inwestycyjna, która, świadcząc na rzecz klienta usługi maklerskie, korzysta z pośrednictwa innej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej, może dokonywać oceny, o której mowa w art. 83g i art. 83h, na podstawie informacji dotyczących klienta lub potencjalnego klienta otrzymywanych od tej innej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej, lub uznać za

prawidłową ocenę dokonaną przez tę inną firmę inwestycyjną lub zagraniczną firmę inwestycyjną.

2. Firma inwestycyjna, która pośredniczy w świadczeniu usługi maklerskiej przez inną firmę inwestycyjną lub zagraniczną firmę inwestycyjną i przekazuje jej informacje dotyczące klienta lub potencjalnego klienta, zapewnia kompletność i rzetelność tych informacji oraz prawidłowość oceny dokonanej zgodnie z art. 83g i art. 83h.

3. Firma inwestycyjna, która zawiera umowę o świadczenie usług maklerskich, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 lub 2, z klientem, w którego imieniu działa pełnomocnik będący firmą inwestycyjną świadczącą na rzecz tego klienta usługę, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, nie uzyskuje informacji i nie przeprowadza oceny, o której mowa w art. 83h ust. 1, chyba że w trakcie trwania stosunku umownego z klientem zostanie odwołane pełnomocnictwo dla firmy inwestycyjnej świadczącej na rzecz tego klienta usługę, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4.

Art. 83j. 1. Przy świadczeniu usługi maklerskiej firma inwestycyjna jest obowiązana przekazywać klientowi detalicznemu oraz klientowi profesjonalnemu, na trwałym nośniku, w terminie odpowiednim do charakteru świadczonej usługi, regularne sprawozdania związane z wykonywaniem umowy o świadczenie usług maklerskich, uwzględniające rodzaj i złożoność danych instrumentów finansowych, charakter świadczonej usługi oraz koszty związane z transakcjami i usługami wykonywanymi na rachunek klienta.

2. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2, sprawozdania, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna przekazuje zgodnie z art. 59 rozporządzenia 2017/565.

3. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, sprawozdania, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna przekazuje zgodnie z art. 60 i art. 62 rozporządzenia 2017/565.

4. W przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, sprawozdania, o których mowa w ust. 1, firma inwestycyjna przekazuje zgodnie z art. 63 rozporządzenia 2017/565.

5. W przypadku gdy firma inwestycyjna świadczy usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4, na rzecz klienta detalicznego, w sprawozdaniu, o którym

mowa w ust. 1, zamieszcza informację, w jaki sposób zostanie zapewnione, że usługa lub instrumenty finansowe będące jej przedmiotem są nadal odpowiednie dla klienta.

6. W przypadku gdy firma inwestycyjna, świadcząc usługę maklerską, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, na rzecz klienta detalicznego, udzieliła mu rekomendacji i zobowiązała się w ramach umowy do przeprowadzania okresowej oceny jej odpowiedniości, jest obowiązana przekazywać klientowi regularnie ocenę tej rekomendacji, wskazując, czy jest ona nadal odpowiednia dla tego klienta.

Art. 83k. Firmy inwestycyjne będące administratorami przetwarzającymi dane osobowe w rozumieniu art. 4 pkt 1 rozporządzenia 2016/679 nie są obowiązane do wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 15 rozporządzenia 2016/679, w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla prawidłowej realizacji zadań dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz zapobiegania przestępstwom.

Art. 84. 1. Komisja rozpoznaje wniosek o zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej w terminie 2 miesięcy od dnia jego złożenia.

1a. W przypadku podmiotu nieposiadającego zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w zezwoleniu na prowadzenie działalności maklerskiej Komisja zatwierdza członków zarządu, o których mowa w art. 102a ust. 1.

2. Zezwolenie zawiera:

- 1) firmę, siedzibę oraz adres firmy inwestycyjnej;
- 2) wskazanie czynności, na wykonywanie których jest udzielone zezwolenie;
- 3) (uchylony)

3. Zezwolenie nie może być udzielone wyłącznie na wykonywanie czynności określonych w art. 69 ust. 4.

4. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku udzielenia zezwolenia, dołączając informacje, o których mowa w ust. 2.

Art. 85. 1. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia, w przypadku gdy:

- 1) (uchylony)
- 2) wniosek lub załączone do niego dokumenty nie są zgodne pod względem treści z przepisami prawa lub ze stanem faktycznym;
- 3) wnioskodawca nie spełnia wymagań określonych w art. 95 lub art. 98;

- 3a) pozostawanie wnioskodawcy w bliskich powiązaniach z innym podmiotem mogłoby uniemożliwić Komisji skuteczne sprawowanie nadzoru lub sprawowanie takiego nadzoru byłoby utrudnione lub niemożliwe ze względu na przepisy prawa obowiązujące w miejscu siedziby lub zamieszkania tego podmiotu;
- 4) charakter powiązań istniejących pomiędzy podmiotami należącymi do grupy kapitałowej, w skład której wchodzi wnioskodawca, uniemożliwia ustalenie rzeczywistej struktury tej grupy lub rzeczywistych właścicieli;
- 5) osoby wymienione w art. 103 albo art. 111 ust. 6a nie spełniają warunków określonych w tych przepisach;
- 6) opinia, o której mowa w art. 96 ust. 1 lub 2, jest negatywna;
- 7) z analizy wniosku i załączonych do niego dokumentów wynika, że wnioskodawca nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy klientów;
- 8) wnioskodawca nie przedstawi, na żądanie Komisji, informacji, o których mowa w art. 82 ust. 4–6;
- 9) (uchylony)
- 10) podmioty posiadające bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne akcje albo udziały wnioskodawcy reprezentujące łącznie co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub 10% kapitału zakładowego nie zapewniają właściwego prowadzenia przez wnioskodawcę działalności maklerskiej;
- 11) na podstawie któregośkolwiek z kryteriów określonych w art. 9 rozporządzenia 2017/1943 stwierdzi, że:
 - a) wnioskodawca nie zapewni wystarczających gwarancji prawidłowego i ostrożnego zarządzania podmiotem, właściwego prowadzenia działalności maklerskiej, w szczególności prowadzenia jej w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi, w tym prowadzenia jej w sposób niezagrażający takiemu bezpieczeństwu w związku z utrzymywaniem systemu handlu algorytmicznego w rozumieniu art. 1 ust. 3 rozporządzenia 2017/584, lub prowadzenia działalności maklerskiej w sposób należycie zabezpieczający interesy klientów lub

- b) istnieje prawdopodobieństwo, że akcjonariusz albo wspólnik posiadający co najmniej 10% udział w kapitale zakładowym lub ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, albo podmiot dominujący w inny sposób, niż przez posiadanie odpowiedniego udziału w kapitale zakładowym lub ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, będzie wywierać negatywny wpływ na działalność lub stabilność finansową podmiotu;
- 12) wnioskodawca nie zapewni zgodności działalności z art. 19 ust. 3 oraz art. 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010 – w przypadku gdy wniosek obejmuje nabywanie lub zbywanie na rachunek dającego zlecenie instrumentów finansowych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną.

2. Za uniemożliwienie lub utrudnienie skutecznego sprawowania nadzoru przez Komisję, o którym mowa w ust. 1 pkt 3a, uznaje się w szczególności przypadki, o których mowa w art. 10 rozporządzenia 2017/1943.

Art. 86. 1. Firma inwestycyjna jest obowiązana niezwłocznie informować Komisję o:

- 1) zmianach danych zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia i w załącznikach do niego, o których mowa w art. 82 ust. 1 i ust. 2 pkt 8;
- 2) (uchylony)
- 3) nabyciu akcji lub udziałów w innych spółkach w liczbie, która zapewnia prawo do co najmniej 5% ogólnej liczby głosów.

2. Firma inwestycyjna jest obowiązana również przekazywać Komisji informacje dotyczące prowadzonej przez firmę inwestycyjną działalności i jej sytuacji finansowej, w tym w przypadku domu maklerskiego – informacje dotyczące przestrzegania przez ten dom maklerski adekwatności kapitałowej, oraz zdarzeń mogących mieć wpływ na prowadzoną przez nią działalność lub jej sytuację finansową.

Art. 87. (uchylony)

Art. 88. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby uprawnione do reprezentowania firmy inwestycyjnej lub wchodzące w skład jej statutowych organów albo pozostające z firmą inwestycyjną w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tej firmy

inwestycyjnej, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień w zakresie nadzoru sprawowanego przez Komisję.

Art. 89. 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej wygasa:

- 1) w przypadku nierozpoczęcia działalności maklerskiej w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna;
- 2) z chwilą ogłoszenia upadłości firmy inwestycyjnej;
- 3) w przypadku otwarcia likwidacji firmy inwestycyjnej – z upływem 3 miesięcy od dnia jej otwarcia, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może w drodze decyzji:

- 1) skrócić termin wskazany w ust. 1 pkt 3,
- 2) wskazać czynności, jakie firma inwestycyjna może podejmować do czasu wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, lub
- 3) wskazać termin, w którym następuje zakończenie prowadzenia działalności maklerskiej, w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

3. O ile w decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej lub decyzji, o której mowa w ust. 2, nie określono inaczej, w przypadku otwarcia likwidacji – do czasu wygaśnięcia zezwolenia, a w przypadku cofnięcia zezwolenia – do czasu zaprzestania prowadzenia działalności, firma inwestycyjna wykonuje wyłącznie czynności wynikające z prowadzenia rachunków, o których mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, lub umów o zarządzanie portfelem instrumentów finansowych – bez możliwości zawierania nowych umów – oraz wynikające z nabytych na rachunek klientów instrumentów pochodnych, czynności mające na celu zakończenie tych inwestycji przez klientów.

4. W przypadku wygaśnięcia lub cofnięcia zezwolenia lub zaprzestania prowadzenia rachunków, o których mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, przez podmiot prowadzący działalność maklerską, Komisja może nakazać przeniesienie instrumentów finansowych i środków pieniężnych oraz dokumentów związanych z prowadzeniem rachunków, o których mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, do innej firmy inwestycyjnej, która uprzednio wyraziła na to zgodę.

5. W przypadku niewydania przez Komisję nakazu, o którym mowa w ust. 4, do postępowania z dokumentami związanymi z prowadzeniem działalności maklerskiej stosuje się art. 476 § 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek

handlowych. Podmiot prowadzący działalność maklerską niezwłocznie zawiadamia Komisję o wyznaczeniu przechowawcy dokumentów związanych z prowadzeniem działalności maklerskiej. W przypadku wyznaczenia przechowawcy przez sąd zawiadomienia Komisji dokonuje ten sąd.

Art. 90. 1. Firma inwestycyjna, która zaprzestała prowadzenia działalności maklerskiej, ma obowiązek archiwizowania i przechowywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przez okres 5 lat od dnia zaprzestania prowadzenia tej działalności, dokumentów oraz innych nośników informacji związanych z prowadzeniem tej działalności. Obowiązek uważa się za wykonany w przypadku zapewnienia przez firmę inwestycyjną przechowywania dokumentów oraz innych nośników informacji przez podmiot trzeci spełniający wymagania określone w odrębnych przepisach.

2. Upoważniony przedstawiciel Komisji ma prawo wstępu do siedziby lub lokalu podmiotu przechowującego dokumenty i inne nośniki informacji celem wglądu do tych dokumentów i nośników.

3. Na pisemne żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela podmiot przechowujący dokumenty jest obowiązany do niezwłocznego sporządzenia na własny koszt i przekazania kopii tych dokumentów i nośników.

4. Przepisy ust. 1 nie naruszają przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską bez otwierania oddziału.

Art. 91. 1. Komisja prowadzi jawny rejestr firm inwestycyjnych zawierający wskazanie firm lub nazw, adresów siedziby oraz zakresu czynności, które poszczególne firmy wykonują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach posiadanego zezwolenia.

1a. Rejestr firm inwestycyjnych zawiera również informację o cofnięciu firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej z przyczyn, o których mowa w art. 167 ust. 1 pkt 1–3, 5 i 6. Informacja o cofnięciu zezwolenia jest zamieszczana w rejestrze na 5 lat od dnia cofnięcia zezwolenia.

2. Rejestr firm inwestycyjnych dostępny jest na stronie internetowej Komisji.

Art. 92. 1. Firmy inwestycyjne, w liczbie co najmniej 25, mogą utworzyć, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, izbę gospodarczą, zwaną dalej „izbą”.

2. Organizację władz izby, tryb ich powoływania, zakres kompetencji oraz zadania izby określa statut izby.

3. Firmy inwestycyjne prowadzące działalność wyłącznie w zakresie zarządzania portfelami instrumentów finansowych lub doradztwa inwestycyjnego w zakresie instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu zorganizowanego mogą być członkami izby, o której mowa w ust. 1, lub izby gospodarczej, o której mowa w przepisach o funduszach inwestycyjnych.

Art. 93. 1. Przepisów art. 69 ust. 1, art. 82, art. 83a ust. 1, art. 84, art. 85, art. 86 ust. 1 oraz art. 89 ust. 1 i 2 nie stosuje się do zagranicznych firm inwestycyjnych. Przepisu art. 86 ust. 2 nie stosuje się do zagranicznych firm inwestycyjnych w zakresie odnoszącym się do sytuacji finansowej.

2. Przepisy art. 89 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio do zagranicznych firm inwestycyjnych w przypadku zawieszenia lub zakazania, zgodnie z art. 169 ust. 5 pkt 1 lit. a lub ust. 8 pkt 1, w całości albo w części prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 93a. (uchylony)

Art. 93b. W celu zapewnienia przestrzegania przez firmę inwestycyjną przepisów ustawy, przepisów wykonawczych wydanych na jej podstawie, przepisów rozporządzenia 575/2013, rozporządzenia 600/2014, rozporządzenia 2017/565 oraz innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej mających zastosowanie do firmy inwestycyjnej Komisja może zalecić zaprzestanie w wyznaczonym terminie działania naruszającego te przepisy lub niepodejmowanie takiego działania w przyszłości.

Art. 94. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb i warunki postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2, oraz banków powierniczych w zakresie:
 - a) promowania świadczonych usług oraz kontaktów z potencjalnymi klientami,
 - b) zawierania transakcji i dokonywania rozliczeń,

- c) traktowania klientów jak klientów profesjonalnych lub klientów detalicznych zgodnie z art. 3a ust. 1 i 2,
- d) świadczenia usług, w tym w zakresie świadczenia usług na rzecz kategorii klientów, o których mowa w art. 3a ust. 4, w szczególności takich usług, których przedmiotem są instrumenty dłużne, których struktura utrudnia zrozumienie związanego z nimi ryzyka, i takich, których przedmiotem są lokaty strukturyzowane,
- e) (uchylona)
- f) ustanawiania i realizacji zabezpieczeń spłaty kredytów i pożyczek udzielonych na nabycie instrumentów finansowych oraz zabezpieczenia wierzytelności na instrumentach finansowych, jeżeli konstrukcja tych instrumentów umożliwia ustanowienie zabezpieczenia,
- g) przyjmowania lub przekazywania jakichkolwiek świadczeń pieniężnych lub niepieniężnych w związku z prowadzeniem działalności maklerskiej,
- h) przekazywania sprawozdań, o których mowa w art. 83j ust. 1, w przypadku świadczenia usługi maklerskiej, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 5 oraz ust. 4 pkt 6 i 8, o ile dotyczy wykonywania czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5 oraz ust. 4 pkt 1 i 6, a także wymogi dotyczące treści tych sprawozdań oraz terminy ich przekazywania klientowi,
- i) emitowania lub wystawiania instrumentów finansowych lub udzielania porad w zakresie emitowania lub wystawiania instrumentu finansowego albo rekomendowania lub oferowania albo w inny sposób umożliwiania nabycia lub objęcia instrumentu finansowego

– w odniesieniu do wykonywania przez te podmioty czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i 4 i art. 119 ust. 1, przy zapewnieniu należytej staranności, ochrony klienta oraz bezpiecznego i sprawnego zawierania i rozliczania transakcji, a także przejrzystości i bezpieczeństwa obrotu;

- 2) (uchylony)
- 3) warunki, jakie muszą spełniać prowadzone przez firmę inwestycyjną ASO lub OTF, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia bezpieczeństwa oraz ochrony interesów inwestorów uczestniczących w obrocie w tych systemach;
- 4) zakres, tryb i formę oraz terminy przekazywania informacji, o których mowa w art. 86 ust. 2, przez firmy inwestycyjne, banki, o których mowa w art. 70

ust. 2, i banki powiernicze, przy uwzględnieniu konieczności umożliwienia Komisji, w zakresie określonym ustawą, wykonywania nadzoru nad działalnością tych podmiotów;

- 5) szczegółowe warunki techniczne i organizacyjne wymagane do prowadzenia działalności przez firmę inwestycyjną i bank, o którym mowa w art. 70 ust. 2, oraz do prowadzenia rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych przez bank powierniczy, w tym:
- a) sposób i szczegółowe warunki przechowywania, rejestrowania i zabezpieczania instrumentów finansowych oraz środków pieniężnych klientów, w tym szczegółowe warunki wykorzystywania instrumentów finansowych i środków pieniężnych klientów, w szczególności dla celów zabezpieczenia, oraz kategorie podmiotów, w których mogą być deponowane środki pieniężne klientów,
 - b) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w art. 82a ust. 1, wymogu posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji,
 - c) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez członków zarządu i rady nadzorczej wymogu posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia, o których mowa w art. 103 ust. 1a, oraz szczegółowe kryteria stosowane przy określaniu liczby funkcji, jakie mogą być pełnione jednocześnie zgodnie z art. 103 ust. 1c,
 - d) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby, o których mowa w art. 3 pkt 3–15 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 604/2014 z dnia 4 marca 2014 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do kryteriów jakościowych i właściwych kryteriów ilościowych ustalania kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji (Dz. Urz. UE L 167 z 06.06.2014, str. 30, z późn. zm.¹²⁾), wymogu posiadania odpowiedniej wiedzy, kompetencji i doświadczenia,
 - e) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby wchodzące w skład władz jednostki organizacyjnej banku prowadzącego działalność maklerską,

¹²⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 144 z 01.06.2016, str. 21.

o której mowa w art. 111 ust. 2 pkt 1, wymogu posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia, o których mowa w art. 111 ust. 6a,

- f) szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez osoby wchodzące w skład władz oddziału zagranicznej osoby prawnej z siedzibą na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie, o którym mowa w art. 115 ust. 1, wymogu posiadania nieposzlakowanej opinii, wiedzy, kompetencji i doświadczenia, o których mowa w art. 115 ust. 5,
- g) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania przez osoby, o których mowa w lit. b–f, stosowanych wobec nich odpowiednich wymogów w zakresie posiadania odpowiedniej wiedzy i kompetencji, nieposzlakowanej opinii i doświadczenia, oraz tryb i warunki postępowania w zakresie utrzymywania i doskonalenia wiedzy i kompetencji tych osób oraz osób, o których mowa w art. 82a ust. 2,
- h) tryb i warunki postępowania przy dokonywaniu oceny oraz weryfikacji spełniania kryteriów stosowanych przy określaniu liczby funkcji, jakie mogą być pełnione jednocześnie zgodnie z art. 103 ust. 1c,
- i) procedury anonimowego zgłaszania naruszeń, o których mowa w art. 83a ust. 1a,
- j) sposób i szczegółowe warunki rejestrowania zawieranych transakcji oraz przechowywania i archiwizacji dokumentów i innych nośników informacji sporządzanych w związku z prowadzeniem działalności

– z uwzględnieniem konieczności zapewnienia profesjonalnego, rzetelnego, bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności przez te podmioty, biorąc pod uwagę jej zakres.

5a) (uchylony)

6) (uchylony)

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, obowiązki sprawozdawcze domów maklerskich, banków prowadzących działalność maklerską oraz zagranicznych firm inwestycyjnych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w formie oddziału i zagranicznych osób prawnych, o których mowa w art. 115, prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską

w formie oddziału, banków powierniczych, podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, oraz Krajowego Depozytu i spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, a także Narodowego Banku Polskiego w zakresie obrotu papierami wartościowymi emitowanymi przez Skarb Państwa, tak aby sprawozdania sporządzane przez te podmioty pozwalały na dokonywanie analiz w zakresie stanu, dynamiki oraz struktury zadłużenia budżetu państwa w skarbowych papierach wartościowych według grup inwestorów oraz rodzajów tych papierów.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz tytułów naukowych lub zawodowych, których posiadanie przez osoby, którym powierzono wykonywanie czynności, o których mowa w art. 82a ust. 1, uznaje się za posiadanie przez nie, w całości albo części, odpowiedniej wiedzy i odpowiednich kompetencji, biorąc pod uwagę, aby zakres wiedzy i kompetencji, które należy wykazać w celu uzyskania danego tytułu, był zgodny z zakresem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 1 pkt 5 lit. b.

Oddział 2

Domy maklerskie

Art. 95. 1. Domem maklerskim może być wyłącznie:

- 1) spółka akcyjna,
- 2) spółka komandytowo-akcyjna, w której komplementariuszami są wyłącznie osoby mające prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, w liczbie co najmniej dwóch,
- 3) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością,
- 4) spółka komandytowa, w której komplementariuszami są wyłącznie osoby mające prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, w liczbie co najmniej dwóch,
- 5) spółka partnerska, w której wspólnikami (partnerami) są wyłącznie osoby mające prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, w liczbie co najmniej dwóch,
- 6) spółka jawna, w której wspólnikami są wyłącznie osoby mające prawo wykonywania zawodu maklera papierów wartościowych lub doradcy inwestycyjnego, w liczbie co najmniej dwóch

Dodany ust. 1a w art. 95 wejdzie w życie z dn. 1.01.2020 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 685).

– z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwana dalej „domem maklerskim”.

<1a. Spółka, o której mowa w ust. 1, która uzyskała zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej, ma wyłączne prawo zamieszczania w firmie (nazwie) spółki wyrazów „dom maklerski” oraz używania takiego oznaczenia w obrocie handlowym.>

2. Działalność maklerska prowadzona przez spółkę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może obejmować wyłącznie czynności wskazane w art. 69 ust. 2 pkt 1, 4 i 5 oraz w ust. 4 pkt 3, 4, 6 i 7.

3. Działalność maklerska prowadzona przez spółkę, o której mowa w ust. 1 pkt 4–6, może obejmować wyłącznie czynności wskazane w art. 69 ust. 2 pkt 1 i 5 oraz w ust. 4 pkt 3, 4 i 6.

4. Akcje domu maklerskiego mogą być wyłącznie imienne, chyba że są zdematerializowane.

5. Zapłata za obejmowane albo nabywane akcje domu maklerskiego, które nie są zdematerializowane lub udziały domu maklerskiego, nie może pochodzić z nieudokumentowanych źródeł, pożyczek, kredytów albo być w inny sposób obciążona.

6. Środki pieniężne wnoszone jako wkład do będącej domem maklerskim spółki jawnej, partnerskiej oraz komandytowej nie mogą pochodzić z pożyczek, kredytów ani z nieudokumentowanych źródeł.

7. Jedynym akcjonariuszem domu maklerskiego w formie spółki akcyjnej może być wyłącznie osoba prawna.

8. Jedynym udziałowcem domu maklerskiego w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością może być wyłącznie osoba prawna.

9. W spółce komandytowo-akcyjnej oraz w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością prowadzących działalność maklerską ustanawia się radę nadzorczą.

10. W przypadku gdy liczba komplementariuszy albo wspólników spełniających warunek wskazany w ust. 1 pkt 2, 4–6 spadnie poniżej dwóch, dom maklerski, z zastrzeżeniem art. 83, jest obowiązany do niezwłocznego doprowadzenia do stanu zgodnego z przepisem ust. 1, jednakże w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia, w którym dom maklerski przestał spełniać warunek wskazany w ust. 1. Do czasu

doprowadzenia do stanu zgodnego z przepisem ust. 1, dom maklerski wykonuje wyłącznie czynności wynikające z zawartych umów o świadczenie usług maklerskich bez możliwości zawierania nowych umów.

Art. 96. 1. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej spółce:

- 1) która jest podmiotem zależnym od zagranicznej firmy inwestycyjnej, podmiotu prowadzącego zagraniczny rynek regulowany, osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub od banku zagranicznego, lub
- 2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec zagranicznej firmy inwestycyjnej, podmiotu prowadzącego zagraniczny rynek regulowany lub wobec osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub wobec banku zagranicznego, lub
- 3) na którą znaczny wpływ wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają znaczny wpływ na zagraniczną firmę inwestycyjną, podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany lub osobę prawną prowadzącą działalność maklerską na terytorium państwa należącego do OECD lub WTO, lub na bank zagraniczny

– następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego lub państwa należącego do OECD lub WTO, który udzielił zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie; przedmiotem opinii jest sposób prowadzenia tej działalności, w szczególności jego zgodność z przepisami prawa obowiązującymi w tym państwie.

2. Udzielenie przez Komisję zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej spółce:

- 1) która jest podmiotem zależnym od instytucji kredytowej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo od zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego,
- 2) która jest podmiotem zależnym od podmiotu dominującego wobec instytucji kredytowej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo zagranicznego zakładu ubezpieczeń posiadającego

zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego,

- 3) na którą znaczny wpływ wywierają te same osoby fizyczne lub prawne, które wywierają znaczny wpływ na instytucję kredytową, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, albo na zagraniczny zakład ubezpieczeń posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności wydane przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego

– następuje po zasięgnięciu pisemnej opinii organu innego państwa członkowskiego, który udzielił podmiotowi, o którym mowa w pkt 1–3, zezwolenia na prowadzenie działalności w tym państwie; celem uzyskania opinii jest dokonanie oceny akcjonariuszy podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca, jak również ocena wiarygodności i doświadczenia członków zarządu podmiotu należącego do tej samej grupy kapitałowej co wnioskodawca, lub innych osób mających wpływ na zarządzanie tym podmiotem.

3. Przez wywieranie znacznego wpływu rozumie się posiadanie nie mniej niż 20% i nie więcej niż 50% głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników – w przypadku spółki akcyjnej, spółki komandytowo-akcyjnej lub spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, lub uprawnienie do podejmowania decyzji dotyczącej kształtowania polityki finansowej lub bieżącej działalności gospodarczej tej osoby prawnej.

4. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wydaniu zezwolenia na prowadzenie przez firmę inwestycyjną ASO lub OTF, a na żądanie tego Urzędu Komisja udostępnia informacje, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 3 i 4.

Art. 97. 1. Przez kapitał założycielski domu maklerskiego rozumie się sumę kapitału zakładowego w wielkości, w jakiej został wpłacony, kapitału zapasowego, niepodzielonego zysku z lat ubiegłych oraz kapitałów rezerwowych z wyłączeniem kapitału z aktualizacji wyceny, pomniejszoną o niepokrytą stratę z lat ubiegłych.

2. W przypadku spółki jawnej, partnerskiej lub komandytowej przez kapitał zakładowy rozumie się sumę wkładów wniesionych do spółki przez jej wspólników.

Art. 98. 1. Kapitał założycielski domu maklerskiego na prowadzenie działalności maklerskiej wynosi, z zastrzeżeniem ust. 2–4, 8 i 9, co najmniej równowartość w złotych 125 000 euro.

2. W przypadku gdy dom maklerski nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, kapitał założycielski wynosi co najmniej równowartość w złotych 50 000 euro, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

3. W przypadku gdy dom maklerski prowadzi działalność, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 lub 7–9, kapitał założycielski wynosi co najmniej równowartość w złotych 730 000 euro.

4. Kapitał założycielski domu maklerskiego, który nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, i który prowadzi jeden rodzaj lub kilka rodzajów działalności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5, będąc jednocześnie agentem ubezpieczeniowym, agentem oferującym ubezpieczenia uzupełniające, brokerem ubezpieczeniowym albo brokerem reasekuracyjnym w rozumieniu ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń (Dz. U. poz. 2486 oraz z 2018 r. poz. 378, 650 i 1629), wynosi co najmniej równowartość w złotych 25 000 euro.

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. Nie wymaga kapitału założycielskiego w wysokości ustalonej zgodnie z ust. 3 prowadzenie przez dom maklerski działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, wyłącznie w zakresie transakcji długoterminowych o cechach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 11, o ile nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 7.

8a. Dom maklerski, który prowadzi działalność, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 2, i nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, może nabywać na własny rachunek instrumenty finansowe, których dotyczą zlecenia złożone przez inwestorów, jeżeli:

- 1) instrumenty finansowe są nabywane na własny rachunek jedynie w przypadku, gdy domowi maklerskiemu nie udaje się zrealizować w całości lub w części zleceń inwestorów;
- 2) łączna wartość rynkowa takich instrumentów finansowych w żadnym czasie nie przekracza wysokości 15% kapitału założycielskiego domu maklerskiego;

3) spełnia wymogi określone w art. 92–95 oraz części czwartej rozporządzenia 575/2013.

8b. Dom maklerski, który zgodnie z ust. 8a nabył instrumenty finansowe na własny rachunek, jest obowiązany niezwłocznie zbyć takie instrumenty finansowe.

9. W przypadku gdy dom maklerski nie prowadzi działalności, o której mowa w art. 69 ust. 4 pkt 1, i prowadzi jeden rodzaj lub kilka rodzajów działalności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5, oraz nie spełnia wymogu posiadania kapitału założycielskiego w wysokości ustalonej zgodnie z ust. 2 lub 4, jest obowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z prowadzeniem działalności maklerskiej.

9a. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w ust. 9, obejmuje szkody wyrządzone przez dom maklerski w związku z działalnością wykonywaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych państw członkowskich.

9b. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 9, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę wykonywaną działalność domów maklerskich oraz zakres prowadzonej działalności.

10. Równowartość w złotych kwot wyrażonych w euro, o których mowa w ust. 1–4, jest ustalana na dzień bilansowy, na który jest sporządzane roczne sprawozdanie finansowe, przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego na ten dzień bilansowy, a na potrzeby postępowania w przedmiocie udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej – przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień poprzedzający dzień złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, cechy transakcji długoterminowych, które mogą być dokonywane przez dom maklerski bez obowiązku posiadania kapitału założycielskiego w wysokości ustalonej zgodnie z ust. 3, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpiecznego prowadzenia działalności maklerskiej.

Art. 98a. (uchylony)

Art. 98b. (uchylony)

Art. 98c. (uchylony)

Art. 98d. (uchylony)

Art. 98e. (uchylony)

Art. 98f. (uchylony)

Art. 98g. (uchylony)

Art. 98h. (uchylony)

Art. 98i. (uchylony)

Art. 98j. (uchylony)

Art. 99. (uchylony)

Art. 100. 1. W razie powzięcia wątpliwości co do prawidłowości lub rzetelności sprawozdań finansowych albo innych informacji finansowych, których obowiązek sporządzenia przez dom maklerski wynika z odrębnych przepisów lub prawidłowości prowadzenia ksiąg rachunkowych, Komisja może zlecić kontrolę tych sprawozdań, informacji i ksiąg rachunkowych firmie audytorskiej. W przypadku gdy kontrola wykaże istotne nieprawidłowości, dom maklerski zwraca Komisji koszty przeprowadzenia kontroli.

2. W stosunku do oddziału domu maklerskiego znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego, Komisji przysługują uprawnienia określone w ust. 1 oraz art. 88. Wykonanie uprawnień następuje po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego organu nadzoru w państwie, na którego terytorium znajduje się oddział domu maklerskiego.

3. Biegły rewident lub firmy audytorskie badające sprawozdania finansowe domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 niezwłocznie przekazują Komisji oraz radzie nadzorczej i zarządowi domu maklerskiego, podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego lub podmiotu wywierającego na dom maklerski znaczny wpływ w rozumieniu art. 96 ust. 3 istotne informacje, w posiadanie których weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących:

- 1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przez ten dom maklerski, członków jego zarządu lub pracowników przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności maklerskiej, zasad uczciwego obrotu lub interesów zlecniodawców;
- 2) powstanie zagrożenia dla dalszego funkcjonowania tego domu maklerskiego;
- 3) odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego tego domu maklerskiego, wydanie opinii negatywnej dotyczącej jej sprawozdania finansowego lub wniesienie zastrzeżeń w tej opinii.

3a. Biegły rewident lub firma audytorska może odstąpić od powiadomienia rady nadzorczej i zarządu, o którym mowa w ust. 3, jeżeli przemawiają za tym ważne powody.

3b. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela biegły rewident oraz osoby wchodzące w skład organów zarządzających firmy audytorskiej badającej sprawozdanie finansowe domu maklerskiego lub pozostające z tą firmą w stosunku pracy są obowiązani niezwłocznie udzielać pisemnych lub ustnych informacji i wyjaśnień, a także sporządzać i przekazywać kopie dokumentów i innych nośników informacji, na koszt podmiotu badanego, w celu umożliwienia wykonywania ustawowych zadań Komisji w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów oddziału 2a oraz rozporządzenia 575/2013.

4. Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 3 i 3b, nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 78 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.

Art. 101. (uchylony)

Art. 102. 1. Dom maklerski jest obowiązany posiadać centralę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Za centralę domu maklerskiego uważa się jednostkę organizacyjną domu maklerskiego, w której wykonują w sposób stały działalność członkowie zarządu domu maklerskiego, komplementariusze w spółce komandytowo-akcyjnej lub komandytowej albo wspólnicy w spółce jawnej lub partnerskiej będącej domem maklerskim.

Art. 102a. 1. Powołanie prezesa zarządu domu maklerskiego i członka zarządu domu maklerskiego, który będzie odpowiedzialny za nadzorowanie systemu

zarządzania ryzykiem, następuje, z zastrzeżeniem art. 84 ust. 1a, za zgodą Komisji. Z wnioskiem o wyrażenie zgody występuje rada nadzorcza.

2. Rada nadzorcza domu maklerskiego, wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, przekazuje informacje i oświadczenia osób wskazanych w tym przepisie, odnoszące się do okresu ostatnich 5 lat, dotyczące:

- 1) identyfikacji tych osób (dane osobowe);
- 2) wiedzy, umiejętności i doświadczenia tych osób, a w szczególności wykształcenia, przebiegu pracy zawodowej i ukończonych szkoleń zawodowych;
- 3) funkcji pełnionych w organach innych podmiotów;
- 4) karalności tych osób, prowadzonych przeciwko nim postępowań karnych i postępowań w sprawach o przestępstwa skarbowe;
- 5) sankcji administracyjnych nałożonych na te osoby lub inne podmioty w związku z zakresem odpowiedzialności tych osób;
- 6) postępowań sądowych, które mogą mieć negatywny wpływ na sytuację finansową tych osób, zagrożonych sankcją postępowań administracyjnych, lub dyscyplinarnych, w których te osoby występowały lub występują jako strona, a także postępowań egzekucyjnych zakończonych lub prowadzonych przeciwko tej osobie;
- 7) innych okoliczności mogących mieć wpływ na ocenę spełniania przez te osoby wymogów określonych w art. 103 ust. 1a.

3. Komisja odmawia wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, jeżeli osoba, której dotyczy wniosek o wyrażenie zgody, nie spełnia wymogów określonych w art. 103 ust. 1a lub 1b.

4. Jeżeli nie zachodzą przesłanki określone w ust. 3, przepisu ust. 1 nie stosuje się do powołania na kolejną kadencję osób wymienionych w ust. 1.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może określać termin, do którego powinno nastąpić powołanie lub powierzenie funkcji, o którym mowa w ust. 1. W przypadku niedotrzymania tego terminu decyzja wygasa. Przepisu art. 162 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

Art. 102b. 1. W zarządzie domu maklerskiego wyodrębnia się stanowisko członka zarządu nadzorującego lub stanowiska członków zarządu nadzorujących system zarządzania ryzykiem w działalności domu maklerskiego.

2. Zarząd domu maklerskiego ustala, a rada nadzorcza zatwierdza wewnętrzny podział kompetencji w zarządzie domu maklerskiego.

3. W ramach wewnętrznego podziału kompetencji w zarządzie domu maklerskiego nie mogą być łączone funkcje prezesa zarządu oraz członka zarządu nadzorującego system zarządzania ryzykiem w działalności domu maklerskiego.

Art. 102c. 1. W przypadku gdy członek zarządu domu maklerskiego nie spełnia wymogów określonych w art. 103 ust. 1a, Komisja może wystąpić do właściwego organu domu maklerskiego z wnioskiem o jego odwołanie.

2. Komisja może zawiesić w czynnościach członka zarządu domu maklerskiego do czasu podjęcia przez właściwy organ domu maklerskiego uchwały w sprawie wniosku o jego odwołanie.

3. Rada nadzorcza może delegować członka rady nadzorczej, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, do czasowego wykonywania czynności członka zarządu, który został zawieszony.

Art. 103. 1. Liczba członków zarządu i rady nadzorczej domu maklerskiego powinna zapewniać skuteczne, prawidłowe i ostrożne zarządzanie domem maklerskim, w szczególności uwzględnia zakres, skalę i złożoność prowadzonej działalności, przy czym w skład zarządu powinny wchodzić co najmniej dwie osoby.

1a. W skład zarządu i rady nadzorczej domu maklerskiego mogą wchodzić wyłącznie osoby posiadające nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami, wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do skutecznego, prawidłowego oraz ostrożnego zarządzania domem maklerskim, w tym zarządzania ryzykiem, z uwzględnieniem zakresu, skali i złożoności prowadzonej działalności. Dom maklerski zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez członków organów domu maklerskiego wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.

1b. W skład organów domu maklerskiego nie mogą wchodzić osoby, które zostały uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwa określonego w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym,

oraz przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich.

1c. Liczba funkcji członka zarządu lub rady nadzorczej pełnionych jednocześnie przez członka zarządu lub rady nadzorczej domu maklerskiego, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, powinna być uzależniona od indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i stopnia złożoności działalności domu maklerskiego.

1d. Członek zarządu lub rady nadzorczej domu maklerskiego, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, spełniającego co najmniej jeden z warunków określonych w ust. 1h, może sprawować jednocześnie nie więcej niż:

- 1) jedną funkcję członka zarządu i dwie funkcje członka rady nadzorczej albo
- 2) cztery funkcje członka rady nadzorczej.

1e. Za jedną funkcję, o której mowa w ust. 1d, uznaje się:

- 1) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach należących do tej samej grupy kapitałowej;
- 2) funkcje członka zarządu lub rady nadzorczej sprawowane w podmiotach:
 - a) objętych tym samym instytucjonalnym systemem ochrony spełniającym warunki, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia 575/2013,
 - b) w których dom maklerski posiada znaczny pakiet akcji, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia 575/2013.

1f. Przepisu ust. 1d nie stosuje się do funkcji sprawowanych przez członka zarządu lub rady nadzorczej domu maklerskiego w podmiotach nieprowadzących działalności gospodarczej, jak również do reprezentantów Skarbu Państwa.

1g. Na wniosek rady nadzorczej Komisja, biorąc pod uwagę w szczególności zakres, skalę i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, może wyrazić zgodę na sprawowanie przez członka zarządu lub rady nadzorczej, o których mowa w ust. 1d, jednej dodatkowej funkcji członka rady nadzorczej ponad ograniczenia przewidziane w ust. 1d i 1e, jeżeli nie zagrozi to należytemu wykonywaniu przez członka zarządu lub rady nadzorczej powierzonych mu obowiązków w domu maklerskim. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o wydanych zgodach.

1h. Przepis ust. 1d ma zastosowanie do domu maklerskiego, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 4, spełniającego co najmniej jeden z warunków:

- 1) instrumenty finansowe wyemitowane przez dom maklerski zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym;
- 2) udział domu maklerskiego w aktywach sektora domów maklerskich jest nie mniejszy niż 2%;
- 3) udział domu maklerskiego w funduszach własnych sektora domów maklerskich jest nie mniejszy niż 2%.

2. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wymogi określone w ust. 1–1c mają zastosowanie do komplementariuszy lub wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

3. Przepisy ust. 1–1h stosuje się również do finansowej spółki holdingowej oraz finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 i 21 rozporządzenia 575/2013, o ile spółka ta jest podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego.

4. Komisja gromadzi informacje ujawniane przez domy maklerskie zgodnie z art. 435 ust. 2 lit. c rozporządzenia 575/2013 i wykorzystuje je do analizy praktyk zapewniających różnorodność w składzie organów domów maklerskich.

5. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 4, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.

Art. 103a. Dom maklerski jest obowiązany utrzymywać przez cały okres swojej działalności poziom sumy kapitału zakładowego w wielkości, w jakiej został wpłacony, kapitału zapasowego, niepodzielonego zysku z lat ubiegłych oraz kapitałów rezerwowych z wyłączeniem kapitału z aktualizacji wyceny, pomniejszonej o niepokrytą stratę z lat ubiegłych oraz o stratę netto bieżącego okresu w wysokości nie niższej niż poziom kapitału założycielskiego domu maklerskiego.

Art. 104. 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem ust. 2, 3, 5 i 6–10, uprawnia dom maklerski do prowadzenia, w formie oddziału, lub bez konieczności otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta przebywającego w innym państwie członkowskim lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, działalności maklerskiej na terytorium wszystkich innych państw członkowskich w zakresie czynności objętych zezwoleniem, o którym mowa w art. 69 ust. 1.

2. Dom maklerski jest obowiązany zawiadomić Komisję o zamiarze prowadzenia działalności maklerskiej w formie oddziału lub bez otwierania oddziału na terytorium innego państwa członkowskiego.

3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje określone w:

- 1) art. 6 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w formie oddziału lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który ma przebywać w innym państwie członkowskim, w którym ma być wykonywana działalność;
- 2) art. 3 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta, który ma przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. (uchylony)

4a. (uchylony)

5. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3, właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego ma działać oddział lub będzie prowadzona działalność, w terminie 3 miesięcy od dnia ich otrzymania – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, albo miesiąca od dnia ich otrzymania – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 2. W przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, wraz z informacjami, o których mowa w ust. 3, Komisja przekazuje informacje o ogólnych zasadach funkcjonowania polskiego systemu rekompensat.

5a. (uchylony)

6. O przekazaniu informacji, o których mowa w ust. 3, właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego Komisja informuje dom maklerski, którego te informacje dotyczą.

7. W przypadku zmiany zasad funkcjonowania systemu rekompensat, Komisja przekazuje informację o tych zmianach właściwemu organowi nadzoru w innym państwie członkowskim, na którego terytorium działa dom maklerski.

8. Informacje o zmianie danych zawartych w zawiadomieniu dom maklerski przekazuje Komisji nie później niż na miesiąc przed dniem wejścia w życie tych zmian. Komisja przekazuje te informacje właściwemu organowi nadzoru innego

państwa członkowskiego, na terytorium którego działa oddział lub jest prowadzona działalność bez otwierania oddziału.

8a. Informacja, o której mowa w ust. 8, zawiera informacje określone w:

- 1) art. 7 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność jest prowadzona w formie oddziału lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który przebywa w innym państwie członkowskim, w którym jest wykonywana działalność;
- 2) art. 4 rozporządzenia 2017/1018 – w przypadku gdy działalność jest prowadzona bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

9. Komisja może, w terminie 3 miesięcy – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, albo miesiąca – w przypadku gdy działalność ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, od dnia złożenia zawiadomienia, zgłosić sprzeciw wobec zamiaru utworzenia oddziału lub rozpoczęcia działalności bez otwierania oddziału poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli stanowiłoby to zagrożenie dla funkcjonowania domu maklerskiego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

10. Działalność maklerska na terytorium innego państwa członkowskiego może być rozpoczęta po otrzymaniu od właściwego organu nadzoru tego państwa informacji wskazującej warunki prowadzenia tej działalności lub po upływie 2 miesięcy liczonych od dnia otrzymania przez właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim, na którego terytorium działalność ma być prowadzona, zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2. Działalność, która ma być prowadzona w sposób, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, może być podjęta po otrzymaniu przez dom maklerski od Komisji informacji, o której mowa w ust. 6.

11. Komisja niezwłocznie informuje właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, na którego terytorium działa dom maklerski, o cofnięciu lub wygaśnięciu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej będącego podstawą prowadzenia działalności na terytorium danego państwa.

12. Komisja informuje Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o liczbie przypadków zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 9.

13. Przewidywany zakres działalności, którą dom maklerski zamierza prowadzić, nie może obejmować wyłącznie czynności określonych w art. 69 ust. 4.

14. Dom maklerski może ubiegać się o możliwość prowadzenia działalności w formie oddziału lub w innej formie w kraju niebędącym państwem członkowskim pod warunkiem uprzedniego zawarcia przez Komisję porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze, z organem nadzoru w kraju, w którym ma być prowadzona ta działalność. W tym przypadku przepisy ust. 2, 3 i 9 stosuje się odpowiednio.

Art. 104a. 1. Zezwolenie na prowadzenie ASO lub OTF uprawnia dom maklerski do instalowania na terytorium innego państwa członkowskiego systemów teleinformatycznych i urządzeń technicznych zapewniających dostęp do prowadzonych przez ten dom maklerski ASO lub OTF podmiotom prowadzącym działalność na terytorium innego państwa członkowskiego.

2. Dom maklerski jest obowiązany zawiadomić Komisję o zamiarze podjęcia czynności, o których mowa w ust. 1, ze wskazaniem państwa, na którego terytorium czynności te mają być podjęte.

2a. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje określone w art. 5 rozporządzenia 2017/1018.

3. Komisja przekazuje zawiadomienie, o którym mowa w ust. 2, w terminie miesiąca od dnia jego otrzymania, właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego, na terytorium którego czynności określone w ust. 1 mają być podjęte.

Art. 105. (uchylony)

Art. 105a. (uchylony)

Art. 105b. (uchylony)

Art. 105c. (uchylony)

Art. 105d. (uchylony)

Art. 105e. (uchylony)

Art. 105f. (uchylony)

Art. 105g. (uchylony)

Art. 106. 1. Podmiot, który zamierza, bezpośrednio lub pośrednio, nabyć albo objąć akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego w liczbie zapewniającej osiągnięcie albo przekroczenie odpowiednio 10%, 20%, jednej trzeciej, 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym, jest obowiązany każdorazowo zawiadomić Komisję o zamiarze ich nabycia albo objęcia. Podmiot, który zamierza, bezpośrednio lub pośrednio, stać się podmiotem dominującym domu maklerskiego w sposób inny niż przez nabycie albo objęcie akcji lub praw z akcji domu maklerskiego w liczbie zapewniającej większość ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu, obowiązany jest każdorazowo zawiadomić o tym zamiarze Komisję.

2. Za pośrednio stającego się podmiotem dominującym domu maklerskiego albo pośrednio nabywającego lub obejmującego akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego uważa się podmiot dominujący w stosunku do podmiotu, który nabywa albo obejmuje akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego bezpośrednio, jak również podmiot, który podejmuje działania powodujące, że stanie się on podmiotem dominującym w stosunku do podmiotu, który jest podmiotem dominującym domu maklerskiego albo posiada akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego.

3. W przypadku gdy podmiot, który zamierza:

- 1) bezpośrednio nabyć albo objąć akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego lub stać się podmiotem dominującym domu maklerskiego, jest podmiotem zależnym, zawiadomienie składa tylko ten podmiot łącznie z jego pierwotnym podmiotem dominującym;
- 2) pośrednio nabyć albo objąć akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego lub stać się podmiotem dominującym domu maklerskiego, jest podmiotem zależnym, zawiadomienie składa tylko jego pierwotny podmiot dominujący.

4. Obowiązek zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, dotyczy także:

- 1) zastawnika i użytkownika akcji, jeżeli zgodnie z art. 340 § 1 Kodeksu spółek handlowych są oni uprawnieni do wykonywania prawa głosu z akcji;
- 2) podmiotu, który uzyskał prawo głosu na walnym zgromadzeniu na poziomach określonych w ust. 1 w wyniku zdarzeń innych niż objęcie lub nabycie akcji lub praw z akcji domu maklerskiego, w szczególności w wyniku zmiany statutu lub w następstwie wygaśnięcia uprzywilejowania lub ograniczenia akcji co do prawa głosu, a także nabycia akcji lub praw z akcji domu maklerskiego w liczbie

zapewniającej osiągnięcie albo przekroczenie poziomów określonych w ust. 1 w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym w wyniku dziedziczenia.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, obowiązek złożenia zawiadomienia powstaje przed przystąpieniem do wykonywania prawa głosu z akcji albo wykonywania uprawnień podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego. Przepisy art. 106a–106n stosuje się odpowiednio.

6. Do podmiotów, o których mowa w ust. 4, przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

7. Przepisy ust. 1–6 i 9 stosuje się odpowiednio w przypadku, w którym dwa lub więcej podmiotów działa w porozumieniu, którego przedmiotem jest wykonywanie prawa głosu z akcji na poziomach określonych w ust. 1 lub wykonywanie uprawnień podmiotu dominującego domu maklerskiego.

8. W przypadku działania w porozumieniu, o którym mowa w ust. 7, zawiadomienie składają wszystkie strony porozumienia łącznie.

9. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, w przypadku gdy nabycie albo objęcie akcji domu maklerskiego dokonywane jest przez bank krajowy lub instytucję kredytową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, dom maklerski lub zagraniczną firmę inwestycyjną mającą siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, w wykonaniu umowy o subemisję inwestycyjną, jeżeli:

- 1) prawa z akcji nie są wykonywane w celu ingerencji w zarządzanie domem maklerskim oraz
- 2) akcje domu maklerskiego zostaną zbyte w ciągu roku od dnia ich nabycia albo objęcia.

Art. 106a. 1. Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, przekazuje wraz z zawiadomieniem informację o posiadanych bezpośrednio lub pośrednio akcjach lub prawach z akcji domu maklerskiego, o którym mowa w art. 106 ust. 1, jak również o podmiotach dominujących tego podmiotu i zawartych przez ten podmiot porozumieniach oraz o pozostawaniu przez ten podmiot w stanach faktycznych lub prawnych pozwalających innym podmiotom na wykonywanie praw z akcji domu maklerskiego lub wykonywanie uprawnień podmiotu dominującego domu maklerskiego.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, wskazuje w zawiadomieniu sposób realizacji zamiaru, którego dotyczy zawiadomienie oraz przedkłada dowody wskazujące na istnienie zamiaru objętego zawiadomieniem, w szczególności stosowną umowę lub porozumienie, a w przypadku, gdy zamiar ma zostać zrealizowany na rynku regulowanym – stosowne oświadczenie w tym zakresie.

3. W przypadku gdy podmiot składający zawiadomienie jest:

- 1) zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji, instytucją kredytową w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, zagraniczną firmą inwestycyjną, spółką zarządzającą lub zarządzającym z UE, którzy uzyskali zezwolenie na wykonywanie działalności na terytorium państwa członkowskiego, lub
- 2) podmiotem dominującym lub podmiotem pozostającym w podobnym stosunku do zagranicznego zakładu ubezpieczeń, zagranicznego zakładu reasekuracji, instytucji kredytowej w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, zagranicznej firmy inwestycyjnej, spółki zarządzającej lub zarządzającego z UE, którzy uzyskali zezwolenie na wykonywanie działalności na terytorium państwa członkowskiego

– zawiadomienie zawiera odpowiednią informację w tym zakresie, wskazującą w szczególności nazwę i siedzibę zagranicznego zakładu ubezpieczeń, zagranicznego zakładu reasekuracji, instytucji kredytowej, firmy inwestycyjnej, spółki zarządzającej lub zarządzającego z UE, o których mowa w pkt 2; jeżeli nie zachodzą okoliczności wymienione w pkt 1 i 2, zawiadomienie zawiera stosowne oświadczenie w tym zakresie.

Art. 106b. 1. Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, przedstawia wraz z zawiadomieniem informacje, o których mowa w rozporządzeniu 2017/1946.

2. (uchylony)

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty, które należy załączyć do zawiadomienia w celu przedstawienia informacji określonych w ust. 1, mając na względzie umożliwienie przeprowadzenia właściwej oceny podmiotu zamierzającego nabyć lub objąć akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego albo zamierzającego stać się podmiotem dominującym domu maklerskiego w inny sposób.

Art. 106c. 1. Zawiadomienie i załączane dokumenty powinny być sporządzone w języku polskim lub przetłumaczone na język polski. Tłumaczenie powinno być sporządzone przez tłumacza przysięgłego lub właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Dokumenty urzędowe przed tłumaczeniem powinny być zalegalizowane przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązku legalizacji nie stosuje się, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, stanowi inaczej.

Art. 106d. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy prawo kraju właściwego nie przewiduje sporządzania dokumentów wymaganych dla przedstawienia informacji, o których mowa w rozporządzeniu 2017/1946, podmiot składający zawiadomienie lub osoba, której sprawa dotyczy, może, w miejsce tych dokumentów, złożyć stosowne oświadczenie zawierające wymagane informacje.

Art. 106e. 1. Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, niemający miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu albo siedziby w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim, jest obowiązany ustanowić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pełnomocnika do doręczeń w toku postępowania w przedmiocie zawiadomienia.

2. W razie niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, pisma w toku postępowania pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia. O skutku tym Komisja informuje pisemnie podmiot składający zawiadomienie.

Art. 106f. W przypadku gdy podmiot składający zawiadomienie jest podmiotem, o którym mowa w art. 106a ust. 3 pkt 1 lub 2, Komisja występuje na piśmie do właściwych organów nadzoru o przekazanie informacji w zakresie określonym w art. 106h ust. 2, w celu ustalenia, czy zachodzi przesłanka, o której mowa w art. 106h ust. 1 pkt 3.

Art. 106g. 1. Komisja, niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia, nie później jednak niż w terminie 2 dni roboczych, potwierdza w formie pisemnej jego otrzymanie.

2. W przypadku stwierdzenia braków w zawiadomieniu lub gdy nie zostały załączone do niego wymagane informacje lub dokumenty, Komisja wzywa podmiot składający zawiadomienie do uzupełnienia tych braków w wyznaczonym terminie.

3. Komisja niezwłocznie po otrzymaniu informacji lub dokumentów stanowiących uzupełnienie zawiadomienia, nie później jednak niż w terminie 2 dni roboczych, potwierdza w formie pisemnej ich otrzymanie.

4. Komisja, wraz z potwierdzeniem otrzymania zawiadomienia i wszystkich wymaganych informacji i dokumentów, informuje podmiot składający zawiadomienie o dacie upływu terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu, o której mowa w art. 106h ust. 1.

5. Komisja może, przed upływem 50. dnia roboczego terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu, pisemnie wezwać podmiot składający zawiadomienie do przekazania dodatkowych niezbędnych informacji lub dokumentów w terminie 20 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, a w przypadku gdy:

- 1) miejsce zamieszkania lub siedziba podmiotu składającego zawiadomienie znajduje się w państwie niebędącym państwem członkowskim lub nadzór nad nim sprawują władze nadzorcze państwa niebędącego państwem członkowskim lub
- 2) podmiot składający zawiadomienie nie jest podmiotem podlegającym nadzorowi ubezpieczeniowemu, nadzorowi nad rynkiem kapitałowym lub nadzorowi bankowemu sprawowanemu przez władze nadzorcze państwa członkowskiego – w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 20 i nie dłuższym niż 30 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wskazując zakres żądanych informacji lub dokumentów.

6. W przypadku wezwania, o którym mowa w ust. 5, następuje zawieszenie biegu terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu, od dnia wysłania wezwania do dnia otrzymania informacji lub dokumentów, nie dłużej jednak niż do upływu terminu na przekazanie informacji lub dokumentów.

7. Komisja w formie pisemnej potwierdza otrzymanie informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 5, w terminie nie dłuższym niż 2 dni robocze od dnia ich otrzymania.

8. W przypadku kolejnych wezwań Komisji do przekazania dodatkowych informacji lub dokumentów nie stosuje się terminów przekazania informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 5. Wezwania te nie powodują zawieszenia biegu terminu na doręczenie decyzji w przedmiocie sprzeciwu.

Art. 106h. 1. Komisja zgłasza, w drodze decyzji, sprzeciw co do nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji lub co do stania się podmiotem dominującym domu maklerskiego, jeżeli:

- 1) podmiot składający zawiadomienie nie uzupełnił w wyznaczonym terminie braków w zawiadomieniu lub załączanych do zawiadomienia dokumentach i informacjach;
- 2) podmiot składający zawiadomienie nie przekazał w terminie dodatkowych informacji lub dokumentów żądanych przez Komisję;
- 3) uzasadnione jest to potrzebą ostrożnego i stabilnego zarządzania domem maklerskim, z uwagi na możliwy wpływ podmiotu składającego zawiadomienie na dom maklerski lub z uwagi na ocenę sytuacji finansowej podmiotu składającego zawiadomienie.

2. W ramach oceny istnienia przesłanki, o której mowa w ust. 1 pkt 3, Komisja bada, czy podmiot składający zawiadomienie wykazał, że:

- 1) daje rękojmię wykonywania swoich praw i obowiązków w sposób należyście zabezpieczający interesy domu maklerskiego i klientów domu maklerskiego oraz zapewnia właściwe prowadzenie działalności maklerskiej;
- 2) osoby, które będą kierować działalnością domu maklerskiego dają rękojmię prowadzenia spraw domu maklerskiego w sposób należyście zabezpieczający interesy domu maklerskiego i klientów domu maklerskiego oraz zapewnią właściwe wykonywanie działalności maklerskiej, a także posiadają odpowiednie doświadczenie zawodowe;
- 3) jest w dobrej kondycji finansowej, w szczególności w odniesieniu do aktualnego zakresu prowadzonej działalności, jak również wpływu realizacji planów inwestycyjnych na przyszłą sytuację finansową podmiotu składającego zawiadomienie i przyszłą sytuację finansową domu maklerskiego;
- 4) zapewni przestrzeganie przez dom maklerski wymogów ostrożnościowych wynikających z przepisów prawa, w tym wymogów kapitałowych, kontroli wewnętrznej, zarządzania ryzykiem, a w szczególności, że struktura grupy, której dom maklerski stanie się częścią, umożliwiać będzie sprawowanie efektywnego nadzoru oraz skuteczną wymianę informacji pomiędzy właściwymi organami nadzorczymi i ustalenie zakresów właściwości tych organów;

5) środki finansowe związane z nabyciem albo objęciem akcji lub praw z akcji lub podjęciem innych działań zmierzających do stania się podmiotem dominującym, powodujących, że dom maklerski stanie się podmiotem zależnym, nie pochodzą z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz nie mają związku z finansowaniem terroryzmu ani w związku z zamierzonym nabyciem albo objęciem akcji lub praw z akcji lub podjęciem innych działań zmierzających do stania się podmiotem dominującym nie zachodzi zwiększone ryzyko popełnienia przestępstwa, a także wystąpienia innych działań związanych z wprowadzaniem do obrotu środków finansowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł lub finansowaniem terroryzmu.

3. Dokonując oceny, o której mowa w ust. 1 pkt 3, Komisja uwzględnia w szczególności, złożone w związku z postępowaniem, zobowiązania podmiotu dotyczące domu maklerskiego lub ostrożnego i stabilnego nim zarządzania.

3a. W przypadku gdy zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, zostało złożone przez więcej niż jeden podmiot w odniesieniu do tego samego domu maklerskiego, Komisja, dokonując oceny, o której mowa w ust. 1 pkt 3, traktuje potencjalnych nabywców w sposób niedyskryminujący.

4. Komisja może, w terminie określonym w art. 106i ust. 1 wydać decyzję o stwierdzeniu braku podstaw do zgłoszenia sprzeciwu, jeżeli stwierdzi, że nie zachodzą okoliczności wskazane w ust. 1.

5. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 4, Komisja może ustalić termin nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji albo uzyskania uprawnień podmiotu dominującego domu maklerskiego.

6. Termin, o którym mowa w ust. 5, może być wydłużony z urzędu lub na wniosek podmiotu składającego zawiadomienie.

Art. 106i. 1. Komisja doręcza decyzję w przedmiocie sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h ust. 1, w terminie 60 dni roboczych od dnia otrzymania zawiadomienia i wszystkich wymaganych informacji i dokumentów, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia jej wydania.

2. Terminy przewidziane dla doręczenia decyzji kończącej postępowanie w przedmiocie zawiadomienia uważa się za zachowane, jeżeli przed ich upływem decyzja została nadana w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego.

Art. 106j. Podmiot składający zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ust. 1, może zrealizować zamiar objęty zawiadomieniem, jeżeli Komisja nie doręczy decyzji w przedmiocie sprzeciwu w terminie 60 dni roboczych, o którym mowa w art. 106i ust. 1, albo jeżeli przed upływem tego terminu Komisja wyda decyzję o stwierdzeniu braku podstaw do zgłoszenia sprzeciwu.

Art. 106k. W przypadku uchylecia przez sąd administracyjny decyzji w przedmiocie sprzeciwu termin, o którym mowa w art. 106i ust. 1, biegnie od dnia, w którym Komisji doręczono prawomocny wyrok sądu administracyjnego.

Art. 106l. 1. W przypadku nabycia albo objęcia akcji lub praw z akcji:

- 1) z naruszeniem przepisu art. 106 ust. 1 albo
- 2) pomimo zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h ust. 1, albo
- 3) przed upływem terminu uprawniającego Komisję do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h ust. 1, albo
- 4) po wyznaczonym przez Komisję terminie na nabycie albo objęcie akcji lub praw z akcji, o którym mowa w art. 106h ust. 5

– z akcji tych nie może być wykonywane prawo głosu, z zastrzeżeniem art. 106m.

2. W przypadku wykonywania uprawnień podmiotu dominującego domu maklerskiego:

- 1) z naruszeniem przepisu art. 106 ust. 1 albo
- 2) w przypadku zgłoszenia przez Komisję sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h ust. 1, albo
- 3) przed upływem terminu uprawniającego Komisję do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h ust. 1, albo
- 4) uzyskanych po upływie terminu, o którym mowa w art. 106h ust. 5

– członkowie zarządu domu maklerskiego powołani przez podmiot dominujący lub będący członkami zarządu, prokurentami lub osobami pełniącymi kierownicze funkcje w podmiocie dominującym nie mogą uczestniczyć w czynnościach z zakresu reprezentacji domu maklerskiego; w przypadku gdy nie można ustalić, którzy członkowie zarządu zostali powołani przez podmiot dominujący, powołanie zarządu jest bezskuteczne od dnia uzyskania przez ten podmiot uprawnień podmiotu dominującego domu maklerskiego, z zastrzeżeniem art. 106m.

3. Uchwały walnego zgromadzenia domu maklerskiego podjęte z naruszeniem przepisu ust. 1 są nieważne, chyba że spełniają wymogi kworum oraz większości głosów bez uwzględnienia głosów nieważnych. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały walnego zgromadzenia przysługuje również Komisji. Przepis art. 425 Kodeksu spółek handlowych stosuje się odpowiednio.

4. Czynności z zakresu reprezentacji domu maklerskiego podejmowane z udziałem członków zarządu z naruszeniem przepisu ust. 2 są nieważne. Przepis art. 58 § 3 Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać zbycie akcji w wyznaczonym terminie.

6. Jeżeli akcje nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 5, Komisja może nałożyć na akcjonariusza domu maklerskiego karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł lub cofnąć zezwolenie na wykonywanie działalności maklerskiej.

7. Jeżeli podmiot, o którym mowa w art. 106 ust. 1, nabył lub objął akcje lub prawa z akcji, o których mowa w art. 106 ust. 1, i nie dochowuje zobowiązania, o którym mowa w art. 106h ust. 3, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości odpowiadającej wartości tych akcji lub praw z akcji. Wartość akcji lub praw z akcji ustalana jest na dzień ich nabycia albo objęcia według wartości godziwej, o której mowa w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

8. Decyzja, o której mowa w ust. 7, jest natychmiast wykonalna.

9. Komisja może określić w decyzji, o której mowa w ust. 7, że kara pieniężna jest płatna w miesięcznych ratach.

10. Jeżeli podmiot, o którym mowa w art. 106 ust. 1, wypełni zobowiązanie, o którym mowa w art. 106h ust. 3, przed upływem terminu wskazanego w decyzji, o której mowa w ust. 7, Komisja wydaje decyzję o umorzeniu kary pieniężnej, o której mowa w ust. 7:

- 1) w całości albo
- 2) w części odpowiadającej niezapłaconym przyszłym ratom – w przypadku określonym w ust. 9.

Art. 106m. W przypadku gdy wymagają tego interesy domu maklerskiego oraz klientów domu maklerskiego, a wnioskodawca wykaże, że nie zachodzi przesłanka,

o której mowa w art. 106h ust. 1 pkt 3, Komisja może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w drodze decyzji wydanej na wniosek akcjonariusza lub podmiotu dominującego domu maklerskiego, uchylić zakazy, o których mowa w art. 106l ust. 1 lub 2. Do wniosku wnioskodawca dołącza informacje, o których mowa w art. 106b ust. 1.

Art. 106n. Podmiot nabywający albo obejmujący akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego, w trybie art. 106 ust. 1, jest obowiązany poinformować o nabyciu lub objęciu domu maklerskiego, którego akcją nabycie albo objęcie dotyczy, w terminie 14 dni od dnia nabycia albo objęcia.

Art. 106o. W przypadku zaległej kary pieniężnej, o której mowa w art. 106l ust. 6 i 7, Komisja może nakazać domowi maklerskiemu, którego akcjonariuszem jest podmiot, na który została nałożona kara, przekazanie na poczet zaległej kary pieniężnej wraz z odsetkami wszelkich płatności dokonywanych przez dom maklerski na rzecz tego akcjonariusza, w kwocie odpowiadającej tej karze wraz z odsetkami.

Art. 107. 1. Podmiot, który zamierza zbyć bezpośrednio lub pośrednio akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego ma obowiązek każdorazowo powiadomić o zamiarze ich zbycia Komisję nie później niż na 14 dni przed planowanym zbyciem, jeżeli w wyniku zbycia:

- 1) jego udział w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu lub w kapitale zakładowym spadłby odpowiednio poniżej 10%, 20%, jednej trzeciej, 50% lub
- 2) dom maklerski przestałby być jego podmiotem zależnym.

2. Zamiar zbycia lub zbycie akcji lub praw z akcji domu maklerskiego przez podmiot zależny uważa się za zamiar ich zbycia lub zbycie przez podmiot dominujący.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do akcji domu maklerskiego dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym.

4. Podmiot zbywający akcje lub prawa z akcji domu maklerskiego, jest obowiązany poinformować o zbyciu domu maklerskiego, którego akcją zbycie dotyczy w terminie 14 dni od zbycia.

Art. 108. 1. Jeżeli uzasadnione jest to potrzebą ostrożnego i stabilnego zarządzania domem maklerskim, z uwagi na ocenę sytuacji finansowej podmiotu, który uzyskał bezpośrednio lub pośrednio prawo wykonywania głosu na walnym zgromadzeniu na poziomach określonych w art. 106 ust. 1 albo stał się bezpośrednio

lub pośrednio podmiotem dominującym domu maklerskiego lub z uwagi na możliwy wpływ tego podmiotu na dom maklerski, a w szczególności w przypadku stwierdzenia, że podmiot ten nie dochowuje zobowiązań, o których mowa w art. 106h ust. 3, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) nakazać zaprzestanie wywierania takiego wpływu, wskazując termin oraz warunki i zakres podjęcia stosownych czynności lub
- 2) zakazać wykonywania prawa głosu z akcji domu maklerskiego posiadanych przez ten podmiot lub wykonywania uprawnień podmiotu dominującego przysługujących temu podmiotowi. Dokonując oceny, czy zachodzi przesłanka do wydania tego zakazu przepisy art. 106h ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1, są natychmiast wykonalne.

3. W przypadku wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, wykonywanie przez akcjonariusza prawa głosu ze wszystkich posiadanych akcji domu maklerskiego jest bezskuteczne.

4. Uchwała walnego zgromadzenia domu maklerskiego jest nieważna, jeżeli przy jej podejmowaniu wykonano prawo głosu z akcji, w stosunku do których Komisja wydała na podstawie ust. 1 decyzję w przedmiocie zakazu wykonywania prawa głosu, chyba że uchwała spełnia wymogi quorum oraz większości głosów oddanych bez uwzględnienia głosów nieważnych. Prawo wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały przysługuje również Komisji. Przepis art. 425 Kodeksu spółek handlowych stosuje się odpowiednio.

5. Jeżeli Komisja wydała na podstawie ust. 1 decyzję w przedmiocie zakazu wykonywania uprawnień podmiotu dominującego, przepisy art. 106l ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku wydania na podstawie ust. 1 decyzji w przedmiocie zakazu wykonywania prawa głosu lub uprawnień podmiotu dominującego, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać zbycie akcji w wyznaczonym terminie.

7. Jeżeli akcje nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 6, Komisja może w drodze decyzji nałożyć na akcjonariusza domu maklerskiego karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł lub cofnąć zezwolenie na wykonywanie działalności przez dom maklerski.

8. Na wniosek akcjonariusza lub podmiotu dominującego Komisja uchyla decyzję w przedmiocie zakazu wydaną na podstawie ust. 1, jeżeli ustały okoliczności uzasadniające wydanie tej decyzji.

9. Przepisy ust. 1–8 stosuje się odpowiednio w przypadku, o którym mowa w art. 106 ust. 7, do podmiotów będących stronami porozumienia.

Art. 108a. Przepisy art. 106–108 stosuje się odpowiednio do:

- 1) udziałów domu maklerskiego w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz udziałów z tytułu wkładu w domu maklerskim w spółce, o której mowa w art. 95 ust. 1 pkt 4–6;
- 2) komplementariuszy domu maklerskiego, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 2 i 4, oraz osób uprawnionych do reprezentowania domu maklerskiego, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 5 i 6.

Art. 109. 1. Dom maklerski nie może nabywać na własny rachunek akcji wyemitowanych przez podmioty, wobec których jest podmiotem zależnym.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do nabywania akcji znajdujących się w obrocie zorganizowanym:

- 1) z zachowaniem wymogów określonych w art. 5 ust. 4 rozporządzenia 596/2014 oraz
- 2) w celu dalszej odsprzedaży, w liczbie stanowiącej łącznie nie więcej niż 5% kapitału zakładowego.

Art. 110. 1. W przypadku gdy Komisja Europejska podejmuje kroki zmierzające do likwidacji przeszkód w prowadzeniu w państwie niebędącym państwem członkowskim działalności maklerskiej przez firmę inwestycyjną z siedzibą w państwie członkowskim, Komisja informuje Komisję Europejską, na jej wniosek, o prowadzonych postępowaniach w związku z:

- 1) wnioskami o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej złożonymi przez podmioty będące bezpośrednio lub pośrednio podmiotem zależnym od podmiotu podlegającego prawu państwa niebędącego państwem członkowskim;
- 2) zawiadomieniami o zamiarze nabycia akcji domu maklerskiego, jeżeli nabywcą jest podmiot podlegający prawu państwa niebędącego państwem członkowskim

i w wyniku tej transakcji może stać się on podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego.

2. Do zawiadomień, o których mowa w ust. 1, Komisja dołącza opis struktury grupy kapitałowej, z tym że w przypadku zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, opis powinien być sporządzony według stanu uwzględniającego nabycie akcji podmiotu prowadzącego działalność maklerską.

3. Komisja zawiadamia Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o znanych Komisji przeszkodach prawnych i faktycznych, jakie napotykają domy maklerskie lub banki prowadzące działalność maklerską w związku z prowadzeniem takiej działalności na terytorium państw niebędących państwami członkowskimi.

Oddział 2a

Szczególne zasady prowadzenia działalności przez niektóre domy maklerskie

Art. 110a. 1. Ilekroć w niniejszym oddziale jest mowa o:

- 1) dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia 575/2013;
- 2) dominującej finansowej spółce holdingowej z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia 575/2013;
- 3) dominującej instytucji z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą instytucję z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 575/2013;
- 4) domu maklerskim – rozumie się przez to dom maklerski, którego zezwolenie na działalność maklerską obejmuje co najmniej jedną z czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3, 6–9 lub ust. 4 pkt 1;
- 5) finansowej spółce holdingowej – rozumie się przez to finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 575/2013;
- 6) finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 575/2013;

- 7) instytucji – rozumie się przez to instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia 575/2013;
- 8) instytucji finansowej – rozumie się przez to instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 575/2013;
- 9) instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013, do której stosuje się przepisy rozporządzenia 575/2013 zgodnie z art. 1 akapit pierwszy zdanie wstępne rozporządzenia 575/2013;
- 10) podmiocie dominującym – rozumie się przez to jednostkę dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia 575/2013, jak również podmiot uznany przez Komisję za dominujący zgodnie z ust. 2;
- 11) podmiocie zależnym – rozumie się przez to jednostkę zależną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 575/2013;
- 12) spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to holding mieszany, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 575/2013;
- 13) udziale kapitałowym – rozumie się przez to posiadany bezpośrednio lub pośrednio udział dający prawo do co najmniej 20% kapitału innego podmiotu lub prawo do wykonywania co najmniej 20% głosów w organach innego podmiotu;
- 14) unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej – rozumie się przez to unijną dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia 575/2013;
- 15) unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia 575/2013;
- 16) unijnej instytucji dominującej – rozumie się przez to unijną instytucję dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia 575/2013;
- 17) zagranicznej firmie inwestycyjnej – rozumie się przez to firmę inwestycyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia 575/2013, z siedzibą w innym państwie członkowskim.

2. Komisja może, w drodze decyzji, uznać za podmiot dominujący wobec domu maklerskiego osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę nieposiadającą osobowości

prawnej, jeżeli wywiera ona znaczący wpływ na ten dom maklerski zgodnie z art. 96 ust. 3.

Art. 110b. 1. Dom maklerski opracowuje i wdraża odpowiedni i kompleksowy system zarządzania ryzykiem, w zakresie którego określa:

- 1) dokładny, przejrzysty i spójny podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności w ramach struktury organizacyjnej;
- 2) skuteczne procedury w celu identyfikacji ryzyka, na które jest lub może być narażony, jego szacowania i monitorowania, a także zarządzania tym ryzykiem;
- 3) zasady i procedury sporządzania raportów w zakresie ryzyka, o którym mowa w pkt 2.

2. Dom maklerski wdraża system zarządzania ryzykiem, z zachowaniem proporcjonalności w stosunku do charakteru, skali i złożoności rodzajów ryzyka związanych z modelem biznesowym i działalnością prowadzoną przez dom maklerski.

3. W przypadku gdy uzasadnia to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, ustanawia on komitet do spraw ryzyka. Zadaniem komitetu jest wspieranie zarządu domu maklerskiego w zakresie zarządzania ryzykiem.

Art. 110c. 1. Zarząd domu maklerskiego zapewnia skuteczne i ostrożne zarządzanie domem maklerskim, w tym właściwy i przejrzysty podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności, a także prawidłowe funkcjonowanie systemu zarządzania ryzykiem w domu maklerskim.

2. Zarząd domu maklerskiego w szczególności:

- 1) określa cele strategiczne domu maklerskiego;
- 2) określa strategię domu maklerskiego w zakresie zarządzania ryzykiem i zapewnia jej wykonanie;
- 3) zapewnia integralność systemów rachunkowości i sprawozdawczości finansowej oraz ich zgodność z prawem i stosowanymi standardami.

3. Rada nadzorcza domu maklerskiego sprawuje nadzór nad wypełnianiem przez zarząd obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz ocenia adekwatność i skuteczność przyjętych rozwiązań, w tym zatwierdza system zarządzania ryzykiem.

4. Rada nadzorcza domu maklerskiego ma prawo dostępu do informacji dotyczących ryzyka związanego z działalnością domu maklerskiego, w szczególności ma prawo żądać informacji od osób wykonujących w domu maklerskim funkcje w zakresie zarządzania ryzykiem oraz żądać wyjaśnień od ekspertów zewnętrznych świadczących usługi w zakresie zarządzania ryzykiem na rzecz domu maklerskiego.

Art. 110ca. 1. W przypadku gdy uzasadniają to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, ustanawia on komitet do spraw nominacji, którego członkowie są powoływani przez radę nadzorczą spośród jej członków.

2. Komitet do spraw nominacji przy realizacji powierzonych mu zadań uwzględnia, w miarę możliwości, potrzebę zapewnienia, aby proces decyzyjny w zarządzie domu maklerskiego nie został zdominowany przez jedną osobę, co mogłoby wpłynąć w sposób niekorzystny na interes domu maklerskiego.

3. W celu realizacji zadań komitet do spraw nominacji może korzystać z wszelkich niezbędnych zasobów, w tym z usług doradztwa zewnętrznego.

4. Dom maklerski zapewnia odpowiednie finansowanie realizacji zadań przez komitet do spraw nominacji.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres zadań komitetu do spraw nominacji, uwzględniając potrzebę zapewnienia skutecznego, prawidłowego i ostrożnego zarządzania domem maklerskim.

Art. 110cb. Komitet do spraw nominacji albo rada nadzorcza, jeżeli nie powołano tego komitetu, przyjmuje politykę różnorodności w składzie zarządu domu maklerskiego, uwzględniającą szeroki zestaw cech i kompetencji wymaganych w przypadku osób pełniących funkcję członków zarządu.

Art. 110d. Na potrzeby stosowania rozporządzenia 575/2013 zarząd domu maklerskiego uznaje się za organ zarządzający w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 9 tego rozporządzenia, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Art. 110e. 1. Dom maklerski dokonuje oszacowania kapitału wewnętrznego. Kapitał wewnętrzny powinien zostać oszacowany w wysokości zapewniającej pokrycie istotnych zidentyfikowanych rodzajów i skali ryzyka występujących w ramach prowadzonej przez ten dom działalności oraz innych istotnych rodzajów

ryzyka mogących wystąpić w przyszłości. Dom maklerski opracowuje i wdraża odpowiednie, skuteczne i kompletne strategie i procedury służące do oszacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego.

2. Dom maklerski utrzymuje w każdym czasie poziom funduszy własnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia 575/2013, na poziomie nie niższym niż poziom kapitału wewnętrznego.

3. Dom maklerski dokonuje oszacowania kapitału wewnętrznego na poziomie jednostkowym. W przypadku gdy dom maklerski jest dominującą instytucją z państwa członkowskiego, dokonuje oszacowania kapitału wewnętrznego na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013 zgodnie z art. 18–24 tego rozporządzenia.

4. Dom maklerski będący podmiotem zależnym od dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego lub dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego szacuje kapitał wewnętrzny na podstawie skonsolidowanej sytuacji finansowej tej spółki zgodnie z art. 18–24 rozporządzenia 575/2013.

5. W przypadku gdy dom maklerski będący podmiotem zależnym od finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub dominująca wobec domu maklerskiego finansowa spółka holdingowa, lub dominująca wobec domu maklerskiego finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej posiada w państwie niebędącym państwem członkowskim:

- 1) podmiot zależny będący instytucją, instytucją finansową albo spółką zarządzania aktywami w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia 575/2013 lub
- 2) udział kapitałowy w podmiocie, o którym mowa w pkt 1

– dom maklerski szacuje kapitał wewnętrzny na zasadzie subskonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 49 rozporządzenia 575/2013.

Art. 110f. 1. W przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna prowadzi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność w formie oddziału, Komisja może zwrócić się do właściwego organu nadzoru w innym państwie członkowskim, który udzielił tej firmie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, lub do właściwego organu nadzoru sprawującego nadzór skonsolidowany nad podmiotem dominującym, którego podmiotem zależnym jest ta zagraniczna firma inwestycyjna, z wnioskiem o uznanie oddziału tej firmy za istotny.

2. Jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania przez właściwy organ nadzoru wniosku, o którym mowa w ust. 1, Komisja i właściwy organ nadzoru nie osiągną wspólnego stanowiska w sprawie uznania oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej za istotny, Komisja, w terminie 2 miesięcy od dnia upływu tego terminu, wydaje decyzję w przedmiocie uznania oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej za istotny, jeżeli jego działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej spełnia co najmniej jedną z następujących przesłanek:

- 1) udział w ogólnej wartości wkładów pieniężnych klientów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wyższy niż 2%;
- 2) liczba klientów oddziału jest znacząca w skali działalności wykonywanej przez ten oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) zawieszenie albo zakończenie działalności zagranicznej firmy inwestycyjnej może stanowić zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub dla bezpieczeństwa funkcjonowania systemów płatności, rozliczeń i rozrachunku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Komisja, wydając decyzję, o której mowa w ust. 2, uwzględnia znane jej opinie i zastrzeżenia właściwego organu nadzoru.

4. Informację o decyzji, o której mowa w ust. 2, Komisja przekazuje właściwemu organowi nadzoru.

5. Na wniosek organu nadzoru z państwa członkowskiego, na którego terytorium dom maklerski prowadzi działalność w formie oddziału lub na którego terytorium działalność prowadzi oddział instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego, nad którym Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany, Komisja oraz organ nadzoru z państwa członkowskiego mogą osiągnąć wspólne stanowisko w sprawie uznania oddziału domu maklerskiego lub instytucji za istotny w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania wniosku przez Komisję.

6. W przypadku osiągnięcia wspólnego stanowiska albo wydania decyzji, Komisja podejmuje współpracę z właściwym organem nadzoru. W ramach współpracy Komisja:

- 1) udostępnia właściwemu organowi nadzoru informacje dotyczące nadzoru płynnościowego, sprawowanego nad działalnością prowadzoną przez dom maklerski w formie oddziału;

- 2) informuje właściwy organ nadzoru o wystąpieniu zaburzenia płynności oraz działaniach podjętych w związku z tym zaburzeniem;
- 3) w przypadku zaistnienia sytuacji, która zagraża płynności na rynku i stabilności systemu finansowego w którymkolwiek z państw członkowskich (sytuacja nadzwyczajna), koordynuje i planuje działania nadzorcze wobec domu maklerskiego, prowadzącego działalność w innym państwie członkowskim w formie oddziału, we współpracy z właściwym organem nadzoru oraz przekazuje Europejskiej Radzie do spraw Ryzyka Systemowego i Komitetowi Stabilności Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1934 oraz z 2018 r. poz. 650), informacje istotne dla wykonywania ich zadań;
- 4) konsultuje działania nadzorcze nad domem maklerskim z właściwym organem nadzoru;
- 5) przekazuje właściwemu organowi nadzoru informacje o zmianach sytuacji finansowej domu maklerskiego, które mogą zagrozić jego działalności, oraz o sankcjach administracyjnych i środkach nadzorczych nałożonych przez Komisję na dom maklerski w zakresie funduszy własnych domu maklerskiego, a także o wynikach badania i oceny nadzorczej.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Komisja może również ustanowić kolegium, w skład którego wchodzi właściwy organ nadzoru, o którym mowa w ust. 5. Przepis art. 110j stosuje się odpowiednio.

Art. 110g. 1. Dom maklerski wypełnia obowiązki określone w art. 110b, art. 110c, art. 110p, art. 110q i art. 110v oraz sporządza i realizuje program postępowania naprawczego na zasadzie indywidualnej, o której mowa w art. 6–10 rozporządzenia 575/2013, chyba że zgodnie z art. 7 rozporządzenia 575/2013 podlega wyłącznie nadzorowi skonsolidowanemu.

2. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem dominującym lub podmiotem zależnym, wypełnia obowiązki określone w art. 110b, art. 110c, art. 110p, art. 110q, art. 110v oraz sporządza i realizuje program postępowania naprawczego na zasadzie skonsolidowanej lub subskonsolidowanej w rozumieniu odpowiednio art. 4 ust. 1 pkt 48 lub 49 rozporządzenia 575/2013. Mechanizmy i procedury stosowane przez dom maklerski zapewniają spójność i integralność przyjętych rozwiązań oraz

dostarczenie informacji i danych niezbędnych Komisji do wykonywania nadzoru, także w stosunku do podmiotów zależnych, które nie podlegają nadzorowi na podstawie niniejszego oddziału i rozporządzenia 575/2013.

3. W przypadku gdy dom maklerski jest dominującą instytucją z państwa członkowskiego lub unijną instytucją dominującą, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję.

4. W przypadku gdy podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego jest dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, z zastrzeżeniem ust. 5–7.

5. W przypadku gdy podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego oraz instytucji, której udzielono zezwolenia w innym państwie członkowskim, jest ta sama: dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, jeżeli podmiot dominujący ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. W przypadku gdy podmioty dominujące wobec domu maklerskiego oraz instytucji, której udzielono zezwolenia w innym państwie członkowskim, obejmują co najmniej dwie finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, których siedziby znajdują się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w innym państwie członkowskim, a w każdym z tych państw członkowskich znajduje się instytucja kredytowa, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, jeżeli instytucja kredytowa, która ma największą sumę bilansową, uzyskała zezwolenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, gdy finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej mają siedzibę w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska albo państwo członkowskie, w którym instytucja uzyskała zezwolenie, nadzór skonsolidowany jest sprawowany przez Komisję, jeżeli dom maklerski ma największą sumę bilansową. W takim

przypadku dom maklerski jest uznawany za instytucję zależną od unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub od unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

8. Komisja i właściwy organ nadzoru nad instytucją mogą uzgodnić, w drodze porozumienia, odstępianie od kryteriów określonych w ust. 5–7, gdyby zastosowanie tych kryteriów okazało się niewłaściwe ze względu na specyfikę domu maklerskiego lub instytucji i istotność ich działalności w poszczególnych państwach członkowskich oraz ustalić, że Komisja albo właściwy organ nadzoru będzie sprawować nadzór skonsolidowany. W takim przypadku Komisja przed zawarciem porozumienia umożliwia wyrażenie opinii odpowiedniej unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej, unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej lub domowi maklerskiemu albo instytucji o większej sumie bilansowej, chyba że opinia została wyrażona wobec właściwego organu nadzoru z innego państwa członkowskiego.

9. O zawarciu porozumienia, o którym mowa w ust. 8, Komisja powiadamia Komisję Europejską i Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

10. Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany:

- 1) koordynuje gromadzenie i wymianę informacji niezbędnych do sprawowania nadzoru;
- 2) planuje i koordynuje działania nadzorcze we współpracy z właściwymi organami nadzoru, których to dotyczy, a także, w uzasadnionych przypadkach, z Narodowym Bankiem Polskim.

11. W przypadku gdy właściwe organy nadzoru nie współpracują z Komisją sprawującą nadzór skonsolidowany w stopniu wymaganym do wykonania działań, o których mowa w ust. 10, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, zgodnie z art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 12, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1093/2010”.

12. Działania nadzorcze, o których mowa w ust. 10 pkt 2, obejmują również nałożenie sankcji zgodnie z art. 167, w związku z naruszeniem przepisów niniejszego

oddziału lub rozporządzenia 575/2013, nałożenie środka nadzorczego, o którym mowa w art. 110y ust. 1 pkt 9, lub nałożenie ograniczeń w stosowaniu metody zaawansowanego pomiaru do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 312 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, a także przygotowywanie wspólnych ocen, realizację planów awaryjnych i przekazywanie informacji do publicznej wiadomości.

Art. 110h. 1. Komisja, podejmując decyzję w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego, dąży do osiągnięcia wspólnego stanowiska z właściwymi organami nadzoru w zakresie:

- 1) stosowania art. 110e i prowadzenia badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 110r, w celu określenia adekwatności skonsolidowanego poziomu funduszy własnych grupy kapitałowej do jej sytuacji finansowej i profilu ryzyka oraz poziomu funduszy własnych wymaganego do stosowania na poziomie jednostkowym w stosunku do każdego podmiotu w ramach grupy kapitałowej oraz na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013;
- 2) środków dotyczących istotnych kwestii i ustaleń w zakresie sprawowania nadzoru nad spełnianiem wymogów dotyczących płynności, w tym związanych z prawidłowością zarządzania ryzykiem płynności oraz potrzebą określenia dostosowanych do domu maklerskiego wymogów dotyczących płynności.

2. Komisja wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, w terminie:

- 1) 4 miesięcy od dnia przekazania przez Komisję pozostałym zainteresowanym właściwym organom nadzoru sprawozdania zawierającego ocenę ryzyka grupy kapitałowej – w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1;
- 2) miesiąca od dnia sporządzenia oceny profilu ryzyka płynności grupy kapitałowej – w zakresie określonym w ust. 1 pkt 2.

3. Komisja w decyzji, o której mowa w ust. 1, uwzględnia ocenę ryzyka podmiotów zależnych przeprowadzoną przez właściwe organy nadzoru.

4. W przypadku braku wspólnego stanowiska Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, z własnej inicjatywy lub na wniosek każdego z zainteresowanych właściwych organów nadzoru może skonsultować się z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego.

5. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, dąży do osiągnięcia wspólnego stanowiska z organem sprawującym nadzór skonsolidowany oraz z innymi właściwymi organami nadzoru. Komisja przedstawia tym organom ocenę ryzyka domu maklerskiego. W przypadku braku wspólnego stanowiska Komisja może zwrócić się do organu sprawującego nadzór skonsolidowany z wnioskiem o skonsultowanie się z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego.

6. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, oraz właściwe organy nie osiągną wspólnego stanowiska w terminach, o których mowa w ust. 2, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków nadzorczych zgodnie z art. 110y ust. 1 lub 3 na zasadzie skonsolidowanej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013, uwzględniając ocenę ryzyka jednostek zależnych przeprowadzoną przez właściwe organy nadzoru.

7. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany lub nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, oraz właściwe organy nie osiągną wspólnego stanowiska w terminach, o których mowa w ust. 2, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków nadzorczych zgodnie z art. 110y ust. 1 lub 3 na zasadzie indywidualnej w rozumieniu art. 6–10 rozporządzenia 575/2013 albo subskonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 49 rozporządzenia 575/2013, uwzględniając opinie i zastrzeżenia organu sprawującego nadzór skonsolidowany.

8. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów nadzoru skieruje sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010, Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany lub nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, wydaje decyzję po otrzymaniu decyzji wydanej przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego na podstawie art. 19 ust. 3 tego

rozporządzenia, uwzględniając stanowisko przedstawione w decyzji tego Urzędu lub uzasadniając istotne odstępstwa. Terminy, o których mowa w ust. 2, uznaje się za terminy zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia 1093/2010.

9. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, wydała decyzję po osiągnięciu wspólnego stanowiska, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazuje informację o tej decyzji zainteresowanym właściwym organom nadzoru.

10. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, przy braku wspólnego stanowiska wydała decyzję, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie przekazuje zainteresowanym właściwym organom nadzoru informację o tej decyzji wraz z informacją o decyzjach przekazanych Komisji przez inne właściwe organy nadzoru.

11. W przypadku gdy Komisja, sprawując nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, wydała decyzję, o której mowa w ust. 8, niezwłocznie przekazuje informację o tej decyzji organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim.

12. Przesłanki wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, 7 i 8, podlegają weryfikacji co najmniej raz w roku. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany, weryfikacja przesłanek wydania decyzji może zostać przeprowadzona częściowo na uzasadniony wniosek właściwego organu nadzoru dla instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem zależnym, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, wystąpić z wnioskiem o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji do właściwego organu nadzoru, który sprawuje nadzór skonsolidowany nad grupą kapitałową.

13. Przesłanki wydania decyzji, o których mowa w ust. 7 i 8, Komisja weryfikuje raz w roku również na wniosek właściwego organu nadzoru, mając na względzie konieczność dalszego stosowania środka nadzorczego. W przypadku zmiany okoliczności Komisja może uchylić lub zmienić decyzję.

14. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany i właściwy organ nadzoru dla instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego

wystąpi do Komisji z wnioskiem o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji w sprawie zastosowania środka nadzorczego, o którym mowa w art. 110y ust. 1 pkt 9 lub ust. 3, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, dokonać wcześniejszej weryfikacji, o ile wnioskujący organ dokona tożsamej weryfikacji w odniesieniu do instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego. W przypadku gdy dom maklerski jest podmiotem zależnym, Komisja może, w uzasadnionym przypadku, wystąpić z wnioskiem do właściwego organu nadzoru, który sprawuje nadzór skonsolidowany nad grupą kapitałową, o wcześniejszą weryfikację przesłanek wydania decyzji w sprawie zastosowania środka nadzorczego w postaci nałożenia dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych.

Art. 110i. 1. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, w tym określonej w art. 18 rozporządzenia 1093/2010, lub wystąpienia niekorzystnych zmian na rynkach, potencjalnie zagrażających płynności na rynku i stabilności systemu finansowego państwa członkowskiego, w którym podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej, co dom maklerski uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności, lub państwa członkowskiego, w którym prowadzą działalność istotne oddziały, o których mowa w art. 110f, Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, zawiadamia o tym niezwłocznie Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejską Radę do spraw Ryzyka Systemowego, Komitet Stabilności Finansowej i Narodowy Bank Polski oraz przekazuje im informacje niezbędne do realizacji ich zadań.

2. W przypadku gdy Narodowy Bank Polski uzyska informacje o wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1, zawiadamia o tym niezwłocznie Komisję i właściwe organy nadzoru, które sprawują nadzór nad podmiotami należącymi do grupy kapitałowej, oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

3. Jeżeli do prawidłowego wykonywania nadzoru skonsolidowanego przez Komisję niezbędne są informacje będące w posiadaniu właściwego organu nadzoru, Komisja zwraca się bezpośrednio do tego organu o ich udostępnienie.

4. W przypadku gdy dom maklerski podlega nadzorowi skonsolidowanemu, Komisja może zawrzeć z właściwym organem nadzoru sprawującym nadzór skonsolidowany, a jeżeli Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany – z właściwym organem nadzoru dla podmiotu zależnego w grupie kapitałowej, porozumienie dotyczące współpracy i koordynacji działań nadzorczych, które określa dodatkowe

zadania powierzone organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, procedury podejmowania decyzji oraz tryb współpracy nadzorczej.

5. Komisja może zgodnie z porozumieniem, o którym mowa w ust. 4, z uwzględnieniem art. 28 rozporządzenia 1093/2010, delegować swoje zadania właściwemu organowi nadzoru tak, aby organ ten mógł skutecznie wykonywać zadania z zakresu nadzoru albo przyjmować zadania właściwego organu nadzoru. Porozumienie powinno określać w szczególności:

- 1) zakres delegowanych zadań;
- 2) zakres stosowania do delegowanych zadań przepisów prawa polskiego oraz prawa innego państwa członkowskiego;
- 3) obowiązek właściwego organu nadzoru informowania Komisji o podejmowanych działaniach nadzorczych oraz o ich skutkach;
- 4) warunki i tryb zmiany zakresu oraz odwołania delegowania zadań.

6. O zawarciu porozumienia, o którym mowa w ust. 4, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz dom maklerski.

7. Odwołanie delegowania zadań następuje w szczególności w przypadku zmiany stanu faktycznego, wskutek której podmiot wskazany w porozumieniu, o którym mowa w ust. 4, przestaje być podmiotem zależnym podmiotu dominującego, nad którym nadzór sprawuje właściwy organ nadzoru.

8. Na podstawie porozumienia, o którym mowa w ust. 4, Komisja może przyjmować jedynie takie zadania, jakie odpowiadają celom i zadaniom nadzoru.

9. Komisja zamieszcza porozumienie, o którym mowa w ust. 4, na swojej stronie internetowej niezwłocznie po jego zawarciu, ze wskazaniem podmiotu, o którym mowa w tym porozumieniu.

10. Jeżeli wykonanie decyzji lub innego rozstrzygnięcia właściwego organu nadzoru mogłoby zagrażać ostrożnemu i stabilnemu zarządzaniu domem maklerskim, Komisja może wypowiedzieć porozumienie, o którym mowa w ust. 4, i zawiesić wykonanie decyzji lub innego rozstrzygnięcia.

11. Jeżeli inny organ nadzoru odmawia zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 4, albo pomimo zawarcia porozumienia nie stosuje się do jego postanowień, w tym nie udziela w wyznaczonym terminie informacji, o których udzielenie wniosowała Komisja, Komisja może powiadomić o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz wypowiedzieć porozumienie.

Art. 110j. 1. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, może ustanowić kolegium złożone z właściwych organów nadzoru, zwane dalej „kolegium”. Prawo udziału w kolegium przysługuje także Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.

2. W skład kolegium mogą wchodzić właściwe organy nadzoru sprawujące nadzór nad podmiotami zależnymi od domu maklerskiego, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, a także właściwe organy nadzoru w państwie, na którego terytorium prowadzą działalność istotne oddziały instytucji wchodzących w skład grupy kapitałowej domu maklerskiego. W uzasadnionych przypadkach w skład kolegium mogą wchodzić także banki centralne z państw członkowskich. Właściwe organy nadzoru z państw trzecich mogą uczestniczyć w kolegium, jeżeli podmiot z państwa trzeciego wchodzi w skład grupy kapitałowej domu maklerskiego, a w tym państwie trzecim obowiązują przepisy dotyczące zachowania tajemnicy zawodowej w opinii Komisji równoważne zasadom określonym w ustawie, a w opinii wszystkich właściwych organów nadzoru z innych państw członkowskich – zasadom wynikającym z ich równoważnych przepisów prawa.

3. Ustanowienie i funkcjonowanie kolegium odbywa się na podstawie porozumienia zawartego z właściwymi organami nadzoru. Jeżeli właściwy organ nadzoru odmawia zawarcia porozumienia albo pomimo jego zawarcia nie stosuje się do jego postanowień, Komisja może zwrócić się o pomoc do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010.

4. Do zadań kolegium należy:

- 1) wymiana informacji między organami nadzoru;
- 2) wyrażanie opinii na temat delegowania zadań;
- 3) konsultowanie działań planowanych w ramach programów oceny nadzorczej wobec podmiotów z grupy kapitałowej objętych nadzorem skonsolidowanym;
- 4) zwiększanie efektywności nadzoru;
- 5) zapewnianie jednolitego stosowania wymogów, o których mowa w niniejszym oddziale lub w rozporządzeniu 575/2013, we wszystkich podmiotach należących do grupy kapitałowej objętej nadzorem skonsolidowanym;
- 6) planowanie i koordynowanie działań nadzorczych w sytuacji nadzwyczajnej.

5. W przypadku ustanowienia przez Komisję kolegium Komisja:

- 1) przewodniczy pracom kolegium;
- 2) zapewnia współpracę kolegium z właściwymi organami nadzoru z państw trzecich;
- 3) podejmuje decyzje o tym, które właściwe organy uczestniczą w posiedzeniach lub działaniach kolegium;
- 4) organizuje i koordynuje posiedzenia kolegium;
- 5) informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o działaniach kolegium, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych, oraz przekazuje mu informacje, które są istotne dla ujednoczenia praktyk nadzorczych;
- 6) koordynuje gromadzenie i rozpowszechnianie informacji niezbędnych do zapewnienia jednolitości praktyk nadzorczych oraz niezbędnych do oceny stabilności finansowej poszczególnych podmiotów wchodzących w skład grupy kapitałowej domu maklerskiego;
- 7) planuje i koordynuje działania nadzorcze we współpracy z właściwymi organami nadzoru;
- 8) planuje i koordynuje stosowanie środków nadzorczych, przygotowywanie wspólnych ocen, realizację planów awaryjnych i przekazywanie informacji do wiadomości publicznej.

6. Komisja, podejmując działania w zakresie sprawowanego nadzoru skonsolidowanego, uwzględnia skutki takich działań dla właściwych organów nadzoru wchodzących w skład kolegium, a także wpływ takich działań na stabilność systemów finansowych w państwach członkowskich, w których działają właściwe organy nadzoru wchodzące w skład kolegium.

Art. 110k. 1. Komisja współpracuje z innymi właściwymi organami nadzoru w zakresie sprawowanego nadzoru skonsolidowanego, w szczególności przekazuje im lub zwraca się do nich o informacje niezbędne do oceny stabilności finansowej instytucji lub instytucji finansowej w innym państwie członkowskim lub istotne dla wykonywania zadań nadzorczych.

2. Przekazywane informacje mogą obejmować w szczególności:

- 1) określenie struktury prawnej grupy kapitałowej oraz jej struktury zarządzania, w tym struktury organizacyjnej, w odniesieniu do wszystkich podmiotów objętych nadzorem w zakresie, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim,

podmiotów nieobjętych nadzorem w zakresie, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim, podmiotów zależnych nieobjętych nadzorem w zakresie, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim i istotnych oddziałów należących do grupy kapitałowej, podmiotów dominujących oraz określenie właściwych organów dla podmiotów objętych nadzorem, o którym mowa w niniejszym oddziale lub równoważnych przepisach obowiązujących w innym państwie członkowskim, wchodzących w skład grupy;

- 2) procedury gromadzenia informacji od instytucji wchodzących w skład danej grupy kapitałowej oraz weryfikacji tych informacji;
- 3) informacje dotyczące niekorzystnych sytuacji w instytucjach lub w innych podmiotach wchodzących w skład grupy kapitałowej, mogących mieć poważny wpływ na te instytucje lub podmioty;
- 4) sankcje nałożone zgodnie z art. 167 w związku z naruszeniem przepisów niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013 oraz środki nadzorcze podjęte przez Komisję zgodnie z przepisami niniejszego oddziału, jeżeli jest to istotne dla zadań nadzorczych sprawowanych przez właściwe organy nadzoru, oraz nałożone ograniczenia w stosowaniu metody zaawansowanego pomiaru do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 312 ust. 2 rozporządzenia 575/2013.

3. Komisja może powiadomić Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o każdym przypadku, w którym:

- 1) właściwy organ nadzoru nie przekazał niezbędnych informacji;
- 2) wniosek o współpracę, w szczególności dotyczący wymiany istotnych informacji, został odrzucony lub nie podjęto w jego sprawie żadnych działań w odpowiednim terminie.

4. Komisja, sprawując nadzór nad domem maklerskim zależnym od unijnej instytucji dominującej, może zwrócić się do właściwego organu nadzoru sprawującego nadzór skonsolidowany o informacje dotyczące praktyki nadzorczej przyjętej wobec instytucji wchodzących w skład grupy kapitałowej, do której należy dom maklerski.

5. Komisja, podejmując decyzję w przedmiocie nałożenia na dom maklerski będący podmiotem zależnym od instytucji sankcji zgodnie z art. 167, w związku z naruszeniem przepisów niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, lub nałożenia środka nadzorczego, o którym mowa w art. 110y ust. 1 pkt 9, lub nałożenia ograniczeń w stosowaniu zaawansowanej metody pomiaru do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 312 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, zwraca się o opinię do organu sprawującego nadzór skonsolidowany nad tą instytucją, jeżeli nałożenie sankcji, środka nadzorczego lub ograniczeń może mieć wpływ na prawidłowe wykonywanie zadań nadzorczych przez właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany nad instytucją, której podmiotem zależnym jest dom maklerski.

6. Komisja może odstąpić od przeprowadzenia konsultacji z właściwym organem nadzoru sprawującym nadzór skonsolidowany, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia wykonania decyzji, o której mowa w ust. 5. W takim przypadku Komisja niezwłocznie informuje inne właściwe organy o wydaniu decyzji.

7. Komisja, dla celów stosowania przepisów niniejszego oddziału i rozporządzenia 575/2013, może zwrócić się do właściwych organów o przeprowadzenie weryfikacji informacji dotyczących instytucji, finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, instytucji finansowej, spółki holdingowej o działalności mieszanej lub podmiotu zależnego, mających siedzibę w danym państwie członkowskim.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, Komisja może zwrócić się o umożliwienie Komisji lub jej upoważnionym przedstawicielom przeprowadzenia takiej weryfikacji.

9. Jeżeli Komisja otrzyma wniosek o przeprowadzenie weryfikacji od właściwego organu nadzoru z innego państwa członkowskiego, przeprowadza weryfikację we własnym zakresie lub umożliwia jej przeprowadzenie przez właściwy organ nadzoru składający wniosek albo umożliwia jej przeprowadzenie przez biegłego rewidenta lub firmę audytorską lub inny podmiot posiadający wiedzę specjalistyczną. Przepisy art. 25 ust. 3–7 ustawy o nadzorze stosuje się odpowiednio.

Art. 110l. 1. W przypadku gdy dom maklerski, będąc podmiotem zależnym, nie jest objęty nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 19 rozporządzenia 575/2013, Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może żądać od podmiotu dominującego

przekazania informacji niezbędnych do sprawowania nadzoru nad tym domem maklerskim.

2. Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany, lub jej upoważniony przedstawiciel mogą żądać od podmiotu zależnego od domu maklerskiego, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, który nie jest objęty zakresem nadzoru skonsolidowanego, niezwłocznego udzielenia, na koszt tego podmiotu, określonych informacji, niezbędnych do sprawowania nadzoru nad domem maklerskim.

3. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej podlega przepisom ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1252), zwanej dalej „ustawą o nadzorze uzupełniającym”, w szczególności w odniesieniu do nadzoru opartego na ryzyku, Komisja, w przypadku gdy sprawuje nadzór skonsolidowany, może, po zasięgnięciu opinii pozostałych właściwych organów nadzoru odpowiedzialnych za nadzór nad podmiotami zależnymi, stosować do tej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej wyłącznie przepisy ustawy o nadzorze uzupełniającym.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych o wyłącznym stosowaniu przepisów ustawy o nadzorze uzupełniającym.

Art. 110m. 1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, skierowane bezpośrednio lub za pośrednictwem domu maklerskiego, spółka holdingowa o działalności mieszanej, będąca podmiotem dominującym wobec domu maklerskiego, oraz podmioty zależne tej spółki, są obowiązane przekazywać, na własny koszt, określone w żądaniu informacje, niezbędne do sprawowania nadzoru nad domem maklerskim.

2. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania spółki holdingowej o działalności mieszanej, o której mowa w ust. 1, lub podmiotu zależnego od tej spółki lub osoby wchodzące w skład statutowych organów tej spółki lub podmiotu zależnego od niej, są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tej spółki holdingowej

o działalności mieszanej lub podmiotu zależnego od niej, kopii określonych dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia wyjaśnień w celu umożliwienia Komisji sprawowania nadzoru nad domem maklerskim, będącym podmiotem zależnym od tej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

3. Komisja, w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego nad domem maklerskim, może żądać przekazania określonych informacji niezbędnych do sprawowania nadzoru przez nieobjęte tym nadzorem podmioty zależne w grupie kapitałowej, do której należy ten dom maklerski.

4. Z zastrzeżeniem art. 387–403 rozporządzenia 575/2013, w przypadku gdy podmiot dominujący domu maklerskiego jest spółką holdingową o działalności mieszanej, Komisja jest uprawniona w ramach sprawowanego nadzoru do monitorowania transakcji dokonywanych pomiędzy domem maklerskim a spółką holdingową o działalności mieszanej lub jej podmiotami zależnymi.

5. Dom maklerski wprowadza procedury zarządzania ryzykiem, w tym odpowiednie procedury sprawozdawcze i księgowość, w celu identyfikacji, pomiaru, monitorowania i kontrolowania transakcji dokonywanych z jego podmiotem dominującym będącym spółką holdingową o działalności mieszanej i podmiotami zależnymi tej spółki.

6. Dom maklerski zgłasza Komisji każdą istotną transakcję z podmiotami, o których mowa w ust. 4, inną niż transakcja, o której mowa w art. 394 ust. 1 i 2 rozporządzenia 575/2013. Procedury, o których mowa w ust. 5, oraz istotne transakcje podlegają kontroli Komisji.

Art. 110n. 1. Komisja prowadzi rejestr finansowych spółek holdingowych lub finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, w przypadku gdy sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, wobec którego podmiotem dominującym jest finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera firmę lub nazwę oraz adres siedziby finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, Komisja udostępnia Komisji Europejskiej, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego i właściwym organom nadzoru.

4. Dom maklerski jest obowiązany co najmniej raz w roku weryfikować, czy podmiot dominujący wobec domu maklerskiego jest finansową spółką holdingową, finansową spółką holdingową o działalności mieszanej lub spółką holdingową o działalności mieszanej. Dom maklerski przekazuje Komisji wyniki przeprowadzonej weryfikacji najpóźniej w terminie 15 dni po zatwierdzeniu skonsolidowanego sprawozdania podmiotu dominującego. W sytuacji gdy do końca pierwszego kwartału danego roku kalendarzowego nie jest dostępne zbadane i zatwierdzone skonsolidowane sprawozdanie finansowe podmiotu dominującego wobec domu maklerskiego, dom maklerski przeprowadza weryfikację według informacji dostępnych na koniec kwartału, a następnie przeprowadza weryfikację na podstawie zatwierdzonego sprawozdania podmiotu dominującego.

Art. 110o. 1. W przypadku domu maklerskiego, którego podmiot dominujący jest instytucją, finansową spółką holdingową albo finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, której siedziba znajduje się w państwie trzecim, niepodlegającą nadzorowi skonsolidowanemu zgodnie z art. 110g ust. 3–9, Komisja z urzędu, na wniosek tego podmiotu dominującego lub na wniosek instytucji będącej podmiotem zależnym od tego podmiotu dominującego, dokonuje oceny, czy dom maklerski podlega nadzorowi skonsolidowanemu sprawowanemu przez organ nadzoru państwa trzeciego na podstawie zasad równoważnych w stosunku do ustanowionych w przepisach niniejszego oddziału i wymogów określonych w art. 11–24 rozporządzenia 575/2013.

2. Komisja dokonuje oceny, o której mowa w ust. 1, jeżeli jest organem właściwym do sprawowania nadzoru skonsolidowanego w przypadku, o którym mowa w ust. 4.

3. Komisja, badając równoważność zasad, o której mowa w ust. 1, konsultuje się z właściwymi organami nadzoru sprawującymi nadzór nad instytucjami, które są podmiotami zależnymi od podmiotu dominującego, o którym mowa w ust. 1.

4. W przypadku gdy ocena równoważności zasad, o której mowa w ust. 1, nie wykaże pełnej równoważności, do nadzoru sprawowanego nad domem maklerskim Komisja stosuje przepisy niniejszego oddziału dotyczące sprawowania nadzoru skonsolidowanego lub podejmuje inne działania określone w przepisach niniejszego oddziału, które pozwalają osiągnąć cele nadzoru skonsolidowanego nad domem maklerskim. Komisja informuje właściwe organy nadzoru w innych państwach

członkowskich, które nadzorują instytucje będące podmiotami zależnymi od podmiotów dominujących, o których mowa w ust. 1, o wyniku badania równoważności zasad i uzgadnia odpowiednie działania nadzorcze. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i Komisję Europejską o podjętych działaniach nadzorczych.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, Komisja może, w drodze decyzji, nakazać domowi maklerskiemu podjęcie działań w celu zmiany struktury grupy kapitałowej w taki sposób, aby podmiotem dominującym wobec tego domu maklerskiego stała się finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, której siedziba znajduje się w państwie członkowskim, lub zastosować przepisy dotyczące nadzoru skonsolidowanego do skonsolidowanej pozycji tej finansowej spółki holdingowej lub tej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

Art. 110p. Dom maklerski dokumentuje systemy oraz procesy, o których mowa w przepisach niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, oraz rejestruje transakcje, w sposób umożliwiający Komisji nadzór nad zgodnością działalności domu maklerskiego z tymi przepisami.

Art. 110q. 1. Dom maklerski zarządza ryzykiem płynności w sposób dostosowany do charakteru, zakresu i złożoności prowadzonej przez siebie działalności.

2. Komisja powiadamia Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o sankcjach administracyjnych i środkach nadzorczych podjętych wobec domu maklerskiego w związku z zagrożeniem utraty przez niego płynności.

Art. 110r. 1. Komisja dokonuje badania i oceny nadzorczej regulacji, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez dom maklerski, o którym mowa w art. 95 ust. 1, w zakresie zarządzania ryzykiem, w tym w celu realizacji przepisów niniejszego oddziału i rozporządzenia 575/2013.

2. W zakresie badania i oceny nadzorczej, o którym mowa w ust. 1, Komisja ocenia rodzaje ryzyka:

- 1) na które jest lub może być narażony dom maklerski;
- 2) jakie działalność domu maklerskiego stwarza dla rynku kapitałowego;
- 3) ujawnione w ramach testów warunków skrajnych.

3. W przypadku gdy badanie i ocena nadzorcza wykaże, że dom maklerski może stwarzać ryzyko systemowe zgodnie z art. 23 rozporządzenia 1093/2010, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

4. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informacje w zakresie funkcjonowania jej procedur badania i oceny nadzorczej.

5. Komisja zamieszcza na swojej stronie internetowej kryteria i metody stosowane w badaniu i ocenie nadzorczej domów maklerskich, a także informacje w zakresie spełniania przez domy maklerskie wymogów lub norm, o których mowa w przepisach niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013.

Art. 110s. 1. Komisja co roku sporządza i realizuje program oceny nadzorczej, którym objęte są domy maklerskie, o których mowa w art. 95 ust. 1.

2. Program oceny nadzorczej określa w szczególności:

- 1) sposób wykonania przez Komisję planowanych działań nadzorczych, w tym alokacji dostępnych Komisji zasobów;
- 2) domy maklerskie, które mają podlegać zwiększonemu nadzorowi, oraz środki podjęte w celu zapewnienia takiego nadzoru;
- 3) plan wizyt nadzorczych lub kontroli w domu maklerskim, w tym w jego oddziałach i jednostkach zależnych mających siedzibę w innych państwach członkowskich.

3. Zwiększony nadzór, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, może obejmować w szczególności:

- 1) zwiększenie częstotliwości lub zakresu czynności nadzorczych w domu maklerskim;
- 2) zwiększenie obowiązków informacyjnych domu maklerskiego;
- 3) dodatkowe lub częstsze przeglądy planów operacyjnych, strategicznych lub biznesowych domu maklerskiego oraz tematyczne weryfikacje monitorujące szczególne rodzaje ryzyka, które mogą zaistnieć.

Art. 110t. Komisja co najmniej raz w roku przeprowadza nadzorcze testy warunków skrajnych w domach maklerskich.

Art. 110u. 1. W przypadku gdy dom maklerski stosuje do obliczania funduszy własnych metody, których zastosowanie wymaga zezwolenia Komisji zgodnie z częścią trzecią rozporządzenia 575/2013, Komisja co najmniej raz na 3 lata

weryfikuje wypełnianie przez dom maklerski warunków określonych w rozporządzeniu 575/2013.

2. Jeżeli w ramach weryfikacji, o której mowa w ust. 1, zostaną stwierdzone istotne nieprawidłowości w zakresie identyfikacji ryzyka w stosowanej metodzie, w celu ich usunięcia oraz skorygowania ich negatywnych skutków Komisja, w drodze decyzji, nakazuje domowi maklerskiemu przyjęcie wyższych mnożników, nakłada dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych lub podejmuje inne działania zmierzające do przywrócenia zgodności stosowanej metody z przepisami rozporządzenia 575/2013.

3. Jeżeli w odniesieniu do modelu wewnętrznego dotyczącego ryzyka rynkowego liczne przekroczenia, o których mowa w art. 366 rozporządzenia 575/2013, wskazują, że model ten nie jest wystarczająco dokładny, Komisja uchyla zezwolenie na stosowanie modelu wewnętrznego przez dom maklerski lub nakazuje domowi maklerskiemu jego niezwłoczną zmianę.

4. W przypadku gdy dom maklerski przestał spełniać w istotnym zakresie wymogi określone w rozporządzeniu 575/2013 dotyczące metody, na stosowanie której uzyskał zezwolenie, Komisja może nakazać domowi maklerskiemu przedstawienie planu przywrócenia zgodności z tymi wymogami wraz ze wskazaniem terminu jego realizacji. W przypadku gdy w ocenie Komisji realizacja planu nie przywróci pełnej zgodności lub jeżeli wskazany przez dom maklerski termin jest nieodpowiedni, Komisja może nakazać domowi maklerskiemu zmianę tego planu. W przypadku gdy dom maklerski nie przywróci w terminie zgodności z wymogami, a brak zgodności z tymi wymogami stanowi ich istotne naruszenie, Komisja uchyla zezwolenie na stosowanie danej metody lub ogranicza zakres udzielonego zezwolenia do obszarów, w których spełniane są te wymogi.

Art. 110v. 1. Dom maklerski jest obowiązany sporządzić i stosować politykę wynagrodzeń dla poszczególnych kategorii osób, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka domu maklerskiego, obejmującą wynagrodzenia i uznaniowe świadczenia emerytalne w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 73 rozporządzenia 575/2013, zwaną dalej „polityką wynagrodzeń”.

2. Zarząd domu maklerskiego opracowuje i wdraża politykę wynagrodzeń zatwierdzoną przez radę nadzorczą.

3. Stosowana przez dom maklerski polityka wynagrodzeń obejmuje także jego podmioty zależne oraz uwzględnia politykę wynagrodzeń stosowaną przez podmiot dominujący wobec tego domu maklerskiego.

4. Komisja gromadzi i analizuje informacje publikowane przez domy maklerskie zgodnie z art. 450 ust. 1 lit. g–i rozporządzenia 575/2013 w celu monitorowania tendencji i praktyk w zakresie polityki wynagrodzeń stosowanej przez domy maklerskie.

5. Dom maklerski raz do roku, w terminie do dnia 31 stycznia, przekazuje Komisji dane o liczbie osób określonych w ust. 1, których łączne wynagrodzenie w poprzednim roku wyniosło co najmniej równowartość 1 000 000 euro, wraz z informacjami dotyczącymi stanowisk zajmowanych przez te osoby oraz wartości głównych składników wynagrodzenia, przyznanych premii, nagród długookresowych oraz odprowadzonych składek emerytalnych.

6. Komisja przekazuje informacje i dane, o których mowa w ust. 4 i 5, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.

7. Równowartość w euro wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 5, oblicza się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu wypłaty danej kwoty.

8. W przypadku gdy uzasadnia to wielkość, struktura organizacyjna, charakter, zakres i złożoność działalności prowadzonej przez dom maklerski, ustanawia on komitet do spraw wynagrodzeń, w skład którego wchodzi co najmniej jeden członek rady nadzorczej domu maklerskiego. Zadaniem komitetu jest wspieranie organów domu maklerskiego w zakresie kształtowania i realizacji polityki wynagrodzeń.

Art. 110w. 1. Dom maklerski podaje w sprawozdaniu z działalności jednostki, o którym mowa w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, dodatkowo:

- 1) informacje o jego działalności w podziale na poszczególne państwa członkowskie i państwa trzecie, w których posiada podmioty zależne, na zasadzie skonsolidowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia 575/2013 za dany rok obrotowy;
- 2) informację o stopie zwrotu z aktywów, obliczonej jako iloraz zysku netto i sumy bilansowej.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zawierają:

- 1) nazwę, charakter i lokalizację geograficzną działalności;

- 2) przychody w danym roku wykazane w sprawozdaniu finansowym;
- 3) liczbę pracowników w przeliczeniu na pełne etaty;
- 4) zysk lub stratę przed opodatkowaniem;
- 5) podatek dochodowy;
- 6) otrzymane finansowe wsparcie pochodzące ze środków publicznych, w szczególności na podstawie ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1436).

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, podlegają badaniu przez biegłego rewidenta.

4. Dom maklerski ogłasza, w sposób ogólnie dostępny, opis systemu zarządzania ryzykiem oraz polityki wynagrodzeń, informację o powołaniu komitetu do spraw wynagrodzeń, o którym mowa w art. 110v ust. 8, a także informację o spełnianiu przez członków organów domu maklerskiego wymogów określonych w art. 103 ust. 1–1h.

5. Dom maklerski prowadzący stronę internetową ogłasza na niej informacje, o których mowa w ust. 1 i 4.

6. Komisja może nakazać, w drodze decyzji, domowi maklerskiemu ogłaszanie:

- 1) częściej niż raz do roku informacji, o których mowa w części ósmej rozporządzenia 575/2013, wraz z określeniem terminów ich ogłaszania;
- 2) w sposób określony przez Komisję – informacji innych niż zamieszczone w sprawozdaniu finansowym.

7. Komisja może, w drodze decyzji, nakazać podmiotowi dominującemu wobec domu maklerskiego coroczne ogłaszanie, w sposób określony w art. 434 rozporządzenia 575/2013 albo w inny sposób, w pełnym zakresie lub poprzez zamieszczenie odesłań do odpowiednich dostępnych publicznie dokumentów, informacji w zakresie opisu formy prawnej tego podmiotu oraz struktury zarządzania i struktury organizacyjnej grupy kapitałowej.

Art. 110x. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki szacowania przez dom maklerski kapitału wewnętrznego oraz dokonywania przeglądów procesu szacowania i utrzymywania tego kapitału,

- 2) szczegółowe warunki funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w domu maklerskim, w tym skład, szczegółowe zadania i sposób funkcjonowania komitetu do spraw ryzyka,
 - 3) kryteria techniczne opracowania programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej,
 - 4) szczegółowy zakres polityki wynagrodzeń i sposób jej ustalania
- mając na względzie potrzebę zapewnienia skutecznego funkcjonowania organów domu maklerskiego i należytego podejścia do podejmowanego ryzyka w zakresie prowadzonej działalności, właściwego funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem w domu maklerskim, szacowania kapitału wewnętrznego, realizacji celów programu oceny nadzorczej oraz badania i oceny nadzorczej, a także sprawnego ich przebiegu, jak również zapewnienia właściwego funkcjonowania w domu maklerskim polityki wynagrodzeń, w tym wyeliminowania negatywnego wpływu systemów wynagrodzeń na należyte zarządzanie ryzykiem oraz uwzględniając rozwiązania umożliwiające Komisji monitorowanie prawidłowości stosowanych w domach maklerskich wewnętrznych rozwiązań w zakresie zarządzania.

Art. 110y. 1. W przypadku naruszenia przez dom maklerski przepisów niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013 oraz gdy zachodzi uzasadnione prawdopodobieństwo naruszenia tych przepisów przez dom maklerski w okresie kolejnych 12 miesięcy, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć następujące środki nadzorcze:

- 1) nakazać zmianę stosowanych rozwiązań, procedur, mechanizmów i strategii w zakresie systemu zarządzania ryzykiem oraz szacowania i utrzymywania kapitału wewnętrznego;
- 2) nakazać sporządzenie planu przywrócenia stanu zgodnego z przepisami prawa; w decyzji tej Komisja może wskazać termin realizacji tego planu;
- 3) nakazać zastosowanie szczególnych zasad polityki w zakresie wyceny aktywów lub szczególnego kwalifikowania aktywów w zakresie wymogów dotyczących funduszy własnych określonych w rozporządzeniu 575/2013;
- 4) nakazać ograniczenie zakresu lub rozmiaru prowadzonej przez dom maklerski działalności, w tym nakazać domowi maklerskiemu zbycie zorganizowanej części przedsiębiorstwa, która stanowi zagrożenie dla stabilności finansowej domu maklerskiego;

- 5) nakazać ograniczenie ryzyka w prowadzonej działalności;
- 6) nakazać ograniczenie wysokości zmiennego składnika wynagrodzenia, jako wyznaczonego procentu przychodów netto domu maklerskiego, w przypadku gdy jego utrzymanie w tej wysokości zagraża spełnianiu wymogów adekwatności kapitałowej;
- 7) nakazać domowi maklerskiemu zatrzymanie zysku netto i przeznaczenie go na zwiększenie funduszy własnych;
- 8) ograniczyć wypłatę zysków lub zakazać wypłaty zysków akcjonariuszom, udziałowcom lub posiadaczom instrumentów dodatkowych zaliczonych zgodnie z przepisami części drugiej tytułu pierwszego rozdziału 3 rozporządzenia 575/2013 do kapitału dodatkowego Tier I domu maklerskiego;
- 9) nałożyć na dom maklerski dodatkowe wymogi w zakresie płynności.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, Komisja uwzględnia:

- 1) specyfikę działalności domu maklerskiego;
- 2) stosowane przez dom maklerski rozwiązania w zakresie realizacji przepisów niniejszego oddziału i przepisów rozporządzenia 575/2013;
- 3) wyniki badania i oceny nadzorczej domu maklerskiego;
- 4) ryzyko płynności krajowego systemu finansowego.

3. W przypadku gdy:

- 1) dom maklerski nie spełnia wymogów określonych w art. 110b, art. 110c, art. 110e i art. 110g,
- 2) niektóre rodzaje ryzyka lub ich elementy nie są objęte funduszami własnymi, zgodnie z przepisami rozporządzenia 575/2013,
- 3) zastosowanie innych środków nadzorczych może nie zapewnić we właściwym stopniu i czasie przestrzegania wymogów, o których mowa w przepisach niniejszego oddziału i przepisach rozporządzenia 575/2013,
- 4) z badania i oceny nadzorczej lub weryfikacji, o której mowa w art. 110u, wynika, że działalność domu maklerskiego doprowadzi do naruszenia wymogów w zakresie funduszy własnych,
- 5) pomimo zastosowania przez dom maklerski wymogów określonych w przepisach niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013 istnieje ryzyko niedoszacowania ryzyka w działalności domu maklerskiego lub

6) wyniki testów warunków skrajnych przeprowadzonych przez dom maklerski zgodnie z art. 377 rozporządzenia 575/2013 wskazują na istotne przekroczenie wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do korelacyjnego portfela handlowego w rozumieniu rozporządzenia 575/2013

– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na dom maklerski środek nadzorczy w postaci dodatkowych wymogów w zakresie posiadania wyższych funduszy własnych niż określone w rozporządzeniu 575/2013.

4. Komisja, wydając decyzję, o której mowa w ust. 3, uwzględnia:

- 1) ilościowe i jakościowe aspekty stosowanej przez dom maklerski procedury szacowania kapitału wewnętrznego, o której mowa w art. 110e;
- 2) obowiązujący w domu maklerskim system zarządzania ryzykiem;
- 3) wyniki badania i oceny nadzorczej w domu maklerskim;
- 4) ocenę ryzyka systemowego.

5. W przypadku gdy domy maklerskie o podobnym profilu ryzyka, w szczególności o podobnej specyfice działalności lub podobnej lokalizacji geograficznej ekspozycji, są lub mogą być narażone na podobne rodzaje ryzyka lub stwarzają podobne ryzyko dla systemu finansowego, Komisja może, w odniesieniu do takich domów maklerskich, przeprowadzić badanie i ocenę nadzorczą w podobny lub taki sam sposób. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o takich przypadkach.

Art. 110z. 1. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel mogą żądać przekazania jednorazowo lub z określoną częstotliwością informacji dotyczących spełniania obowiązków określonych przepisami niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013, jeżeli są one niezbędne do wykonywania nadzoru, od:

- 1) domu maklerskiego;
- 2) finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej lub spółki holdingowej o działalności mieszanej, mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) osób uprawnionych do reprezentowania podmiotów, o których mowa w pkt 1 i 2, osób wchodzących w skład organów tych podmiotów lub pozostających z tymi podmiotami w stosunku pracy;
- 4) przedsiębiorców, którym podmioty wymienione w pkt 1 i 2 zleciły wykonywanie swoich czynności.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane niezwłocznie lub w terminie wyznaczonym przez Komisję.

3. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania domu maklerskiego lub wchodzące w skład jego organów albo pozostające z domem maklerskim w stosunku pracy są obowiązane do sporządzania i przekazywania, na koszt tego domu, dodatkowych informacji sprawozdawczych, niezwłocznie lub z określoną częstotliwością, w tym w zakresie sprawozdawczości dotyczącej sytuacji kapitałowej lub poziomu płynności, lub ujawniania innych informacji niezbędnych do wykonywania nadzoru w zakresie określonym przepisami niniejszego oddziału lub rozporządzenia 575/2013.

Art. 110za. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób traktowania przez domy maklerskie znacznych pakietów akcji podmiotów spoza sektora finansowego, o których mowa w art. 89 ust. 3 rozporządzenia 575/2013,
 - 2) wagę ryzyka dla ekspozycji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomościach, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia 575/2013,
 - 3) podejścia lub wymogi w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 327 ust. 2 rozporządzenia 575/2013,
 - 4) limit wartości ekspozycji wobec klienta lub grupy powiązanych klientów niższy niż 150 000 000 euro, o którym mowa w art. 395 ust. 1 rozporządzenia 575/2013,
 - 5) wyższy wymóg dotyczący pokrycia płynności, o którym mowa w art. 412 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia 575/2013,
 - 6) ogólne wytyczne, o których mowa w art. 416 ust. 1 rozporządzenia 575/2013
- w zakresie odnoszącym się do działalności domów maklerskich.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia konieczność zapewnienia spełniania wymogów ostrożnościowych przez domy maklerskie oraz potrzebę zapewnienia stabilności, bezpieczeństwa i prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje ekspozycji wymienionych w art. 400 ust. 2 i art. 493 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, wobec których nie stosuje

się przepisu art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, kierując się potrzebą odzwierciedlenia faktycznego obciążenia funduszy własnych domu maklerskiego ryzykiem prowadzonej działalności, wynikającym z koncentracji ekspozycji.

Art. 110zb. 1. Wartość procentowa, o której mowa w art. 478 ust. 1 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 100%.

2. Wartość procentowa, o której mowa w art. 479 ust. 3 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 0%.

3. Współczynnik, o którym mowa w art. 480 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi 1.

4. Wartość procentowa, o której mowa w art. 486 ust. 5 rozporządzenia 575/2013, dla domu maklerskiego wynosi:

- 1) 40% – do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 2) 20% – od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- 3) 0% – od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.

Oddział 2b

Postępowanie naprawcze

Art. 110zc. 1. W przypadku wystąpienia sytuacji zagrażającej stabilności finansowej lub powstania niebezpieczeństwa niewypłacalności lub utraty płynności domu maklerskiego na poziomie jednostkowym lub skonsolidowanym dom maklerski niezwłocznie zawiadamia o tym Komisję oraz przedstawia jej program postępowania naprawczego.

2. Za realizację programu postępowania naprawczego przez dom maklerski odpowiada zarząd domu maklerskiego.

3. Program postępowania naprawczego uwzględnia wielkość domu maklerskiego, a także skalę i stopień złożoności jego działalności.

4. Program postępowania naprawczego obejmuje w szczególności:

- 1) wskazanie sposobu przywrócenia stabilności finansowej, wypłacalności lub płynności;
- 2) założenia do programu i wskazanie istotnych etapów jego realizacji;
- 3) wskazanie zagrożeń dla realizacji programu i sposobu ich eliminacji.

5. Komisja może wyznaczyć domowi maklerskiemu termin na opracowanie programu postępowania naprawczego, o którym mowa w ust. 1, oraz zalecić jego uzupełnienie lub ponowne opracowanie.

6. W razie zaniechania działań określonych w ust. 1 lub 5 Komisja może, w drodze decyzji, nakazać domowi maklerskiemu wszczęcie postępowania naprawczego.

7. W okresie realizacji przez dom maklerski programu postępowania naprawczego zysk osiągnany przez dom maklerski jest przeznaczany w pierwszej kolejności na pokrycie strat, a następnie na zwiększenie funduszy własnych.

Art. 110zd. 1. Jeżeli program postępowania naprawczego nie jest wystarczający lub jego realizacja nie jest należyta, Komisja może:

- 1) wystąpić do zarządu domu maklerskiego z żądaniem zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników w celu rozpatrzenia sytuacji domu maklerskiego, powzięcia decyzji o pokryciu straty bilansowej oraz podjęcia innych uchwał, w tym zwiększenia, w okresie nie dłuższym niż 6 miesięcy, funduszy własnych;
- 2) nakazać obniżenie lub wstrzymanie wypłaty niektórych zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze w domu maklerskim, w tym przypadających za czas zajmowania stanowiska kierowniczego w domu maklerskim, nie dłużej niż za ostatnie 3 lata.

2. Zarząd domu maklerskiego powinien zwołać nadzwyczajne walne zgromadzenie albo zgromadzenie wspólników w ciągu 14 dni od dnia doręczenia decyzji Komisji w przedmiocie żądania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1. Komisja może zwołać nadzwyczajne walne zgromadzenie albo zgromadzenie wspólników, jeżeli zarząd domu maklerskiego nie zwołał tego zgromadzenia w tym terminie. Koszty zwołania i odbycia walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników obciążają dom maklerski.

3. Przerwy w walnym zgromadzeniu albo w zgromadzeniu wspólników nie mogą trwać łącznie dłużej niż 14 dni.

Art. 110ze. 1. Komisja może wydać decyzję o ustanowieniu kuratora nadzorującego wykonanie programu postępowania naprawczego przez dom

maklerski, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego przebiegu postępowania naprawczego.

2. Kuratorowi przysługuje prawo uczestniczenia w posiedzeniach organów domu maklerskiego oraz prawo żądania informacji niezbędnych do wykonywania jego funkcji. Organy z odpowiednim wyprzedzeniem informują kuratora o posiedzeniach organów.

3. Organy domu maklerskiego niezwłocznie informują kuratora o powziętych uchwałach i decyzjach.

4. Kuratorowi przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu wobec uchwał i decyzji zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej domu maklerskiego. Oświadczenie o zamiarze wniesienia sprzeciwu zgłoszone na posiedzeniu rady nadzorczej, komisji rewizyjnej lub zarządu wstrzymuje wykonanie uchwały lub decyzji.

5. Sprzeciw, o którym mowa w ust. 4, kurator wnosi do sądu właściwego w sprawach gospodarczych w terminie 14 dni od daty powzięcia uchwały lub decyzji zarządu, rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej.

6. W przypadku braku wniesienia sprzeciwu do sądu w terminie, o którym mowa w ust. 5, lub w przypadku oświadczenia kuratora, że nie będzie zgłaszał sprzeciwu, uchwała lub decyzja, o której mowa w ust. 4, podlega wykonaniu.

7. Kurator może zaskarżyć uchwały walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników, które naruszają interes domu maklerskiego, zgodnie z art. 249 § 1 i art. 422 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

8. Od decyzji o ustanowieniu kuratora dom maklerski może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji. Przepisu art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, nie stosuje się.

9. Funkcję kuratora może pełnić osoba posiadająca kwalifikacje i doświadczenie zawodowe w zakresie organizacji i zasad działalności domu maklerskiego. Kuratorem może być również osoba prawna.

10. Komisja może żądać od kuratora wyjaśnień i informacji związanych z pełnieniem funkcji.

11. Kurator niezwłocznie zawiadamia Komisję o wszelkich zagrożeniach prawidłowej i terminowej realizacji programu postępowania naprawczego.

12. Kurator składa Komisji kwartalne sprawozdania ze swojej działalności zawierające ocenę realizacji przez zarząd domu maklerskiego programu postępowania naprawczego.

13. Wynagrodzenie kuratora ustala Komisja, z tym że nie może ono być wyższe niż wynagrodzenie prezesa domu maklerskiego, w którym ustanowiono kuratora. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wynagrodzenie kuratora nie może przekraczać dziesięciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Koszty związane z pełnieniem funkcji kuratora obciążają dom maklerski.

14. Komisja może odwołać kuratora nadzorującego wykonywanie programu postępowania naprawczego przez dom maklerski w przypadku jego rezygnacji, niewłaściwego pełnienia funkcji lub innych względów uniemożliwiających mu należyte pełnienie tej funkcji.

15. Osobie fizycznej pełniącej funkcję kuratora przysługuje prawo do urlopu wypoczynkowego w wysokości 26 dni na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 917, 1000, 1076, 1608 i 1629) w terminach uzgodnionych z Komisją.

16. Okres pełnienia funkcji kuratora jest wliczany do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Do osób tych mają zastosowanie przepisy o ubezpieczeniach społecznych i ubezpieczeniu zdrowotnym, o ile osoby te nie są objęte tymi ubezpieczeniami z innych tytułów.

Art. 110zf. 1. Jeżeli dom maklerski nie przekaże programu postępowania naprawczego zgodnie z art. 110zc ust. 1 albo gdy realizacja tego programu okaże się nieskuteczna, Komisja może podjąć decyzję o ustanowieniu zarządu komisarycznego na czas realizacji programu postępowania naprawczego. W decyzji o ustanowieniu zarządu komisarycznego Komisja określa jego zadania.

2. Ustanowienie zarządu komisarycznego nie wpływa na organizację i sposób działania domu maklerskiego.

3. Na zarząd komisaryczny przechodzi prawo prowadzenia spraw spółki i jej reprezentowania, w szczególności zarząd komisaryczny może zaskarżyć uchwały walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników, które naruszają interes domu

maklerskiego, zgodnie z art. 249 § 1 i art. 422 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych. Z dniem ustanowienia zarządu komisarycznego rada nadzorcza lub komisja rewizyjna zostają zawieszona, mandaty członków zarządu domu maklerskiego, a także prokury i pełnomocnictwa wygasają. Na czas trwania zarządu komisarycznego kompetencje innych organów domu maklerskiego zostają zawieszona.

4. Zarząd komisaryczny może dokonać zamknięcia ksiąg rachunkowych domu maklerskiego i sporządzić sprawozdanie finansowe domu maklerskiego na dzień wyznaczony przez Komisję oraz podjąć uchwałę o pokryciu straty za okres kończący się w tym dniu oraz straty za lata ubiegłe.

5. Zarząd komisaryczny wykonuje również zadania określone w decyzji o jego ustanowieniu.

6. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, rada nadzorcza, komisja rewizyjna albo wspólnik mający prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od daty doręczenia decyzji. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji. Przepisu art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

7. Zarząd komisaryczny opracowuje i uzgadnia z Komisją program postępowania naprawczego, kieruje jego realizacją oraz nie rzadziej niż co 3 miesiące informuje Komisję, radę nadzorczą lub komisję rewizyjną o wynikach realizacji programu.

8. Ustanowienie zarządu komisarycznego podlega zgłoszeniu do rejestru właściwego dla domu maklerskiego.

9. Wniosek o wpis do rejestru zarządu komisarycznego, wykreślenia członków zarządu i prokurentów oraz zawieszenia rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej składa zarząd komisaryczny w terminie 7 dni od dnia wydania decyzji o jego ustanowieniu. Do uiszczenia opłaty sądowej od wniosku oraz opłaty za ogłoszenie wpisu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym jest obowiązany dom maklerski.

10. Komisja może żądać od zarządu komisarycznego wyjaśnień i informacji związanych z wykonywaniem jego zadań.

Art. 110zg. 1. Członkowi zarządu komisarycznego, w przypadku złożenia wniosku zgodnie z art. 174 § 1 Kodeksu pracy, udziela się urlopu bezpłatnego na okres pełnienia tej funkcji.

2. Okres urlopu bezpłatnego, o którym mowa w ust. 1, jest wliczany do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

3. Wynagrodzenie członków zarządu komisarycznego ustala Komisja, z tym że nie może ono być wyższe niż wynagrodzenie członków dotychczasowego zarządu. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej wynagrodzenie członków zarządu komisarycznego nie może przekraczać dziesięciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Koszty działalności zarządu komisarycznego obciążają dom maklerski.

Art. 110zh. W przypadku domu maklerskiego działającego w formie spółki osobowej przepisy niniejszego oddziału dotyczące organów mają zastosowanie do komplementariuszy lub wspólników, którym przysługuje prawo prowadzenia spraw spółki lub jej reprezentowania, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

Oddział 2c

Plany naprawy i zasady wczesnej interwencji dla niektórych domów maklerskich

Art. 110zi. 1. Ilekroć w niniejszym oddziale jest mowa o:

- 1) dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia 575/2013;
- 2) dominującej finansowej spółce holdingowej z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia 575/2013;
- 3) dominującej instytucji z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą instytucję z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 575/2013;
- 4) domu maklerskim – rozumie się przez to dom maklerski, o którym mowa w art. 98 ust. 3;

- 5) finansowej spółce holdingowej – rozumie się przez to finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 575/2013;
- 6) finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 575/2013;
- 7) funkcji krytycznej – rozumie się przez to funkcję krytyczną, o której mowa w art. 2 pkt 17 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;
- 8) głównej linii biznesowej – rozumie się przez to linię biznesową wraz z powiązаныmi usługami, która stanowi dla domu maklerskiego lub grupy, w której skład wchodzi dom maklerski, istotne źródło przychodów lub zysku;
- 9) grupie – rozumie się przez to podmiot dominujący i jego podmioty zależne;
- 10) holdingu mieszanym – rozumie się przez to holding mieszany, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 575/2013;
- 11) instytucji – rozumie się przez to instytucję kredytową, dom maklerski lub zagraniczną firmę inwestycyjną;
- 12) instytucji finansowej – rozumie się przez to instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 575/2013;
- 13) instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013, do której stosuje się przepisy rozporządzenia 575/2013 zgodnie z art. 1 akapit pierwszy zdanie wstępne rozporządzenia 575/2013;
- 14) istotnym oddziale – rozumie się przez to istotny oddział, o którym mowa w art. 110f;
- 15) nadzwyczajnym publicznym wsparciu finansowym – rozumie się przez to pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub inne publiczne wsparcie finansowe na poziomie ponadnarodowym, które, jeżeli jest udzielane na poziomie krajowym, stanowi pomoc państwa udzielaną w celu utrzymania lub przywrócenia rentowności, płynności bądź wypłacalności domu maklerskiego lub grupy, której częścią jest dom maklerski, w tym działania, o których mowa w ustawie z dnia 12 lutego

2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 124);

- 16) podmiocie dominującym – rozumie się przez to podmiot dominujący, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 10;
- 17) podmiocie powiązonym – rozumie się przez to podmiot wchodzący w skład grupy;
- 18) podmiocie zależnym – rozumie się przez to jednostkę zależną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 575/2013;
- 19) standardowym postępowaniu upadłościowym – rozumie się przez to postępowanie upadłościowe prowadzone na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe lub zagraniczne postępowanie upadłościowe, o którym mowa w art. 379 pkt 1 tej ustawy;
- 20) systemie ochrony instytucjonalnej – rozumie się przez to system spełniający wymogi określone w art. 113 ust. 7 rozporządzenia 575/2013;
- 21) unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej – rozumie się przez to unijną dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia 575/2013;
- 22) unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia 575/2013;
- 23) unijnej instytucji dominującej – rozumie się przez to unijną instytucję dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia 575/2013;
- 24) unijnej jednostce dominującej – rozumie się przez to unijną instytucję dominującą, unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej.

2. Przepisów oddziału 2b nie stosuje się do domów maklerskich, o których mowa w ust. 1 pkt 4.

Art. 110zj. 1. Dom maklerski, który nie jest objęty grupowym planem naprawy na podstawie niniejszej ustawy, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo na podstawie przepisów prawa innego państwa członkowskiego, w tym przepisów wskazujących Europejski Bank Centralny jako właściwy w zakresie grupowych planów naprawy dla instytucji kredytowych, zgodnie z rozporządzeniem

Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzającym Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 63), oraz dom maklerski, który nie ma obowiązku posiadania grupowego planu naprawy, są obowiązane posiadać plan naprawy. Plan naprawy stanowi element systemu zarządzania, o którym mowa w art. 110c ust. 1. Dom maklerski uwzględnia w planie naprawy podmioty działające w tej samej grupie.

2. Komisja, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia stabilności rynku finansowego, może, w drodze decyzji, nakazać sporządzenie planu naprawy domowi maklerskiemu, który zgodnie z ust. 1 nie ma takiego obowiązku. W decyzji Komisja określa termin przedstawienia planu naprawy przez dom maklerski. Do postępowania w sprawie zatwierdzenia planu naprawy stosuje się przepisy art. 110zk ust. 2–11.

3. Plan naprawy obejmuje:

- 1) streszczenie głównych elementów planu naprawy;
- 2) opis istotnych zmian w domu maklerskim, które nastąpiły od dnia przedstawienia planu naprawy albo ostatniej aktualizacji planu naprawy;
- 3) opis polityki informacyjnej domu maklerskiego w związku z potencjalnymi negatywnymi reakcjami rynku finansowego na pogarszającą się sytuację domu maklerskiego;
- 4) działania dotyczące kapitału i płynności domu maklerskiego konieczne w celu poprawy jego sytuacji finansowej;
- 5) prognozowany harmonogram działań podejmowanych w celu realizacji istotnych elementów planu naprawy;
- 6) szczegółowy opis okoliczności zagrażających skutecznej i terminowej realizacji planu naprawy, obejmujący analizę wpływu działań przewidzianych w planie naprawy na podmioty prowadzące działalność w tej samej grupie co dom maklerski oraz na klientów i inne strony umów zawartych z domem maklerskim;
- 7) funkcje krytyczne występujące w domu maklerskim;
- 8) procedury ustalenia wartości i oceny zbywalności głównych linii biznesowych i aktywów domu maklerskiego;
- 9) powiązania procesu przygotowania planu naprawy z systemem zarządzania domem maklerskim oraz zasad zatwierdzania planu naprawy i ustalania osób odpowiedzialnych za jego przygotowanie i wdrożenie;

- 10) czynności, które należy podjąć w celu utrzymania odpowiedniego poziomu funduszy własnych domu maklerskiego lub przywrócenia poziomu funduszy własnych do wysokości wymaganej zgodnie z art. 110e oraz zgodnie z przepisami rozporządzenia 575/2013;
- 11) działania służące zapewnieniu możliwości kontynuowania działalności i terminowego wywiązywania się z wymagalnych zobowiązań, ukierunkowane zwłaszcza na zapewnienie dostępu do rezerwowych źródeł finansowania, w tym do potencjalnych źródeł płynności, a także oceny dostępnych zabezpieczeń oraz oceny możliwości udzielenia wsparcia finansowego pomiędzy podmiotami powiązаныmi i przenoszenia płynności pomiędzy liniami biznesowymi;
- 12) uzgodnienia mające na celu ograniczenie ryzyka i dźwigni finansowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 93 rozporządzenia 575/2013;
- 13) środki dotyczące restrukturyzacji zobowiązań domu maklerskiego;
- 14) środki dotyczące restrukturyzacji linii biznesowych domu maklerskiego;
- 15) porozumienia, umowy i inne działania mające na celu utrzymanie ciągłości dostępu domu maklerskiego do infrastruktury rynków finansowych;
- 16) porozumienia, umowy i inne działania mające na celu utrzymanie ciągłości działania domu maklerskiego;
- 17) opis działań przygotowawczych mających na celu umożliwienie zbycia przez dom maklerski aktywów lub linii biznesowych w terminie zapewniającym przywrócenie stabilności finansowej domu maklerskiego;
- 18) inne działania lub strategie zarządcze służące przywróceniu stabilności finansowej domu maklerskiego oraz prognozowane skutki finansowe takich działań lub strategii;
- 19) działania, jakie dom maklerski podjął lub planuje podjąć w celu umożliwienia wdrożenia planu naprawy, w tym niezbędne do terminowego dokapitalizowania domu maklerskiego;
- 20) poziomy wskaźników, o których mowa w art. 110zo ust. 1, po osiągnięciu których mogą być podjęte działania określone w planie naprawy;
- 21) działania, jakie może podjąć dom maklerski, jeżeli zostaną spełnione przesłanki wczesnej interwencji, o których mowa w art. 110zz.

4. Plan naprawy spełnia następujące warunki:

- 1) przewidziane planem naprawy działania przyczynią się do przywrócenia lub utrzymania dobrej kondycji finansowej i rentowności domu maklerskiego lub grupy;
- 2) przewidziane planem naprawy działania mogą być efektywnie i szybko wdrożone bez negatywnych skutków dla systemu finansowego, w szczególności bez spowodowania konieczności wdrażania planów naprawy przez inne instytucje w tym samym czasie;
- 3) struktura kapitałowa i struktura finansowania domu maklerskiego wskazane w planie naprawy są dostosowane do poziomu złożoności struktury organizacyjnej i profilu ryzyka domu maklerskiego.

5. Plan naprawy nie może zakładać uzyskania nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.

6. Plan naprawy podlega zatwierdzeniu przez zarząd domu maklerskiego.

7. Dom maklerski aktualizuje plan naprawy co najmniej raz w roku oraz po istotnej zmianie struktury organizacyjnej lub prawnej, sytuacji finansowej lub po wystąpieniu innego zdarzenia wpływającego na przyjęte w planie założenia i wykonanie planu naprawy. Komisja może zalecić domowi maklerskiemu częstszą aktualizację planu naprawy.

Art. 110zk. 1. Dom maklerski przedstawia Komisji plan naprawy w terminie 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia działalności.

2. Komisja zatwierdza plan naprawy w drodze decyzji w terminie 6 miesięcy od dnia jego otrzymania.

3. Aktualizacja planu naprawy, o której mowa w art. 110zj ust. 7, wymaga zatwierdzenia przez Komisję. Przepisy ust. 2 i 4–10 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku gdy plan naprawy obejmuje istotny oddział domu maklerskiego, Komisja konsultuje się z właściwym organem nadzoru w państwie członkowskim, na terytorium którego istotny oddział prowadzi działalność.

5. Komisja przekazuje plan naprawy Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, który w przypadku zidentyfikowania w planie naprawy działań, które mogą mieć negatywny wpływ na skuteczność restrukturyzacji i likwidacji domu maklerskiego, niezwłocznie informację o tym przekazuje Komisji.

6. Jeżeli plan naprawy nie spełnia wymagań określonych w art. 110zj lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego wdrożeniu, Komisja wzywa dom

maklerski do uzupełnienia lub zmiany planu, w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia wezwania. Terminu tego nie wlicza się do terminu, o którym mowa w ust. 2. Na wniosek domu maklerskiego Komisja może przedłużyć ten termin o miesiąc.

7. W przypadku gdy zmieniony lub uzupełniony plan naprawy nadal nie spełnia wymagań określonych w art. 110zj lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego wdrożeniu, Komisja, w drodze decyzji, odmawia zatwierdzenia planu naprawy, oraz wzywa dom maklerski do przedstawienia nowego planu naprawy.

8. W decyzji, o której mowa w ust. 7, Komisja może wskazać termin, do którego dom maklerski powinien przedstawić nowy plan naprawy, oraz obszary działalności domu maklerskiego, które w ocenie Komisji wymagają uwzględnienia w planie naprawy.

9. Komisja zatwierdza nowy plan naprawy, o którym mowa w ust. 7, w terminie 6 miesięcy od dnia jego otrzymania.

10. W przypadku gdy nowy plan naprawy, o którym mowa w ust. 7, nie spełnia wymagań określonych w art. 110zj lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego wdrożeniu, Komisja zaleca domowi maklerskiemu wskazanie zmian w działalności domu maklerskiego niezbędnych w celu spełnienia wymagań, o których mowa w art. 110zj, lub w celu usunięcia innych istotnych okoliczności zagrażających wdrożeniu planu naprawy, wyznaczając odpowiedni termin na przedstawienie tych zmian. Jeżeli nowy plan naprawy nie spełnia wymagań określonych w art. 110zj lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego wdrożeniu, a dom maklerski nie wskaże zmian w działalności lub Komisja uzna je za niewystarczające, Komisja, w drodze decyzji, odmawia zatwierdzenia nowego planu naprawy oraz nakazuje wprowadzenie niezbędnych zmian w działalności domu maklerskiego.

11. W decyzji, o której mowa w ust. 10, Komisja może określić termin wprowadzenia zmian w działalności domu maklerskiego oraz w szczególności nakazać domowi maklerskiemu:

- 1) zmianę profilu ryzyka, w tym ryzyka utraty płynności;
- 2) podjęcie działań w celu zapewnienia możliwości terminowego dokapitalizowania domu maklerskiego;
- 3) dokonanie przeglądu strategii i struktury organizacyjnej domu maklerskiego;

- 4) wprowadzenie zmian w strategii finansowania, które obniżą poziom ryzyka związany z działalnością domu maklerskiego w zakresie głównych linii biznesowych i funkcji krytycznych;
- 5) wprowadzenie zmian w systemie zarządzania ryzykiem w domu maklerskim, o którym mowa w art. 110b ust. 1.

12. Zatwierdzony plan naprawy Komisja przekazuje Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu w terminie 7 dni od dnia podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 2.

Art. 110zl. 1. Dom maklerski będący unijną jednostką dominującą albo będące unijnymi jednostkami dominującymi unijna dominująca finansowa spółka holdingowa oraz unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nad którymi Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany, o którym mowa w art. 110g ust. 3–8, są obowiązane posiadać grupowe plany naprawy. Grupowy plan naprawy może określać działania, które powinny zostać podjęte przez unijną jednostkę dominującą, jak również poszczególne podmioty zależne.

2. Celem grupowego planu naprawy jest poprawa sytuacji finansowej grupy lub podmiotów powiązanych będących instytucjami, z jednoczesnym uwzględnieniem sytuacji finansowej innych podmiotów powiązanych. Grupowy plan naprawy zapewnia koordynację działań w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, podmiotów zależnych i istotnych oddziałów.

3. Do grupowego planu naprawy przepisy art. 110zj ust. 3–6 i art. 110zk ust. 5 i 12 stosuje się odpowiednio. Grupowy plan naprawy może uwzględniać umowy dotyczące wsparcia finansowego w ramach grupy, o których mowa w art. 110zr ust. 1. Grupowy plan naprawy określa informacje, o których mowa w art. 110zj ust. 3, w odniesieniu do grupy, domu maklerskiego, jak również w odniesieniu do poszczególnych podmiotów zależnych.

4. Grupowy plan naprawy podlega zatwierdzeniu przez organ zarządzający podmiotu obowiązany do jego sporządzenia.

Art. 110zm. 1. Unijna jednostka dominująca, o której mowa w art. 110zl ust. 1, jest obowiązana przedstawić grupowy plan naprawy w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym uzyskała status unijnej jednostki dominującej. Do grupowego planu naprawy przepisy art. 110zk stosuje się odpowiednio.

2. Grupowy plan naprawy Komisja przekazuje:

- 1) właściwym organom nadzoru dla podmiotów zależnych w grupie;
- 2) właściwym organom nadzoru w państwach członkowskich, na których terytorium działa istotny oddział domu maklerskiego lub innej instytucji wchodzącej w skład grupy;
- 3) Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu;
- 4) organom do spraw przymusowej restrukturyzacji właściwym dla podmiotów zależnych.

3. Komisja, po konsultacjach z właściwymi organami nadzoru w państwach członkowskich, na których terytorium działa istotny oddział domu maklerskiego lub innej instytucji, dąży do osiągnięcia porozumienia z właściwymi organami nadzoru dla podmiotów zależnych wchodzących w skład grupy w zakresie:

- 1) stwierdzenia, czy grupowy plan naprawy spełnia wymogi określone w art. 110zl oraz w zakresie wpływu działań przewidzianych w grupowym planie naprawy na stabilność finansową we wszystkich państwach członkowskich, w których prowadzą działalność podmioty powiązane;
- 2) konieczności sporządzenia i przekazania planów naprawy przez niektóre lub wszystkie instytucje zależne;
- 3) zasadności podjęcia działań, o których mowa w art. 110zk ust. 6–11 w odniesieniu do grupowego planu naprawy.

4. W przypadku gdy porozumienie w zakresie ust. 3 pkt 1 i 3 nie zostanie osiągnięte w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez Komisję grupowego planu naprawy podmiotom, o których mowa w ust. 2, Komisja może podjąć działania, o których mowa w art. 110zk ust. 6–11 w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, uwzględniając stanowiska przekazane dotychczas przez właściwe organy nadzoru. Komisja informuje właściwe organy nadzoru o ostatecznej treści grupowego planu naprawy.

5. W przypadku gdy przed upływem terminu 4 miesięcy, o którym mowa w ust. 4, Komisja lub inny zainteresowany właściwy organ nadzoru zwróci się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2010, Komisja może podejmować działania określone w ust. 3 pkt 3 w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, niezwłocznie po otrzymaniu decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia. Komisja, podejmując działania, o których mowa w art. 110zk ust. 4–

8, w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, uwzględnia decyzję Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, chyba że Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w terminie miesiąca od dnia zakończenia postępowania pojednawczego nie wyda decyzji. Termin 4 miesięcy, o którym mowa w ust. 4, uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia.

6. Komisja może zwrócić się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2010 wyłącznie w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oraz w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej w sprawach, o których mowa w art. 110zk ust. 11 pkt 1, 2 i 4.

7. W przypadku gdy przed upływem terminu 4 miesięcy, o którym mowa w ust. 4, właściwy organ nadzoru zwróci się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2010, Komisja wraz z innymi właściwymi organami nadzoru, które nie zwróciły się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2010, może osiągnąć porozumienie w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lub 3, w sprawie grupowego planu naprawy w zakresie obejmującym podmioty powiązane podlegające nadzorowi Komisji i tych właściwych organów nadzoru, w tym dom maklerski.

8. W przypadku gdy porozumienie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w zakresie konieczności sporządzenia i przekazania planu naprawy przez instytucję zależną nie zostanie osiągnięte w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez Komisję grupowego planu naprawy podmiotom, o których mowa w ust. 2, Komisja może przekazać właściwemu organowi nadzoru dla instytucji zależnej stanowisko.

9. W przypadku gdy w skład grupy wchodzi dom maklerski będący podmiotem zależnym, a porozumienie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w zakresie konieczności sporządzenia i przekazania planu naprawy przez dom maklerski nie zostanie osiągnięte w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez Komisję grupowego planu naprawy podmiotom, o których mowa w ust. 2, Komisja może nakazać domowi maklerskiemu w drodze decyzji sporządzenie i przekazanie planu naprawy, zgodnie z art. 110zj. W decyzji Komisja wskazuje termin sporządzenia i przekazania planu naprawy.

10. W przypadku gdy zostało osiągnięte porozumienie w sprawie sporządzenia i przekazania przez dom maklerski planu naprawy, Komisja w drodze decyzji nakazuje domowi maklerskiemu sporządzenie i przekazanie planu naprawy, zgodnie

z art. 110zj. W decyzji Komisja wskazuje termin sporządzenia i przekazania planu naprawy.

Art. 110zn. 1. W przypadku domu maklerskiego będącego podmiotem zależnym od unijnej jednostki dominującej, nad którą sprawuje nadzór skonsolidowany właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego, Komisja dąży do osiągnięcia porozumienia z tym właściwym organem nadzoru oraz z innymi właściwymi organami nadzoru, w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania Komisji grupowego planu naprawy przez właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany, w zakresie spraw, o których mowa w art. 110zm ust. 3, w tym może przekazać temu organowi stanowisko w zakresie, o którym mowa w art. 110zm ust. 3 pkt 1 lub 3, w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej.

2. W przypadku gdy w terminie 4 miesięcy, o którym mowa w ust. 1, nie zostanie osiągnięte porozumienie w zakresie konieczności sporządzenia i przekazania planu naprawy przez dom maklerski, Komisja może wydać w odniesieniu do tego domu maklerskiego decyzję w sprawie sporządzenia i przekazania planu naprawy, zgodnie z art. 110zj. W decyzji Komisja wskazuje termin sporządzenia i przekazania planu naprawy.

3. W przypadku gdy przed upływem terminu 4 miesięcy, o którym mowa w ust. 1, Komisja lub właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego zwróci się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2010 w zakresie odnoszącym się do domu maklerskiego, Komisja może wydać decyzję, o której mowa w ust. 2, niezwłocznie po otrzymaniu decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia. Komisja, wydając decyzję, o której mowa w ust. 2, uwzględnia decyzję wydaną przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, chyba że Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w terminie miesiąca od dnia zakończenia postępowania pojednawczego nie wyda decyzji. Termin 4 miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia.

4. Komisja może zwrócić się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2010 wyłącznie w zakresie, o którym mowa w art. 110zm ust. 3 pkt 1, oraz w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej w sprawach, o których mowa w art. 110zk ust. 11 pkt 1, 2 i 4.

5. W przypadku gdy przed upływem terminu 4 miesięcy, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ nadzoru zwróci się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2010, Komisja wraz z innymi właściwymi organami nadzoru, które nie zwróciły się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2010, może osiągnąć porozumienie w zakresie spraw, o których mowa w art. 110zm ust. 3 pkt 1 lub 3, w zakresie grupowego planu naprawy obejmującego podmioty powiązane podlegające nadzorowi Komisji i tych właściwych organów nadzoru, w tym dom maklerski.

6. W przypadku gdy zgodnie z ust. 1 albo 5 zostało osiągnięte porozumienie w zakresie konieczności sporządzenia i przekazania przez dom maklerski planu naprawy, Komisja w drodze decyzji nakazuje domowi maklerskiemu sporządzenie i przekazanie planu naprawy, zgodnie z art. 110zj. W decyzji Komisja wskazuje termin sporządzenia i przekazania planu naprawy.

Art. 110zo. 1. Plan naprawy oraz grupowy plan naprawy określają poziomy wskaźników, po osiągnięciu których dom maklerski podejmuje działania określone w planie. Wskaźniki te odnoszą się do sytuacji finansowej domu maklerskiego, mogą mieć charakter ilościowy lub jakościowy. Wskaźniki powinny umożliwiać łatwe i systematyczne monitorowanie ich poziomu. Wskaźniki oraz sposób monitorowania ich poziomu dom maklerski przedstawia Komisji łącznie z planem naprawy.

2. W uzasadnionym przypadku dom maklerski może podjąć działania wskazane w planie naprawy pomimo nieosiągnięcia przez wskaźnik, którego dotyczy to działanie, poziomu określonego w planie naprawy.

3. W uzasadnionym przypadku dom maklerski może, ze względu na okoliczności, odstąpić od podjęcia działania wskazanego w planie naprawy pomimo osiągnięcia przez wskaźnik, którego dotyczy to działanie, poziomu określonego w planie naprawy.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, dom maklerski niezwłocznie informuje Komisję, wskazując przyczyny podjęcia działań zgodnie z ust. 2 lub przyczyny odstąpienia od podjęcia działań zgodnie z ust. 3.

Art. 110zp. 1. Komisja może, w drodze decyzji, ograniczyć zakres informacji, o których mowa w art. 110zj ust. 3, wymaganych w planie naprawy albo w grupowym

planie naprawy lub zmienić częstotliwość aktualizowania planu naprawy albo grupowego planu naprawy.

2. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, Komisja bierze pod uwagę:

- 1) wpływ zaprzestania prowadzenia działalności przez dom maklerski na rynki finansowe, inne instytucje lub na gospodarkę ogółem;
- 2) wpływ upadłości domu maklerskiego przeprowadzonej w formie standardowego postępowania upadłościowego na rynki finansowe, inne instytucje lub na gospodarkę ogółem;
- 3) charakter działalności domu maklerskiego, jej zakres i stopień złożoności, strukturę własnościową domu, formę prawną, profil ryzyka, wielkość lub powiązania z podmiotami;
- 4) przynależność do systemów ochrony instytucjonalnej lub do innych wspólnych systemów solidarności, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia 575/2013;
- 5) zakres działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 i 4, wykonywanej przez dom maklerski.

3. Komisja może zasięgnąć opinii Komitetu Stabilności Finansowej w zakresie, o którym mowa w ust. 2.

4. Komisja może zmienić lub uchylić decyzję, o której mowa w ust. 1.

5. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, nie ogranicza uprawnień Komisji i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego określonych w niniejszym oddziale.

6. Komisja nie może wydać decyzji, o której mowa w ust. 1, wobec domu maklerskiego, w przypadku gdy:

- 1) całkowita wartość jego aktywów przekracza 30 000 000 000 euro lub
- 2) stosunek wartości jego aktywów do produktu krajowego brutto Rzeczypospolitej Polskiej przekracza 20%, chyba że wartość jego aktywów jest niższa niż 5 000 000 000 euro.

7. Do obliczania w złotych wartości wyrażonych w euro przyjmuje się kurs średni euro ogłoszony przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego roku poprzedzającego.

8. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1.

Art. 110zq. Komisja może w drodze decyzji zwolnić dom maklerski z obowiązku sporządzenia planu naprawy, o którym mowa w art. 110zj–110zp, jeżeli dom maklerski należy do systemu ochrony instytucjonalnej, pod warunkiem że ten system ochrony instytucjonalnej zapewnia osiągnięcie poziomu ochrony nie niższego niż w przypadku sporządzenia planu naprawy.

Art. 110zr. 1. Objęty nadzorem skonsolidowanym dom maklerski i objęta wspólnie z nim nadzorem skonsolidowanym unijna instytucja dominująca, finansowa spółka holdingowa, finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, holding mieszany, dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej oraz ich podmioty zależne w państwach członkowskich lub w państwach trzecich będące instytucjami lub instytucjami finansowymi mogą zawierać umowy dotyczące udzielenia wsparcia finansowego dowolnej stronie tej umowy na wypadek zaistnienia w odniesieniu do tej strony przesłanek zastosowania środków wczesnej interwencji określonych w art. 110zz, jeżeli są spełnione warunki określone w art. 110zs–110zy.

2. Podmioty powiązane mogą zawierać inne umowy i porozumienia niespełniające warunków, o których mowa w przepisach art. 110zs–110zy. Umowy takie nie mogą być wykonywane, jeżeli dom maklerski albo inna strona umowy spełnia warunki do zastosowania środków wczesnej interwencji.

Art. 110zs. 1. Umowa, o której mowa w art. 110zr ust. 1, może obejmować jeden lub większą liczbę podmiotów zależnych w grupie i przewidywać w szczególności wsparcie finansowe ze strony podmiotu dominującego na rzecz podmiotów zależnych, ze strony podmiotów zależnych na rzecz podmiotu dominującego lub między podmiotami zależnymi w grupie.

2. Umowa, o której mowa w art. 110zr ust. 1, może przewidywać wsparcie finansowe w szczególności w formie pożyczki, udzielenia gwarancji lub udostępnienia aktywów do wykorzystania jako zabezpieczenie, w tym między otrzymującym wsparcie a podmiotem niebędącym podmiotem powiązanim.

3. Jeżeli zgodnie z umową, o której mowa w art. 110zr ust. 1, jeden z podmiotów powiązanych w ramach grupy zgadza się udzielić wsparcia innemu podmiotowi

powiązanemu, umowa może przewidywać udzielenie wsparcia na zasadzie wzajemności przez podmiot powiązany otrzymujący wsparcie na rzecz podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia.

4. Umowa, o której mowa w art. 110zr ust. 1, określa zasady obliczania opłat, prowizji lub wynagrodzenia z tytułu każdej transakcji wykonanej w ramach tej umowy w momencie udzielania wsparcia finansowego.

5. Umowa, o której mowa w art. 110zr ust. 1, spełnia następujące warunki:

- 1) przy zawieraniu umowy i ustalaniu opłat, prowizji lub wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego strona jest obowiązana działać w swoim najlepszym interesie, który może uwzględniać wszelkie bezpośrednie lub pośrednie korzyści, jakie dana strona może odnieść w wyniku udzielenia wsparcia finansowego;
- 2) strona udzielająca wsparcia finansowego – przed ustaleniem opłat, prowizji lub wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego i przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji o udzieleniu wsparcia finansowego – jest obowiązana uzyskać od strony otrzymującej takie wsparcie pełne informacje istotne w danej sytuacji;
- 3) strona udzielająca wsparcia finansowego, rozważając udzielenie wsparcia finansowego, może uwzględniać niedostępne dla rynku informacje posiadane w związku z przynależnością do tej samej grupy co strona otrzymująca wsparcie finansowe;
- 4) zasady obliczania opłat, prowizji lub wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego mogą nie uwzględniać ewentualnego przewidywanego, tymczasowego wpływu na ceny rynkowe wynikającego ze zdarzeń mających miejsce poza grupą.

6. Działania wynikające z umowy, o której mowa w art. 110zr ust. 1, dotyczące udzielenia wsparcia finansowego mogą być podejmowane wyłącznie przez strony umowy w ramach grupy, z wyłączeniem spełniania ich przez osoby trzecie.

7. Dom maklerski lub inne objęte nadzorem skonsolidowanym podmioty, o których mowa w art. 110zr ust. 1, mogą udzielić wsparcia finansowego również gdy nie zawarły umowy, jeżeli udzielenie wsparcia nie stanowi zagrożenia dla grupy. Zawarcie umowy nie może stanowić warunku prowadzenia przez podmiot powiązany

niebędący domem maklerskim działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo przez dom maklerski na terytorium innego państwa członkowskiego.

8. Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy może zostać zawarta jedynie, jeżeli w momencie zawierania umowy żadna ze stron nie spełnia warunków do zastosowania środków wczesnej interwencji.

Art. 110zt. Wsparcie finansowe, o którym mowa w art. 110zr ust. 1, może być udzielone, jeżeli:

- 1) udzielenie wsparcia finansowego w znaczący sposób poprawi sytuację finansową podmiotu powiązanego otrzymującego wsparcie;
- 2) udzielenie wsparcia finansowego pomoże utrzymać lub przywrócić stabilność finansową podmiotom działającym w grupie i leży w interesie podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia finansowego;
- 3) są spełnione wymagania, o których mowa w art. 110zr ust. 1 i art. 110zs;
- 4) w momencie podejmowania decyzji przez podmiot powiązany udzielający wsparcia o udzieleniu tego wsparcia istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że podmiot powiązany otrzymujący wsparcie finansowe wypłaci opłaty, prowizje lub wynagrodzenie z tytułu wsparcia finansowego, a jeżeli wsparcie to ma postać pożyczki – zwróci pożyczkę; jeżeli wsparcie finansowe przyjmuje postać gwarancji lub dowolnej formy zabezpieczenia, ten sam warunek ma zastosowanie do zobowiązania powstającego dla uprawnionego z tego zabezpieczenia, gdy gwarancja lub zabezpieczenie zostaną wykonane;
- 5) udzielenie wsparcia finansowego nie zagraża płynności ani wypłacalności podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia;
- 6) udzielenie wsparcia finansowego nie stwarza zagrożenia dla stabilności finansowej systemu finansowego państwa członkowskiego siedziby podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia;
- 7) w momencie udzielania wsparcia finansowego dom maklerski udzielający wsparcia finansowego spełnia wymagania określone w oddziale 2a, przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 110x i 110za oraz nałożone na dom maklerski dodatkowe wymogi, o których mowa w art. 110y ust. 1 pkt 9, a udzielenie wsparcia finansowego nie spowoduje naruszenia tych wymagań przez dom maklerski, chyba że zgody na to udzieli Komisja;

- 8) w momencie udzielania wsparcia finansowego dom maklerski udzielający wsparcia finansowego spełnia wymagania określone w rozporządzeniu 575/2013 w zakresie limitów dużych ekspozycji, a udzielenie wsparcia finansowego nie spowoduje naruszenia tych wymagań przez dom maklerski, chyba że zgody na to udzieli Komisja;
- 9) udzielenie wsparcia finansowego nie zagraża przeprowadzeniu skutecznej przymusowej restrukturyzacji podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia.

Art. 110zu. 1. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim będącym unijną instytucją dominującą, zawarcie przez dom maklerski umowy, o której mowa w art. 110zr ust. 1, wymaga zgody Komisji wydanej na wniosek domu maklerskiego o zatwierdzenie umowy. Dom maklerski dołącza do wniosku projekt tej umowy, informacje pozwalające na identyfikację podmiotów zamierzających zawrzeć umowę oraz zgodę walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników domu maklerskiego na zawarcie umowy, o której mowa w art. 110zv.

2. Komisja niezwłocznie przekazuje wniosek właściwym organom nadzoru sprawującym nadzór nad poszczególnymi jednostkami zależnymi, które będą stronami umowy.

3. Komisja, w trybie określonym w ust. 5–8, w drodze decyzji, odmawia udzielenia zgody na zawarcie umowy, jeżeli umowa nie spełnia warunków określonych w art. 110zt lub którakolwiek ze stron umowy spełnia warunki zastosowania środków wczesnej interwencji.

4. Zmiany w umowie wymagają zgody Komisji.

5. Komisja, wydając decyzję, dąży do osiągnięcia z właściwymi organami nadzoru sprawującymi nadzór nad podmiotami zależnymi porozumienia w sprawie oceny, czy warunki proponowanej umowy są zgodne z warunkami wsparcia finansowego określonymi w art. 110zt, uwzględniając jednocześnie potencjalny wpływ wykonania umowy, w tym konsekwencje budżetowe w tych państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność.

6. W przypadku osiągnięcia porozumienia, o którym mowa w ust. 5, Komisja wydaje decyzję w terminie 4 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.

7. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia, o którym mowa w ust. 5, w terminie, o którym mowa w ust. 6, Komisja wydaje decyzję w sprawie wniosku,

uwzględniając przekazane dotychczas stanowiska właściwych organów nadzoru z innych państw członkowskich. Komisja informuje o treści decyzji pozostałe właściwe organy nadzoru z innych państw członkowskich.

8. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 6, którykolwiek z właściwych organów nadzoru, o których mowa w ust. 2, skieruje sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010, Komisja może wydać decyzję, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie po otrzymaniu decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia. Komisja wydaje decyzję zgodną z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w terminie miesiąca od dnia zakończenia postępowania pojednawczego nie wyda decyzji, Komisja niezwłocznie wydaje decyzję. Termin 4 miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia 1093/2010.

9. Komisja, sprawując nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, mającym stać się stroną umowy, o której mowa w art. 110zr ust. 1, dąży do osiągnięcia porozumienia w zakresie, o którym mowa w ust. 5, w terminie 4 miesięcy od dnia przekazania przez unijną instytucję dominującą wniosku o zatwierdzenie umowy właściwemu organowi nadzoru nad tą instytucją. Przed upływem terminu 4 miesięcy Komisja może przekazać właściwemu organowi nadzoru nad tą instytucją stanowisko lub zwrócić się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010.

Art. 110zv. 1. Zawarcie umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy, której stroną miałyby się stać dom maklerski, wymaga zgody walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników domu maklerskiego.

2. Zarząd domu maklerskiego co roku składa walnemu zgromadzeniu albo zgromadzeniu wspólników, wraz ze sprawozdaniem z działalności, sprawozdanie z wykonania umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy.

Art. 110zw. Po udzieleniu zgody, o której mowa w art. 110zu, Komisja przekazuje kopię umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy, a także wszelkie kopie zmian w tej umowie Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu oraz organom do spraw przymusowej restrukturyzacji w innych państwach członkowskich właściwym dla podmiotów zależnych w grupie, które są stronami umowy.

Art. 110zx. 1. W przypadku gdy dom maklerski zamierza udzielić wsparcia finansowego na podstawie umowy, o której mowa w art. 110zr ust. 1, składa niezwłocznie wnioski o wyrażenie zgody przez Komisję. Jednocześnie dom maklerski zawiadamia o zamiarze udzielenia wsparcia finansowego na podstawie umowy, o której mowa w art. 110zr ust. 1:

- 1) właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany nad grupą, w której skład wchodzi dom maklerski;
- 2) właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór nad podmiotem powiązany otrzymującym wsparcie finansowe;
- 3) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

2. Do wniosku i zawiadomienia, o których mowa w ust. 1, dom maklerski załącza kopię umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy oraz uzasadnienie proponowanych działań, określając w szczególności cel wsparcia finansowego i wskazując sposób spełnienia warunków określonych w art. 110zt, a także szczegółowe informacje na temat proponowanego wsparcia finansowego.

3. Komisja udziela zgody, o której mowa w ust. 1, w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku oraz dokumentów, o których mowa w ust. 2.

4. W przypadku stwierdzenia braków we wniosku lub dołączonych do niego dokumentach, Komisja wzywa dom maklerski do uzupełnienia braków w wyznaczonym terminie.

5. Komisja może ograniczyć zakres wsparcia finansowego. Zgoda może być udzielona pod warunkiem lub z zastrzeżeniem terminu.

6. W przypadku gdy warunki określone w art. 110zt nie zostały spełnione, Komisja odmawia udzielenia zgody.

7. Jeżeli Komisja nie wyda decyzji w terminie, o którym mowa w ust. 3, dom maklerski może udzielić wsparcia finansowego na warunkach określonych we wniosku i załączonych do niego dokumentach.

8. Termin 5 dni roboczych, o którym mowa w ust. 3, uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem decyzja została nadana w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego.

9. Informację o wydanej decyzji Komisja niezwłocznie przekazuje:

- 1) właściwemu organowi nadzoru dla podmiotu powiązanego otrzymującego wsparcie finansowe;

- 2) właściwemu organowi nadzoru sprawującemu nadzór skonsolidowany – w przypadku gdy Komisja nie sprawuje nadzoru skonsolidowanego nad domem maklerskim;
- 3) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego;
- 4) pozostałym członkom kolegium i członkom kolegium ds. przymusowej restrukturyzacji – w przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, a kolegia zostały powołane;
- 5) Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.

10. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim zakazał udzielenia albo ograniczył udzielenie wsparcia finansowego domowi maklerskiemu albo innemu podmiotowi powiązanemu, Komisja jako organ sprawujący nadzór skonsolidowany albo sprawując nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym w grupie może, w razie powzięcia wątpliwości co do tej decyzji, w terminie 2 dni roboczych od dnia jej otrzymania, złożyć wniosek do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o udzielenie wsparcia w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 31 lit. c rozporządzenia 1093/2010.

11. Dom maklerski przekazuje informację o udzieleniu wsparcia finansowego Komisji oraz podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3.

12. Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, informuje o udzieleniu wsparcia finansowego przez dom maklerski, pozostałych członków kolegium, Bankowy Fundusz Gwarancyjny i członków kolegium do spraw przymusowej restrukturyzacji, jeżeli kolegia te zostały powołane.

13. Jeżeli właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego zakazał udzielenia albo ograniczył podmiotowi powiązanemu, nad którym sprawuje nadzór, udzielenie wsparcia finansowego domowi maklerskiemu, a wsparcie finansowe było przewidziane w grupowym planie naprawy, Komisja może zwrócić się do właściwego organu nadzoru, który sprawuje nadzór skonsolidowany w grupie, o ponowną weryfikację grupowego planu naprawy, zgodnie z art. 110zn. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany w grupie, podejmuje działania w sprawie weryfikacji grupowego planu naprawy zgodnie z art. 110zm.

14. Jeżeli właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego zakazał udzielenia albo ograniczył podmiotowi powiązanemu, nad którym sprawuje nadzór, udzielenie wsparcia finansowego domowi maklerskiemu, a wsparcie finansowe było

przewidziane w planie naprawy domu maklerskiego, Komisja zaleca domowi maklerskiemu zmianę planu naprawy, zgodnie z art. 110zk.

15. Jeżeli Komisja zgłosiła sprzeciw wobec planowego udzielenia wsparcia finansowego albo ograniczyła udzielenie wsparcia finansowego przez dom maklerski podmiotowi powiązanemu w grupie albo właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego zakazał udzielenia albo ograniczył podmiotowi powiązanemu, nad którym sprawuje nadzór, udzielenie wsparcia finansowego podmiotowi powiązanemu w grupie, a wsparcie finansowe było przewidziane w grupowym planie naprawy i Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany w grupie, na wniosek właściwego organu nadzoru z innego państwa członkowskiego dla podmiotu powiązanego, któremu odmówiono wsparcia finansowego lub ograniczono wsparcie finansowe, Komisja zaleca domowi maklerskiemu albo jego podmiotowi dominującemu będącemu unijną jednostką dominującą zmianę grupowego planu naprawy.

Art. 110zy. Dom maklerski podaje do publicznej wiadomości, zgodnie z art. 431–434 rozporządzenia 575/2013, informację, czy jest stroną umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy. W przypadku gdy dom maklerski jest stroną takiej umowy, podaje do publicznej wiadomości również opis ogólnych warunków umowy oraz wskazuje podmioty powiązane będące stronami umowy. Informacje te podlegają aktualizacji nie rzadziej niż raz do roku.

Art. 110zz. 1. Jeżeli ze względu na szybko pogarszającą się sytuację finansową domu maklerskiego, w tym pogarszającą się płynność, wysoki lub gwałtownie rosnący poziom dźwigni, rosnącą wartość pożyczek zagrożonych udzielonych przez dom maklerski lub koncentrację ekspozycji, dom maklerski narusza albo z dużym prawdopodobieństwem naruszy przepisy art. 98, oddziału 2a, rozporządzenia 575/2013, art. 3–7, art. 14–17, art. 24, art. 25 lub art. 26 rozporządzenia nr 600/2014, niezależnie od środków nadzorczych przewidzianych w art. 110y, Komisja, w drodze decyzji, może zastosować wobec domu maklerskiego następujące środki wczesnej interwencji:

- 1) nakazać wdrożenie planu naprawy, w tym podjęcie określonych działań przewidzianych w planie naprawy;
- 2) nakazać aktualizację planu naprawy zgodnie z art. 110zj ust. 7 przez uwzględnienie w planie naprawy okoliczności, które doprowadziły do

- wystąpienia sytuacji stanowiącej przesłankę zastosowania środków wczesnej interwencji, a nie zostały przewidziane w tym planie naprawy;
- 3) nakazać w sytuacji, o której mowa w pkt 2, wdrożenie określonych działań przewidzianych w zaktualizowanym planie naprawy;
 - 4) nakazać domowi maklerskiemu zbadanie przyczyn zaistniałej sytuacji, określenie środków pozwalających rozwiązać stwierdzone problemy oraz sporządzenie programu działania w celu rozwiązania tych problemów i harmonogramu jego wdrażania;
 - 5) nakazać domowi maklerskiemu zwołanie nadzwyczajnego walnego zgromadzenia albo nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników w celu rozpatrzenia sytuacji domu maklerskiego lub umieszczenia spraw wskazanych przez Komisję w porządku obrad walnego zgromadzenia; w przypadku niewykonania któregośkolwiek z żądań, do żądania Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 237 § 1 i 3 albo art. 400 § 3 i 5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
 - 6) nakazać sporządzenie i uzgodnienie planu restrukturyzacji wierzytelności lub innych długów z wierzycielami domu maklerskiego, zgodnie z planem naprawy;
 - 7) nakazać wprowadzenie zmian w strategii domu maklerskiego;
 - 8) nakazać wprowadzenie zmian w statucie albo umowie spółki domu maklerskiego lub jego strukturze zarządzania, w tym w strukturze organizacyjnej;
 - 9) nakazać odwołanie członka zarządu, którego działania lub zaniechania doprowadziły do zaistnienia przesłanek zastosowania środków wczesnej interwencji, a zastosowane inne środki wczesnej interwencji okazały się nieskuteczne lub niewystarczające;
 - 10) nakazać zawieszenie członka zarządu w czynnościach do czasu podjęcia uchwały w sprawie wniosku o odwołanie członka zarządu, o którym mowa w pkt 9.

2. Przy ocenie sytuacji finansowej domu maklerskiego Komisja może brać pod uwagę w szczególności zachowanie przez dom maklerski wymogu funduszy własnych określonego w przepisach rozporządzenia 575/2013, powiększonego o 1,5 punktu procentowego.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, koszty zwołania i odbycia zgromadzenia ponosi dom maklerski. Przerwy w zgromadzeniu nie mogą trwać łącznie dłużej niż 14 dni.

4. Komisja niezwłocznie powiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny o wszczęciu postępowania w sprawie zastosowaniu środka wczesnej interwencji, o którym mowa w ust. 1.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja może określić termin jej wykonania.

6. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania domu maklerskiego lub wchodzące w skład jego statutowych organów albo pozostające z domem maklerskim w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tego domu maklerskiego, wszystkich informacji celem aktualizacji planu przymusowej restrukturyzacji, a także innych informacji, które w ocenie Komisji mogą mieć wpływ na przygotowanie lub realizację przymusowej restrukturyzacji, w tym na oszacowanie wartości aktywów i zobowiązań domu maklerskiego.

Art. 110zza. 1. Jeżeli w ocenie Komisji zastosowanie środków, o których mowa w art. 110zz ust. 1 pkt 9, w celu poprawy sytuacji domu maklerskiego jest niewystarczające, Komisja może wydać decyzję o ustanowieniu kuratora albo zarządu komisarycznego. W decyzji Komisja określa zadania kuratora albo zarządu komisarycznego.

2. Komisja może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1.

3. Kurator albo zarząd komisaryczny jest powoływany na okres nie dłuższy niż rok. W uzasadnionych przypadkach okres ten może zostać przedłużony, jeżeli w ocenie Komisji nie ustały przesłanki jego powołania. Komisja publikuje na stronie internetowej informację o przedłużeniu okresu, na który został ustanowiony zarząd komisaryczny albo kurator.

4. Do kuratora stosuje się odpowiednio przepisy art. 110ze ust. 2–10 i 12–16.

5. Do zarządu komisarycznego stosuje się odpowiednio przepisy art. 110zf ust. 3–8 i art. 110zg.

6. W decyzji o ustanowieniu zarządu komisarycznego Komisja może uzależnić dokonywanie określonych czynności przez zarząd komisaryczny od uzyskania zgody Komisji.

7. Zarząd komisaryczny może zwołać walne zgromadzenie albo zgromadzenie wspólników za zgodą Komisji.

Art. 110zzb. 1. Jeżeli przesłanki zastosowania środków, o których mowa w art. 110zz i art. 110zza, zostaną spełnione w odniesieniu do domu maklerskiego będącego unijną jednostką dominującą albo w odniesieniu do unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej albo unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, Komisja, w przypadku gdy sprawuje nadzór skonsolidowany, o którym mowa w art. 110g ust. 3–8, powiadamia o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz zainteresowane właściwe organy nadzoru wchodzące w skład kolegium.

2. Wydając decyzję w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 110zz i art. 110zza, Komisja uwzględnia stanowiska wyrażone przez zainteresowane właściwe organy nadzoru, w tym także wpływ decyzji na podmioty powiązane. Komisja przekazuje informację o wydaniu decyzji zainteresowanym właściwym organom nadzoru wchodzącym w skład kolegium oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.

3. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego sprawujący nadzór skonsolidowany nad unijną jednostką dominującą powiadomi Komisję sprawującą nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od tej unijnej jednostki dominującej o zaistnieniu przesłanek zastosowania środków równoważnych do środków przewidzianych w art. 110zz lub art. 110zza w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, Komisja może przekazać stanowisko w zakresie zastosowania tych środków.

4. W przypadku gdy Komisja zostanie powiadomiona przez właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego o planowanym zastosowaniu środków równoważnych do środków przewidzianych w art. 110zz lub art. 110zza wobec instytucji będącej podmiotem zależnym od unijnej jednostki dominującej objętej nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez Komisję, Komisja może przekazać temu właściwemu organowi nadzoru stanowisko w zakresie wpływu planowanych środków na grupę oraz na podmioty powiązane w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania powiadomienia.

5. W przypadku gdy powiadomienie, o którym mowa w ust. 4, zostało skierowane przez więcej niż jeden właściwy organ nadzoru, Komisja dąży do osiągnięcia porozumienia z zainteresowanymi właściwymi organami nadzoru w zakresie zastosowania środków, o których mowa w art. 110zza, albo zastosowania

środków równoważnych do środków przewidzianych w art. 110zza dla wszystkich odnośnych instytucji albo w zakresie skoordynowania stosowania środków, o których mowa w art. 110zz, albo środków równoważnych do środków przewidzianych w art. 110zz, do więcej niż jednej instytucji. Porozumienie powinno zostać osiągnięte w ciągu 5 dni roboczych od dnia otrzymania przez Komisję ostatniego z powiadomień. Komisja informuje o porozumieniu unijną jednostkę dominującą, nad którą sprawuje nadzór skonsolidowany.

6. Przepis ust. 5 ma również zastosowanie, w przypadku gdy Komisja, jako organ sprawujący nadzór skonsolidowany nad unijną jednostką dominującą, jest jednym z właściwych organów nadzoru zamierzających podjąć wymienione w tym przepisie działania w odniesieniu do podmiotu zależnego, którym jest dom maklerski. W takim wypadku w przypadku nieosiągnięcia porozumienia, o którym mowa w ust. 5, w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania przez Komisję ostatniego z powiadomień, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 110zz i art. 110zza. W decyzji Komisja uwzględnia stanowiska innych właściwych organów nadzoru.

7. Jeżeli przesłanki zastosowania środków, o których mowa w art. 110zz i art. 110zza, zostaną spełnione w odniesieniu do domu maklerskiego będącego podmiotem zależnym od unijnej jednostki dominującej objętej nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego, Komisja powiadamia o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz ten właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany. Wydając decyzję, Komisja uwzględnia stanowisko właściwego organu nadzoru sprawującego nadzór skonsolidowany z innego państwa członkowskiego, jeżeli została ona wyrażona w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania przez ten właściwy organ nadzoru powiadomienia od Komisji. Komisja powiadamia o wydaniu decyzji organ sprawujący nadzór skonsolidowany, pozostałe właściwe organy nadzoru w ramach kolegium oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

8. Jeżeli przesłanki zastosowania środków, o których mowa w art. 110zz i art. 110zza, zostaną spełnione w odniesieniu do domu maklerskiego będącego podmiotem zależnym od unijnej jednostki dominującej objętej nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego i jednocześnie co najmniej jeden inny właściwy organ nadzoru

z innego państwa członkowskiego sprawujący nadzór nad inną instytucją będącą podmiotem zależnym od tej samej unijnej jednostki dominującej planuje zastosowanie środków równoważnych do środków przewidzianych w art. 110zz lub art. 110zza wobec nadzorowanej przez siebie instytucji, Komisja dąży do osiągnięcia porozumienia z zainteresowanymi właściwymi organami nadzoru w zakresie zastosowania środków, o których mowa w art. 110zza, albo zastosowania środków równoważnych do środków przewidzianych w art. 110zza dla wszystkich odnośnych instytucji albo w zakresie skoordynowania stosowania dowolnych środków, o których mowa w art. 110zz, albo środków równoważnych do środków przewidzianych w art. 110zz.

9. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia, o którym mowa w ust. 8, w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania przez właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany wobec unijnej jednostki dominującej ostatniego z zawiadomień, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 110zz i art. 110zza, wobec domu maklerskiego będącego podmiotem zależnym.

10. Jeżeli Komisja nie zgadza się z decyzją wydaną po otrzymaniu powiadomienia o zaistnieniu przesłanek zastosowania środków równoważnych do środków przewidzianych w art. 110zz lub art. 110zza zgodnie z ust. 3 lub 4 lub w przypadku nieosiągnięcia porozumienia, o którym mowa w ust. 5 i 8, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

11. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego na wniosek któregokolwiek właściwego organu nadzoru może udzielić wsparcia właściwym organom nadzoru, które zamierzają zastosować co najmniej jeden ze środków określonych w art. 110zz ust. 1:

- 1) pkt 1 – w odniesieniu do działań przewidzianych w planie naprawy zgodnie z art. 110zj ust. 3 pkt 4, 10, 11 i 19,
- 2) pkt 6,
- 3) pkt 8

– w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia 1093/2010.

12. Wydając decyzje, o których mowa w ust. 2, 6, 7 lub 9, Komisja uwzględnia potencjalny wpływ tych decyzji na stabilność finansową w zainteresowanych państwach członkowskich.

13. Jeżeli przed końcem okresu konsultacji, o którym mowa w ust. 1 i 7, lub w terminie 5 dni roboczych, o którym mowa w ust. 6 i 9, którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia 1093/2010, Komisja może wydać decyzję niezwłocznie po otrzymaniu decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia. Komisja, wydając decyzję, uwzględnia decyzję Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, chyba że Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w terminie 3 dni roboczych od dnia zakończenia postępowania pojednawczego nie wyda decyzji. Termin konsultacji, o których mowa w ust. 1 i 7, oraz termin 5 dni roboczych, o którym mowa w ust. 6 i 9, uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. Sprawy nie kieruje się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, jeżeli termin konsultacji, o których mowa w ust. 1 i 7, oraz termin 5 dni roboczych, o którym mowa w ust. 6 i 9, upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.

14. W przypadku niewydania decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w terminie 3 dni roboczych od dnia zakończenia postępowania pojednawczego zastosowanie mają indywidualne decyzje wydane zgodnie z ust. 2, 6, 7 lub 9.

15. Komisja niezwłocznie powiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny o decyzjach o zastosowaniu środka wczesnej interwencji, o którym mowa w ust. 2 i 6–9.

Art. 110zcc. Przepisy niniejszego oddziału w zakresie grupowych planów naprawy nie mają zastosowania do grup, w których skład wchodzi bank krajowy, chyba że dom maklerski jest w takiej grupie unijną instytucją dominującą albo środki, o których mowa w niniejszym oddziale, mają być zastosowane wobec domu maklerskiego.

Art. 110zdd. W postępowaniach prowadzonych w sprawach, o których mowa w art. 110zze i art. 110zff, Komisja może odstąpić od stosowania art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego także w przypadkach, gdy zastosowanie tego przepisu mogłoby uniemożliwić lub znacznie utrudnić osiągnięcie celów wczesnej interwencji.

Art. 110zze. 1. Decyzje wydawane przez Komisję na podstawie przepisów niniejszego oddziału podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

2. Uzasadnienie decyzji, o której mowa w ust. 1, może zostać doręczone w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

3. W przypadku gdy uzasadnienie doręczane jest po doręczeniu decyzji, termin na złożenie wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy biegnie od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji.

Art. 110zzf. Do postępowań przed Komisją, prowadzonych na podstawie przepisów niniejszego oddziału, nie stosuje się przepisu art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 110zzg. 1. Doręczanie przez Komisję pism w postępowaniach administracyjnych prowadzonych na podstawie przepisów niniejszego oddziału może następować za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219 oraz z 2018 r. poz. 650) na adres poczty elektronicznej podany uprzednio Komisji przez dom maklerski. Do tych postępowań przepisu art. 39¹ ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

2. Dom maklerski, podejmując działalność, obowiązany jest w terminie 14 dni przekazać Komisji adres poczty elektronicznej do doręczeń w postępowaniach, o których mowa w ust. 1 zdanie pierwsze. W tym samym terminie dom maklerski obowiązany jest zapewnić sobie możliwość identyfikacji pod adresem elektronicznej skrzynki podawczej w systemie teleinformatycznym Komisji oraz podpisywania urzędowych poświadczeń odbioru w sposób wskazany w art. 20a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570 oraz z 2018 r. poz. 1000, 1544 i 1669).

3. Dom maklerski, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia Komisję o zmianie adresu poczty elektronicznej, o którym mowa w ust. 1. W razie niedopełnienia tego obowiązku, doręczenie pisma na wcześniej podany adres poczty elektronicznej ma skutek prawny. Do postępowań, o których mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, przepisu art. 41 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

4. W przypadku ustanowienia pełnomocnika przez dom maklerski, o którym mowa w ust. 1, pełnomocnictwo powinno określać adres poczty elektronicznej do doręczeń. W przypadku braku wyznaczenia adresu poczty elektronicznej do doręczeń w pełnomocnictwie doręczenie pisma na adres poczty elektronicznej domu maklerskiego, który ustanowił pełnomocnika, ma skutek prawny. W przypadku zmiany adresu poczty elektronicznej określonego w pełnomocnictwie przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku nieodebrania pisma w formie dokumentu elektronicznego w sposób, o którym mowa w art. 46 § 4 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, doręczenie uważa się za dokonane po upływie 2 dni, licząc od dnia wysłania zawiadomienia, o którym mowa w art. 46 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 110zzh. 1. Jeżeli dom maklerski jest zagrożony upadłością, Komisja informuje o tym niezwłocznie Bankowy Fundusz Gwarancyjny, wskazując przesłanki takiej oceny.

2. Dom maklerski jest zagrożony upadłością, jeżeli spełniona jest przynajmniej jedna przesłanka, o której mowa w art. 101 ust. 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

3. Zarząd domu maklerskiego, zarząd komisaryczny albo likwidator niezwłocznie zawiadamia Komisję o spełnieniu przesłanek, o których mowa w ust. 1.

Oddział 3

Banki prowadzące działalność maklerską

Art. 111. 1. Bank z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może prowadzić działalność maklerską po uzyskaniu zezwolenia Komisji.

1a. (uchylony)

2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank zawiera:

- 1) nazwę jednostki organizacyjnej banku, w ramach której ma być prowadzona działalność maklerska;
- 2) informacje określone w art. 1–7 rozporządzenia 2017/1943;

- 3) oświadczenia członków zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, o ile jest ustanowiona, jak również innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie przez wnioskodawcę działalności maklerskiej lub będą nią kierować, że nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich oraz że w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku nie zostały ukarane w trybie administracyjnym przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego za naruszenie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE lub przepisów rozporządzenia 575/2013;
- 4) w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia ASO – informacje, o których mowa w art. 2 i art. 3 rozporządzenia 2016/824;
- 5) w przypadku gdy wniosek dotyczy prowadzenia OTF – informacje, o których mowa w art. 2 i art. 6 rozporządzenia 2016/824, a w przypadku gdy przedmiotem obrotu na OTF mają być produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym, które muszą być wykonywane przez dostawę – także informacje o takich produktach, w zakresie, jaki zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/824 jest wymagany wobec klas aktywów w rozumieniu art. 1 pkt 2 tego rozporządzenia;
- 6) w przypadku gdy wnioskowana działalność będzie obejmować nabywanie lub zbywanie na rachunek dającego zlecenie instrumentów finansowych na aukcjach organizowanych przez platformę aukcyjną – informacje wskazujące, w jaki

sposób wnioskodawca zamierza zapewnić zgodność działalności z art. 19 ust. 3 oraz art. 59 ust. 2 i 3 rozporządzenia 1031/2010.

2a. Do wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank dołącza się:

- 1) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia 596/2014;
- 2) procedury oraz opis rozwiązań i systemów, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia 596/2014 – w przypadku gdy wnioskodawca zamierza prowadzić ASO lub OTF;
- 3) regulamin ochrony przepływu informacji poufnych oraz stanowiących tajemnicę zawodową.

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. Warunkiem uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez bank jest organizacyjne wyodrębnienie tej działalności od pozostałej działalności banku (wydzielenie organizacyjne), z zastrzeżeniem art. 113.

5a. (uchylony)

6. Liczba członków władz jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, powinna zapewniać skuteczne, prawidłowe oraz ostrożne zarządzanie tą jednostką, w szczególności uwzględniać zakres, skalę i złożoność prowadzonej działalności, przy czym w skład władz tej jednostki powinny wchodzić co najmniej dwie osoby.

6a. W skład władz jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, mogą wchodzić wyłącznie osoby posiadające nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami, wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do skutecznego, prawidłowego oraz ostrożnego zarządzania tą jednostką, z uwzględnieniem zakresu, skali i złożoności prowadzonej działalności. Bank prowadzący działalność maklerską zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez członków władz jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.

6b. Członkami zarządu ani rady nadzorczej banku prowadzącego działalność maklerską, ani komisji rewizyjnej takiego banku, o ile jest ona ustanowiona, nie mogą być osoby uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa

skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej lub przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, oraz przestępstwa stanowiącego naruszenie równoważnych przepisów obowiązujących w innych państwach członkowskich.

6c. Przepis ust. 6b stosuje się także do innych, niż określone w ust. 6b osób odpowiadających za wykonywanie przez bank działalności maklerskiej lub kierujących taką działalnością.

6d. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

6e. W przypadku banku prowadzącego działalność maklerską czynności zarządzania ryzykiem, o których mowa w art. 23 rozporządzenia 2017/565, związane z działalnością maklerską prowadzoną przez bank oraz działalnością maklerską powierzoną przez bank na podstawie umowy wykonywane są w ramach systemu zarządzania ryzykiem banku.

7. (uchylony)

8. Bank prowadzący działalność maklerską obowiązany jest posiadać centralę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

9. Za centralę, o której mowa w ust. 8, uważa się jednostkę organizacyjną banku, w której jest prowadzona działalność maklerska i w której w sposób stały wykonują działalność osoby kierujące działalnością maklerską.

10. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wydzielenia organizacyjnego działalności maklerskiej banku, uwzględniając konieczność zapewnienia zachowania poufności danych w wydzielonej jednostce organizacyjnej banku przy jednoczesnym zagwarantowaniu bezpiecznego i sprawnego prowadzenia działalności maklerskiej.

Art. 112. (uchylony)

Art. 113. 1. Czynności związane z zawieraniem umów o świadczenie usług przez bank w ramach prowadzonej działalności maklerskiej lub umożliwiające realizację tych umów, w szczególności polegające na doradzaniu klientowi lub potencjalnemu klientowi w zakresie prowadzonej przez dany bank działalności maklerskiej, przyjmowaniu zleceń, o których mowa w art. 69 ust. 2 pkt 1, oraz odbieraniu innych oświadczeń woli dla banku w ramach prowadzonej działalności maklerskiej, mogą być wykonywane poza wyodrębnioną jednostką banku, w której jest prowadzona działalność maklerska.

2. Podstawą wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, poza jednostką banku, w której prowadzona jest działalność maklerska, są regulacje wewnętrzne banku określające w szczególności szczegółowy zakres tych czynności oraz sposób ich wykonywania. Nie później niż w terminie miesiąca przed rozpoczęciem wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1, poza jednostką organizacyjną, w której prowadzona jest działalność maklerska, bank jest obowiązany przedstawić Komisji regulacje wewnętrzne, z których wynika przyjęty sposób postępowania.

3. W przypadku gdy przyjęty przez bank sposób postępowania mógłby doprowadzić do naruszenia bezpieczeństwa obrotu lub interesów klientów banku, Komisja może w terminie miesiąca od dnia dokonania zawiadomienia zgłosić sprzeciw wobec jego wdrożenia.

4. W stosunku do jednostek banku wykonujących czynności, o których mowa w ust. 1, Komisji przysługują przewidziane w ustawie o nadzorze uprawnienia kontrolne, w zakresie dotyczącym tych czynności oraz sporządzanych w związku z tymi czynnościami dokumentów.

Art. 114. 1. Do banku prowadzącego działalność maklerską stosuje się odpowiednio art. 104 i 104a.

2. Do sprawozdania finansowego banku, w części dotyczącej wyłącznie działalności maklerskiej, stosuje się odpowiednio art. 100 ust. 3 i 4.

<3. Bank prowadzący działalność maklerską nie może zamieszczać w firmie (nazwie) wyrazów „dom maklerski” ani używać takiego oznaczenia w obrocie handlowym.>

Oddział 4

**Podmioty zagraniczne prowadzące działalność maklerską na terytorium
Rzeczypospolitej Polskiej**

Art. 115. 1. Zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską i mająca siedzibę na terytorium państwa innego niż państwo członkowskie może prowadzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską wyłącznie w formie oddziału. Prowadzenie takiej działalności wymaga zezwolenia Komisji.

Dodany ust. 3 w art. 114 wejdzie w życie z dn. 1.01.2020 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 685).

2. Za oddział uważa się wyodrębnioną w strukturach zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w ust. 1, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Za jeden oddział uważa się wszystkie jednostki organizacyjne danej zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w ust. 1, zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach których jest prowadzona działalność maklerska.

3. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez zagraniczną osobę prawną zawiera:

- 1) nazwę organu sprawującego nadzór nad zagraniczną osobą prawną;
- 2) informacje dotyczące wnioskodawcy, określone w art. 1 rozporządzenia 2017/1943;
- 3) informacje o wysokości kapitału założycielskiego pozostającego do dyspozycji oddziału, określone w art. 2 rozporządzenia 2017/1943;
- 4) informacje dotyczące akcjonariuszy lub wspólników wnioskodawcy, określone w art. 3 rozporządzenia 2017/1943;
- 5) informacje dotyczące organu zarządzającego wnioskodawcy oraz osób kierujących oddziałem, określone w art. 4 rozporządzenia 2017/1943;
- 6) informacje dotyczące organizacji oddziału, określone w art. 6 rozporządzenia 2017/1943;
- 7) oświadczenia osób kierujących oddziałem, że nie były uznane prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej ani przestępstwa określonego w ustawach,

o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

4. Udzielenie zagranicznej osobie prawnej, o której mowa w ust. 1, zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej następuje pod warunkiem:

- 1) istnienia rozwiązań zapewniających Komisji uzyskiwanie informacji niezbędnych z punktu widzenia sprawowanego przez Komisję nadzoru nad prowadzoną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalnością maklerską, w tym w szczególności istnienia porozumienia, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze, z organem nadzoru, który udzielił tej osobie prawnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w państwie jej siedziby;
 - 1a) podlegania przez zagraniczną osobę prawną w państwie jej siedziby nadzorowi w zakresie usług określonych w art. 69 ust. 2 i 4, które zagraniczna osoba prawna zamierza świadczyć na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) podlegania przez zagraniczną osobę prawną w państwie jej siedziby wymogom w zakresie adekwatności kapitałowej równoważnym z wymogami określonymi w przepisach oddziału 2a i rozporządzenia 575/2013;
 - 3) wydzielenia przez tę osobę funduszu na prowadzenie działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w wysokości nie mniejszej niż określona w przepisach dotyczących kapitału założycielskiego domu maklerskiego;
 - 4) uwzględnienia przez organ nadzoru, który udzielił tej zagranicznej osobie prawnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w państwie jej siedziby, przy wydawaniu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, zaleceń Grupy Specjalnej do Spraw Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;
 - 5) związania Rzeczypospolitej Polskiej umową zawartą z państwem, na którego terytorium ma siedzibę zagraniczna osoba prawna, zapewniającą stosowanie się tego państwa do standardów określonych w art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodów i majątku oraz zapewniającą skuteczną wymianę informacji w sprawach podatkowych lub związania tego państwa wielostronnym porozumieniem w sprawie podatków zapewniającym stosowanie się tego państwa do takich standardów oraz skuteczną wymianę takich informacji;

6) uczestniczenia przez zagraniczną osobę prawną w systemie rekompensat dla inwestorów.

5. W skład władz oddziału powinny wchodzić osoby posiadające nieposzlakowaną opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami, wiedzę, kompetencje i doświadczenie niezbędne do skutecznego, prawidłowego oraz ostrożnego zarządzania oddziałem, w tym zarządzania ryzykiem, z uwzględnieniem zakresu, skali i złożoności prowadzonej działalności. Zagraniczna osoba prawna zapewnia utrzymywanie i doskonalenie przez członków władz oddziału wiedzy i kompetencji niezbędnych do należytego wykonywania powierzonych obowiązków.

6. Do wykonywania nadzoru nad zagraniczną osobą prawną, o której mowa w ust. 1, prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w formie oddziału stosuje się odpowiednio przepisy art. 100 ust. 1 i 3 w przypadku, gdy z odrębnych przepisów wynika obowiązek sporządzania przez oddział tej zagranicznej osoby prawnej sprawozdań finansowych.

7. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do podmiotu wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 48 rozporządzenia 600/2014, jeżeli zamierza on świadczyć usługi maklerskie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie na rzecz uprawnionych kontrahentów oraz klientów profesjonalnych, o których mowa w art. 3 pkt 39b lit. a–m.

8. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 7, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 115a. 1. Nie stanowi działalności maklerskiej wymagającej uzyskania zezwolenia na jej prowadzenie świadczenie przez podmiot, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium państwa innego niż Rzeczpospolita Polska, usługi na rzecz klienta mającego siedzibę, miejsce zamieszkania lub przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli do rozpoczęcia świadczenia tej usługi doprowadził ze swojej wyłącznej inicjatywy ten klient.

2. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje proponowania klientowi przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, usługi dotyczącej instrumentów finansowych

innego rodzaju niż będące przedmiotem usług świadczonych zgodnie z ust. 1 lub proponowania mu innych usług niż świadczone zgodnie z ust. 1.

3. Za usługę świadczoną z wyłącznej inicjatywy klienta, o której mowa w ust. 1, nie uznaje się usługi świadczonej w przypadku, gdy inicjatywa klienta jest następstwem działań reklamowych lub promocyjnych podejmowanych przez podmiot niemający miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w stosunku do potencjalnych klientów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 115b. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia zagranicznej osobie prawnej, o której mowa w art. 115 ust. 1, w przypadku gdy:

- 1) wniosek lub załączone do niego dokumenty nie są zgodne pod względem treści z przepisami prawa lub ze stanem faktycznym;
- 2) warunki określone w art. 115 ust. 4 nie są spełnione;
- 3) osoby wchodzące w skład władz oddziału nie spełniają warunków określonych w art. 115 ust. 5;
- 4) z analizy wniosku i załączonych do niego dokumentów wynika, że wnioskodawca nie zapewni prowadzenia działalności w sposób zgodny z ustawą, przepisami wykonawczymi wydanymi na jej podstawie lub nie zapewni jej prowadzenia w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub należycie zabezpieczający interesy klientów;
- 5) podmioty posiadające bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty zależne akcje albo udziały wnioskodawcy reprezentujące łącznie co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub 10% kapitału zakładowego nie zapewniają właściwego prowadzenia przez wnioskodawcę działalności maklerskiej.

Art. 116. 1. Zagraniczna firma inwestycyjna oraz zagraniczna osoba prawna, o której mowa w art. 115 ust. 1, może otworzyć przedstawicielstwo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Za przedstawicielstwo uważa się wyodrębnioną w strukturach tej firmy lub osoby jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność wyłącznie w zakresie reklamy i promocji zagranicznej firmy inwestycyjnej lub zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w art. 115 ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. O otwarciu przedstawicielstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczna firma inwestycyjna lub zagraniczna osoba prawna, o której mowa w art. 115 ust. 1, niezwłocznie informuje Komisję.

Art. 117. 1. Zagraniczna firma inwestycyjna może bez zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czynności stanowiące, zgodnie z art. 69 ust. 2 i 4, działalność maklerską, jeżeli dana czynność jest objęta zezwoleniem udzielonym tej firmie inwestycyjnej przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego w państwie jej siedziby. Działalność maklerska może być prowadzona przez utworzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddziału lub bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta przebywającego w innym państwie członkowskim lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

1a. Za oddział, o którym mowa w ust. 1, uważa się wyodrębnioną w strukturach zagranicznej firmy inwestycyjnej jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Za jeden oddział uważa się wszystkie jednostki organizacyjne danej zagranicznej firmy inwestycyjnej zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ramach których jest prowadzona działalność maklerska.

2. (uchylony)

3. Warunkiem rozpoczęcia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzenia przez zagraniczną firmę inwestycyjną działalności maklerskiej w zakresie określonym w ust. 1 jest przekazanie Komisji przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił tej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, odpowiednich informacji dotyczących tej działalności. Komisja informuje zagraniczną firmę inwestycyjną o warunkach prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3a. (uchylony)

3b. Działalność maklerska, która ma być prowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) bez otwierania oddziału, w tym za pośrednictwem agenta, który ma przebywać na terytorium innego państwa członkowskiego – może zostać podjęta po otrzymaniu przez Komisję od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego odpowiednich informacji dotyczących tej działalności;

2) w formie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który ma przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – może zostać podjęta z chwilą poinformowania tej zagranicznej firmy inwestycyjnej przez Komisję o warunkach prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo z upływem 2 miesięcy od dnia otrzymania przez Komisję od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego odpowiednich informacji dotyczących tej działalności – w przypadku gdyby przed upływem tego terminu zagraniczna firma inwestycyjna nie otrzymała od Komisji informacji o warunkach prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. (uchylony)

5. Przez warunki prowadzenia działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w ust. 3, rozumie się w szczególności zasady określone w przepisach ustawy, przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie oraz bezpośrednio stosowanych przepisach prawa Unii Europejskiej, mające zastosowanie do działalności wykonywanej w sposób określony odpowiednio w ust. 3b pkt 1 lub 2.

5a. Komisja może przekazać do publicznej wiadomości, a w przypadku działalności prowadzonej przez zagraniczną firmę inwestycyjną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium innego państwa członkowskiego – przekazuje do publicznej wiadomości informacje o agentach tej zagranicznej firmy inwestycyjnej, za pośrednictwem których prowadzi ona działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5b. Jeżeli zagraniczna firma inwestycyjna prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, jej agenci przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, za pośrednictwem których wykonuje ona działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wchodzi w skład struktury oddziału tej firmy inwestycyjnej. Jeżeli zagraniczna firma inwestycyjna prowadzi działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do tego agenta, w zakresie tej działalności, stosuje się przepisy dotyczące oddziałów.

6. Do tworzenia i działalności oddziałów zagranicznych firm inwestycyjnych nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

7. Przepisów ust. 1, 1a, 3, 3b i 5–6 nie stosuje się do czynności wykonywanych na podstawie umowy z Narodowym Bankiem Polskim, Skarbem Państwa lub organem państwowym wykonującym czynności związane z polityką pieniężną państwa, kształtowaniem kursu wymiany walut, polityką zarządzania długiem publicznym oraz polityką zarządzania wolnymi środkami Skarbu Państwa.

Art. 117a. 1. Zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca w innym państwie członkowskim ASO lub OTF może bez zezwolenia Komisji instalować na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej systemy teleinformatyczne i urządzenia techniczne umożliwiające dostęp do prowadzonych przez tę firmę ASO lub OTF podmiotom prowadzącym działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Warunkiem podjęcia czynności, o których mowa w ust. 1, jest poinformowanie o tym Komisji przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie ASO lub OTF.

3. Komisja może zwrócić się do organu nadzoru, o którym mowa w ust. 2, o wskazanie uczestników ASO lub OTF, o których mowa w ust. 1.

4. W przypadkach gdy, zgodnie z art. 90 ust. 2 rozporządzenia 2017/565, działalność podmiotu, o którym mowa w ust. 1, uzyska znaczną wagę dla funkcjonowania rynku papierów wartościowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dla ochrony inwestorów, Komisja podejmuje współpracę z właściwym organem nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego.

Art. 118. Zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlega w innym państwie członkowskim nadzorowi właściwego organu, który udzielił jej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, z zastrzeżeniem że nadzór nad przestrzeganiem zasad świadczenia usług maklerskich, określonych

w przepisach prawa polskiego lub w bezpośrednio stosowanych przepisach prawa Unii Europejskiej stosowanych do działalności tej firmy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, sprawuje Komisja.

Rozdział 2

Szczególne typy uczestnictwa w obrocie instrumentami finansowymi

Oddział 1

Banki powiernicze

Art. 119. 1. Za zezwoleniem Komisji bank z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może prowadzić rachunki papierów wartościowych, rachunki derywatów i rachunki zbiorcze (działalność powiernicza).

2. Prowadzenie przez bank rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych na terytorium innego państwa członkowskiego wymaga zezwolenia, o którym mowa w ust. 1.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być udzielone również w przypadku, gdy bank otrzymał już zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej. W takim przypadku prowadzenie rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych odbywa się poza jednostką organizacyjną banku prowadzącą działalność maklerską.

4. Wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) dane osobowe o członkach zarządu i rady nadzorczej banku, jak również innych osobach, które odpowiadają za rozpoczęcie działalności objętej wnioskiem lub będą nią kierować, ich kwalifikacje zawodowe oraz dotychczasowy przebieg pracy zawodowej;
- 2) w przypadku banku będącego spółką akcyjną – wskazanie akcjonariuszy posiadających co najmniej 10% ogólnej liczby głosów lub co najmniej 10% kapitału zakładowego;
- 3) informację o podmiotach dominujących i zależnych wobec wnioskodawcy;
- 4) informację o wysokości funduszy własnych;
- 5) informację o posiadanych urządzeniach telekomunikacyjnych i warunkach lokalowych niezbędnych do prowadzenia rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych;

- 6) informację o planowanej organizacji prowadzenia rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych;
- 7) oświadczenia osób, które będą kierować działalnością objętą wnioskiem, o nieuznaniu prawomocnym orzeczeniem za winne popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstwa określonego w ustawach, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, oraz że w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku nie zostały ukarane w trybie administracyjnym przez właściwy organ nadzoru za naruszenie przepisów wdrażających dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE lub przepisów rozporządzenia 575/2013.

5. Do wniosku załącza się:

- 1) statut banku i zaświadczenie albo oświadczenie o wpisie do właściwego rejestru;
- 2) regulamin prowadzenia rachunków papierów wartościowych, regulamin prowadzenia rachunków derywatów oraz regulamin prowadzenia rachunków zbiorczych;
- 3) regulamin ochrony przepływu informacji poufnych;
- 4) ostatnie roczne sprawozdanie finansowe wraz ze sprawozdaniem z tego badania;
- 5) opis systemu kontroli wewnętrznej i regulamin nadzoru zgodności działalności z prawem;
- 6) kopię umowy z Krajowym Depozytem o uczestnictwo w systemie rekompensat zawartej pod warunkiem uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności powierniczej.

5a. Oświadczenia, o których mowa w ust. 4 pkt 7 oraz w ust. 5 pkt 1, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności

karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

6. Działalnością banku polegającą na prowadzeniu rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych powinny kierować co najmniej dwie osoby posiadające wykształcenie wyższe, co najmniej trzyletni staż pracy w instytucjach rynku finansowego oraz dobrą opinię w związku ze sprawowanymi funkcjami.

7. Kapitał założycielski banku powierniczego nie może być niższy niż wskazany w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

8. Bank powierniczy obowiązany jest posiadać centralę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

9. Za centralę banku powierniczego uważa się jednostkę organizacyjną banku, w której w sposób stały wykonują działalność osoby kierujące działalnością banku polegającą na prowadzeniu rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych.

10. (uchylony)

Art. 120. Zezwolenie, o którym mowa w art. 119 ust. 1, zawiera firmę (nazwę) i siedzibę banku oraz termin rozpoczęcia działalności objętej zezwoleniem, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna.

Art. 121. 1. Klient banku powierniczego może w umowie, której przedmiotem jest prowadzenie rachunku papierów wartościowych, zastrzec, że rozliczenie na rachunku klienta transakcji zawartej na podstawie zlecenia klienta nastąpi po dostarczeniu bankowi przez klienta potwierdzenia tej transakcji.

2. Papiery wartościowe nabyte w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, zostają zapisane na rachunku papierów wartościowych:

- 1) firmy inwestycyjnej lub zagranicznej firmy inwestycyjnej nieprowadzącej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonującej bezpośrednio zlecenie na rynku regulowanym – w przypadku gdy zlecenie, o którym mowa w ust. 1, jest składane bezpośrednio w tej firmie inwestycyjnej lub zagranicznej firmie inwestycyjnej nieprowadzącej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo

2) firmy inwestycyjnej, zagranicznej firmy inwestycyjnej nieprowadzącej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zagranicznej osoby prawnej, o której mowa w art. 115 ust. 1, nieprowadzącej działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku gdy podmiot ten pośredniczy w przekazywaniu zlecenia klienta do podmiotów wymienionych w pkt 1

– prowadzonym w celu ewidencjonowania papierów wartościowych nabywanych lub zbywanych na rzecz klientów, o których mowa w ust. 1.

3. Przeniesienie papierów wartościowych będących przedmiotem transakcji, o której mowa w ust. 1, pomiędzy rachunkiem papierów wartościowych podmiotu, o którym mowa w ust. 2, a rachunkiem papierów wartościowych klienta następuje po dostarczeniu zgodnych potwierdzeń tej transakcji przez klienta i ten podmiot przekazanych odpowiednio do banków prowadzących ich rachunki papierów wartościowych.

4. Papiery wartościowe zbyte w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, pozostają zapisane na rachunku papierów wartościowych klienta do chwili wskazanej w dostarczonym przez niego potwierdzeniu transakcji.

5. W przypadku niedostarczenia zgodnych potwierdzeń transakcji, o której mowa w ust. 1, do dnia, w którym powinno nastąpić jej rozliczenie w depozycie papierów wartościowych, podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, odpowiada wobec podmiotu, który na rachunek klienta zawarł transakcję na rynku regulowanym, za zapłatę ceny oraz dostarczenie papierów wartościowych do rozliczenia. W przypadku gdy klient przekazuje zlecenie bezpośrednio podmiotowi, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, podmiot ten odpowiada za rozliczenie zawartej transakcji.

6. Przepisy ust. 1–5 nie mają zastosowania w przypadku, gdy przed rozliczeniem transakcji, o której mowa w ust. 1, w depozycie papierów wartościowych nastąpiło wygaśnięcie lub ustanie stosunku prawnego będącego podstawą świadczenia usług przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, na rzecz klienta lub utrata przez ten podmiot uprawnień do prowadzenia działalności maklerskiej.

7. Przenoszenie papierów wartościowych w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, oraz pożytków z tych papierów wartościowych pomiędzy rachunkami papierów wartościowych klienta banku powierniczego i podmiotu określonego

w ust. 2 oraz pomiędzy rachunkami podmiotów, o których mowa w ust. 2, uważa się za dokonywane na rynku regulowanym.

8. Nabycie papierów wartościowych w wyniku transakcji, o której mowa w ust. 1, przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, powoduje powstanie po stronie tego podmiotu obowiązków określonych w przepisach rozdziału 4 ustawy o ofercie publicznej wyłącznie w przypadku, gdy papiery te pozostają zapisane na jego rachunku papierów wartościowych, o którym mowa w ust. 2, w dniu następującym po dniu rozliczenia tej transakcji w depozycie papierów wartościowych.

9. Przepisy ust. 2–8 stosuje się odpowiednio do niebędących papierami wartościowymi instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym, z wyłączeniem instrumentów pochodnych.

10. Przepisy ust. 1–9 stosuje się odpowiednio do klienta firmy inwestycyjnej prowadzącej na jego rzecz rachunek papierów wartościowych oraz do firmy inwestycyjnej.

Art. 121a. Przepis art. 121 stosuje się odpowiednio w przypadku zamieszczenia w umowie o prowadzenie rachunku zbiorczego zawartej z bankiem powierniczym lub z firmą inwestycyjną zastrzeżenia, że rozliczenie na rachunku zbiorczym transakcji, zawartej na podstawie zlecenia posiadacza rachunku zbiorczego, nastąpi po dostarczeniu, odpowiednio, bankowi powierniczemu lub firmie inwestycyjnej potwierdzenia tej transakcji.

Art. 122. 1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby uprawnione do reprezentowania banku powierniczego lub wchodzące w skład jego statutowych organów albo zatrudnione w banku powierniczym są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tego banku powierniczego, kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień dotyczących prowadzonej działalności powierniczej, w zakresie nadzoru sprawowanego przez Komisję nad zgodnością prowadzonej działalności z zasadami prowadzenia rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów lub rachunków zbiorczych.

2. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela bank powierniczy jest zobowiązany również do niezwłocznego przekazywania informacji dotyczących rejestrowanych na prowadzonych przez ten bank rachunkach bankowych środków

pieniężnych stanowiących zabezpieczenia pożyczek instrumentów finansowych oraz środków pieniężnych stanowiących depozyt zabezpieczający w przypadku dokonywania transakcji instrumentami finansowymi, jeżeli z konstrukcji tego instrumentu wynika obowiązek posiadania depozytu zabezpieczającego.

3. W stosunku do oddziału banku powierniczego znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego, Komisji przysługują w zakresie sprawowania nadzoru nad prowadzoną działalnością powierniczą uprawnienia określone w ust. 1. Wykonanie uprawnień następuje po uprzednim pisemnym poinformowaniu właściwego organu nadzoru w państwie, na którego terytorium znajduje się oddział banku powierniczego.

Art. 123. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym oddziale do banku powierniczego oraz do wykonywania nadzoru nad takim bankiem stosuje się odpowiednio przepisy art. 83a ust. 4 pkt 1 i ust. 4a, art. 85, art. 86, art. 89, art. 90, art. 92 i art. 104.

Oddział 2

Kluby inwestorów

Art. 124. 1. Osoby fizyczne posiadające pełną zdolność do czynności prawnych mogą, na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności, zrzeszać się w klubach inwestora. W jednym klubie inwestora może być zrzeszonych nie mniej niż 3 i nie więcej niż 20 osób.

2. W umowie, o której mowa w ust. 1, członkowie klubu inwestora zobowiązują się do:

- 1) wspólnego działania w celu zdobywania wiedzy o zasadach inwestowania w obrocie zorganizowanym, w szczególności przez wspólne inwestowanie w zdematerializowane papiery wartościowe lub inne instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym;
- 2) nieuczestniczenia w innych klubach inwestora;
- 3) niezaciągania w związku z działalnością klubu inwestora zobowiązań o łącznej wartości przewyższającej wartość aktywów zgromadzonych na prowadzonych dla klubu inwestora rachunkach papierów wartościowych, rachunkach derywatów i rachunkach pieniężnych służących do ich obsługi.

3. Każdemu członkowi klubu inwestora przysługuje prawo wniesienia w ciągu roku kalendarzowego na rachunki pieniężne służące do obsługi prowadzonych dla tego klubu rachunków papierów wartościowych lub rachunków derywatów środków pieniężnych w łącznej wysokości nie wyższej niż 20 000 zł.

4. Klub inwestora ani jego członkowie nie są przedsiębiorcami.

5. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–4 do umowy, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 860–864, art. 865 § 1 i art. 866–875 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

Rozdział 3

Maklerzy papierów wartościowych i doradcy inwestycyjni

Art. 125. 1. Przez wykonywanie zawodu maklera papierów wartościowych, zwanego dalej „maklerem”, lub doradcy inwestycyjnego, zwanego dalej „doradcą”, rozumie się wykonywanie funkcji w organach zarządzających lub nadzorczych firmy inwestycyjnej bądź wykonywanie lub nadzorowanie wykonywania:

- 1) czynności stanowiących działalność maklerską,
- 2) związanych z rynkiem finansowym czynności niestanowiących działalności maklerskiej,
- 3) innych czynności związanych z obsługą klientów lub dostępem do rachunków prowadzonych dla klientów

– w ramach pozostawania tej osoby w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z firmą inwestycyjną.

1a. Przez wykonywanie zawodu maklera lub doradcy rozumie się również prowadzenie spraw spółki przez komplementariusza lub wspólnika w spółce osobowej będącej domem maklerskim.

2. Przez wykonywanie zawodu maklera lub doradcy rozumie się również:

- 1) pozostawanie maklera lub doradcy w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z bankiem powierniczym przy wykonywaniu lub nadzorowaniu wykonywania czynności prowadzenia rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów lub rachunków zbiorczych;
- 2) pozostawanie maklera lub doradcy w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotem, który jest obowiązany

do zatrudniania maklerów lub doradców na podstawie odrębnych przepisów prawa przy wykonywaniu lub nadzorowaniu wykonywania czynności określonych w tych przepisach;

- 3) wykonywanie przez maklera lub doradcę czynności, o których mowa w art. 79 ust. 2 lub 2c.
- 4) (uchylony)

Art. 126. 1. Makler i doradca, wykonując zawód, są obowiązani działać zgodnie z przepisami prawa i zasadami uczciwego obrotu oraz mieć na względzie słusze interesy klientów.

2. Tytuły zawodowe „makler papierów wartościowych” i „doradca inwestycyjny” podlegają ochronie prawnej.

3. Prawo wykonywania zawodu maklera lub doradcy przysługuje osobom, które są wpisane odpowiednio na listę maklerów lub na listę doradców, o ile prawo to nie zostało zawieszona zgodnie z przepisem art. 130 ust. 1.

Art. 127. 1. Na listę maklerów lub na listę doradców może być wpisana osoba fizyczna:

- 1) która posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) która korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) która nie była uznana prawomocnym orzeczeniem za winną popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstw określonych w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o ofercie publicznej lub przestępstw określonych w niniejszej ustawie;
- 4) która złożyła, z zastrzeżeniem art. 129 ust. 1b, 2 i 3, egzamin z wynikiem pozytywnym odpowiednio przed komisją egzaminacyjną dla maklerów albo przed komisją egzaminacyjną dla doradców.

2. W przypadku osoby nieposiadającej polskiego obywatelstwa do stwierdzenia pełni praw publicznych właściwe są przepisy prawa państwa, którego obywatelstwo posiada dana osoba.

Art. 128. 1. Egzaminy na maklera i doradcę są sprawdzianem teoretycznego przygotowania kandydatów z następujących dziedzin:

- 1) prawo cywilne;
- 2) prawo gospodarcze;
- 3) prawo podatkowe i dewizowe;
- 4) prawo papierów wartościowych, instrumenty finansowe oraz obrót takimi instrumentami;
- 5) działalność maklerska oraz działalność powiernicza;
- 6) system depozytowo-rozliczeniowy w zakresie obrotu instrumentami finansowymi;
- 7) rynek finansowy;
- 8) tworzenie i funkcjonowanie funduszy inwestycyjnych;
- 9) komercjalizacja i prywatyzacja przedsiębiorstw;
- 10) zasady rachunkowości;
- 11) rynek towarów giełdowych;
- 12) matematyka finansowa;
- 13) analiza finansowa;
- 14) strategie inwestycyjne;
- 15) etyka zawodowa.

2. Egzamin dla doradców jest dodatkowo sprawdzianem teoretycznego przygotowania kandydatów z następujących dziedzin: ekonomia, statystyka, finanse publiczne, finanse przedsiębiorstw oraz zarządzanie portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych.

3. Sprawdzian umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, jest sprawdzianem teoretycznego przygotowania kandydatów z następujących dziedzin:

- 1) prawo cywilne;
- 2) prawo gospodarcze;
- 3) prawo podatkowe i dewizowe;
- 4) prawo papierów wartościowych, instrumenty finansowe oraz obrót takimi instrumentami;
- 5) działalność maklerska oraz działalność powiernicza;
- 6) system depozytowo-rozliczeniowy w zakresie obrotu instrumentami finansowymi;

- 7) rynek finansowy;
- 8) tworzenie i funkcjonowanie funduszy inwestycyjnych;
- 9) komercjalizacja i prywatyzacja przedsiębiorstw;
- 10) zasady rachunkowości;
- 11) rynek towarów giełdowych;
- 12) etyka zawodowa.

4. Ustalony przez komisję egzaminacyjną zakres tematyczny egzaminu lub sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, w terminie co najmniej 90 dni przed wyznaczonym terminem egzaminu lub sprawdzianu podawany jest wraz z tym terminem do wiadomości publicznej przez publikację w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego oraz przez zamieszczenie tych informacji na stronie internetowej Komisji.

5. Egzamin na maklera przeprowadza komisja egzaminacyjna dla maklerów, a egzamin na doradcę – komisja egzaminacyjna dla doradców. Sprawdziany umiejętności, o których mowa w art. 129 ust. 3, przeprowadzają odpowiednio komisja egzaminacyjna dla maklerów albo komisja egzaminacyjna dla doradców.

6. Komisja egzaminacyjna składa się z 6 członków powoływanych i odwoływanych przez Przewodniczącego Komisji. Przewodniczący Komisji powołuje przewodniczącego komisji egzaminacyjnej spośród jej członków oraz, na wniosek przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, zastępcę przewodniczącego komisji egzaminacyjnej i sekretarza komisji egzaminacyjnej.

7. Obsługę administracyjno-biurową komisji egzaminacyjnych zapewnia Urząd Komisji.

8. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej kieruje jej pracami oraz wyznacza terminy egzaminów albo sprawdzianów umiejętności, o których mowa w art. 129 ust. 3.

9. Członkom komisji egzaminacyjnych przysługuje wynagrodzenie za udział w pracach komisji.

10. Za egzaminy oraz za sprawdziany umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, pobiera się opłaty, które stanowią przychody Urzędu Komisji.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość opłat, o których mowa w ust. 10 oraz tryb i warunki dokonywania zwrotu wniesionych opłat, mając na uwadze koszty przeprowadzania egzaminów lub sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, oraz wydatki związane z funkcjonowaniem komisji egzaminacyjnych;
- 2) regulamin przeprowadzania egzaminów na maklera i doradcę oraz regulamin przeprowadzania sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, uwzględniając konieczność zapewnienia równego traktowania osób składających egzamin lub przystępujących do sprawdzianu umiejętności, poufności egzaminu lub sprawdzianu umiejętności oraz ich sprawnej organizacji, oraz
- 3) sposób ustalania i wysokość wynagrodzeń członków komisji egzaminacyjnych za udział w posiedzeniach tych komisji, przeprowadzanie egzaminów lub sprawdzianu umiejętności, o którym mowa w art. 129 ust. 3, oraz przygotowywanie projektów pytań i zadań na egzaminy lub sprawdzian umiejętności, uwzględniając zakres obowiązków poszczególnych członków.

Art. 129. 1. Wpisu na listę maklerów albo na listę doradców dokonuje Komisja na wniosek zainteresowanego. Osoby, które złożyły z wynikiem pozytywnym egzamin, zdały z wynikiem pozytywnym sprawdzian umiejętności lub których uprawnienia do wykonywania zawodu zostały przez Komisję uznane, składają wniosek w terminie 3 miesięcy odpowiednio od dnia złożenia egzaminu, zdania sprawdzianu umiejętności lub uznania uprawnień do wykonywania zawodu.

1a. Do wniosku dołącza się oryginały lub kopie dokumentów potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa:

- 1) w art. 127 ust. 1 pkt 3;
- 2) odpowiednio w art. 127 ust. 1 pkt 4 lub w ust. 1b–3;
- 3) w art. 127 ust. 1 pkt 2 – w przypadku osób, o których mowa w art. 127 ust. 2.

1b. Wpis na listę maklerów albo na listę doradców bez konieczności składania egzaminu mogą uzyskać osoby, które uzyskały dyplom ukończenia studiów wyższych realizowanych na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1c.

1c. Przewodniczący Komisji, po zasięgnięciu opinii komisji egzaminacyjnej dla maklerów w odniesieniu do maklerów lub komisji egzaminacyjnej dla doradców w odniesieniu do doradców, może zawrzeć umowę, o której mowa w art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668 i 2024), z uczelnią posiadającą uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora

w zakresie nauk ekonomicznych lub prawnych oraz prowadzącą studia umożliwiające nabycie wiedzy z zakresu dziedzin, o których mowa w art. 128 ust. 1 lub ust. 1 i 2.

2. Wpis na listę maklerów lub doradców bez konieczności składania egzaminu mogą uzyskać osoby, których kwalifikacje zostały uznane na zasadach określonych w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65 oraz z 2018 r. poz. 650 i 1669).

3. Wpis na listę maklerów lub na listę doradców bez konieczności składania egzaminu mogą również uzyskać osoby nieposiadające uprawnień, o których mowa w ust. 2, o ile posiadają nadany przez zagraniczną instytucję tytuł, odpowiadający pod względem wymaganej do jego uzyskania wiedzy oraz podstawowych zasad jego wykonywania zawodowi odpowiednio maklera lub doradcy oraz o ile ich kwalifikacje, stwierdzone w wyniku przeprowadzonego sprawdzianu umiejętności, gwarantują, że będą one wykonywać zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sposób należyty.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, wykaz nadawanych przez określone zagraniczne instytucje tytułów uprawniających do ubiegania się, zgodnie z ust. 3, o wpis na listę maklerów lub listę doradców bez konieczności składania egzaminu, uwzględniając konieczność zapewnienia, aby zakres wiedzy, którą należy się wykazać w celu uzyskania danego tytułu, był zbliżony do zakresu tematycznego obowiązującego na egzaminie odpowiednio dla maklerów lub dla doradców.

5. Osoba wpisana na listę maklerów lub na listę doradców jest obowiązana do niezwłocznego pisemnego informowania Komisji o:

- 1) podjęciu wykonywania zawodu, ze wskazaniem daty jego podjęcia, podstawowego zakresu czynności i miejsca wykonywania zawodu;
- 2) każdorazowej zmianie danych objętych wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, oraz danych, o których mowa w pkt 1.

6. Listy maklerów i doradców, skreślenie z listy oraz zawieszenie uprawnień do wykonywania zawodu maklera lub doradcy podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność

odpowiedniego wykazania przez osoby składające wniosek spełnienia określonych w ustawie warunków dokonania wpisu na listę maklerów lub na listę doradców oraz zapewnienia Komisji możliwości weryfikacji spełnienia przez te osoby tych warunków.

Art. 130. 1. Komisja może skreślić maklera lub doradcę z listy albo zawiesić jego uprawnienia do wykonywania zawodu na okres od 3 miesięcy do 2 lat na skutek naruszenia w związku z wykonywaniem zawodu:

- 1) przepisów prawa lub regulaminów i innych przepisów wewnętrznych, do których przestrzegania makler lub doradca jest zobowiązany w związku z wykonywaniem zawodu, lub
- 2) zasad uczciwego obrotu, lub
- 3) interesów klientów.

2. Komisja wydaje decyzję o skreśleniu z listy albo o zawieszeniu uprawnień do wykonywania zawodu po przeprowadzeniu rozprawy.

3. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może, od chwili wszczęcia postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, zawiesić uprawnienia maklera lub doradcy do czasu wydania decyzji w sprawie, jednak na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. Przepisu ust. 2 nie stosuje się.

4. W przypadku wydania decyzji o zawieszeniu uprawnień maklera lub doradcy do wykonywania zawodu, okres zawieszenia uprawnień, o którym mowa w ust. 3, wlicza się do okresu zawieszenia uprawnień, o którym mowa w ust. 1.

5. Z zastrzeżeniem ust. 6, osoba skreślona z listy maklerów lub listy doradców z przyczyn, o których mowa w ust. 1 lub w art. 131 pkt 3, nie może być ponownie wpisana na listę maklerów ani na listę doradców przed upływem 10 lat od dnia wydania decyzji. W przypadku gdy skreślenie nastąpiło z przyczyny, o której mowa w art. 131 pkt 3, ponowne wpisanie nie może także nastąpić wcześniej, niż nastąpi zatarcie skazania za przestępstwo, którego popełnienie stanowiło podstawę wydania decyzji o skreśleniu z listy maklerów lub z listy doradców.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wydając decyzję o skreśleniu z listy maklerów lub doradców, Komisja może skrócić termin, o którym mowa w ust. 5.

Art. 131. Skreślenie z listy maklerów lub doradców następuje:

- 1) na wniosek osoby wpisanej na listę;

- 2) w razie całkowitego albo częściowego ubezwłasnowolnienia;
- 3) na skutek uznania prawomocnym orzeczeniem za winnego popełnienia przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstw lub wykroczeń określonych w art. 305, art. 307 lub art. 308 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, przestępstw określonych w ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o ofercie publicznej lub przestępstw określonych w niniejszej ustawie;
- 4) na skutek śmierci osoby wpisanej na listę;
- 5) w przypadkach, o których mowa w art. 130 ust. 1.

Rozdział 4

Prowadzenie działalności w zakresie udostępniania informacji o transakcjach

Art. 131a. 1. Świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach wymaga zezwolenia Komisji wydanego na wniosek zainteresowanego podmiotu.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być udzielone na prowadzenie działalności jako:

- 1) zatwierdzony podmiot publikujący;
- 2) dostawca informacji skonsolidowanych;
- 3) zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy.

3. Działalność, o której mowa w ust. 1, może być prowadzona, z zastrzeżeniem art. 69f ust. 1, wyłącznie w formie spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Art. 131b. Wniosek o udzielenie zezwolenia na świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach zawiera:

- 1) firmę, siedzibę oraz adres podmiotu ubiegającego się o zezwolenie;
- 2) wskazanie rodzaju działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2;
- 3) program działania wskazujący rodzaj planowanych usług oraz strukturę organizacyjną, zgodnie z art. 2 rozporządzenia 2017/571;
- 4) informacje dotyczące wewnętrznych zasad w zakresie ładu korporacyjnego, zgodnie z art. 3 rozporządzenia 2017/571;

- 5) informacje o członkach zarządu i rady nadzorczej, zgodnie z art. 4 rozporządzenia 2017/571;
- 6) informacje dotyczące spełniania wymogów organizacyjnych, o których mowa w rozdziale II i III rozporządzenia 2017/571.

Art. 131c. 1. Komisja wydaje zezwolenie na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2, zawierające:

- 1) firmę, siedzibę oraz adres podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach;
- 2) wskazanie zakresu działalności, na której wykonywanie zostało udzielone zezwolenie.

2. Komisja przekazuje informację o udzielonym zezwoleniu Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, uprawnia podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach do prowadzenia działalności na terytorium wszystkich innych państw członkowskich, w zakresie objętym zezwoleniem.

4. Podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim jest uprawniony do prowadzenia tej działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w zakresie objętym zezwoleniem.

Art. 131d. Komisja odmawia udzielenia zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 131a ust. 2, w przypadku gdy:

- 1) wniosek nie spełnia wymagań określonych w art. 131b;
- 2) wniosek nie jest zgodny pod względem treści z przepisami prawa lub ze stanem faktycznym;
- 3) wnioskodawca nie spełnia wymagań określonych w rozporządzeniu 2017/571;
- 4) wnioskodawca nie zapewni prowadzenia działalności w sposób niezagrażający bezpieczeństwu obrotu instrumentami finansowymi lub prawidłowemu funkcjonowaniu rynku kapitałowego;
- 5) członkowie zarządu lub rady nadzorczej nie spełniają wymogów, o których mowa w art. 131f, lub nie dają rękojmi należytego wykonywania obowiązków.

Art. 131e. 1. Komisja prowadzi rejestr podmiotów świadczących usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach zawierający wskazanie firm (nazw),

adresów siedziby oraz zakresu czynności, które poszczególne podmioty wykonują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach posiadanego zezwolenia.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera również informację o cofnięciu zezwolenia na świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach. Informacja o cofnięciu zezwolenia jest zamieszczana w rejestrze na okres 5 lat od dnia cofnięcia zezwolenia.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest jawny. Komisja udostępnia rejestr na swojej stronie internetowej.

Art. 131f. 1. Członkowie zarządu i rady nadzorczej podmiotów świadczących usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach posiadają wiedzę, umiejętności i doświadczenie, odpowiednie do pełnionych przez nich funkcji i powierzonych im obowiązków.

2. Członkowie zarządu i rady nadzorczej podmiotów świadczących usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach pełnią swoje funkcje w sposób uczciwy i rzetelny oraz kierują się niezależnością osądu, aby zapewnić skuteczną ocenę i weryfikację podejmowania i wykonania decyzji związanych z bieżącym zarządzaniem.

3. Podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach niezwłocznie informuje Komisję o wszelkich zmianach w składzie zarządu lub rady nadzorczej.

4. Członkowie zarządu i rady nadzorczej podmiotów świadczących usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach zapewniają skuteczne i ostrożne zarządzanie podmiotem, w tym właściwy i przejrzysty podział zadań, obowiązków i odpowiedzialności, a także prawidłowe funkcjonowanie rozwiązań zapobiegających konfliktom interesów.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria w zakresie spełniania przez członków zarządu i rady nadzorczej podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach wymogów, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając konieczność skutecznego i ostrożnego zarządzania podmiotem.

Art. 131g. 1. Zatwierdzony podmiot publikujący udostępnia informacje wymagane na podstawie art. 20 i art. 21 rozporządzenia 600/2014 w czasie jak najbardziej zbliżonym do rzeczywistego.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są podawane do publicznej wiadomości bezpłatnie, po 15 minutach od ich udostępnienia.

3. Informacje są publikowane w formacie określonym w art. 14 rozporządzenia 2017/571.

4. Informacje publikowane przez zatwierdzony podmiot publikujący zawierają w szczególności:

- 1) dane identyfikujące instrument finansowy lub kod ISIN;
- 2) cenę, po jakiej zawarto transakcję;
- 3) wolumen transakcji;
- 4) godzinę zawarcia transakcji;
- 5) godzinę zgłoszenia transakcji;
- 6) oznaczenie waluty, w której rozliczana jest transakcja;
- 7) kod systemu obrotu, w którym zawarto transakcję, a w przypadku gdy transakcję zawarto za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego transakcje – oznaczenie „SI”; w pozostałych przypadkach stosuje się oznaczenie „OTC”;
- 8) wskazanie, czy transakcja podlegała szczególnym warunkom.

5. Zatwierdzony podmiot publikujący stosuje i utrzymuje skuteczne rozwiązania mające na celu zapobieganie konfliktom interesów, zgodnie z art. 5 rozporządzenia 2017/571.

6. Zatwierdzony podmiot publikujący stosuje mechanizmy bezpieczeństwa służące zapewnieniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji, minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych i nieuprawnionego dostępu oraz zapobieganiu wyciekowi informacji przed ich publikacją.

7. Zatwierdzony podmiot publikujący wykorzystuje systemy i instrumenty, które zapewniają ciągłość i regularność usług, zgodnie z art. 7 rozporządzenia 2017/571.

8. Zatwierdzony podmiot publikujący stosuje systemy umożliwiające skuteczną kontrolę sprawozdań z transakcji pod kątem kompletności, wykrywania przeoczeń i oczywistych błędów, a w przypadku błędnego sprawozdania – możliwość ponownego

przesłania sprawozdań, w których stwierdzono błędy, zgodnie z rozporządzeniem 2017/571.

Art. 131h. 1. Dostawca informacji skonsolidowanych gromadzi, konsoliduje i udostępnia w czasie jak najbardziej zbliżonym do rzeczywistego informacje upubliczniane:

- 1) zgodnie z art. 6 i art. 20 rozporządzenia 600/2014;
- 2) zgodnie z art. 10 i art. 21 rozporządzenia 600/2014.

2. Dostawca informacji skonsolidowanych posiadający zezwolenie, o którym mowa w art. 131a ust. 2 pkt 2, może świadczyć usługi dodatkowe, o których mowa w art. 13 rozporządzenia 2017/571.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, są podawane do publicznej wiadomości bezpłatnie po 15 minutach od ich udostępnienia.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, informacje publikowane przez dostawcę informacji skonsolidowanych zawierają, z uwzględnieniem art. 15 i art. 20 rozporządzenia 2017/571:

- 1) dane identyfikujące instrument finansowy lub kod ISIN;
- 2) cenę, po jakiej zawarto transakcję;
- 3) wolumen transakcji;
- 4) godzinę zawarcia transakcji;
- 5) godzinę zgłoszenia transakcji;
- 6) oznaczenie waluty, w której rozliczana jest transakcja;
- 7) kod systemu obrotu, w którym zawarto transakcję, a w przypadku gdy transakcję zawarto za pośrednictwem podmiotu systematycznie internalizującego transakcje – oznaczenie „SP”; w pozostałych przypadkach stosuje się oznaczenie „OTC”;
- 8) wskazanie, czy transakcja podlegała szczególnym warunkom.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, informacje publikowane przez dostawcę informacji skonsolidowanych zawierają informacje, o których mowa w ust. 4, a ponadto:

- 1) informację, że decyzja inwestycyjna i zawarcie transakcji nastąpiło przy użyciu algorytmu komputerowego w firmie inwestycyjnej;
- 2) w przypadku gdy zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a lub b rozporządzenia 600/2014 uchylono obowiązek publikowania informacji, o których mowa w art. 3 ust. 1

tego rozporządzenia – oznaczenie, który z tych uchylonych obowiązków dotyczył transakcji.

Art. 131i. 1. Dostawca informacji skonsolidowanych zapewnia udostępnianie skonsolidowanych danych pochodzących ze wszystkich rynków regulowanych, ASO, OTF i zatwierdzonych podmiotów publikujących w zakresie wynikającym z art. 131g ust. 1, w odniesieniu do instrumentów finansowych, o których mowa w rozporządzeniu 2017/571.

2. Dostawca informacji skonsolidowanych stosuje i utrzymuje skuteczne rozwiązania mające na celu zapobieganie konfliktom interesów, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 rozporządzenia 2017/571.

3. Dostawca informacji skonsolidowanych stosuje mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji, minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych i nieuprawnionego dostępu oraz zapobieganiu nieuprawnionemu ujawnieniu informacji przed ich publikacją. Dostawca informacji skonsolidowanych wykorzystuje systemy i instrumenty, które zapewniają ciągłość i regularność usług, zgodnie z art. 7 rozporządzenia 2017/571.

4. Dostawca informacji skonsolidowanych stosuje systemy umożliwiające skuteczną kontrolę sprawozdań z transakcji pod kątem kompletności, wykrywania przeoczeń i oczywistych błędów, a w przypadku błędnego sprawozdania – możliwość ponownego przesłania sprawozdań, w których stwierdzono błędy, zgodnie z art. 10 rozporządzenia 2017/571.

5. Dostawca informacji skonsolidowanych rozpowszechnia informacje w sposób zapewniający skuteczny oraz szybki dostęp do tych informacji na zasadach niedyskryminacyjnych, w formatach łatwo dostępnych dla uczestników rynku i pozwalających im na łatwe wykorzystanie tych informacji.

Art. 131j. 1. Zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy przekazuje Komisji lub innym właściwym organom nadzoru lub Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informacje wymagane na podstawie art. 26 rozporządzenia 600/2014 w możliwie najkrótszym terminie, nie później jednak niż do końca dnia roboczego następującego po dniu, w którym miała miejsce transakcja.

2. Zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy stosuje i utrzymuje skuteczne rozwiązania mające na celu zapobieganie konfliktom interesów, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 rozporządzenia 2017/571.

3. Zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy stosuje mechanizmy bezpieczeństwa służące zagwarantowaniu bezpieczeństwa środków przekazu informacji, minimalizowaniu ryzyka uszkodzenia danych i nieuprawnionego dostępu oraz zapobieganiu nieuprawnionemu udostępnieniu informacji, o których mowa w art. 26 rozporządzenia 600/2014. Zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy wykorzystuje systemy i instrumenty, które zapewniają ciągłość i regularność usług, zgodnie z art. 9 rozporządzenia 2017/571.

4. Zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy stosuje systemy umożliwiające skuteczną kontrolę sprawozdań z transakcji pod kątem kompletności, wykrywanie przeoczeń i oczywistych błędów spowodowanych przez firmę inwestycyjną i umożliwiające, w przypadku wystąpienia takiego błędu lub przeoczenia, przekazywanie firmie inwestycyjnej szczegółowych informacji o danym błędzie lub przeoczeniu, a w przypadku błędnego sprawozdania – możliwość ponownego przesłania sprawozdań, w których stwierdzono błędy, zgodnie z art. 11 rozporządzenia 2017/571.

5. Zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy stosuje systemy umożliwiające wykrywanie spowodowanych błędów lub przeoczeń oraz korygowanie i ponowne przekazywanie właściwemu organowi prawidłowego i kompletnego sprawozdania z transakcji, zgodnie z art. 11 rozporządzenia 2017/571.

Art. 131k. 1. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela osoby uprawnione do reprezentowania podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach lub wchodzące w skład jego statutowych organów albo pozostające z nim w stosunku pracy niezwłocznie sporządzają i przekazują, na koszt tego podmiotu, kopie dokumentów i innych nośników informacji oraz udzielają pisemnych lub ustnych wyjaśnień.

2. Biegły rewident lub firmy audytorskie badające sprawozdanie finansowe podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach niezwłocznie przekazują Komisji oraz organom statutowym tego podmiotu istotne informacje, w posiadanie których weszli w związku z wykonywanymi czynnościami, dotyczące zdarzeń powodujących:

- 1) powstanie uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności w zakresie udostępniania informacji o transakcjach przez podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, członków jego organów statutowych lub pracowników;
- 2) powstanie zagrożenia dla dalszej działalności podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach;
- 3) odmowę wydania opinii dotyczącej sprawozdania finansowego podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, wydanie opinii negatywnej dotyczącej jego sprawozdania finansowego lub wniesienie zastrzeżeń w tej opinii.

3. Biegły rewident lub firma audytorska może odstąpić od powiadomienia organów statutowych podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, o którym mowa w ust. 2, jeżeli przemawiają za tym ważne powody.

4. Wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 2, nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy, o której mowa w art. 78 ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym.

Art. 131i. W celu zapewnienia przestrzegania przez podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach przepisów ustawy, przepisów wykonawczych wydanych na jej podstawie, przepisów rozporządzenia 600/2014, rozporządzenia 2017/571 oraz innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej mających zastosowanie do tych podmiotów Komisja może zalecić zaprzestanie w wyznaczonym terminie działania naruszającego te przepisy lub niepodejmowanie takiego działania w przyszłości.

DZIAŁ V

Zabezpieczanie interesów inwestorów.

System rekompensat

Art. 132. 1. W rozumieniu przepisów niniejszego działu:

- 1) za inwestora uważa się osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, na rzecz której dom maklerski świadczy jedną z usług w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, z wyłączeniem:

- a) Skarbu Państwa,
- b) Narodowego Banku Polskiego, banków z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz banków zagranicznych,
- ba) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i zarządzanych przez niego funduszy tworzących lub wspierających system zabezpieczenia społecznego,
- c) firm inwestycyjnych,
- d) spółek prowadzących rynek regulowany,
- e) Krajowego Depozytu oraz spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2,
- f) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej,
- g) podmiotów działających na podstawie ustawy o funduszach inwestycyjnych,
- h) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych,
- i) spółek prowadzących giełdy towarowe, spółek prowadzących giełdowe izby rozrachunkowe, towarowych domów maklerskich, zagranicznych osób prawnych prowadzących działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi, działających na podstawie ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
- j) spółek prowadzących izbę rozliczeniową lub izbę rozrachunkową,
- k) gmin, związków gmin, powiatów, związków powiatów, związków powiatowo-gminnych, związków metropolitalnych i województw,
- l) państw i ich jednostek terytorialnych posiadających osobowość prawną,
- m) podmiotów wchodzących w skład tej samej co dom maklerski grupy kapitałowej,
- ma) podmiotów, o których mowa w art. 8a ust. 2,
- n) osób, które w dniu zaistnienia jednej z okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2, lub w okresie 6 miesięcy poprzedzających zaistnienie jednej z takich okoliczności, posiadały 5% lub więcej ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego domu maklerskiego, oraz osób, które w tym

czasie były podmiotami dominującymi lub zależnymi wobec domu maklerskiego,

- o) członków zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej domu maklerskiego oraz osób pełniących w domu maklerskim funkcje dyrektorów i zastępców dyrektorów departamentów, jak również dyrektorów i zastępców dyrektorów oddziałów domu maklerskiego, w przypadku gdy osoby te pełniły swoje funkcje w dniu zaistnienia jednej z okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2, bądź w okresie bieżącego lub poprzedniego roku obrotowego,
 - p) osób odpowiedzialnych za badanie sprawozdań finansowych domu maklerskiego, osób zajmujących stanowisko głównego księgowego w domu maklerskim oraz osób odpowiedzialnych za sporządzanie i prowadzenie dokumentacji księgowej domu maklerskiego, w przypadku gdy osoby te pełniły swoje funkcje w dniu zaistnienia jednej z okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2, bądź w okresie bieżącego lub poprzedniego roku obrotowego,
 - r) członków zarządu i rady nadzorczej, osób posiadających 5% lub więcej ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego podmiotu dominującego lub zależnego w stosunku do domu maklerskiego,
 - s) małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwa oraz powinowatych do pierwszego stopnia osób, o których mowa w lit. n–r,
 - t) inwestorów, w stosunku do których ustalono w postępowaniu zakończonym prawomocnym orzeczeniem sądu, że wskutek niewywiązywania się ze swoich zobowiązań wobec domu maklerskiego przyczynili się do zaistnienia jednej z okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2;
- 2) za środki pieniężne inwestorów uważa się środki pieniężne zapisane na rachunkach pieniężnych oraz inne środki pieniężne należne inwestorom od domu maklerskiego z tytułu świadczonych na ich rzecz usług w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, z wyłączeniem należności przedawnionych;
- 3) za dom maklerski uważa się dom maklerski, bank prowadzący działalność maklerską albo bank powierniczy;

- 4) przez zarząd domu maklerskiego rozumie się również komplementariuszy domu maklerskiego, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 2 i 4, albo osoby uprawnione do reprezentowania domu maklerskiego, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 5 i 6;
- 5) przez osoby posiadające udział w kapitale zakładowym domu maklerskiego rozumie się również odpowiednio wspólników wnoszących wkład do domu maklerskiego, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 4–6.

2. Przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio do oddziałów zagranicznych osób prawnych, o których mowa w art. 115 ust. 1, o ile nie są uczestnikami systemu rekompensat obowiązującego w państwie ich siedziby lub system rekompensat w państwie siedziby nie zapewnia odszkodowań w wysokości określonej w ustawie.

3. W przypadku banków powierniczych system rekompensat obejmuje papiery wartościowe i inne instrumenty finansowe będące przedmiotem obrotu na rynku zorganizowanym zapisane na rachunkach papierów wartościowych i rachunkach derywatów prowadzonych przez te banki.

Art. 133. 1. Krajowy Depozyt tworzy i prowadzi obowiązkowy system rekompensat, w celu gromadzenia środków na wypłaty inwestorom rekompensat, pochodzących z wpłat, o których mowa w art. 137 ust. 1 i 5.

2. Celem systemu rekompensat jest zapewnienie inwestorom wypłat do wysokości określonej ustawą, środków pieniężnych oraz zrekompensowanie wartości utraconych instrumentów finansowych, zgromadzonych przez nich w domach maklerskich, w tym w ich oddziałach poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z tytułu świadczonych na ich rzecz usług, w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, w przypadku:

- 1) ogłoszenia upadłości lub otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego domu maklerskiego lub
- 2) prawomocnego oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości ze względu na to, że majątek tego domu maklerskiego nie wystarcza lub jedynie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, lub
- 3) stwierdzenia przez Komisję, że dom maklerski nie jest w stanie, z powodów ściśle związanych z sytuacją finansową, wykonać ciężących na nim zobowiązań

wynikających z roszczeń inwestorów i nie jest możliwe ich wykonanie w najbliższym czasie.

2a. Umorzenie postępowania upadłościowego domu maklerskiego nie wstrzymuje dokonywania czynności mających na celu wypłatę rekompensat inwestorom.

3. Koszty prowadzenia przez Krajowy Depozyt systemu rekompensat, opłaty należne z tytułu zarządzania systemem rekompensat oraz koszty wypłaty rekompensat, w przypadku, o którym mowa w art. 145 ust. 1a, są pokrywane z aktywów tego systemu.

Art. 134. 1. Rada nadzorcza Krajowego Depozytu, na wniosek zarządu, uchwała regulamin funkcjonowania systemu rekompensat. Regulamin oraz jego zmiany wymagają zatwierdzenia przez Komisję. Komisja odmawia zatwierdzenia regulaminu lub jego zmian, jeżeli jego treść lub proponowane zmiany są sprzeczne z przepisami prawa lub mogłyby naruszyć bezpieczeństwo zarządzania systemem rekompensat lub wypłat rekompensat z tego systemu.

2. Regulamin, o którym mowa w ust. 1, określa szczegółowy sposób funkcjonowania systemu rekompensat, a w szczególności:

- 1) sposób gospodarowania aktywami systemu rekompensat;
- 2) sposób zapewnienia wykonywania obowiązków przez podmioty objęte systemem rekompensat;
- 3) sposób i tryb wnoszenia wpłat do systemu rekompensat przez podmioty objęte tym systemem;
- 4) warunki i tryb dokonywania zwrotu domom maklerskim nadwyżki wniesionych rocznych wpłat, o której mowa w art. 137 ust. 20;
- 5) tryb dokonywania wypłat inwestorom;
- 6) sposób dokonywania rozliczeń z podmiotem objętym systemem rekompensat w przypadku zwolnienia z uczestnictwa tego podmiotu w systemie rekompensat oraz okres, po zwolnieniu uczestnictwa podmiotu w systemie rekompensat, w ciągu którego ujawnienie się okoliczności stanowiących podstawę dokonania wypłat rekompensat powoduje brak zwrotu podmiotowi jego udziału w systemie;
- 7) wysokość opłat należnych z tytułu wykonywania przez Krajowy Depozyt obowiązków wynikających z funkcjonowania systemu rekompensat oraz sposób

dokonywania z podmiotami objętymi systemem rekompensat rozliczeń kosztów poniesionych w związku z funkcjonowaniem tego systemu;

- 8) środki dyscyplinujące i porządkowe, które mogą być stosowane wobec podmiotów objętych systemem rekompensat naruszających obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, zasady i tryb ich stosowania oraz tryb informowania Komisji o naruszaniu obowiązków wynikających z uczestnictwa w tym systemie.

Art. 135. 1. Dom maklerski staje się uczestnikiem systemu rekompensat z chwilą udzielenia mu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej obejmującej świadczenie co najmniej jednej z usług w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 lub ust. 4 pkt 1, a w przypadku banku powierniczego – z chwilą udzielenia mu zezwolenia na prowadzenie rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych.

2. Dom maklerski jest zwolniony z uczestnictwa w systemie rekompensat z chwilą:

- 1) zaprzestania działalności, określonej w decyzji o cofnięciu lub uchyleniu zezwolenia, o którym mowa w art. 69 ust. 1, albo w decyzji o cofnięciu lub uchyleniu zezwolenia na prowadzenie rachunków papierów wartościowych, rachunków derywatów i rachunków zbiorczych przez bank;
- 2) wygaśnięcia zezwolenia w przypadkach, o których mowa w art. 89 ust. 1.

Art. 136. 1. W przypadku gdy system rekompensat obowiązujący w państwie siedziby zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału nie zapewnia rekompensat w wysokości lub w zakresie określonym w ustawie, oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej może, w celu zagwarantowania inwestorom wypłat rekompensat do wysokości lub zakresu określonego w ustawie, złożyć do Krajowego Depozytu wniosek o przystąpienie do systemu rekompensat. Złożenie przez oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej wniosku jest równoznaczne z jego uczestnictwem w tym systemie.

2. Roczna wpłata, o której mowa w art. 137 ust. 1, dokonana przez oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej ma na celu uzupełnienie poziomu rekompensat

zapewnianego przez system rekompensat obowiązujący w państwie jej siedziby do wysokości lub zakresu rekompensat zapewnianego przez system rekompensat.

3. W przypadku gdy oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej nie wykonuje bądź nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, Krajowy Depozyt niezwłocznie informuje o tym Komisję. Komisja przekazuje właściwemu organowi nadzoru, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, informacje otrzymane od Krajowego Depozytu, wskazując jednocześnie termin wykluczenia oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej z systemu rekompensat, nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia przekazania informacji.

4. Krajowy Depozyt współpracuje z organem nadzoru, o którym mowa w ust. 3, przy podejmowaniu przez ten organ środków mających na celu zapewnienie przez oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej należytego wykonania obowiązków wynikających z uczestnictwa w systemie rekompensat.

5. W przypadku gdy po upływie okresu, o którym mowa w ust. 3, i pomimo podjęcia środków, o których mowa w ust. 4, oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, Krajowy Depozyt może, za zgodą organu nadzoru, o którym mowa w ust. 3, wykluczyć oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej z systemu rekompensat.

6. Udział oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej w systemie rekompensat nie ulega zwrotowi w przypadku wykluczenia z systemu, jeżeli w okresie wskazanym w regulaminie, o którym mowa w art. 134 ust. 1, przypadającym po tym wykluczeniu ujawnią się okoliczności stanowiące podstawę dokonania wypłat rekompensat inwestorom będącym klientami tego oddziału.

7. System rekompensat zapewnia inwestorom wypłatę rekompensat z tytułu usług świadczonych na ich rzecz w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, przez zagraniczną firmę inwestycyjną w ramach jej oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem jego wykluczenia z systemu.

8. Oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej informuje niezwłocznie klientów o wykluczeniu z systemu rekompensat, wskazując w szczególności datę wykluczenia.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Krajowy Depozyt określa zasady i tryb wypłaty rekompensat dla inwestorów z tytułu usług świadczonych na ich rzecz

w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, przez zagraniczną firmę inwestycyjną prowadzącą działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału.

10. Zasady i tryb, o których mowa w ust. 9, są ustalane w porozumieniu z podmiotem zarządzającym systemem rekompensat obowiązującym w państwie siedziby zagranicznej firmy inwestycyjnej.

11. Zasady i tryb, o których mowa w ust. 9, powinny w szczególności zapewniać:

- 1) możliwość żądania przez Krajowy Depozyt przekazania przez zagraniczną firmę inwestycyjną informacji niezbędnych do prawidłowego wykonywania obowiązków wynikających z uczestnictwa w systemie rekompensat oraz możliwość wystąpienia do właściwego organu nadzoru w państwie siedziby tej zagranicznej firmy inwestycyjnej o weryfikację tych informacji;
- 2) wypłatę rekompensat w wysokości różnicy między wysokością rekompensat przysługujących inwestorom a wysokością rekompensat wypłacanych przez system obowiązujący w państwie siedziby danej zagranicznej firmy inwestycyjnej, po otrzymaniu informacji od właściwego organu nadzoru w państwie siedziby danej zagranicznej firmy inwestycyjnej dotyczącej zdarzeń, o których mowa w art. 133 ust. 2;
- 3) prawo weryfikacji przez Krajowy Depozyt praw przysługujących inwestorom, na rzecz których świadczone są usługi przez zagraniczną firmę inwestycyjną w ramach jej oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) ścisłą współpracę między Krajowym Depozytem a podmiotem zarządzającym systemem rekompensat w państwie siedziby zagranicznej firmy inwestycyjnej w celu zapewnienia inwestorom sprawnej wypłaty rekompensat w przysługującej im wysokości.

12. Zasady i tryb, o których mowa w ust. 9, powinny przewidywać sposób ustalania wysokości rekompensat przysługujących z poszczególnych systemów rekompensat inwestorom posiadającym roszczenie wzajemne wobec zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału.

13. W zakresie nieuregulowanym przepisami ust. 1–12, do uczestnictwa oddziału zagranicznej firmy inwestycyjnej w systemie rekompensat, przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio.

Art. 137. 1. Domy maklerskie, z zastrzeżeniem ust. 5 oraz ust. 18–20, wnoszą do systemu rekompensat w każdym roku kalendarzowym obowiązkowe roczne wpłaty, zwane dalej „rocznymi wpłatami”, w wysokości sumy iloczynów:

- 1) stawki nie wyższej niż 0,4% oraz średniego stanu środków pieniężnych inwestorów;
- 2) stawki nie wyższej niż 0,01% oraz średniej wartości instrumentów finansowych, z ostatnich 12 miesięcy, posiadanych przez inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych.

2. Przez wartość instrumentów finansowych posiadanych przez inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych rozumie się cenę bieżącą, ustaloną zgodnie z zasadami zawartymi w przepisach określających szczególne zasady rachunkowości domów maklerskich.

3. Przez średni stan środków pieniężnych inwestorów rozumie się stosunek sumy stanu środków pieniężnych inwestorów na poszczególne dni robocze w ciągu 12 miesięcy do liczby dni roboczych przypadających w tym okresie.

4. Przez średnią wartość instrumentów finansowych posiadanych przez inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych rozumie się stosunek sumy wartości instrumentów finansowych posiadanych przez inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych, na poszczególne dni robocze w ciągu 12 miesięcy, do liczby dni roboczych przypadających w tym okresie.

5. Banki powiernicze wnoszą obowiązkowo do systemu rekompensat w każdym roku kalendarzowym roczne wpłaty w wysokości iloczynu stawki, o której mowa w ust. 1 pkt 2, oraz, obliczanej zgodnie z zasadami określonymi w ust. 2 i 4, średniej wartości instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu na rynku zorganizowanym, z ostatnich 12 miesięcy, zapisanych na rachunkach inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych.

6. Do celów obliczenia średniego stanu środków pieniężnych, o którym mowa w ust. 3, oraz średniej wartości, o której mowa w ust. 4 i 5, nie stosuje się wyłączenia, o którym mowa w art. 132 ust. 1 pkt 1 lit. t.

7. Wysokość stawek, o których mowa w ust. 1, na kolejny rok kalendarzowy określa i przekazuje domom maklerskim Krajowy Depozyt, nie później niż do końca roku kalendarzowego poprzedzającego rok, w którym wpłata ma być wniesiona.

8. Domy maklerskie wnoszą roczne wpłaty w czterech ratach, w terminie do ostatniego dnia roboczego miesiąca kończącego każdy kwartał kalendarzowy, z tym że raty za pierwszy oraz drugi kwartał są równe i wnoszone w wysokości określonej zgodnie z ust. 1 i 5, zaś raty za trzeci oraz czwarty kwartał są równe i wnoszone w wysokości określonej zgodnie z ust. 1 i 5 według średniego stanu środków pieniężnych inwestorów oraz średniej wartości instrumentów finansowych posiadanych przez inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych, z drugiego półrocza poprzedniego roku kalendarzowego oraz pierwszego półrocza roku kalendarzowego, w którym wpłaty są wnoszone.

9. W przypadku gdy suma roszczeń inwestorów z tytułu rekompensat przekroczy wysokość środków zgromadzonych w systemie rekompensat, wartość należnych, a jeszcze niewpłaconych rat na poczet rocznych wpłat za dany rok kalendarzowy jest wnoszona w terminie 7 dni od dnia wezwania domów maklerskich do ich wniesienia przez Krajowy Depozyt.

10. W przypadku gdy suma roszczeń inwestorów z tytułu rekompensat przekroczy wysokość środków zgromadzonych w systemie rekompensat i należnych, a jeszcze niewpłaconych rat na poczet rocznych wpłat za dany rok kalendarzowy, kwota rocznych wpłat, które powinny zostać wpłacone do systemu w tym roku kalendarzowym, może zostać podwyższona przez zastosowanie stawki nie wyższej jednak niż 1,8%.

11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji i Krajowego Depozytu, dokonuje, w drodze rozporządzenia, podwyższenia, o którym mowa w ust. 10, oraz określa termin jego płatności, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia realizacji roszczeń inwestorów.

12. W przypadku opóźnienia w dokonaniu wpłaty którejkolwiek z rat, o których mowa w ust. 8 i 9, lub kwoty określonej w ust. 11, Krajowemu Depozytowi przysługuje roszczenie o zapłatę do systemu rekompensat odsetek w wysokości odsetek pobieranych od zaległości podatkowych. Wyciągi z ksiąg Krajowego Depozytu, podpisane przez upoważnionych członków zarządu Krajowego Depozytu, stwierdzające istnienie zobowiązania podmiotu objętego systemem rekompensat

i zawierające oświadczenie, że oparte na nich roszczenia są wymagalne, mają moc tytułów wykonawczych bez potrzeby uzyskiwania dla nich klauzul wykonalności.

12a. W każdym roku kalendarzowym, najpóźniej do dnia upływu terminu do wniesienia pierwszej raty wpłat rocznych za ten rok, Krajowy Depozyt informuje Komisję o domach maklerskich, obowiązanych do wniesienia wpłat rocznych, o których mowa w ust. 1, oraz o ich wysokości.

13. W przypadku stwierdzenia, że dom maklerski nie wykonuje bądź nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, Krajowy Depozyt niezwłocznie informuje o tym Komisję. Wobec domu maklerskiego, który nie wykonuje bądź nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, Komisja podejmuje środki, o których mowa w art. 167 ust. 1 lub 2.

14. W przypadku gdy oddział domu maklerskiego prowadzący działalność w innym państwie członkowskim nie wykonuje bądź nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat, do którego przystąpił, Komisja po otrzymaniu od podmiotu zarządzającego tym systemem informacji o zaistnieniu tych okoliczności współpracuje z tym podmiotem oraz podejmuje środki, o których mowa w art. 167 ust. 1 lub 2, w związku z nienależytym wykonywaniem przez oddział domu maklerskiego obowiązków wynikających z uczestnictwa w tym systemie.

15. W przypadku gdy od poinformowania Komisji przez właściwy podmiot zarządzający systemem rekompensat w innym państwie członkowskim upłynęło co najmniej 12 miesięcy i pomimo podjęcia środków, o których mowa w art. 167 ust. 1 i 2, oddział domu maklerskiego nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie rekompensat innego państwa członkowskiego, Komisja może, w sytuacji gdy wystąpi o to podmiot zarządzający systemem rekompensat tego innego państwa członkowskiego, udzielić zgody na wykluczenie oddziału domu maklerskiego z tego systemu.

16. Oddział domu maklerskiego informuje niezwłocznie klientów o wykluczeniu z systemu rekompensat innego państwa członkowskiego, wskazując w szczególności datę wykluczenia.

17. Komisja informuje właściwy podmiot zarządzający systemem rekompensat w innym państwie członkowskim, do którego przystąpił oddział domu maklerskiego, o zaistnieniu jednej z okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2.

18. Obowiązek wnoszenia rocznych wpłat do systemu rekompensat przez dom maklerski ulega zawieszeniu, w przypadku gdy dotychczasowe wpłaty domu maklerskiego do systemu osiągną wysokość określoną zgodnie z ust. 19. Nie wyłącza to obowiązku dokonania przez dom maklerski wpłaty do systemu w związku z podwyższeniem stawek, o którym mowa w ust. 10.

19. Wysokość środków powodującą zawieszenie wpłat domu maklerskiego do systemu rekompensat ustala się odpowiednio, zgodnie z zasadami obliczania wysokości rocznych wpłat, poprzez zastosowanie dziesięciokrotności stawki, o której mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1, w odniesieniu do środków pieniężnych inwestorów;
- 2) ust. 1 pkt 2, w odniesieniu do instrumentów finansowych inwestorów lub rejestrowanych na rachunkach zbiorczych.

20. W przypadku przekroczenia wysokości środków, o której mowa w ust. 19, Krajowy Depozyt zwraca domowi maklerskiemu nadwyżkę wniesionych wpłat. Zwrotu nadwyżki nie dokonuje się, w przypadku gdy nadwyżka ta jest skutkiem zaprzestania prowadzenia przez dom maklerski działalności, z którą wiąże się obowiązek wnoszenia wpłat do systemu.

21. Przepisów ust. 18–20 nie stosuje się w przypadku, gdy z systemu rekompensat dokonano wypłat na rzecz inwestorów – do czasu, gdy wartość aktywów systemu rekompensat osiągnie poziom wymagany przepisami prawa.

Art. 138. 1. Środki wniesione przez domy maklerskie tytułem rocznych wpłat i odsetki, o których mowa w art. 137 ust. 12, a także pożytki uzyskane z tytułu zarządzania tymi środkami, stanowią współwłasność łączną uczestników systemu.

1a. W przypadku zwolnienia z uczestnictwa w systemie rekompensat, podmiotowi jest zwracany udział we współwłasności w wysokości, która przysługiwałaby temu podmiotowi w przypadku jej ustania. Udział jest zwracany, pod warunkiem że:

- 1) do dnia zwolnienia tego podmiotu z uczestnictwa w systemie rekompensat nie nastąpiły okoliczności, o których mowa w art. 133 ust. 2, dotyczące któregośkolwiek uczestnika systemu rekompensat, oraz

2) w okresie wskazanym w regulaminie funkcjonowania systemu rekompensat nie ujawnią się okoliczności stanowiące podstawę dokonania wypłat rekompensat inwestorom będącym klientami tego podmiotu.

1b. W przypadku gdy którykolwiek z warunków, o których mowa w ust. 1a, nie został spełniony, udział podmiotu zwolnionego z uczestnictwa w systemie rekompensat może zostać zwrócony jedynie w takim zakresie, w jakim nie podlega on wykorzystaniu na cele związane z wypłatą rekompensat.

2. W związku z uczestnictwem w systemie rekompensat domy maklerskie tworzą, w ciężar kosztów, rezerwy do wysokości wpłat wniesionych do systemu. W przypadku zwrotu nadwyżki wniesionych wpłat dom maklerski zmniejsza utworzoną rezerwę o wysokość nadwyżki.

3. Środki wniesione przez dom maklerski tytułem rocznych wpłat, odsetki, o których mowa w art. 137 ust. 12, a także pożytki uzyskane z tytułu zarządzania tymi środkami, nie podlegają egzekucji prowadzonej z majątku uczestnika systemu.

Art. 139. 1. System rekompensat zabezpiecza wypłatę środków inwestorów, o których mowa w art. 133 ust. 2, pomniejszonych o należności domu maklerskiego od inwestora z tytułu świadczonych usług, według stanu z dnia zaistnienia jednej z okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2, do wysokości równowartości w złotych 3000 euro – w 100% wartości środków objętych systemem rekompensat, oraz 90% nadwyżki ponad tę kwotę, z tym że górna granica środków objętych systemem rekompensat wynosi równowartość w złotych 22 000 euro, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Górna granica środków objętych systemem rekompensat wynosi:

- 1) równowartość w złotych 15 000 euro od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r.;
- 2) równowartość w złotych 19 000 euro – od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2007 r.

3. Do obliczenia wartości euro w złotych przyjmuje się kurs średni Narodowego Banku Polskiego, zgodnie z ogłaszaną tabelą kursową, z dnia zaistnienia okoliczności stanowiącej podstawę do wypłat rekompensat.

4. Kwoty, o których mowa w ust. 1 i 2, określają maksymalną wysokość roszczeń inwestora niezależnie od tego, w jakiej wysokości i na ilu rachunkach

posiadał środki, o których mowa w art. 133 ust. 2, lub z ilu wierzytelności przysługują mu należności w danym domu maklerskim.

5. Rekompensata wypłacana na rzecz współwłaścicieli instrumentów finansowych lub środków pieniężnych nie może przekroczyć kwoty ustalonej zgodnie z ust. 1 i 2. Każdemu ze współwłaścicieli przysługuje prawo do otrzymania takiej części tej kwoty, która odpowiada wysokości jego udziału we współwłasności. W przypadku współwłasności łącznej wysokość udziału określają przepisy odnoszące się do tej współwłasności w przypadku jej ustania.

6. Rekompensaty są płatne według terminarza wypłat nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia zatwierdzenia tego terminarza przez Krajowy Depozyt.

7. W przypadku wystąpienia szczególnie uzasadnionych okoliczności uniemożliwiających wypłatę rekompensat w terminie 3 miesięcy, Komisja może, na wniosek Krajowego Depozytu, przedłużyć termin wypłat, nie dłużej jednak niż o kolejne 3 miesiące.

8. Krajowy Depozyt składa wniosek, o którym mowa w ust. 7, nie później niż na 14 dni przed upływem terminu wypłat rekompensat.

9. Roszczenia z tytułu rekompensaty przedawniają się z upływem 5 lat od dnia zaistnienia okoliczności stanowiącej podstawę do wypłat rekompensat.

10. Inwestor zachowuje prawo do dochodzenia od masy upadłości, masy sanacyjnej lub domu maklerskiego swoich roszczeń ponad kwotę określoną w ust. 1 i 2.

Art. 140. 1. Syndyk lub zarządca jest obowiązany niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia upadłości domu maklerskiego albo otwarcia wobec niego postępowania restrukturyzacyjnego, ustalić i przedstawić w formie pisemnej Krajowemu Depozytowi:

- 1) sporządzoną według wzoru określonego przez Krajowy Depozyt, listę inwestorów uprawnionych do otrzymania rekompensat, z wyszczególnieniem okoliczności stanowiących podstawę do uznania klientów domu maklerskiego za inwestorów, kwot środków pieniężnych oraz wartości instrumentów finansowych inwestorów, za które przysługuje rekompensata, oraz wyliczonych kwot rekompensat należnych poszczególnym inwestorom wraz ze wskazaniem sposobu ich wyliczenia;

- 2) kwotę płynnych środków domu maklerskiego wchodzących w skład masy upadłości, masy układowej albo masy sanacyjnej według stanu na dzień ogłoszenia upadłości albo otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego;
- 3) wysokość wydatków związanych z wypłatą wynagrodzeń pracownikom upadłego albo restrukturyzowanego domu maklerskiego i wysokość bieżących wydatków związanych z kosztami postępowania upadłościowego albo restrukturyzacyjnego, poniesionych do dnia sporządzenia listy inwestorów, powiększoną o wysokość niezbędnych wydatków związanych z wypłatą rekompensat, wraz z aktualną wysokością środków płynnych domu maklerskiego znajdujących się w dyspozycji syndyka lub zarządcy;
- 4) terminarz wypłat.

1a. Ustalenia informacji, o których mowa w ust. 1, syndyk lub zarządca dokonuje na podstawie ksiąg domu maklerskiego, z zastrzeżeniem ust. 1b.

1b. Ustalenia okoliczności stanowiących podstawę do uznania klientów domu maklerskiego za inwestorów uprawnionych do otrzymania rekompensaty syndyk lub zarządca dokonuje również na podstawie danych zawartych we właściwych rejestrach lub innych danych urzędowych, a w zakresie ustalenia osób, o których mowa w art. 132 ust. 1 pkt 1 lit. s, także na podstawie stosownych oświadczeń odebranych od klientów domu maklerskiego.

2. Krajowy Depozyt w terminie 30 dni sprawdza przedstawioną przez syndyka lub zarządcę listę inwestorów pod względem zgodności z wymaganiami określonymi w ust. 1 pkt 1, wyliczenie kwot rekompensat pod względem zgodności z ustawą oraz terminarz wypłat, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.

3. W przypadku powstania uzasadnionych wątpliwości co do podanej przez syndyka lub zarządcę wysokości wydatków określonych w ust. 1 pkt 3, Krajowy Depozyt zwraca się do sędziego-komisarza o zatwierdzenie wydatków w trybie art. 168 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe albo art. 32 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne, co nie wstrzymuje powzięcia przez Krajowy Depozyt uchwały o przekazaniu kwot na wypłatę rekompensat.

4. Jeżeli Krajowy Depozyt stwierdzi, że lista inwestorów nie odpowiada warunkom określonym w ust. 1 pkt 1, odmawia jej przyjęcia i zwraca ją syndykowi lub zarządcy, o czym niezwłocznie powiadamia sędziego-komisarza.

5. Syndyk lub zarządca jest zobowiązany do usunięcia braków wskazanych przez Krajowy Depozyt w terminie nie dłuższym niż 14 dni.

6. Po ustaleniu listy wierzytelności, spisu wierzytelności lub po stwierdzeniu wierzytelności prawomocnym orzeczeniem sądu syndyk lub zarządca uzupełnia listę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, o wierzytelności inwestorów nieobjęte tą listą. Do uzupełnień listy inwestorów przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio.

7. W stosunku do roszczeń inwestorów z tytułu rekompensat, nieobjętych listą, o której mowa w ust. 1 pkt 1, przyjętą przez Krajowy Depozyt, w tym jej uzupełnieniami, podstawą ich uwzględnienia przy dokonywaniu wypłat rekompensat może być wyłącznie prawomocne orzeczenie sądu stwierdzające prawo inwestora do otrzymania rekompensaty oraz jej wysokość. W takim przypadku inwestorowi przysługuje roszczenie do Krajowego Depozytu o wypłatę rekompensaty.

Art. 141. 1. Zarząd Krajowego Depozytu, w terminie 7 dni od dnia przyjęcia listy, o której mowa w art. 140 ust. 1 pkt 1, podejmuje i podaje do publicznej wiadomości, w drodze ogłoszenia w dwóch dziennikach o zasięgu ogólnopolskim, uchwałę o przekazaniu syndykowi lub zarządcy kwot na wypłatę rekompensat, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Uchwała, o której mowa w ust. 1, określa:

- 1) kwotę środków przekazywanych syndykowi lub zarządcy na wypłatę rekompensat, stanowiącą różnicę sumy należnych inwestorom rekompensat i środków płynnych domu maklerskiego, pomniejszonych o wydatki określone w art. 140 ust. 1 pkt 3;
- 2) sposób dokonywania przez syndyka lub zarządcę wypłat rekompensat, w tym terminy i miejsce dokonywania wypłat.

3. W kwocie na wypłatę rekompensat uwzględnia się w całości udział w systemie, jaki przysługuje domowi maklerskiemu w stanie upadłości albo w restrukturyzacji.

4. Kwoty na wypłatę rekompensat, przekazane na podstawie uchwały zarządu Krajowego Depozytu syndykowi lub zarządcy, nie wchodzi do masy upadłości, masy układowej, ani masy sanacyjnej i nie mogą być wykorzystane przez syndyka lub zarządcę na żaden inny cel niż wypłata rekompensat.

Art. 142. 1. Z tytułu przekazania środków syndykowi lub zarządcy, Krajowemu Depozytowi przysługuje roszczenie do masy upadłości o zwrot do systemu rekompensat przekazanych kwot. Roszczenie o zwrot nie obejmuje jednak tej części przekazanej kwoty, jaka odpowiada udziałowi w systemie rekompensat domu maklerskiego w stanie upadłości.

2. Przepis art. 440 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe stosuje się odpowiednio do zaspokojenia należności z funduszków masy upadłości, w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 64 pkt 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji:

- 1) firmy inwestycyjnej;
- 2) instytucji finansowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 575/2013, z siedzibą w państwie członkowskim, jeżeli jest jednostką zależną w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 575/2013 wobec instytucji kredytowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013, podmiotu, o którym mowa w pkt 3–9, lub firmy inwestycyjnej i jest objęta nadzorem skonsolidowanym sprawowanym zgodnie z art. 6–17 rozporządzenia 575/2013;
- 3) finansowej spółki holdingowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 575/2013, z siedzibą w państwie członkowskim;
- 4) finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 575/2013, z siedzibą w państwie członkowskim;
- 5) holdingu mieszanego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 575/2013, z siedzibą w państwie członkowskim;
- 6) dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia 575/2013;
- 7) unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia 575/2013;
- 8) dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia 575/2013;
- 9) unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia 575/2013.

3. Roszczenia Krajowego Depozytu, o których mowa w ust. 1, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji, podlegają zaspokojeniu w kategorii pierwszej.

Art. 143. 1. Syndyk lub zarządca jest obowiązany do dokonywania wypłat rekompensat na warunkach określonych ustawą oraz w uchwale zarządu Krajowego Depozytu, o której mowa w art. 141 ust. 1, zgodnie z terminarzem wypłat.

1a. W przypadku gdy jest prowadzone postępowanie karne, w którym zachodzi uzasadnione podejrzenie, że środki objęte systemem rekompensat mogą mieć związek z popełnieniem przestępstwa, o którym mowa w art. 299 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1600 i 2077), prokurator może postanowieniem wstrzymać wypłatę rekompensaty przysługującej inwestorowi z tytułu tych środków na czas oznaczony, nie dłuższy jednak niż 3 miesiące.

1b. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1a, określa się zakres, sposób i termin wstrzymania wypłaty. Na postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy.

1c. Wstrzymanie wypłaty upada, jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 1b, nie zostanie wydane postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym.

1d. Przepisy ust. 1a–1c stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy wypłaty rekompensat dokonuje Krajowy Depozyt.

1e. W sprawach dotyczących wstrzymania wypłaty rekompensaty nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1987).

2. Po zakończeniu wypłat syndyk lub zarządca dokonuje rozliczenia wypłaconych kwot i sporządza sprawozdanie, które przekazuje Krajowemu Depozytowi w terminie 21 dni od dnia zakończenia wypłat. W tym terminie syndyk lub zarządca przekazuje Krajowemu Depozytowi, zwracane do systemu rekompensat, kwoty niewypłacone inwestorom oraz odsetki naliczone od kwoty przekazanej przez Krajowy Depozyt na wypłatę rekompensat przez bank prowadzący rachunek, na który wpłacono tę kwotę.

3. Krajowy Depozyt sprawuje kontrolę przestrzegania przez syndyka lub zarządcę domu maklerskiego warunków wypłat rekompensat, określonych w ustawie oraz w uchwale zarządu Krajowego Depozytu, o której mowa w art. 141 ust. 1.

4. O nieprawidłowościach ujawnionych w toku kontroli Krajowy Depozyt zawiadamia sędziego-komisarza, wzywając syndyka lub zarządcę do ich usunięcia.

Art. 144. 1. Wierzytelności przysługujące inwestorowi w stosunku do masy upadłości, masy sanacyjnej lub restrukturyzowanego domu maklerskiego, w wysokości kwot wypłaconych z tytułu rekompensat przechodzą z mocy prawa na Krajowy Depozyt, który realizuje je na rzecz systemu rekompensat.

2. Kwoty zwrócone Krajowemu Depozytowi przez syndyka lub zarządcę w trybie określonym w art. 143 ust. 2 nie zmniejszają wierzytelności Krajowego Depozytu do masy upadłości, masy sanacyjnej lub restrukturyzowanego domu maklerskiego z tytułu przekazania środków pieniężnych na wypłatę rekompensat.

Art. 145. 1. W przypadku gdy nastąpi prawomocne oddalenie wniosku o ogłoszenie upadłości ze względu na to, że majątek domu maklerskiego nie wystarcza lub jedynie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, albo umorzenie postępowania upadłościowego, albo stwierdzenie przez Komisję zaistnienia okoliczności, o której mowa w art. 133 ust. 2 pkt 3, albo gdy dłużnik w postępowaniu restrukturyzacyjnym nie zostanie pozbawiony zarządu:

- 1) czynności, o których mowa w art. 140 ust. 1 pkt 1–3, ust. 1a–1b i ust. 5, dokonywane przez syndyka lub zarządcę, wykonuje zarząd uczestnika systemu rekompensat, komplementariusze uczestnika systemu, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 2 i 4, albo osoby uprawnione do reprezentowania uczestnika systemu, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 5 i 6, albo inne osoby upoważnione do reprezentowania uczestnika systemu, z wyłączeniem pełnomocników;
- 1a) czynności, o których mowa w art. 143 ust. 1, wykonuje Krajowy Depozyt;
- 1b) przepisów art. 140 ust. 1 pkt 4, art. 141 ust. 1, 2 i 4 oraz ust. 4 oraz art. 143 ust. 2–4 nie stosuje się;
- 2) przepisy art. 139 ust. 6, art. 140 ust. 2 i 4–7, art. 141 ust. 3, art. 143 ust. 1–1c oraz art. 144 stosuje się odpowiednio;
- 3) Krajowy Depozyt może zlecić badanie prawidłowości wyliczenia wydatków, o których mowa w art. 140 ust. 1 pkt 3, przez biegłego rewidenta, który, wykonując zlecone czynności, jest upoważniony do wglądu do ksiąg i dokumentów uczestnika systemu.
- 4) (uchylony)

1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, Zarząd Krajowego Depozytu, w terminie 7 dni od dnia przyjęcia listy, o której mowa w art. 140 ust. 1 pkt 1, podejmuje uchwałę dotyczącą wypłaty rekompensat i podaje ją do publicznej

wiadomości w drodze publikacji w dwóch dziennikach o zasięgu ogólnopolskim. Uchwała określa kwotę przeznaczoną na wypłatę rekompensat, sposób dokonywania wypłat, terminarz oraz miejsce dokonywania wypłat rekompensat.

1b. Po zakończeniu wypłat Krajowy Depozyt dokonuje rozliczenia wypłaconych kwot i sporządza sprawozdanie, które przekazuje Komisji w terminie 21 dni od dnia zakończenia wypłat.

2. W przypadku otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego domu maklerskiego, wierzytelności inwestorów wobec dłużnika z tytułu usług świadczonych na ich rzecz w zakresie czynności, o których mowa w art. 69 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, do wysokości przysługujących im rekompensat, nie są objęte układem, a w głosowaniu nad układem, obok innych wierzycieli, mogą brać udział jedynie inwestorzy, których wierzytelności wobec upadłego są wyższe od przysługujących im rekompensat, i tylko w zakresie tej nadwyżki.

Art. 146. 1. Krajowy Depozyt składa Komisji corocznie sprawozdanie z działalności systemu rekompensat za rok poprzedni, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia kończącego poprzedni rok obrotowy.

2. Sprawozdanie z działalności systemu rekompensat podlega zbadaniu przez firmę audytorską.

DZIAŁ VI

Dostęp do informacji o szczególnym charakterze

Rozdział 1

Tajemnica zawodowa

Art. 147. *[Tajemnica zawodowa obejmuje informację uzyskaną, przez osobę wymienioną w art. 148 ust. 1, w związku z podejmowanymi czynnościami służbowymi w ramach pozostawania w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, dotyczącą chronionych prawem interesów podmiotów dokonujących czynności związanych z obrotem instrumentami finansowymi, lub innych czynności w ramach regulowanej ustawą działalności objętej nadzorem Komisji lub zagranicznego organu nadzoru, jak również dotyczącą czynności podejmowanych w ramach wykonywania tego nadzoru, w szczególności informację zawierającą:] <Tajemnica zawodowa obejmuje informację uzyskaną, przez osobę*

Nowe brzmienie wprowadzenia do wyliczenia w art. 147 wejdzie w życie z dn. 1.03.2020 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1655).

wymienioną w art. 148 ust. 1, w związku z podejmowanymi czynnościami służbowymi w ramach pozostawania w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, dotyczącą chronionych prawem interesów podmiotów dokonujących czynności związanych z obrotem instrumentami finansowymi, lub innych czynności w ramach regulowanej ustawą działalności objętej nadzorem Komisji lub zagranicznego organu nadzoru, jak również dotyczącą czynności podejmowanych w ramach wykonywania tego nadzoru, oraz czynności związanych z prowadzeniem rejestru akcjonariuszy prostej spółki akcyjnej, w szczególności informację zawierającą:> <Tajemnica zawodowa obejmuje informację uzyskaną, przez osobę wymienioną w art. 148 ust. 1, w związku z podejmowanymi czynnościami służbowymi w ramach pozostawania w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze, dotyczącą chronionych prawem interesów podmiotów dokonujących czynności związanych z obrotem instrumentami finansowymi, lub innych czynności w ramach regulowanej ustawą działalności objętej nadzorem Komisji lub zagranicznego organu nadzoru, jak również dotyczącą czynności podejmowanych w ramach wykonywania tego nadzoru, oraz czynności związanych z prowadzeniem rejestru akcjonariuszy, w szczególności informację zawierającą:>

Nowe brzmienie wprowadzenia do wyciszenia w art. 147 wejdzie w życie z dn. 1.01.2021 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1798).

- 1) dane identyfikujące stronę umowy lub innej czynności prawnej;
- 2) treść umowy lub przedmiot czynności prawnej;
- 3) dane o sytuacji majątkowej strony umowy, w tym oznaczenie rachunku papierów wartościowych, innego rachunku, na którym zapisywane są instrumenty finansowe niebędące papierami wartościowymi, lub rachunku pieniężnego służącego do obsługi tych rachunków, liczbę i oznaczenie instrumentów finansowych, oraz wartość środków zgromadzonych na tych rachunkach;
- 4) oznaczenie rachunku zbiorczego, liczbę i oznaczenie zapisanych na nim instrumentów finansowych oraz dane osób uprawnionych z tych instrumentów finansowych.

Art. 148. 1. Do zachowania tajemnicy zawodowej są obowiązani:

- 1) maklerzy i doradcy;
- 2) osoby wchodzące w skład statutowych organów:
 - a) firmy inwestycyjnej,

- b) (uchylona)
 - c) banku powierniczego,
 - d) (uchylona)
 - e) spółek prowadzących rynek regulowany,
 - f) Krajowego Depozytu,
 - g) izby, o której mowa w art. 92,
 - h) stowarzyszeń i organizacji zrzeszających maklerów, doradców, emitentów zdematerializowanych papierów wartościowych albo banki powiernicze,
 - i) spółek prowadzących izbę rozliczeniową,
 - j) spółek prowadzących izbę rozrachunkową,
 - k) spółek, którym Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2,
 - l) agenta firmy inwestycyjnej;
- 3) (uchylony)
- 4) osoby pozostające w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotami, o których mowa w pkt 2;
- 5) osoby pozostające w stosunku pracy, zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotami pozostającymi w stosunku zlecenia lub w innym stosunku prawnym o podobnym charakterze z podmiotami, o których mowa w pkt 2;
- 6) osoby wchodzące w skład zespołu doradczego, o którym mowa w art. 46 ust. 5;
- 7) inne osoby, jeżeli obowiązek taki wynika z przepisów innych ustaw.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1.

Art. 149. Z zastrzeżeniem art. 150–153 oraz art. 20, art. 21, art. 23 i art. 25 ustawy o nadzorze, informacje stanowiące tajemnicę zawodową, będące w posiadaniu osób fizycznych wymienionych w art. 148 ust. 1, są ujawniane wyłącznie na żądanie:

- 1) sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe;
- 2) sądu lub prokuratora w związku z wykonaniem wniosku o udzielenie pomocy prawnej, pochodzącego od państwa obcego, które na mocy ratyfikowanej umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udzielenie informacji objętych tajemnicą zawodową;

- 3) sądu w związku z toczącym się postępowaniem cywilnym w sprawie, w której stroną jest podmiot będący stroną umowy lub innej czynności objętej tą tajemnicą – w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu;
- 4) organu Krajowej Administracji Skarbowej:
 - a) w związku z toczącym się postępowaniem w sprawie o:
 - przestępstwo skarbowe lub o wykroczenie skarbowe przeciwko osobie fizycznej będącej stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową – w zakresie informacji dotyczących tej osoby,
 - przestępstwo skarbowe popełnione przy wykonywaniu czynności związanych z działalnością osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, będącej stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową – w zakresie informacji dotyczących tej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej;
 - b) jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia przestępstwom lub przestępstwom skarbowym, ich wykrycia albo ustalenia ich sprawców i uzyskania dowodów ich popełnienia, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa lub przestępstwa skarbowego albo ich równowartości – w zakresie, o którym mowa w art. 127a ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 508, z późn. zm.¹³⁾);
- 5) Prezesa Najwyższej Izby Kontroli lub upoważnionego przez niego kontrolera – w zakresie informacji dotyczących jednostki kontrolowanej, niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego w prowadzonym postępowaniu kontrolnym dotyczącym tej jednostki, określonym w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2017 r. poz. 524 oraz z 2018 r. poz. 1000);
- 6) firmy audytorskiej badającej sprawozdania finansowe podmiotu, o którym mowa w art. 148 ust. 1 pkt 2, na podstawie zawartej z nim umowy – w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości;
- 7) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 723, 1000, 1039, 1499, 1544, 1577 i 1654.

Więziennej, Służby Ochrony Państwa i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;

- 8) Policji, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawcy i uzyskania dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa albo ich równowartości, na zasadach i w trybie określonych w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067, z późn. zm.¹⁴⁾);
- 8a) Centralnego Biura Antykorupcyjnego, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawcy i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 23 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 2104);
- 8b) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w trybie i na zasadach określonych w art. 34a ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1920, z późn. zm.¹⁵⁾);
- 8c) Żandarmerii Wojskowej, jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawcy i uzyskania dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa albo ich równowartości, na zasadach i w trybie określonych w art. 40b ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 430, 650 i 1544);
- 9) komornika sądowego w związku z toczącym się postępowaniem zabezpieczającym lub egzekucyjnym w sprawie roszczeń wobec podmiotu będącego stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą zawodową albo wykonywaniem postanowienia o zabezpieczeniu spadku lub ze

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2405 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 416, 650, 730, 1039, 1544, 1669, 2077 i 2102.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2405 oraz z 2018 r. poz. 138, 650, 723, 730, 1544, 1560 i 1669.

sporządzaniem spisu inwentarza dotyczących spadku po takim podmiocie – w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu;

- 9a) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w związku z toczącym się postępowaniem przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów prowadzonym na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2018 r. poz. 798, 650, 1637 i 1669), jeżeli są niezbędne w toczącym się postępowaniu;
- 10) administracyjnego organu egzekucyjnego oraz centralnego biura łącznikowego, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 425), w zakresie wykonywania ich ustawowych zadań;
- 11) monitorującego aukcję – w zakresie, o którym mowa w art. 53 ust. 1 rozporządzenia 1031/2010;
- 12) Rzecznika Finansowego, o którym mowa w art. 11 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 2038), w zakresie niezbędnym do realizacji przez niego ustawowych zadań;
- 13) Inspektora Nadzoru Wewnętrzznego – jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, a także wykrycia i identyfikacji przedmiotów i innych korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa albo ich równowartości, na zasadach i w trybie określonych w art. 11p ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o szczególnych formach sprawowania nadzoru przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 491, z późn. zm.¹⁶⁾);
- 14) Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych – w zakresie niezbędnym do realizacji przez niego ustawowych zadań.

Art. 150. 1. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie informacji stanowiących taką tajemnicę:

¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 443 i 943, z 1998 r. poz. 860, z 2006 r. poz. 1592, z 2007 r. poz. 162, z 2010 r. poz. 1228, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 650 i 1544.

- 1) bezpośrednio osobie, której ta informacja dotyczy, lub innemu podmiotowi, któremu osoba ta udzieliła pisemnego upoważnienia do otrzymania takich informacji, z zastrzeżeniem ust. 2;
- 2) w zawiadomieniu o przestępstwie oraz dokumentach przekazywanych w uzupełnieniu do zawiadomienia;
- 3) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej – w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 4) organowi Krajowej Administracji Skarbowej lub osobom przez ten organ upoważnionym – w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań wynikających z ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej;
- 5) Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych – na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w zakresie niezbędnym do realizacji jego ustawowych zadań;
- 6) organom podatkowym – na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań;
- 7) przez dom maklerski bankowi będącemu w stosunku do tego domu maklerskiego podmiotem dominującym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe – na potrzeby sporządzania skonsolidowanego sprawozdania finansowego, oraz Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie niezbędnym do wykonywania nadzoru skonsolidowanego nad tym bankiem;
- 7a) przez dom maklerski podmiotowi podlegającemu w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim obowiązkom, o których mowa w przepisach działu IV rozdziału 1 oddziałów 2a i 2c lub w przepisach rozporządzenia 575/2013, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do wykonania tych obowiązków;
- 7b) pomiędzy podmiotami zależnymi i dominującymi w grupie kapitałowej, do której należy dom maklerski, jeżeli informacje są objęte zakresem nadzoru skonsolidowanego, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne do wykonania obowiązków, o których mowa w przepisach art. 110b, art. 110c, art. 110e, art. 110g ust. 2, art. 110m, art. 110p, art. 110q, art. 110v lub art. 110w oraz w przepisach działu IV rozdziału 1 oddziału 2c;

- 8) przez firmy inwestycyjne oraz banki powiernicze:
- a) w przypadku określonym w art. 54 i art. 152,
 - b) w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 470, z późn. zm.¹⁷⁾);
- 9) przez dom maklerski, zagraniczną osobę prawną, o której mowa w art. 115 ust. 1, lub przez zagraniczną firmę inwestycyjną:
- a) podmiotowi wiodącemu w rozumieniu art. 4 ust. 5 i 6 ustawy o nadzorze uzupełniającym,
 - b) koordynatorowi w rozumieniu art. 3 pkt 19 ustawy o nadzorze uzupełniającym,
 - c) koordynatorowi zagranicznemu w rozumieniu art. 3 pkt 20 ustawy o nadzorze uzupełniającym
- w wykonaniu obowiązków określonych ustawą o nadzorze uzupełniającym;
- 10) przez Krajowy Depozyt, spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, domy maklerskie, banki prowadzące działalność maklerską oraz banki powiernicze – w zakresie określonym w art. 81 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;

[11) przez uczestników Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, spółce publicznej, w przypadku określonym w art. 91 ust. 11 ustawy o ofercie publicznej;]

<11) przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, a także przez uczestników Krajowego Depozytu lub tej spółki, spółce publicznej lub spółce niebędącej spółką publiczną, z którą została rozwiązana umowa o rejestrację akcji w depozycie papierów wartościowych, w zakresie informacji, o których mowa w art. 92a ust. 4 ustawy o ofercie publicznej;>

Nowe brzmienie pkt 11 w ust. 1 w art. 150 wejdzie w życie z dn. 1.01.2021 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1798).

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 723, 730, 771, 1000 i 1104.

- 12) między Komisją lub właściwym organem nadzoru w innym państwie członkowskim a:
- a) firmą audytorską badającą sprawozdania finansowe domu maklerskiego, banku prowadzącego działalność maklerską, banku powierniczego lub firmą audytorską badającą sprawozdania finansowe zagranicznej firmy inwestycyjnej,
 - b) sędzią-komisarzem, nadzorcą sądowym, syndykiem lub zarządcą albo likwidatorem domu maklerskiego, banku prowadzącego działalność maklerską, banku powierniczego lub organem odpowiedzialnym za prowadzenie postępowania upadłościowego lub likwidacyjnego zagranicznej firmy inwestycyjnej
- jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania zadań w zakresie nadzoru przez Komisję lub właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim albo do skutecznego prowadzenia postępowania upadłościowego, sprawowania zarządu masą upadłości lub prowadzenia likwidacji, lub – w zakresie informacji określonych przepisami o rachunkowości – do celów badania sprawozdań finansowych tych domów maklerskich, banków lub zagranicznych firm inwestycyjnych;
- 13) Krajowemu Depozytowi – jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania jego ustawowych zadań, w szczególności związanych z tworzeniem, organizacją i zarządzaniem systemem rekompensat;
- 13a) spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, jeżeli informacje te są niezbędne do wykonywania tych czynności;
- 13b) przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 4 lub 5 albo ust. 2 pkt 3 emitentowi papierów wartościowych, podmiotowi wykonującemu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zadania w zakresie centralnej rejestracji papierów wartościowych lub rozliczania transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi albo uprawnionemu do prowadzenia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rachunków, na których są rejestrowane papiery wartościowe, za pośrednictwem którego papiery

wartościowe, których dotyczą te informacje, są rejestrowane w depozycie papierów wartościowych, w przypadkach określonych w art. 54 ust. 2;

- 13c) przez Krajowy Depozyt zgodnie z art. 48 ust. 5e;
- 14) przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela:
- a) do publicznej wiadomości w zakresie dotyczącym treści podjętych uchwał i decyzji, także w sprawach indywidualnych, jeżeli ze względu na interes rynku instrumentów finansowych, rynku towarów giełdowych lub rynku działalności funduszy inwestycyjnych, Komisja uznała przekazanie takiej informacji za uzasadnione,
 - b) do publicznej wiadomości w trybie i na warunkach, o których mowa w art. 25 ust. 1 i 2b ustawy o nadzorze,
 - c) w postępowaniu wyjaśniającym, w przypadku określonym w art. 38 ust. 5 ustawy o nadzorze,
 - d) w przypadkach określonych w art. 20 i art. 23 ustawy o nadzorze,
 - e) w przypadkach określonych w art. 151 oraz w art. 21 ust. 1, art. 21a, art. 22 i art. 24a ustawy o nadzorze, a także w art. 62a ust. 2, art. 96 ust. 10–10c oraz art. 97 ust. 1f ustawy o ofercie publicznej,
 - f) do publicznej wiadomości w zakresie wyników testów warunków skrajnych przeprowadzonych zgodnie z art. 110t,
 - g) na wniosek klienta domu maklerskiego na potrzeby wszczętego lub planowanego postępowania cywilnego przeciwko domowi maklerskiemu, którego upadłość ogłoszono;
- 15) przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela:
- a) (uchylona)
 - b) Prezesowi Narodowego Banku Polskiego – jeżeli informacje te są niezbędne w celu realizacji ustawowych zadań Narodowego Banku Polskiego w zakresie polityki pieniężnej oraz nadzoru nad systemem płatności,
 - c) monitorującemu aukcję – w przypadku, o którym mowa w art. 53 ust. 3 i 4 rozporządzenia 1031/2010,
 - d) do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskiej Rady do spraw Ryzyka Systemowego, Komitetu Stabilności

- Finansowej, Europejskiego Systemu Banków Centralnych, Europejskiego Banku Centralnego, do banków centralnych w innych państwach członkowskich oraz do właściwego organu nadzoru w innym państwie członkowskim, Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, organów do spraw przymusowej restrukturyzacji w innych państwach członkowskich, w zakresie koniecznym do realizacji zadań ustawowych oraz zadań określonych przez bezpośrednio stosowane akty prawa europejskiego,
- e) w przypadkach, o których mowa w art. 30 ust. 2, art. 32a i art. 33 ust. 2 ustawy o nadzorze,
 - f) ministrowi właściwemu do spraw budżetu – w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań związanych z organizacją rynku obrotu skarbowymi papierami wartościowymi w sposób, o którym mowa w art. 13d ust. 1 i 2,
 - g) ministrowi właściwemu do spraw środowiska lub do Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271 i 1669) – w zakresie administrowania systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych,
 - h) Agencji do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki – w przypadkach określonych w art. 32c ust. 14 i art. 32e ust. 5,
 - i) Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki – w zakresie niezbędnym do wydania opinii, o których mowa w art. 32c ust. 6 pkt 1 i art. 32e ust. 6 pkt 1, oraz prowadzenia współpracy, o której mowa w art. 32c ust. 15 pkt 1,
 - j) ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych – w zakresie niezbędnym do wydania opinii, o których mowa w art. 32c ust. 6 pkt 2 i art. 32e ust. 6 pkt 2, oraz prowadzenia współpracy, o której mowa w art. 32c ust. 15 pkt 2,
 - k) właściwemu ministrowi kierującemu działem administracji rządowej obejmującym sprawy produkcji, wydobycia lub obrotu określonym towarem, innym niż paliwo, energia lub produkt rolny – w zakresie niezbędnym do wydania opinii, o których mowa w art. 32c ust. 6 pkt 3

i art. 32e ust. 6 pkt 3, oraz prowadzenia współpracy, o której mowa w art. 32c ust. 15 pkt 3,

- l) spółce prowadzącej rynek regulowany – w przypadkach określonych w art. 163a;
- 16) w przypadkach określonych w art. 64a, art. 68a ust. 13, art. 68f ust. 1 i 2 oraz art. 89 ust. 4;
- 17) przez firmę inwestycyjną lub bank powierniczy w związku z zawarciem lub wykonywaniem umowy związanej z prowadzeniem działalności maklerskiej lub powierniczej, w tym umowy, o której mowa w art. 81a ust. 1, lub umowy, o której mowa w art. 79 ust. 1, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne dla zawarcia lub wykonania umowy;
- 17a) przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorcę zagranicznego w związku z zawarciem lub wykonywaniem umowy, o której mowa w art. 81f ust. 1, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne do zawarcia lub wykonywania tej umowy;
- 18) przez spółki prowadzące rynek regulowany monitorującym aukcję – w zakresie wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 53 ust. 3 i 4 rozporządzenia 1031/2010;
- 18a) przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w związku z zawarciem lub wykonywaniem umowy, o której mowa w art. 16b ust. 1, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne dla zawarcia lub wykonania umowy;
- 19) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, komitetom ustanowionym przez ten organ oraz powołanym przez nie grupom – w celu realizacji ich zadań i uprawnień;
- 20) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych – w zakresie dotyczącym treści informacji zawartych w zaleceniach, o których mowa w art. 68 ust. 5 ustawy o ofercie publicznej, oraz decyzjach podjętych przez Komisję – w celu ich publikacji;
- 21) *[przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, lub przez uczestników Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu – w zakresie:]* **<przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał**

04.10.2019

Nowe brzmienie wprowadzenia do wyliczenia w pkt 21 w ust. 1 w art. 150 wejdzie w życie z dn. 1.01.2021 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1798).

wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, lub przez uczestników Krajowego Depozytu lub tej spółki, lub przez firmę inwestycyjną lub bank powierniczy, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu – w zakresie:>

[a) dotyczącym liczby papierów wartościowych zapisanych na prowadzonych przez te podmioty rachunkach papierów wartościowych i rachunkach zbiorczych, na dzień wskazany przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny,]

<a) dotyczącym liczby papierów wartościowych zapisanych na prowadzonych przez te podmioty rachunkach papierów wartościowych i rachunkach zbiorczych albo w rejestrach akcjonariuszy, na dzień wskazany przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny,>

b) danych umożliwiających identyfikację osób uprawnionych z papierów wartościowych wskazanych w decyzji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w sprawie wszczęcia przymusowej restrukturyzacji albo w sprawie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych podmiotu w restrukturyzacji, albo w sprawie umorzenia lub konwersji zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, a także liczby tych papierów wartościowych posiadanych przez te osoby, na dzień umorzenia lub konwersji określony w tej decyzji

– jeżeli informacje te są niezbędne do realizacji ustawowych zadań Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, przy czym Bankowy Fundusz Gwarancyjny może wystąpić o te informacje do uczestników Krajowego Depozytu lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, odpowiednio, za pośrednictwem Krajowego Depozytu lub za pośrednictwem tej spółki;

[22) przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu – w zakresie umożliwiającym identyfikację uczestników prowadzących rachunki papierów wartościowych lub rachunki zbiorcze, na których, według stanu na dany dzień, zapisane były papiery wartościowe wskazane przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, jeżeli informacje te są niezbędne do realizacji ustawowych zadań Bankowego Funduszu Gwarancyjnego;]

Nowe brzmienie lit. a w pkt 21 w ust. 1 w art. 150 wejdzie w życie z dn. 1.01.2021 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1798).

<22) przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, lub przez firmę inwestycyjną lub bank powierniczy, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu – w zakresie umożliwiającym identyfikację uczestników prowadzących rachunki papierów wartościowych lub rachunki zbiorcze albo podmiotów prowadzących rejestry akcjonariuszy, na których, według stanu na dany dzień, były zapisane papiery wartościowe wskazane przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, jeżeli informacje te są niezbędne do realizacji ustawowych zadań Bankowego Funduszu Gwarancyjnego;>

<22a) przez Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6, firmę inwestycyjną lub bank powierniczy, spółce, której akcje są zarejestrowane w depozycie papierów wartościowych, lub jej akcjonariuszowi – w przypadku i zakresie określonych w art. 328¹³ ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;>

<23) przez firmę inwestycyjną lub bank powierniczy spółce, której akcje są zarejestrowane w rejestrze akcjonariuszy prowadzonym przez tę firmę lub ten bank, lub jej akcjonariuszowi – w przypadku i zakresie określonych w art. 300³⁵ ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.>

Dodany pkt 23 w ust. 1 w art. 150 wejdzie w życie z dn. 1.03.2020 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1655).

<23) przez firmę inwestycyjną lub bank powierniczy, spółce, której akcje są zarejestrowane w rejestrze akcjonariuszy prowadzonym przez tę firmę lub ten bank, lub jej akcjonariuszowi – w przypadku i zakresie określonych w art. 300³⁵ i w art. 328⁵ ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.>

Nowe brzmienie pkt 23 w ust. 1 w art. 150 wejdzie w życie z dn. 1.01.2021 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1798).

2. Osoby, o których mowa w art. 148 ust. 1, są obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji dotyczących udzielania Policji informacji na zasadach określonych w art. 20 ust. 4–10 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, oraz dotyczące zawiadomienia, o którym mowa w art. 20 ust. 13 tej ustawy. Zachowanie tajemnicy obowiązuje wobec osób, których ta informacja dotyczy, oraz osób trzecich, z wyjątkiem osób reprezentujących Komisję oraz pracowników Urzędu Komisji, którym informacje te są przekazywane w związku z wykonywaniem ustawowo określonych zadań w zakresie nadzoru.

Art. 150a. Nie narusza obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej przekazywanie przez Komisję ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacji w ramach współpracy przy wykonywaniu zadań właściwego organu w rozumieniu rozporządzenia 236/2012.

Art. 151. Komisja może również przekazać będące w jej posiadaniu informacje stanowiące tajemnicę zawodową:

- 1) rzecznikowi dyscyplinarnemu lub sądowi dyscyplinarnemu stowarzyszenia zrzeszającego maklerów lub doradców, wyłącznie w zakresie niezbędnym do ustalenia, na potrzeby wszczęcia lub prowadzenia postępowania dyscyplinarnego, naruszenia zasad etyki zawodowej przez maklera lub doradcę;
- 2) rzecznikowi sądu lub sądowi izby, wyłącznie w zakresie niezbędnym do ustalenia, na potrzeby prowadzonego postępowania, naruszenia przez członka izby zasad etyki lub zasad rzetelnego wykonywania działalności gospodarczej;
- 3) Krajowemu Depozytowi, spółce prowadzącej izbę rozliczeniową, spółce prowadzącej izbę rozrachunkową, spółce prowadzącej rynek regulowany, o ile przekazanie takiej informacji jest niezbędne do wykonywania ustawowo określonych zadań tych podmiotów;
- 4) spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, o ile przekazanie takiej informacji jest niezbędne do wykonywania tych czynności.

Art. 152. Firmy inwestycyjne i banki powiernicze mogą przekazywać sobie, objęte tajemnicą zawodową, informacje o wierzytelnościach przysługujących im względem klientów z tytułu świadczonych usług – w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne do ochrony ich interesów przed nierzetelnymi klientami.

Art. 153. 1. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej mają także osoby, którym informacje stanowiące taką tajemnicę zostały ujawnione w przypadkach określonych w art. 149–152 lub art. 20, art. 21 i art. 23 ustawy o nadzorze, chyba że na ujawnienie takich informacji przez te osoby zezwala przepis prawa.

2. Osoby, o których mowa w art. 148 ust. 1, oraz osoby, o których mowa w ust. 1, ponoszą odpowiedzialność za szkody wynikające z nieuprawnionego ujawnienia informacji stanowiącej tajemnicę zawodową i wykorzystania jej niezgodnie z przeznaczeniem.

3. Osoby, o których mowa w art. 148 ust. 1, nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wynikającą z ujawnienia i wykorzystania niezgodnie z przeznaczeniem informacji stanowiącej tajemnicę zawodową przez osoby, którym informacje takie zostały przekazane na podstawie art. 149–152 lub art. 20, art. 21 i art. 23 ustawy o nadzorze.

Rozdział 2

(uchylony)

DZIAŁ VII

Oplaty

Art. 162. 1. Udzielenie zezwolenia, pozwolenia lub zgody przewidzianych niniejszą ustawą, rozporządzeniem 575/2013 – w zakresie zezwoleń, pozwoleń lub zgód udzielanych domom maklerskim, lub rozporządzeniem 648/2012 podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro.

2. (uchylony)

3. Wydanie decyzji w sprawie zatwierdzenia zmian w regulaminie:

- 1) Krajowego Depozytu, w tym także w odrębnym regulaminie mającym zastosowanie do pełnienia przez Krajowy Depozyt funkcji giełdowej izby rozrachunkowej,
 - 2) spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 i ust. 2, w tym także w odrębnym regulaminie mającym zastosowanie do pełnienia przez spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności, o których mowa w art. 48 ust. 2, funkcji giełdowej izby rozrachunkowej,
 - 3) izby rozliczeniowej lub izby rozrachunkowej,
 - 4) funduszu rozliczeniowego zarządzanego przez izbę rozliczeniową, Krajowy Depozyt lub spółkę, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1,
 - 5) funkcjonowania systemu rekompensat
- podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro.

4. (uchylony)

5. Złożenie zawiadomienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3a, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro.

6. Przekazanie informacji, o której mowa w art. 21 ust. 3b, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro.

7. Przekazanie Komisji przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, odpowiednich informacji dotyczących działalności maklerskiej, jaka ma być przez tę firmę inwestycyjną prowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sposób określony w art. 117 ust. 3b pkt 2, podlega opłacie w wysokości nie większej niż równowartość w złotych 4500 euro, wnoszonej przez zagraniczną firmę inwestycyjną, której takie odpowiednie informacje dotyczą.

8. Zagraniczna firma inwestycyjna, o której mowa w ust. 7, nie ponosi opłaty, o której mowa w tym przepisie, jeżeli na zasadzie wzajemności polskie podmioty prowadzące działalność maklerską w sposób określony w art. 104 ust. 3 pkt 1 na terytorium państwa, w którym firma ta ma swoją siedzibę, nie ponoszą tego rodzaju opłaty.

9. Udzielenie zezwolenia przewidzianego rozporządzeniem 2016/1011 podlega opłacie w wysokości równowartości w złotych 4500 euro.

10. Dokonanie rejestracji przewidzianej rozporządzeniem 2016/1011 podlega opłacie w wysokości równowartości w złotych 2250 euro.

11. Dokonanie zatwierdzenia przewidzianego rozporządzeniem 2016/1011 podlega opłacie w wysokości równowartości w złotych 2250 euro.

12. Dokonanie uznania przewidzianego rozporządzeniem 2016/1011 podlega opłacie w wysokości równowartości w złotych 2250 euro.

Art. 163. 1. Od spółki prowadzącej rynek regulowany pobiera się roczną opłatę ustalaną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który jest należna opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, zwanych dalej „jednostkami zależnymi lub stowarzyszonymi”, oraz przychodów z rynku skarbowych papierów wartościowych, w przypadku gdy spółka na podstawie umowy z ministrem właściwym do spraw budżetu prowadzi taki rynek, w wysokości nie większej niż 3,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6250 euro.

2. (uchylony)

3. Od Krajowego Depozytu pobiera się roczną opłatę ustalaną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych, w wysokości nie większej niż 5,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6250 euro.

4. Od spółki prowadzącej izbę rozliczeniową oraz od spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu rozliczania transakcji, pobiera się roczną opłatę ustalaną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych, w wysokości nie większej niż 5,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6250 euro.

5. Od spółki prowadzącej izbę rozrachunkową oraz od spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu rozrachunku transakcji, pobiera się roczną opłatę ustalaną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych, w wysokości nie większej niż 5,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6250 euro.

6. Od spółki prowadzącej izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową, która wykonuje funkcję giełdowej izby rozrachunkowej, pobiera się roczną opłatę ustalaną na podstawie średniej wartości przychodów w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, z wyłączeniem dywidend otrzymanych od jednostek zależnych i stowarzyszonych, w wysokości nie większej niż 5,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 6250 euro.

7. Od domu maklerskiego pobiera się roczną opłatę ustalaną na podstawie średniej wartości przychodów ogółem w okresie trzech lat poprzedzających rok, za który należna jest opłata, w wysokości nie większej niż 0,5% tej średniej, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 750 euro. Wielkość przychodów ogółem, o których mowa w zdaniu pierwszym, stanowi suma następujących pozycji rachunku zysków i strat:

- 1) przychody z działalności maklerskiej,
- 2) przychody z instrumentów finansowych przeznaczonych do obrotu,
- 3) przychody z instrumentów finansowych utrzymywanych do terminu zapadalności,

- 4) przychody z instrumentów finansowych dostępnych do sprzedaży,
- 5) pozostałe przychody operacyjne,
- 6) przychody finansowe

– pomniejszona o dywidendy otrzymane od jednostek zależnych i stowarzyszonych, które są obowiązane do wnoszenia opłat na pokrycie kosztów, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy o nadzorze.

8. Od agenta firmy inwestycyjnej, z wyłączeniem banku i domu maklerskiego, pobiera się opłatę roczną w wysokości równowartości w złotych 500 euro.

9. Od zagranicznej firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału lub bez otwierania oddziału, za pośrednictwem agenta, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz od zagranicznej osoby prawnej prowadzącej działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału pobiera się opłatę roczną, ustaloną odpowiednio na podstawie przychodów oddziału lub przychodów zagranicznej firmy inwestycyjnej uzyskanych w wyniku działalności agenta przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym, w wysokości nie większej niż 0,15% tych przychodów, jednak nie mniej niż równowartość w złotych 500 euro. Przychody, o których mowa w zdaniu pierwszym, są przychodami oddziału w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych. Zagraniczne firmy inwestycyjne prowadzące działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zagraniczne osoby prawne prowadzące taką działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie ponoszą opłaty, o której mowa w zdaniu pierwszym, jeżeli na zasadzie wzajemności polskie podmioty prowadzące działalność maklerską na terytorium państwa, w którym podmioty takie mają swoją siedzibę, nie ponoszą tego rodzaju opłat.

10. Zagraniczne firmy inwestycyjne będące stronami transakcji zawieranych na rynku regulowanym są obowiązane do wnoszenia opłaty rocznej w wysokości równowartości w złotych 10 000 euro.

11. Od zatwierdzonego podmiotu publikującego, dostawcy informacji skonsolidowanych, zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego z tytułu prowadzenia działalności w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, za każdy rodzaj prowadzonej działalności pobiera się opłatę roczną w wysokości równowartości w złotych 500 euro.

12. Od administratora kluczowego wskaźnika referencyjnego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia 2016/1011 pobiera się opłatę roczną w wysokości równowartości w złotych 1000 euro.

13. Od administratora istotnego wskaźnika referencyjnego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 2016/1011 pobiera się opłatę roczną w wysokości równowartości w złotych 500 euro.

14. Od administratora pozaistotnego wskaźnika referencyjnego w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 27 rozporządzenia 2016/1011 pobiera się opłatę roczną w wysokości równowartości w złotych 100 euro.

Art. 163a. 1. W przypadku nieuiszczenia opłaty, o której mowa w art. 163 ust. 10, spółka prowadząca rynek regulowany zawiesza, do czasu uregulowania zaległości, możliwość zawierania transakcji na rynku regulowanym przez zagraniczną firmę inwestycyjną.

2. Zawieszenie możliwości zawierania transakcji na rynku regulowanym przez zagraniczną firmę inwestycyjną następuje nie później niż drugiego dnia sesyjnego następującego po dniu przekazania przez Komisję spółce prowadzącej rynek regulowany informacji o wydaniu ostatecznej decyzji, o której mowa w art. 17 ust. 12 ustawy o nadzorze, określającej wysokość zaległości z tytułu opłaty, o której mowa w art. 163 ust. 10, należnej od tej zagranicznej firmy inwestycyjnej.

3. Przywrócenie możliwości zawierania transakcji na rynku regulowanym przez zagraniczną firmę inwestycyjną następuje nie później niż drugiego dnia sesyjnego następującego po dniu przekazania przez Komisję spółce prowadzącej rynek regulowany informacji o uiszczeniu przez tę zagraniczną firmę inwestycyjną należności z tytułu opłaty, o której mowa w art. 163 ust. 10.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, w przypadku gdy opłata, o której mowa w art. 163 ust. 10, została uiszczona w części, a wartość zaległości nie przekracza równowartości w złotych 500 euro.

5. W celu zapewnienia możliwości prawidłowego wykonywania przez spółki prowadzące rynek regulowany obowiązków wynikających z ust. 1–3 Komisja może zawierać z takimi spółkami porozumienia określające szczegółowy zakres informacji przekazywanych dla celów określonych w ust. 1–3 oraz tryb ich przekazywania.

Art. 164. Przeznaczenie i rozdysonowanie wpływów z opłat, o których mowa w art. 162 i art. 163, oraz ustalenie wysokości, naliczanie i uiszczanie tych opłat następuje na zasadach, w trybie i na warunkach określonych w art. 17 ustawy o nadzorze.

DZIAŁ VIII

Sankcje administracyjne za naruszenie przepisów

Art. 165. 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego, w przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany:

- 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna;
- 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;
- 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę;
- 4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia;
- 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego;
- 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;
- 7) narusza interesy uczestników obrotu.

1a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, Komisja może:

- 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo
- 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1

– jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany.

1b. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany przepisów regulujących prowadzenie tego rynku Komisja może również nakazać tej

spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości.

1c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1a pkt 1 albo 2, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

1d. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1a pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

1e. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1a pkt 1 lub ust. 1d.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

2a. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1a, uwzględnia w szczególności:

- 1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- 2) stopień przyczynienia się spółki prowadzącej rynek regulowany do powstania naruszenia;
- 3) sytuację finansową spółki prowadzącej rynek regulowany, na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów;
- 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
- 5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;
- 6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań spółki prowadzącej rynek regulowany;
- 7) gotowość spółki prowadzącej rynek regulowany do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;

8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez podmiot prowadzący rynek regulowany, popełnione przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, na którą jest nakładana kara.

3. (uchylony)

4. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego.

Art. 165a. 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie platformy aukcyjnej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, w przypadku gdy spółka ta:

- 1) nie złożyła w terminie 12 miesięcy od dnia uzyskania zezwolenia wniosku o wpis platformy aukcyjnej do wykazu, o którym mowa w załączniku III do rozporządzenia 1031/2010, albo nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia wpisu platformy aukcyjnej do tego wykazu;
- 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;
- 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę;
- 4) zaprzestała prowadzenia obrotu, o którym mowa w art. 29a ust. 1, lub organizowania obrotu, o którym mowa w art. 29a ust. 2;
- 5) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia;
- 6) poważnie i systematycznie narusza przepisy prawa regulujące prowadzenie platformy aukcyjnej, w szczególności rozporządzenia 1031/2010 oraz rozporządzenia 596/2014;
- 7) nie przestrzega zasad uczciwego prowadzenia aukcji;
- 8) narusza interesy uczestników aukcji uprawnień do emisji.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 6–8, Komisja może:

- 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć, w drodze decyzji, na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za ostatni rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego

w przedłożonej Komisji analizie ekonomiczno-finansowej, o której mowa w art. 29a ust. 3 pkt 9,

- 2) zastosować sankcję, określoną w ust. 1, i jednocześnie nałożyć w drodze decyzji karę pieniężną, o której mowa w pkt 1

– jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany, prowadząc platformę aukcyjną.

3. Wydanie decyzji przez Komisję następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 165b. 1. Komisja może zakazać prowadzenia rynku regulowanego, w przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany na podstawie innej niż zezwolenie:

- 1) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła rynku regulowanego;
- 2) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie rynku regulowanego;
- 3) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;
- 4) narusza interesy uczestników obrotu.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, Komisja może:

- 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo
- 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1

– jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany.

2a. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany przepisów regulujących prowadzenie tego rynku Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości.

2b. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2–4, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

2c. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

2d. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 2c.

2e. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności:

- 1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- 2) stopień przyczynienia się spółki prowadzącej rynek regulowany do powstania naruszenia;
- 3) sytuację finansową spółki prowadzącej rynek regulowany, na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów;
- 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
- 5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;
- 6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań spółki prowadzącej rynek regulowany;
- 7) gotowość spółki prowadzącej rynek regulowany do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;
- 8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez podmiot prowadzący rynek regulowany, popełnione przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, na którą jest nakładana kara.

3. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

4. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku zakazania prowadzenia rynku regulowanego.

Art. 165c. 1. Komisja może cofnąć spółce prowadzącej rynek regulowany, posiadającej zezwolenie na prowadzenie ASO, zezwolenie na prowadzenie ASO, w przypadku gdy w odniesieniu do działalności polegającej na prowadzeniu ASO spółka:

- 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna;
- 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;
- 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę;
- 4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia;
- 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie ASO;
- 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;
- 7) narusza interesy uczestników obrotu.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, Komisja może:

- 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo
- 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1

– jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany.

3. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, posiadającą zezwolenie na prowadzenie ASO, przepisów prawa regulujących prowadzenie ASO Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości.

4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględni w szczególności okoliczności wymienione w art. 165 ust. 2a.

5. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, posiadającą zezwolenie na prowadzenie ASO, w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

6. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany, posiadająca zezwolenie na prowadzenie ASO, jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

7. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 6.

8. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany.

Art. 165d. 1. Komisja może zakazać prowadzenia ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, w przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany, uprawniona do prowadzenia ASO na podstawie innej niż zezwolenie:

- 1) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła ASO;
- 2) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie ASO;
- 3) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;
- 4) narusza interesy uczestników obrotu.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, Komisja może:

- 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo

2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1

– jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany.

3. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, uprawnioną do prowadzenia ASO na podstawie innej niż zezwolenie, przepisów prawa regulujących prowadzenie ASO Komisja może również nakazać jej zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości.

4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności okoliczności wymienione w art. 165 ust. 2a.

5. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, uprawnioną do prowadzenia ASO na podstawie innej niż zezwolenie, w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2–4, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

6. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany, uprawniona do prowadzenia ASO na podstawie innej niż zezwolenie, jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

7. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 6.

8. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o zakazaniu prowadzenia ASO przez spółkę prowadzącą rynek regulowany.

Art. 165e. 1. Komisja może cofnąć spółce prowadzącej rynek regulowany, posiadającej zezwolenie na prowadzenie OTF, zezwolenie na prowadzenie OTF,

w przypadku gdy w odniesieniu do działalności polegającej na prowadzeniu OTF spółka:

- 1) nie rozpoczęła prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia, w którym decyzja o udzieleniu zezwolenia stała się ostateczna;
- 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;
- 3) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę;
- 4) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia;
- 5) prowadzi działalność z istotnym naruszeniem przepisów prawa regulujących prowadzenie OTF;
- 6) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;
- 7) narusza interesy uczestników obrotu.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, Komisja może:

- 1) odstąpić od zastosowania sankcji, o której mowa w ust. 1, i nałożyć na spółkę prowadzącą rynek regulowany karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo
- 2) zastosować sankcję określoną w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1

– jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się spółka prowadząca rynek regulowany.

3. W przypadku naruszenia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, posiadającą zezwolenie na prowadzenie OTF, przepisów prawa regulujących prowadzenie OTF Komisja może również nakazać tej spółce zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodjęcie tych działań w przyszłości.

4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności okoliczności wymienione w art. 165 ust. 2a.

5. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, posiadającą zezwolenie na prowadzenie OTF, w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 5–7, kara pieniężna, o której

mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

6. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany, posiadająca zezwolenie na prowadzenie OTF, jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

7. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 6.

8. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie OTF przez spółkę prowadzącą rynek regulowany.

Art. 165f. W przypadku cofnięcia albo wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie rynku regulowanego uprawnienie do prowadzenia ASO oraz OTF wygasa w terminie, w którym odpowiednio decyzja o cofnięciu zezwolenia powinna zostać wykonana albo decyzja o udzieleniu zezwolenia wygasła.

Art. 166. (uchylony)

Art. 166a. 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany, prowadząc działalność, o której mowa w art. 14a ust. 1, lub prowadząc działalność, o której mowa w art. 117a, narusza przepisy prawa obowiązujące w państwie siedziby tego rynku w zakresie funkcjonowania rynku regulowanego lub prowadzenia ASO lub OTF, Komisja informuje o stwierdzonych naruszeniach właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia na prowadzenie działalności.

2. Jeżeli mimo środków podjętych przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił podmiotowi prowadzącemu zagraniczny rynek regulowany zezwolenia, działalność tego podmiotu stanowi zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania na terytorium innego państwa członkowskiego obrotu

instrumentami finansowymi lub interesów inwestorów, Komisja może zakazać podmiotowi prowadzącemu zagraniczny rynek regulowany prowadzenia działalności, o której mowa w art. 14a ust. 1 lub w art. 117a ust. 1, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. O podjętej decyzji Komisja informuje Komisję Europejską, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił temu podmiotowi zezwolenia.

2a. Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.

3. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

4. Rozstrzygnięcie, o którym mowa w ust. 2, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Komisja może nakazać jego ogłoszenie w dwóch dziennikach ogólnopolskich na koszt podmiotu prowadzącego zagraniczny rynek regulowany.

5. W przypadku zakazania prowadzenia działalności zgodnie z ust. 2, podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany nie może podjąć tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja zakazująca prowadzenia działalności stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.

6. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może – przed podjęciem czynności określonych w ust. 1 i 2 – zawiesić na okres nie dłuższy niż miesiąc, możliwość prowadzenia przez podmiot prowadzący zagraniczny rynek regulowany działalności zgodnie z art. 14a ust. 1 lub art. 117a ust. 1 na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, informując o tym jednocześnie Komisję Europejską, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych oraz właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim, który udzielił zezwolenia temu podmiotowi.

Art. 166b. (uchylony)

Art. 167. 1. Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności maklerskiej albo ograniczyć zakres wykonywanej działalności maklerskiej, w przypadku gdy firma inwestycyjna:

- 1) narusza przepisy ustawy lub innych ustaw mających zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej, w tym zasad i trybu jej wykonywania, przepisy wydane na ich podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, przepisy

rozporządzenia 596/2014, przepisy rozporządzenia 600/2014, przepisy rozporządzenia 1031/2010 lub inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej mające zastosowanie do działalności firmy inwestycyjnej;

- 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu;
- 3) narusza interesy zleceniodawcy;
- 4) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadziła działalności objętej zezwoleniem;
- 5) przestała spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia, z zastrzeżeniem przepisu art. 95 ust. 10;
- 6) otrzymała zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę.

1a. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Komisja ograniczy zakres wykonywanej działalności maklerskiej, Komisja może również:

- 1) nakazać firmie inwestycyjnej zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości lub
- 2) zakazać, na czas określony, zawierania na rynku regulowanym, w ASO lub na OTF transakcji mających za przedmiot określony instrument finansowy.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 lub 6, Komisja może również:

- 1) nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności określonego w przedłożonej Komisji informacji finansowej, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo
- 2) zastosować jedną z sankcji określonych w ust. 1 i jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 1

– jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuściła się firma inwestycyjna.

2a. W przypadku gdy firma inwestycyjna jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe,

całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

2b. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub ust. 2a.

2c. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez firmę inwestycyjną w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3 lub 6, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 1 albo 2, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

2d. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności:

- 1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- 2) stopień przyczynienia się firmy inwestycyjnej do powstania naruszenia;
- 3) sytuację finansową firmy inwestycyjnej, na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów;
- 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez firmę inwestycyjną, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
- 5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;
- 6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań firmy inwestycyjnej;
- 7) gotowość firmy inwestycyjnej do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;
- 8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez firmy inwestycyjne, popełnione przez firmę inwestycyjną, na którą jest nakładana kara.

3. Sankcje, o których mowa w ust. 1, 1a lub 2, Komisja może zastosować również wobec firmy inwestycyjnej powierzającej do wykonywania czynności wskazane w art. 79 ust. 2 lub 2c agentowi firmy inwestycyjnej, który w związku

z wykonywaniem czynności na rzecz tej firmy inwestycyjnej narusza przepisy prawa, zasady uczciwego obrotu lub interesy zleceniodawców.

4. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, podmiot, który je utracił, nie może ponownie wystąpić z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na prowadzenie tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.

5. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego, Komisja może, od chwili wszczęcia postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, zawiesić, na okres nie dłuższy niż miesiąc, możliwość wykonywania, w całości lub w części, działalności maklerskiej, informując o tym jednocześnie Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

5a. W razie konieczności zabezpieczenia interesu publicznego Komisja może w decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej wskazać termin, w którym następuje zakończenie jej prowadzenia.

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. (uchylony)

9. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio w przypadku powzięcia przez Komisję informacji o naruszeniu przez dom maklerski prowadzący działalność maklerską na terytorium innego państwa członkowskiego przepisów regulujących prowadzenie działalności maklerskiej na terytorium tego państwa. W takim przypadku o zastosowaniu sankcji Komisja informuje właściwy organ nadzoru tego państwa członkowskiego.

10. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

11. Komisja może zastosować sankcje, o których mowa w ust. 1 i 2, w przypadku gdy firma inwestycyjna nie przedstawi nowego planu naprawy, o którym mowa w art. 110zk ust. 7, lub nie przedstawi nowego planu naprawy w terminie, o którym mowa w art. 110zk ust. 8.

12. W przypadku naruszenia przez firmę inwestycyjną obowiązków, o których mowa w art. 83b ust. 7–17, Komisja może zakazać tej firmie inwestycyjnej zawierania określonych umów, których przedmiotem są instrumenty finansowe.

Art. 167a. 1. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa, finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej lub spółka holdingowa o działalności mieszanej naruszają przepisy ustawy, przepisy wydane na jej podstawie lub przepisy rozporządzenia 575/2013, Komisja może nakazać tym podmiotom usunięcie stwierdzonych naruszeń lub przyczyn tych naruszeń lub nałożyć na te podmioty karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a jeżeli ostatnie zbadane skonsolidowane sprawozdanie finansowe nie jest dostępne – do wysokości 20 000 000 zł, uwzględniając w szczególności wagę naruszenia, uprzednie naruszenia przepisów oraz sytuację finansową tych podmiotów.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja może również nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 000 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenie, uwzględniając w szczególności wagę naruszenia oraz czas jego trwania, przyczyny naruszenia oraz sytuację finansową osoby, na którą nakładana jest kara.

2a. Kara, o której mowa w ust. 2, nie może być nałożona, jeżeli od uzyskania przez Komisję wiadomości o czynie określonym w ust. 1 upłynęło więcej niż 2 lata albo od popełnienia tego czynu upłynęło więcej niż 5 lat.

2b. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej lub spółkę holdingową o działalności mieszanej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości do dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty. Do ustalenia wysokości kary pieniężnej przepis ust. 1 stosuje się.

2c. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy.

3. (uchylony)

4. (uchylony)

Art. 167b. (uchylony)

Art. 167c. 1. Komisja może cofnąć zezwolenie na świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, w przypadku gdy podmiot świadczący te usługi:

- 1) nie rozpoczął prowadzenia działalności objętej zezwoleniem w terminie 12 miesięcy od wydania zezwolenia;
- 2) przez okres co najmniej 6 miesięcy nie prowadził działalności objętej zezwoleniem;
- 3) otrzymał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub dokumentów zaświadczających nieprawdę;
- 4) przestał spełniać warunki, które były podstawą udzielenia zezwolenia;
- 5) istotnie narusza przepisy prawa regulujące świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, w szczególności rozporządzenia 600/2014.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, Komisja może również nałożyć na podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł.

2a. W przypadku naruszenia przez podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach przepisów regulujących świadczenie tych usług Komisja może również nakazać temu podmiotowi zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodjęcie tych działań w przyszłości.

3. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia w szczególności:

- 1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- 2) stopień przyczynienia się podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach do powstania naruszenia;
- 3) sytuację finansową podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, na który jest nakładana kara, w szczególności wysokość jego całkowitych obrotów;

- 4) kwoty korzyści osiągniętych lub strat unikniętych przez podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
- 5) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;
- 6) gotowość podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;
- 7) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach;
- 8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących świadczenie usług w zakresie udostępniania informacji o transakcjach popełnione przez podmiot, na który jest nakładana kara.

4. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

5. W przypadku gdy podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

6. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 lub 5.

Art. 167d. 1. W przypadku gdy firma inwestycyjna, świadcząc usługę pośrednictwa w zawieraniu umowy lokaty strukturyzowanej lub wykonując czynności odpowiadające działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 pkt 5, w odniesieniu do

lokat strukturyzowanych, narusza przepisy, o których mowa w art. 69h ust. 2, Komisja może:

- 1) nakazać firmie inwestycyjnej zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości lub nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo – gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej w wyniku naruszenia – nałożyć na firmę inwestycyjną karę pieniężną do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści;
- 2) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń lub nałożyć na te osoby, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł;
- 3) zawiesić w czynnościach członka zarządu firmy inwestycyjnej odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;
- 4) nakazać odwołanie członka zarządu firmy inwestycyjnej odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie – w przypadku rażących i uporczywych naruszeń przepisów, o których mowa w art. 69h ust. 2.

2. W przypadku gdy firma inwestycyjna jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

3. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub ust. 2.

4. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lub 2, uwzględni w szczególności okoliczności określone w art. 167 ust. 2d.

Art. 168. 1. W przypadku gdy bank powierniczy:

- 1) istotnie narusza przepisy prawa, w szczególności przepisy wydane na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 i 5,
- 2) nie przestrzega zasad uczciwego obrotu,
- 3) narusza interesy zleceniodawcy

– Komisja może, z zastrzeżeniem ust. 2, nałożyć na ten bank karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

2. W przypadku gdy uzasadnia to charakter naruszeń, których dopuścił się bank powierniczy, Komisja może cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności powierniczej.

3. Przepisy art. 167 ust. 4, 5 i 9 stosuje się odpowiednio do banku powierniczego.

Art. 168a. 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez utworzenie oddziału lub bez otwierania oddziału narusza przepisy prawa, których przestrzeganie pozostaje pod nadzorem właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił tej zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, lub że przepisy te narusza jej agent, Komisja zawiadamia ten organ nadzoru. W zawiadomieniu Komisja przedstawia opis naruszeń i zwraca się o podjęcie odpowiednich środków przez właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, a w przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna lub jej agent, naruszając te przepisy, działa na szkodę interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, Komisja wyznacza również termin, w ciągu którego środki podjęte przez ten organ powinny doprowadzić do zaprzestania naruszeń przez zagraniczną firmę inwestycyjną.

2. W przypadku nieotrzymania przez Komisję od właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia, odpowiedzi na zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, lub niepodjęcia przez ten organ odpowiednich środków, lub gdy pomimo ich podjęcia nie okażą się one skuteczne, i zagraniczna firma inwestycyjna, naruszając przepisy, o których mowa w ust. 1, lub jej agent, nadal działa na szkodę interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego, Komisja, po poinformowaniu tego organu nadzoru, może, w drodze decyzji:

- 1) zakazać tej firmie, w całości albo w części, wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo
- 2) zawiesić, w całości albo w części, prawo wykonywania działalności maklerskiej przez tę firmę do czasu zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń, jednak nie dłużej niż na okres 6 miesięcy, albo
- 3) zakazać tej firmie prowadzenia działalności, o której mowa w art. 117a ust. 1, albo
- 4) nałożyć na tę firmę karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną do wysokości 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności, określonego w przedłożonej właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego informacji, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo
- 5) nakazać naprawienie szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta, o ile możliwe jest jej ustalenie, albo
- 6) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, albo
- 7) zakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
- 8) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, albo
- 9) zastosować jedną lub kilka sankcji określonych w pkt 1–3 lub 5–7 oraz nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 4 lub 8.

3. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, nie zgadza się z oceną naruszeń, o których mowa w ust. 1, Komisja może, przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 2, skierować sprawę do

Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.

4. W przypadku gdy naruszenia dokonane przez zagraniczną firmę inwestycyjną dotyczą przepisów działu IV rozdziału 1 oddziału 2a lub rozporządzenia 575/2013, zastosowanie sankcji, o których mowa w ust. 2, następuje po poinformowaniu również Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

5. W przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

6. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 4 lub ust. 5.

7. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez firmę inwestycyjną w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 2 pkt 4 albo 8, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

8. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2 pkt 4 lub 8, uwzględnia w szczególności:

- 1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- 2) stopień przyczynienia się zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta do powstania naruszenia;
- 3) sytuację finansową zagranicznej firmy inwestycyjnej, na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów;
- 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez zagraniczną firmę inwestycyjną lub jej agenta, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
- 5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;

- 6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta;
- 7) gotowość zagranicznej firmy inwestycyjnej do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;
- 8) uprzednie, stwierdzone przez Komisję, naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez zagraniczne firmy inwestycyjne, popełnione odpowiednio przez zagraniczną firmę inwestycyjną, jej agenta lub osoby, na które jest nakładana kara.

9. W przypadku zakazania zagranicznej firmie inwestycyjnej prowadzenia, w całości albo w części, działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej firma ta nie może podjąć tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja zakazująca prowadzenie takiej działalności stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.

10. W przypadku zakazania osobie odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoba ta nie może wykonywać czynności związanych z działalnością maklerską w ramach umowy o pracę, zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze, zawartej z firmą inwestycyjną, ani pełnić funkcji w organach domu maklerskiego, przez okres 5 lat od dnia, w którym decyzja o takim zakazie stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego okresu.

11. Komisja prowadzi jawny rejestr osób, którym wydano zakaz, o którym mowa w ust. 2 pkt 7.

12. Komisja informuje Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o sankcjach zastosowanych zgodnie z ust. 2.

Art. 169. 1. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że zagraniczna firma inwestycyjna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez utworzenie oddziału, lub bez otwierania oddziału, ale za pośrednictwem agenta przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, narusza przepisy prawa, których przestrzeganie pozostaje pod nadzorem Komisji, lub że przepisy te narusza taki agent, Komisja wzywa pisemnie zagraniczną firmę inwestycyjną do zaprzestania tych naruszeń, wyznaczając termin do ich usunięcia.

2. Bieg terminu do usunięcia przez zagraniczną firmę inwestycyjną naruszeń wskazanych w wezwaniu rozpoczyna się w dniu następującym po dniu otrzymania wezwania.

3. Zagraniczna firma inwestycyjna niezwłocznie, jednak nie później niż w dniu następującym po upływie terminu do usunięcia naruszeń wskazanych w wezwaniu, przekazuje Komisji informację o sposobie uwzględnienia wezwania, wskazując szczegółowy sposób usunięcia wskazanych w wezwaniu naruszeń.

4. Przez wezwanie, o którym mowa w ust. 1, rozumie się również wydanie zaleceń, o których mowa w art. 36 ust. 5 lub 6 ustawy o nadzorze. Do obliczania biegu terminu i informowania Komisji o sposobie uwzględnienia wezwania stosuje się przepisy art. 36 ust. 7 i 8 ustawy o nadzorze.

5. Jeżeli zagraniczna firma inwestycyjna nie usunęła w całości stwierdzonych naruszeń lub bezskutecznie upłynął termin na ich usunięcie, Komisja może:

- 1) w drodze decyzji:
 - a) zawiesić, w całości albo w części, prawo wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczną firmę inwestycyjną do czasu zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń, jednak nie dłużej niż na okres 6 miesięcy, lub
 - b) nakazać naprawienie szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta, o ile jest możliwe jej ustalenie, albo
- 2) skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.

6. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 5 pkt 1 lit. a, Komisja może określić szczegółowe warunki zawieszenia prawa wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym termin, od którego prawo to jest zawieszane, oraz czynności, które zagraniczna firma inwestycyjna jest obowiązana podjąć w celu należytego zabezpieczenia interesów inwestorów w związku z zawieszeniem.

7. O wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, oraz o jej treści Komisja informuje właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia.

8. Jeżeli pomimo wydania decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, zagraniczna firma inwestycyjna lub jej agent w dalszym ciągu, naruszając przepisy, o których mowa w ust. 1, działa na szkodę interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowania rynku finansowego lub działa w sposób naruszający zasady uczciwego obrotu, Komisja, po poinformowaniu właściwego organu nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia, może, w drodze decyzji:

- 1) zakazać tej firmie, w całości albo w części, wykonywania działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo
- 2) nałożyć na tę firmę karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, a w przypadku braku takiego sprawozdania karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu w pierwszym roku działalności, określonego w przedłożonej właściwemu organowi nadzoru innego państwa członkowskiego informacji, o której mowa w art. 5 lit. a rozporządzenia 2017/1943 – jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł, albo
- 3) nakazać naprawienie szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta, o ile możliwe jest jej ustalenie, a nakaz nie był wcześniej nałożony, albo szkoda ujawniła się po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 5 pkt 1, albo
- 4) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, albo
- 5) zakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
- 6) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia, albo
- 7) zastosować jedną lub kilka sankcji określonych w pkt 1 lub 3–5 oraz nałożyć karę pieniężną, o której mowa w pkt 2 lub 6.

9. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru innego państwa członkowskiego, który udzielił zagranicznej firmie inwestycyjnej zezwolenia, po otrzymaniu

informacji, o której mowa w ust. 7, nie zgadza się z decyzją, o której mowa w ust. 5 pkt 1, a informację o tym przekazał Komisji przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 8, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1095/2010.

10. W przypadku gdy zagraniczna firma inwestycyjna jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 8 pkt 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

11. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 8 pkt 2 lub ust. 10.

12. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez firmę inwestycyjną w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 8 pkt 2 albo 6, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

13. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 8 pkt 2 lub 6, uwzględnia w szczególności:

- 1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- 2) stopień przyczynienia się zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta do powstania naruszenia;
- 3) sytuację finansową zagranicznej firmy inwestycyjnej, na którą jest nakładana kara, w szczególności wysokość jej całkowitych obrotów;
- 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez zagraniczną firmę inwestycyjną lub jej agenta, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
- 5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;
- 6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań zagranicznej firmy inwestycyjnej lub jej agenta;

- 7) gotowość zagranicznej firmy inwestycyjnej do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;
- 8) uprzednie, stwierdzone przez Komisję, naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności przez zagraniczne firmy inwestycyjne, popełnione przez zagraniczną firmę inwestycyjną, jej agenta lub osoby, na które jest nakładana kara.

14. W przypadku zakazania zagranicznej firmie inwestycyjnej prowadzenia, w całości albo w części, działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej firma ta nie może podjąć tej działalności przed upływem 5 lat od dnia, w którym decyzja zakazująca prowadzenie takiej działalności stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego terminu.

15. W przypadku zakazania osobie odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenie udziału w prowadzeniu działalności maklerskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoba ta nie może wykonywać czynności związanych z działalnością maklerską w ramach umowy o pracę, zlecenia lub innej umowy o podobnym charakterze, zawartej z firmą inwestycyjną, ani pełnić funkcji w organach domu maklerskiego, przez okres 5 lat od dnia, w którym decyzja o takim zakazie stała się ostateczna, chyba że Komisja wyrazi zgodę na skrócenie tego okresu.

16. Komisja prowadzi jawny rejestr osób, którym wydano zakaz, o którym mowa w ust. 8 pkt 5.

17. Komisja informuje Komisję Europejską oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o sankcjach zastosowanych zgodnie z ust. 8.

Art. 169a. 1. W przypadku gdy dom maklerski narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenie lub
- 2) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości, lub
- 3) nakazać odwołanie członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie, w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny.

1a. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany narusza przepisy regulujące zasady prowadzenia działalności przez spółkę prowadzącą rynek regulowany, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenie lub
- 2) nakazać odwołanie członka zarządu spółki prowadzącej rynek regulowany odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie, w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny.

1b. W przypadku gdy bank prowadzący działalność maklerską lub zagraniczna osoba prawna prowadząca działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej narusza przepisy regulujące prowadzenie działalności maklerskiej, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenie lub
- 2) nakazać odwołanie osoby odpowiedzialnej za zaistniałe naruszenia, w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny.

1ba. W przypadku gdy podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach narusza przepisy określające zasady świadczenia tych usług, Komisja może, w drodze decyzji:

- 1) nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenie lub
- 2) nakazać odwołanie członka zarządu podmiotu świadczącego usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach odpowiedzialnego za zaistniałe naruszenie, w przypadku gdy naruszenia mają charakter poważny.

1c. Kara, o której mowa w ust. 1–1ba, nie może być nałożona, jeżeli od uzyskania przez Komisję wiadomości o czynie określonym odpowiednio w ust. 1–1ba upłynęło więcej niż 2 lata albo od popełnienia tego czynu upłynęło więcej niż 5 lat.

1d. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1–1ba, uwzględnia w szczególności:

- 1) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- 2) stopień przyczynienia się osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie do jego powstania;
- 3) sytuację finansową osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie;

- 4) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę odpowiedzialną za dane naruszenie, jeżeli można te korzyści lub straty ustalić;
- 5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;
- 6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie;
- 7) gotowość osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie do współpracy z Komisją;
- 8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności odpowiednio przez dom maklerski, spółkę prowadzącą rynek regulowany, bank prowadzący działalność maklerską lub podmiot świadczący usługi w zakresie udostępniania informacji o transakcjach, popełnione przez osobę odpowiedzialną za dane naruszenie;
- 9) potencjalne skutki systemowe naruszenia.

1e. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej przez osoby, o których mowa w ust. 1–1ba, w wyniku naruszenia, o którym mowa w tych przepisach, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1–1ba, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

2. (uchylony)

Art. 169b. 1. Komisja przekazuje corocznie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych informację o przypadkach zastosowania w poprzednim roku kalendarzowym sankcji, o których mowa w art. 165 ust. 1a i art. 169a ust. 1–1ba, oraz sankcji, o których mowa w art. 167 ust. 1–3, z wyłączeniem cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

2. Z zastrzeżeniem wymogów dotyczących ochrony tajemnicy zawodowej, o których mowa w art. 147, Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o sankcjach nałożonych w związku z naruszeniem przepisów działu IV rozdziału 1 oddziału 2a lub rozporządzenia 575/2013, a także o wniesionych środkach odwoławczych oraz o sposobie ich rozpatrzenia.

Art. 169c. 1. W przypadku gdy spółka prowadząca rynek regulowany narusza przepisy regulujące prowadzenie platformy aukcyjnej, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 5 000 000 euro na osoby odpowiedzialne za zaistniałe naruszenia.

2. Równowartość w złotych kwoty w euro wyznacza się w oparciu o średni kurs euro ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w dniu 19 listopada 2010 r.

3. Wydanie decyzji przez Komisję następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 170. 1. W przypadku gdy Krajowy Depozyt narusza przepisy prawa, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu lub narusza interesy jego uczestników, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 170a. 1. W przypadku gdy spółka, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2, narusza przepisy prawa, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu lub narusza interesy jej uczestników, Komisja może zakazać wykonywania tych czynności lub nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

3. (uchylony)

Art. 170b. 1. W przypadku gdy spółka prowadząca izbę rozliczeniową narusza przepisy prawa, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu lub narusza interesy jej uczestników, Komisja może cofnąć spółce zezwolenie na prowadzenie izby rozliczeniowej lub nałożyć na spółkę karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

3. (uchylony)

Art. 170c. 1. W przypadku gdy spółka prowadząca izbę rozrachunkową narusza przepisy prawa, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu lub narusza interesy jej uczestników, Komisja może cofnąć spółce zezwolenie na prowadzenie izby rozrachunkowej lub nałożyć na spółkę karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

2. Wydanie decyzji następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 170d. 1. W przypadku gdy posiadacz rachunku zbiorczego nie przekazuje informacji w odpowiedzi na przekazane mu przez podmiot prowadzący rachunek zbiorczy żądanie Komisji, o którym mowa w art. 8b ust. 1, albo przekazuje informacje nieprawdziwe lub nierzetelne, Komisja może nałożyć na posiadacza rachunku zbiorczego karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

2. W przypadku gdy podmiot prowadzący rachunek zbiorczy nie przekazuje posiadaczowi rachunku zbiorczego żądania Komisji, o którym mowa w art. 8b ust. 1,

lub nie przekazuje Komisji informacji otrzymanych od posiadacza rachunku zbiorczego w odpowiedzi na żądanie Komisji, o którym mowa w art. 8b ust. 1, Komisja może nałożyć na podmiot prowadzący rachunek zbiorczy karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

Art. 170e. 1. W przypadku gdy centralny depozyt papierów wartościowych narusza:

- 1) wymogi organizacyjne określone w art. 26–30 rozporządzenia 909/2014,
- 2) zasady prowadzenia działalności określone w art. 32–35 rozporządzenia 909/2014,
- 3) wymogi dotyczące usług centralnego depozytu papierów wartościowych określone w art. 37–41 rozporządzenia 909/2014,
- 4) wymogi ostrożnościowe określone w art. 43–46 oraz art. 47 ust. 2 rozporządzenia 909/2014,
- 5) wymogi kapitałowe określone w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 909/2014,
- 6) wymogi dotyczące połączeń operacyjnych centralnych depozytów papierów wartościowych określone w art. 48 rozporządzenia 909/2014,
- 7) zasady udzielania przez centralne depozyty papierów wartościowych poszczególnych rodzajów dostępu, określone w art. 49–53 rozporządzenia 909/2014

– Komisja może nakazać centralnemu depozytowi papierów wartościowych usunięcie stwierdzonych naruszeń lub przyczyn tych naruszeń lub nałożyć na ten podmiot karę pieniężną do wysokości 82 680 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 82 680 000 zł.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez centralny depozyt papierów wartościowych w wyniku naruszenia wymogów i zasad, o których mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w tym ustępie, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości dwukrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

3. W przypadku gdy centralny depozyt papierów wartościowych jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1, stanowi kwota całkowitego

skonsolidowanego rocznego przychodu centralnego depozytu ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

4. Komisja może cofnąć zezwolenie udzielone centralnemu depozytowi papierów wartościowych na podstawie art. 16 rozporządzenia 909/2014 w przypadkach określonych w art. 20 tego rozporządzenia.

5. W decyzji w przedmiocie cofnięcia zezwolenia udzielonego centralnemu depozytowi papierów wartościowych na podstawie art. 16 rozporządzenia 909/2014 Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 lub 2, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się centralny depozyt papierów wartościowych.

6. W przypadku gdy centralny depozyt papierów wartościowych narusza wymogi i zasady, o których mowa w ust. 1, Komisja może:

- 1) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń lub nałożyć na te osoby karę pieniężną do wysokości 20 670 000 zł;
- 2) zawiesić w czynnościach członka zarządu centralnego depozytu papierów wartościowych odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;
- 3) odwołać członka zarządu centralnego depozytu papierów wartościowych odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie – w przypadku gdy naruszenia, o których mowa w ust. 1, mają charakter poważny i systematyczny.

7. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informację o:

- 1) treści rozstrzygnięcia oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) centralnego depozytu papierów wartościowych, na który została nałożona sankcja,
- 2) złożeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – o ile Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy,
- 3) treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji

– zgodnie z zasadami określonymi w art. 62 rozporządzenia 909/2014.

8. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 7 pkt 1 lub 3 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

9. Informacje, o których mowa w ust. 7, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres roku, licząc od dnia ich udostępnienia.

Art. 170f. 1. W przypadku gdy podmiot wyznaczony do świadczenia bankowych usług pomocniczych lub centralny depozyt papierów wartościowych, który na podstawie art. 54 ust. 2 lit. a rozporządzenia 909/2014 uzyskał zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych określonych w załączniku do tego rozporządzenia, narusza:

- 1) wymogi ostrożnościowe dotyczące ryzyk kredytowych, określone w art. 59 ust. 3 rozporządzenia 909/2014,
- 2) wymogi ostrożnościowe dotyczące ryzyk utraty płynności, określone w art. 59 ust. 4 rozporządzenia 909/2014

– Komisja może nakazać tym podmiotom usunięcie stwierdzonych naruszeń lub przyczyn tych naruszeń lub nałożyć na te podmioty karę pieniężną do wysokości 82 680 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 82 680 000 zł.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez podmioty, o których mowa w ust. 1, w wyniku naruszenia wymogów, o których mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w tym ustępie, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości dwukrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

3. W przypadku gdy podmiot wyznaczony do świadczenia bankowych usług pomocniczych lub centralny depozyt papierów wartościowych, który na podstawie art. 54 ust. 2 lit. a rozporządzenia 909/2014 uzyskał zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych określonych w załączniku do tego rozporządzenia, jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu tych podmiotów ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

4. Komisja może cofnąć zezwolenie udzielone centralnemu depozytowi papierów wartościowych na podstawie art. 54 rozporządzenia 909/2014 w przypadkach określonych w art. 57 tego rozporządzenia.

5. W przypadku gdy podmiot wyznaczony do świadczenia bankowych usług pomocniczych lub centralny depozyt papierów wartościowych, który na podstawie art. 54 ust. 2 lit. a rozporządzenia 909/2014 uzyskał zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych określonych w załączniku do tego rozporządzenia, narusza wymogi, o których mowa w ust. 1, Komisja może:

- 1) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń lub nałożyć na te osoby karę pieniężną do wysokości 20 670 000 zł;
- 2) zawiesić w czynnościach członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie podmiotu wyznaczonego do świadczenia bankowych usług pomocniczych lub centralnego depozytu papierów wartościowych, który na podstawie art. 54 ust. 2 lit a rozporządzenia 909/2014 uzyskał zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych określonych w załączniku do tego rozporządzenia – na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;
- 3) odwołać członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie podmiotu wyznaczonego do świadczenia bankowych usług pomocniczych lub centralnego depozytu papierów wartościowych, który na podstawie art. 54 ust. 2 lit. a rozporządzenia 909/2014 uzyskał zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych określonych w załączniku do tego rozporządzenia – w przypadku gdy naruszenia, o których mowa w ust. 1, mają charakter poważny i systematyczny.

6. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informację o:

- 1) treści rozstrzygnięcia oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) podmiotu wyznaczonego do świadczenia bankowych usług pomocniczych lub centralnego depozytu papierów wartościowych, który na podstawie art. 54 ust. 2 lit. a rozporządzenia 909/2014 uzyskał zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych określonych w załączniku do tego rozporządzenia, na który została nałożona sankcja,
- 2) złożeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – o ile Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy,
- 3) treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji

– zgodnie z zasadami określonymi w art. 62 rozporządzenia 909/2014.

7. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 6 pkt 1 lub 3 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

8. Informacje, o których mowa w ust. 6, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres roku, licząc od dnia ich udostępnienia.

Art. 170g. Komisja, nakładając sankcje, o których mowa w art. 170e lub art. 170f, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 64 rozporządzenia 909/2014.

Art. 171. 1. Na każdego, kto nie dokonuje zawiadomienia, o którym mowa w art. 24 ust. 1, art. 47 ust. 1, art. 106 ust. 1, art. 107 ust. 1 lub w art. 31 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, lub nie wykonuje tej czynności, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

2. Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, również na osobę, która:

- 1) nabywa lub obejmuje akcje pomimo zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 24 ust. 3 lub art. 47 ust. 3, lub
- 2) nabywa lub obejmuje akcje lub prawa z akcji pomimo zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h lub w art. 32 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, lub
- 3) wykonuje czynności, o których mowa w pkt 1 lub 2, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

2a. Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, również na osobę, która:

- 1) nabywa lub obejmuje akcje przed upływem terminu do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 24 ust. 3 lub art. 47 ust. 3, lub
- 2) nabywa lub obejmuje akcje lub prawa z akcji przed upływem terminu do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w art. 106h lub w art. 32 ust. 2 rozporządzenia 648/2012, lub
- 3) nabywa lub obejmuje akcje z naruszeniem terminu wyznaczonego przez Komisję, w którym nabycie lub objęcie akcji może zostać dokonane, o którym mowa w art. 24 ust. 3a pkt 2 lub art. 47 ust. 3a pkt 2, lub

- 4) nabywa lub obejmuje akcje lub prawa z akcji z naruszeniem terminu wyznaczonego przez Komisję, w którym nabycie lub objęcie akcji lub praw z akcji może zostać dokonane, o którym mowa w art. 106h ust. 5 lub w art. 31 ust. 7 rozporządzenia 648/2012, lub
- 5) wykonuje czynności, o których mowa w pkt 1–4, działając w imieniu lub interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

3. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, 2 lub 2a, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

4. Rozstrzygnięcie Komisji podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego. Komisja może nakazać jego ogłoszenie w dwóch dziennikach ogólnopolskich lub w inny sposób na koszt strony.

Art. 171a. 1. Na każdego, kto narusza:

- 1) ograniczenia w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży, określone w art. 12 lub art. 13 rozporządzenia 236/2012,
- 2) ograniczenia w zakresie zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, określone w art. 14 rozporządzenia 236/2012,
- 3) ograniczenia w zakresie zawierania transakcji swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego lub w zakresie wartości otwieranych pozycji dotyczących swapu ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, wprowadzone na podstawie art. 21 rozporządzenia 236/2012,
- 4) zakaz lub ograniczenia w zakresie dokonywania krótkiej sprzedaży lub zawierania innych transakcji, w przypadku których spadek ceny lub wartości instrumentu finansowego wiąże się z uzyskaniem korzyści majątkowej, wprowadzone na podstawie art. 20 lub art. 28 ust. 1 lit. b rozporządzenia 236/2012,
- 5) zakaz lub ograniczenia w zakresie dokonywania na rynku regulowanym lub w ASO krótkiej sprzedaży określonego instrumentu finansowego lub zawierania innych transakcji mających za przedmiot określony instrument finansowy, wprowadzone na podstawie art. 23 rozporządzenia 236/2012

– Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł albo do wysokości dziesięciokrotności korzyści majątkowej uzyskanej w wyniku transakcji.

2. Na każdego, kto nie wykonuje lub nienależyte wykonuje inne niż wymienione w ust. 1 obowiązki określone w rozporządzeniu 236/2012 lub obowiązki określone w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 918/2012 z dnia 5 lipca 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego w odniesieniu do definicji, obliczania pozycji krótkich netto, pokrytych swapów ryzyka kredytowego z tytułu długu państwowego, progów powodujących obowiązek zgłoszenia, progów płynności w odniesieniu do zawieszenia ograniczeń, znacznych spadków wartości instrumentów finansowych i wystąpienia niekorzystnych zdarzeń (Dz. Urz. UE L 274 z 09.10.2012, str. 1), Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

Art. 171b. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 171a, uwzględnia się w szczególności stopień i zakres naruszenia, jego wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku kapitałowego oraz możliwości finansowe podmiotu, który dokonał naruszenia.

Art. 171c. 1. W przypadku gdy kontrahent w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2015/2365 nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 tego rozporządzenia, lub nienależyte je wykonuje, Komisja może:

- 1) nakazać kontrahentowi, który dopuścił się naruszenia, zaprzestania dalszego naruszania tego przepisu oraz zobowiązać go do podjęcia we wskazanym terminie działań, które mają zapobiegać naruszaniu tego przepisu w przyszłości;
- 2) nałożyć na kontrahenta karę pieniężną do wysokości 21 784 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 21 784 000 zł;
- 3) w przypadku kontrahenta prowadzącego działalność na podstawie zezwolenia wydanego przez Komisję – cofnąć to zezwolenie.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez kontrahenta w wyniku niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2015/2365, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może zostać nałożona do wysokości trzykrotności kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

3. W przypadku gdy kontrahent jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

4. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lub ust. 3.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się kontrahent.

6. W przypadku gdy kontrahent nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 rozporządzenia 2015/2365, lub nienależycie je wykonuje, Komisja może:

- 1) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń;
- 2) zawiesić w czynnościach członka zarządu tego podmiotu, którego działania lub zaniechania doprowadziły do naruszenia tego przepisu, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

7. W przypadku kontrahenta będącego funduszem inwestycyjnym kara pieniężna nakładana jest na towarzystwo funduszy inwestycyjnych będące organem tego funduszu, a sankcje, o których mowa w ust. 6:

- 1) pkt 1 – są nakładane na osoby odpowiedzialne w tym towarzystwie za zaistniałe naruszenie;
- 2) pkt 2 – są nakładane na członka zarządu tego towarzystwa.

8. W przypadku kontrahenta będącego alternatywną spółką inwestycyjną zarządzaną przez zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE, w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych, kara pieniężna nakładana jest odpowiednio na zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE, a sankcje, o których mowa w ust. 6:

- 1) pkt 1 – są nakładane na osoby odpowiedzialne u zewnętrznie zarządzającego ASI albo u zarządzającego z UE za zaistniałe naruszenie;

2) pkt 2 – są nakładane na członka zarządu zewnętrznie zarządzającego ASI albo na członka zarządu zarządzającego z UE.

9. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informacje o:

- 1) treści rozstrzygnięcia w sprawach, o których mowa w ust. 1, 2 i 5–8, oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, zawierające imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) kontrahenta, na których została nałożona sankcja,
- 2) złożeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – o ile Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy,
- 3) treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji

– zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 rozporządzenia 2015/2365.

10. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 9 pkt 1 lub 3 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

11. Informacje, o których mowa w ust. 9, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres roku, licząc od dnia ich udostępnienia.

Art. 171d. 1. W przypadku gdy kontrahent w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2015/2365 dokonuje ponownego wykorzystania w rozumieniu art. 3 pkt 12 rozporządzenia 2015/2365 wbrew warunkom określonym w art. 15 tego rozporządzenia, Komisja może:

- 1) nakazać kontrahentowi, który dopuścił się naruszenia, zaprzestania dalszego naruszania tego przepisu oraz zobowiązać go do podjęcia we wskazanym terminie działań, które mają zapobiegać naruszaniu tego przepisu w przyszłości;
- 2) nałożyć na kontrahenta karę pieniężną:
 - a) w przypadku kontrahenta będącego osobą fizyczną – do wysokości 21 784 000 zł,
 - b) w przypadku kontrahenta niebędącego osobą fizyczną – do wysokości 65 352 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 65 352 000 zł;
- 3) w przypadku kontrahenta prowadzącego działalność na podstawie zezwolenia wydanego przez Komisję – cofnąć to zezwolenie.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez kontrahenta w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może zostać nałożona do wysokości trzykrotności kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

3. W przypadku gdy kontrahent jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

4. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b lub ust. 3.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się kontrahent.

6. W przypadku dopuszczenia się przez kontrahenta naruszenia, o którym mowa w ust. 1, Komisja może:

- 1) nakazać osobom odpowiedzialnym za zaistniałe naruszenie zaprzestania działań skutkujących powstaniem naruszeń;
- 2) zawiesić w czynnościach członka zarządu tego podmiotu, którego działania lub zaniechania doprowadziły do naruszenia tego przepisu, na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

7. W przypadku kontrahenta będącego funduszem inwestycyjnym kara pieniężna nakładana jest na towarzystwo funduszy inwestycyjnych będące organem tego funduszu, a sankcje, o których mowa w ust. 6:

- 1) pkt 1 – są nakładane na osoby odpowiedzialne w tym towarzystwie za zaistniałe naruszenie;
- 2) pkt 2 – są nakładane na członka zarządu tego towarzystwa.

8. W przypadku kontrahenta będącego alternatywną spółką inwestycyjną zarządzaną przez zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE, w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych, kara pieniężna nakładana jest

odpowiednio na zewnętrznie zarządzającego ASI albo zarządzającego z UE, a sankcje, o których mowa w ust. 6:

- 1) pkt 1 – są nakładane na osoby odpowiedzialne u zewnętrznie zarządzającego ASI albo u zarządzającego z UE za zaistniałe naruszenie;
- 2) pkt 2 – są nakładane na członka zarządu zewnętrznie zarządzającego ASI albo na członka zarządu zarządzającego z UE.

9. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości informacje o:

- 1) treści rozstrzygnięcia w sprawach, o których mowa w ust. 1, 2 i 5–8, oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, zawierające imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) kontrahenta, na których została nałożona sankcja,
- 2) złożeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – o ile Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy,
- 3) treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji

– zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 rozporządzenia 2015/2365.

10. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 9 pkt 1 lub 3 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.

11. Informacje, o których mowa w ust. 9, dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres roku, licząc od dnia ich udostępnienia.

Art. 171e. Komisja, nakładając sankcje, o których mowa w art. 171c lub art. 171d, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 23 rozporządzenia 2015/2365.

Art. 171f. 1. Na każdego, kto narusza zakazy lub ograniczenia, o których mowa w art. 40, art. 41, art. 42 lub art. 45 rozporządzenia 600/2014, lub nie stosuje się do żądania, o którym mowa w art. 45 rozporządzenia 600/2014, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł.

2. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1,

stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

3. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 lub 2.

Art. 172. (uchylony)

Art. 173. 1. Na każdego kto dokonuje lub zleca dokonanie realizacji programu odkupu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia 596/2014, lub stabilizacji, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. d tego rozporządzenia, z naruszeniem zasad określonych w prospekcie emisyjnym lub z naruszeniem art. 5 rozporządzenia 596/2014, lub z naruszeniem standardów technicznych, wydanych na podstawie art. 5 ust. 6 tego rozporządzenia, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

1a. W przypadku gdy naruszenia, o którym mowa w ust. 1, dopuszcza się alternatywna spółka inwestycyjna, zarządzana przez zewnętrznego zarządcę ASI, kara, o której mowa w ust. 1, jest nakładana na zewnętrznego zarządcę ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych.

2. (uchylony)

3. Na każdego, kto nabywa, nie będąc uprawnionym, akcje spółki prowadzącej rynek regulowany, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

4. Na każdego kto narusza obowiązek posiadania rozwiązań, systemów i procedur, o których mowa w art. 16 ust. 1 i 2 rozporządzenia 596/2014, lub nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 16 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia, lub przekazuje je z naruszeniem warunków określonych w tym przepisie, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną:

- 1) w przypadku osób fizycznych – do wysokości 4 145 600 zł;
- 2) w przypadku innych podmiotów – do wysokości 10 364 000 zł lub do kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w

ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 10 364 000 zł.

4a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez podmiot w wyniku naruszeń, o których mowa w ust. 4, zamiast kary, o której mowa w tym ustępie, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

5. (uchylony)

6. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, 1a, 3 i 4, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

7. Na każdego kto sporządza lub rozpowszechnia rekomendacje inwestycyjne lub inne informacje rekomendujące lub sugerujące strategię inwestycyjną z naruszeniem art. 20 ust. 1 rozporządzenia 596/2014 lub nie zachowuje należytej staranności przy dokonywaniu tych czynności, lub nie zapewnia rzetelności sporządzanych rekomendacji albo nie ujawnia swojego interesu i konfliktów interesów istniejących w chwili ich sporządzania lub rozpowszechniania, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną:

- 1) w przypadku osób fizycznych – do wysokości 2 072 800 zł;
- 2) w przypadku innych podmiotów – do wysokości 4 145 600 zł lub do kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 4 145 600 zł.

7a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez podmiot w wyniku naruszeń, o których mowa w ust. 7, zamiast kary, o której mowa w tym ustępie, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

8. W decyzji o nałożeniu kary Komisja może wyznaczyć termin ponownego wykonania obowiązku lub dokonania czynności wymaganej przepisami, których naruszenie było podstawą nałożenia kary pieniężnej. W razie bezskutecznego upływu tego terminu Komisja może powtórnie wydać decyzję o nałożeniu kary pieniężnej.

9. Wydanie decyzji wobec osoby fizycznej następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 173a. 1. Na kontrahentów finansowych w rozumieniu art. 2 pkt 8 rozporządzenia 648/2012, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki, o których mowa w rozporządzeniu 648/2012, lub przepisach wydanych na jego podstawie, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego nie większą niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.

2. Na kontrahentów finansowych, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki określone w ust. 1, i którzy wbrew obowiązkowi nie sporządzili lub nie poddali badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.

3. Na kontrahentów finansowych, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki określone w ust. 1, i którzy nie mają obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

Art. 173b. 1. Na kontrahentów niefinansowych w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia 648/2012, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki, o których mowa w tym rozporządzeniu lub przepisach wydanych na jego podstawie, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł, nie większą niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego nie większą niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.

2. Na kontrahentów niefinansowych, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki określone w ust. 1, i którzy wbrew obowiązkowi nie sporządzili lub nie poddali badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

3. Na kontrahentów niefinansowych, którzy nie wykonują lub nienależycie wykonują obowiązki określone w ust. 1, i którzy nie mają obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 500 000 zł.

Art. 173c. 1. W przypadku gdy:

- 1) CCP,
- 2) członek rozliczający w rozumieniu art. 2 pkt 14 rozporządzenia 648/2012,
- 3) klient w rozumieniu art. 2 pkt 15 rozporządzenia 648/2012, świadczący pośrednie usługi rozliczeniowe, o których mowa w rozdziale II rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 149/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, obowiązku rozliczania, rejestru publicznego, dostępu do systemu obrotu, kontrahentów niefinansowych, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz. Urz. UE L 52 z 23.02.2013, str. 11),
- 4) podmiot prowadzący system obrotu w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia 648/2012

– nie wykonuje lub nienależyte wykonuje obowiązki określone w rozporządzeniu 648/2012 lub przepisach wydanych na jego podstawie, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć na te podmioty karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł, nie większą niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku obowiązku badania sprawozdania finansowego nie większą niż 10% przychodu wykazanego w ostatnim zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym.

2. Na podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, które nie wykonują lub nienależyte wykonują obowiązki określone w tym przepisie, i które wbrew obowiązkowi nie sporządziły lub nie poddały badaniu sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.

3. Na podmioty, o których mowa w ust. 1, które nie wykonują lub nienależyte wykonują obowiązki określone w tym przepisie, i które nie mają obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

4. W przypadku gdy podmioty, o których mowa w ust. 1, nie wykonują lub nienależyte wykonują obowiązki, o których mowa w ust. 1, Komisja może, w drodze

decyzji, nałożyć na osoby odpowiedzialne za ich niewykonanie lub nienależyte wykonanie karę pieniężną do wysokości 100 000 zł.

5. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 4, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 173d. 1. W przypadku stwierdzenia okoliczności wskazujących na zagrożenie niewykonywania lub nienależytego wykonywania przez CCP zobowiązań wobec swoich członków lub naruszenia interesów uczestników obrotu, Komisja po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego może:

- 1) zakazać na czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy, inwestowania całości lub części kapitału własnego we wszystkie lub niektóre rodzaje instrumentów finansowych, o których mowa w art. 47 rozporządzenia 648/2012, lub nakazać wstrzymanie wypłat z zysku;
- 2) zakazać na czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy, przyjmowania do rozliczania przez CCP wszystkich lub niektórych rodzajów transakcji.

2. W przypadku gdy niektóre inwestycje lub transakcje nie prowadzą do zwiększenia zagrożenia niewykonywania, lub nienależytego wykonywania przez CCP zobowiązań wobec swoich członków, lub zwiększenia zagrożenia naruszenia interesów uczestników obrotu, Komisja może w czasie trwania zakazu zezwolić na dokonanie niektórych inwestycji lub przyjęcie do rozliczenia niektórych transakcji.

Art. 174. 1. Na każdego kto, wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 19 ust. 11 rozporządzenia 596/2014, w czasie trwania okresu zamkniętego, dokonuje transakcji na rachunek własny lub na rachunek osoby trzeciej, Komisja może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 2 072 800 zł.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez podmiot w wyniku naruszeń, o których mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w tym ustępie, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

3. Wydanie decyzji wobec osoby fizycznej następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

Art. 174a. 1. W przypadku gdy emitent, na wniosek osoby pełniącej obowiązki zarządcze, udzielił zgody, o której mowa w art. 19 ust. 12 rozporządzenia 596/2014, z naruszeniem art. 7–9 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/522 z dnia 17

grudnia 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 w kwestiach dotyczących wyłączenia niektórych organów publicznych i banków centralnych państw trzecich, okoliczności wskazujących na manipulację na rynku, progów powodujących powstanie obowiązku podania informacji do wiadomości publicznej, właściwych organów do celów powiadomień o opóźnieniach, zgody na obrót w okresach zamkniętych oraz rodzajów transakcji wykonywanych przez osoby pełniące obowiązki zarządcze podlegających obowiązkowi powiadomienia (Dz. Urz. UE L 88 z 05.04.2016, str. 1), Komisja może nałożyć na emitenta karę pieniężną do wysokości 4 145 600 zł.

2. W przypadku emitenta będącego funduszem inwestycyjnym albo alternatywną spółką inwestycyjną, kara pieniężna jest nakładana odpowiednio na towarzystwo funduszy inwestycyjnych będące organem tego funduszu inwestycyjnego, a w przypadku funduszu inwestycyjnego, co do którego towarzystwo funduszy inwestycyjnych zawarło umowę, o której mowa w art. 4 ust. 1b ustawy o funduszach inwestycyjnych, na zarządzającego z UE, zewnętrznie zarządzającego ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych albo zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych, zarządzającego tą alternatywną spółką inwestycyjną.

Art. 175. 1. Na każdego kto nie wykonał lub nienależycie wykonał obowiązek, o którym mowa w art. 19 ust. 1–7 rozporządzenia 596/2014, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną:

- 1) w przypadku osób fizycznych – do wysokości 2 072 800 zł;
- 2) w przypadku innych podmiotów – do wysokości 4 145 600 zł.

2. (uchylony)

3. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez podmiot w wyniku naruszeń, o których mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w tym ustępie, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

4. W przypadku emitenta będącego funduszem inwestycyjnym albo alternatywną spółką inwestycyjną, kara pieniężna jest nakładana odpowiednio na towarzystwo funduszy inwestycyjnych będące organem tego funduszu inwestycyjnego, a w przypadku funduszu inwestycyjnego, co do którego towarzystwo funduszy inwestycyjnych zawarło umowę, o której mowa w art. 4 ust. 1b ustawy o funduszach

inwestycyjnych, na zarządzającego z UE, zewnętrznie zarządzającego ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych albo zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych, zarządzającego tą alternatywną spółką inwestycyjną.

Art. 175a. W przypadku gdy uczestnik rynku uprawnień do emisji lub platforma aukcyjna nie wykonuje lub nienależyście wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 18 ust. 1–5 rozporządzenia 596/2014, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 4 145 600 zł lub do kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 4 145 600 zł.

Art. 176. 1. W przypadku gdy emitent nie wykonuje lub nienależyście wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 18 ust. 1–6 rozporządzenia 596/2014, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 4 145 600 zł lub do kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 4 145 600 zł.

2. W przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 18 ust. 1–6 rozporządzenia 596/2014, Komisja może nałożyć na osobę, która w tym okresie pełniła funkcję członka zarządu emitenta, zewnętrznie zarządzającego ASI lub zarządzającego z UE w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych będącego organem funduszu inwestycyjnego zamkniętego, karę pieniężną do wysokości 2 072 800 zł.

3. Przepisy art. 96 ust. 6 pkt 2 oraz ust. 7–8a ustawy o ofercie publicznej stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej przez emitenta w wyniku naruszeń, o których mowa w ust. 1, zamiast kary, o której mowa w ust. 1, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości trzykrotnej kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

Art. 176a. W przypadku gdy emitent lub sprzedający nie wykonuje lub nienależyście wykonuje obowiązki wynikające z art. 5, Komisja może nałożyć karę pieniężną do wysokości 1 000 000 zł.

Art. 176b. Na każdego, kto nie przekazał Komisji zgodnie z art. 110m ust. 1–3 i art. 110z ust. 1 i 3 informacji na żądanie skierowane przez Komisję lub jej upoważnionego przedstawiciela, Komisja może nałożyć karę pieniężną w wysokości do 1 000 000 zł. Komisja, ustalając karę pieniężną, uwzględnia w szczególności wagę żądanej informacji dla sprawowanego nadzoru oraz sytuację finansową podmiotu lub osoby, na które jest nakładana kara.

Art. 176c. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia 596/2014 w zakresie wskazanym w art. 165 ust. 1 pkt 5, art. 165a ust. 1 pkt 6, art. 167 ust. 1 pkt 1, art. 173, art. 174, art. 175, art. 175a lub art. 176 Komisja może nakazać podmiotowi, który dopuścił się naruszenia, zaprzestania dalszego naruszania tych przepisów oraz zobowiązać go do podjęcia we wskazanym terminie działań, które mają zapobiegać naruszaniu tych przepisów w przyszłości. Środek ten może być stosowany bez względu na zastosowanie innych sankcji za naruszenie obowiązków, o których mowa w art. 165 ust. 1 pkt 5, art. 165a ust. 1 pkt 6, art. 167 ust. 1 pkt 1, art. 173, art. 174, art. 175, art. 175a lub art. 176.

Art. 176d. 1. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej przepisów rozporządzenia 596/2014 w zakresie wskazanym w art. 173, art. 174, art. 175 lub art. 176, Komisja może, w drodze decyzji, zakazać osobie fizycznej, do której obowiązków należy zapewnienie przestrzegania przez tę osobę prawną lub tę jednostkę przepisów rozporządzenia 596/2014 w zakresie wskazanym w art. 173, art. 174, art. 175 lub art. 176, zawierania, na rachunek własny lub na rachunek osoby trzeciej, transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu w ASO, na czas określony, nieprzekraczający 5 lat. Środek ten może być stosowany bez względu na zastosowanie innych sankcji za naruszenie obowiązków, o których mowa w art. 173, art. 174, art. 175 i art. 176.

2. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów rozporządzenia 596/2014 w zakresie wskazanym w art. 173, art. 174, art. 175 lub art. 176, przez osobę fizyczną, Komisja może, w decyzji w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 173, art. 174, art. 175 lub art. 176, zakazać tej osobie fizycznej zawierania, na rachunek własny lub na rachunek osoby trzeciej, transakcji, których przedmiotem są

instrumenty finansowe, dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do obrotu w ASO, na czas określony, nieprzekraczający 5 lat.

Art. 176e. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 173 ust. 4 lub 7, art. 175a lub art. 176 ust. 1, jest jednostką dominującą, która sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w art. 173 ust. 4 pkt 2 lub ust. 7 pkt 2, art. 175a lub art. 176 ust. 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu tego podmiotu ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

Art. 176f. Komisja, nakładając sankcję, o której mowa w art. 173–176, uwzględnia okoliczności, o których mowa w art. 31 ust. 1 rozporządzenia 596/2014.

Art. 176g. 1. Na każdego, kto narusza ustalone przez Komisję limity pozycji, o których mowa w art. 32c ust. 1, Komisja może, w drodze decyzji, nałożyć karę pieniężną do wysokości 20 750 000 zł albo kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 20 750 000 zł.

2. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej w wyniku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty osiągniętej korzyści.

3. W przypadku gdy podmiot naruszający limit pozycji jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

4. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1 lub 3.

5. Komisja, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, uwzględnia w szczególności:

1) wagę naruszenia i czas jego trwania;

- 2) stopień przyczynienia się osoby, na którą jest nakładana kara, do powstania naruszenia;
- 3) sytuację finansową osoby, na którą jest nakładana kara;
- 4) skalę korzyści uzyskanych przez osobę, na którą jest nakładana kara, jeżeli można te korzyści ustalić;
- 5) straty poniesione przez podmioty trzecie w związku z naruszeniem, jeżeli można je ustalić;
- 6) stopień naprawienia szkody wyrządzonej inwestorom wskutek działań osoby, na którą jest nakładana kara;
- 7) gotowość do współpracy z Komisją podczas wyjaśniania okoliczności naruszenia;
- 8) uprzednie naruszenia przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku finansowego popełnione przez osobę, na którą jest nakładana kara;
- 9) wpływ posiadanej pozycji w towarowym instrumencie pochodnym na ważny interes publiczny lub wykonanie obowiązków wynikających z przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku towaru stanowiącego instrument bazowy dla towarowego instrumentu pochodnego, w stosunku do którego nastąpiło przekroczenie limitu pozycji.

6. Jeżeli zachowanie limitów pozycji ustalonych przez Komisję nie jest możliwe bez naruszenia przez podmiot naruszający limit pozycji obowiązków wynikających z przepisów prawa regulujących funkcjonowanie rynku towaru stanowiącego instrument bazowy dla towarowego instrumentu pochodnego, w stosunku do którego nastąpiło przekroczenie limitu pozycji, Komisja odstępuje od wymierzenia kary.

Art. 176h. 1. Komisja przekazuje do publicznej wiadomości, przez zamieszczenie na swojej stronie internetowej:

- 1) informację o treści rozstrzygnięcia oraz o rodzaju i charakterze naruszenia, zawierającą imię i nazwisko osoby fizycznej lub firmę (nazwę) innego podmiotu, na który nałożona została sankcja, o której mowa w art. 165, art. 165b–165e, art. 166a, art. 167, art. 167d, art. 168a, art. 169 i art. 169a;
- 2) w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – informację o jego złożeniu, jeżeli Komisja przekazała do publicznej wiadomości informację o decyzji, której ten wniosek dotyczy;
- 3) informację o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji.

2. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, następuje po doręczeniu decyzji stronie postępowania.

3. Komisja może, w drodze uchwały, opóźnić przekazanie do publicznej wiadomości informacji o decyzji, o której mowa w ust. 1, lub przekazać taką informację bez wskazywania osoby fizycznej lub innego podmiotu, na który została nałożona sankcja, w przypadku stwierdzenia, że podanie takiej informacji do publicznej wiadomości:

- 1) wyrządziłoby niewspółmierną i znaczącą szkodę uczestnikom rynku finansowego;
- 2) w przypadku danych osobowych lub nazwy podmiotu – jest nieproporcjonalne do wagi stwierdzonego naruszenia;
- 3) stanowiłoby poważne zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub będącego w toku postępowania administracyjnego, wyjaśniającego lub karnego.

4. Komisja może nie przekazywać do publicznej wiadomości informacji o sankcjach nałożonych na podstawie art. 165, art. 165b–165e, art. 166a, art. 167, art. 167d, art. 168a, art. 169 i art. 169a w przypadku stwierdzenia, że podanie takiej informacji do publicznej wiadomości mogłoby:

- 1) naruszyć stabilność systemu finansowego lub
- 2) wyrządzić niewspółmierną i znaczącą szkodę podmiotom, które dopuściły się naruszenia.

5. W przypadku gdy Komisja nie przekazała do publicznej wiadomości informacji o imieniu i nazwisku osoby fizycznej lub firmie (nazwie) innego podmiotu, może upublicznić te dane, jeżeli ustały przesłanki, o których mowa w ust. 3 pkt 1.

6. Informacje, o których mowa w ust. 1, są dostępne na stronie internetowej Komisji przez co najmniej 5 lat, licząc od dnia ich udostępnienia, z tym że informacje dotyczące imienia i nazwiska osoby, na którą została nałożona sankcja, są dostępne na tej stronie przez rok. Usunięcie danych ze strony internetowej następuje na wniosek podmiotu, który dopuścił się naruszenia.

7. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o nieprzekazaniu do publicznej wiadomości informacji zgodnie z ust. 4. Komisja informuje ten Urząd również o złożeniu przez stronę wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz o treści rozstrzygnięcia ostatecznej decyzji.

8. Komisja przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych raz w roku informację zbiorczą o zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 1, 3 i 4.

Art. 176i. 1. W przypadku gdy:

- 1) administrator narusza wymogi w zakresie zarządzania i kontroli sprawowanych przez administratora, określone w art. 4–10 rozporządzenia 2016/1011,
- 2) administrator narusza wymogi dotyczące danych wejściowych, metod wyznaczania wskaźnika referencyjnego lub zgłaszania naruszeń, określone w art. 11–14 rozporządzenia 2016/1011, inne niż wymogi określone w art. 11 ust. 1 lit. d lub ust. 4 tego rozporządzenia,
- 3) administrator narusza wymogi w zakresie kodeksu postępowania, określone w art. 15 rozporządzenia 2016/1011,
- 4) podmiot nadzorowany przekazujący dane, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia 2016/1011, narusza wymogi w zakresie zarządzania i kontroli, określone w art. 16 tego rozporządzenia,
- 5) administrator narusza wymogi dotyczące kluczowego wskaźnika referencyjnego, określone w art. 21 rozporządzenia 2016/1011,
- 6) administrator lub podmiot nadzorowany przekazujący dane, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia 2016/1011, narusza wymogi dotyczące przekazywania danych na potrzeby kluczowego wskaźnika referencyjnego, określone w art. 23 rozporządzenia 2016/1011,
- 7) administrator narusza wymogi dotyczące istotnego wskaźnika referencyjnego, określone w art. 24 lub art. 25 rozporządzenia 2016/1011,
- 8) administrator narusza wymogi dotyczące pozaistotnego wskaźnika referencyjnego, określone w art. 26 rozporządzenia 2016/1011,
- 9) administrator narusza wymogi w zakresie oświadczenia, określone w art. 27 rozporządzenia 2016/1011,
- 10) administrator narusza wymogi w zakresie procedury, określone w art. 28 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011,
- 11) podmiot nadzorowany w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia 2016/1011 narusza wymogi określone w art. 28 ust. 2 rozporządzenia 2016/1011,

12) podmiot nadzorowany w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia 2016/1011 narusza wymogi w zakresie stosowania wskaźników referencyjnych, określone w art. 29 rozporządzenia 2016/1011

– Komisja może nałożyć, odpowiednio na administratora, podmiot nadzorowany przekazujący dane albo na podmiot nadzorowany, karę pieniężną do wysokości 2 212 750 zł – w przypadku osoby fizycznej, a w przypadku administratora, podmiotu nadzorowanego przekazującego dane oraz podmiotu nadzorowanego niebędących osobami fizycznymi – karę pieniężną do wysokości 4 425 500 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 4 425 500 zł.

2. W przypadku gdy administrator narusza art. 11 ust. 1 lit. d lub ust. 4 rozporządzenia 2016/1011, Komisja może nałożyć na administratora karę pieniężną:

- 1) w przypadku administratora będącego osobą fizyczną – do wysokości 442 550 zł;
- 2) w przypadku administratora niebędącego osobą fizyczną – do wysokości 1 106 375 zł albo do wysokości kwoty stanowiącej równowartość 2% całkowitego rocznego przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy, jeżeli przekracza ona 1 106 375 zł.

3. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści osiągniętej lub straty unikniętej odpowiednio przez administratora, podmiot nadzorowany przekazujący dane albo przez podmiot nadzorowany w wyniku naruszeń, o których mowa w ust. 1 lub 2, kara pieniężna, o której mowa w tych przepisach, może zostać nałożona do wysokości trzykrotności kwoty osiągniętej korzyści lub unikniętej straty.

4. W przypadku gdy administrator, podmiot nadzorowany przekazujący dane albo podmiot nadzorowany jest podmiotem dominującym, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, lub podmiotem zależnym od podmiotu dominującego, który sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, całkowity roczny przychód, o którym mowa w ust. 1 lub 2, stanowi kwota całkowitego skonsolidowanego rocznego przychodu podmiotu dominującego ujawniona w ostatnim zbadanym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.

5. Równowartość w złotych kwoty w walucie obcej oblicza się według średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu bilansowym, na

który zostało sporządzone ostatnie zbadane sprawozdanie finansowe za rok obrotowy, o którym mowa w ust. 1, 2 lub 4.

6. W decyzji o nałożeniu kary Komisja może wyznaczyć termin wykonania obowiązku lub dokonania czynności wymaganej przepisami, których naruszenie było podstawą nałożenia kary pieniężnej. W razie bezskutecznego upływu tego terminu Komisja może powtórnie wydać decyzję o nałożeniu kary pieniężnej, o której mowa odpowiednio w ust. 1 albo 2.

7. W przypadku gdy administrator, podmiot nadzorowany przekazujący dane albo podmiot nadzorowany narusza wymogi, o których mowa w ust. 1, Komisja może również nakazać zaprzestanie działań skutkujących powstaniem naruszeń i niepodejmowanie tych działań w przyszłości.

8. W przypadku gdy administrator, podmiot nadzorowany przekazujący dane albo podmiot nadzorowany narusza wymogi, o których mowa w ust. 1, Komisja może również:

- 1) zawiesić w czynnościach członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;
- 2) nakazać odwołanie członka zarządu odpowiedzialnego za stwierdzone naruszenie – w przypadku gdy naruszenia, o których mowa w ust. 1, mają charakter poważny i systematyczny.

Art. 176j. 1. Komisja może cofnąć albo zawiesić, na okres 6 miesięcy, zezwolenie udzielone administratorowi na podstawie art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011 lub jego rejestrację w przypadkach określonych w art. 35 ust. 1 tego rozporządzenia.

2. W okresie, na który Komisja zawiesiła administratorowi zezwolenie lub rejestrację, w przypadkach określonych w art. 35 ust. 3 rozporządzenia 2016/1011 Komisja może zezwolić na kontynuowanie opracowywania wskaźnika referencyjnego.

3. W decyzji w sprawie cofnięcia albo zawieszenia zezwolenia lub rejestracji udzielonych administratorowi na podstawie art. 34 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011 Komisja może jednocześnie nałożyć karę pieniężną, o której mowa w art. 176i ust. 1 albo 2, jeżeli uzasadnia to charakter naruszeń, jakich dopuścił się administrator.

4. Decyzja podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

5. Komisja, w terminie 5 dni roboczych, informuje Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych o cofnięciu oraz zawieszeniu zezwolenia lub rejestracji, o których mowa w ust. 1.

Art. 176k. 1. Komisja może cofnąć albo zawiesić, na okres 6 miesięcy, uznanie udzielone administratorowi mającemu siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie innym niż państwo członkowskie na podstawie art. 32 ust. 5 rozporządzenia 2016/1011, w przypadkach określonych w art. 32 ust. 8 tego rozporządzenia.

2. Decyzja podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 176l. 1. Komisja może nakazać administratorowi lub innemu podmiotowi nadzorowanemu zaprzestanie stosowania danego wskaźnika referencyjnego, zatwierdzonego na podstawie art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011, w przypadku gdy przestały być spełnione warunki określone w art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011.

2. Decyzja podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 176m. Komisja, nakładając sankcje, o których mowa w art. 176i–176l, uwzględnia okoliczności określone w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/1011.

Art. 176n. 1. Komisja, w drodze uchwały, przekazuje do publicznej wiadomości informacje o wydaniu decyzji, o których mowa w art. 176i–176l, w zakresie określonym w art. 45 rozporządzenia 2016/1011 i w sposób określony w tym przepisie.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczące imienia i nazwiska osoby, której dotyczy decyzja, Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej przez okres roku, licząc od dnia ich udostępnienia.

DZIAŁ IX

Odpowiedzialność cywilna

Art. 177. 1. Wystawiający świadectwo odpowiada za szkodę wyrządzoną wskutek wystawienia świadectwa nieważnego, wydania świadectwa osobie

nieuprawnionej lub niedokonania blokady papierów wartościowych w związku z wystawieniem świadectwa, chyba że szkoda nastąpiła z powodu siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą wystawiający nie ponosi odpowiedzialności.

2. Jeżeli wystawiający świadectwo działał na zlecenie innej osoby, odpowiedzialność wystawiającego i zleceniodawcy jest solidarna i nie można jej ograniczyć lub wyłączyć z góry.

DZIAŁ X

Przepisy karne

Art. 178. Kto bez wymaganego zezwolenia lub upoważnienia zawartego w odrębnych przepisach albo nie będąc do tego uprawnionym w inny sposób określony w ustawie, prowadzi działalność w zakresie obrotu instrumentami finansowymi, podlega grzywnie do 5 000 000 zł.

Art. 178a. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, używa oznaczeń, o których mowa w art. 21 ust. 4a i 5,

podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.

Art. 178b. Kto bez wymaganego zezwolenia lub upoważnienia zawartego w odrębnych przepisach albo nie będąc do tego uprawnionym w inny sposób określony w przepisach ustawy lub rozporządzenia 2016/1011 prowadzi działalność w zakresie sprawowania kontroli nad opracowywaniem wskaźnika referencyjnego, podlega grzywnie do 5 000 000 zł.

Art. 178c. Kto, działając w imieniu lub na rachunek emitenta lub agenta emisji, w celu doprowadzenia do zarejestrowania papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych, przekazuje Krajowemu Depozytowi lub spółce, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, nieprawdziwe informacje lub zataja prawdziwe informacje dotyczące tych papierów wartościowych lub emitenta, które są istotne dla oceny dopuszczalności dokonania tej rejestracji, podlega grzywnie do 2 000 000 zł.

Art. 178d. 1. Kto, będąc osobą uprawnioną do reprezentowania emitenta, dopuszcza do tego, że emitent nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 7b, albo wykonuje je nienależycie,

podlega grzywnie do 2 000 000 zł.

2. Tej samej karze podlega, kto przekazuje Krajowemu Depozytowi nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 7b, lub zataja prawdziwe dane.

<Art. 178e. 1. Kto wystawia fałszywe świadectwo, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

2. Tej samej karze podlega, kto posługuje się fałszywym świadectwem.>

**Dodany art. 178e
wejdzie w życie z
dn. 1.01.2021 r.
(Dz. U. z 2019 r.
poz. 1798).**

Art. 179. Kto, będąc obowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej albo tajemnicy służbowej w rozumieniu rozporządzenia 236/2012 lub rozporządzenia 648/2012, ujawnia lub wykorzystuje w obrocie instrumentami finansowymi informacje stanowiące taką tajemnicę, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Art. 179a. Kto wbrew obowiązkowi określonymu w art. 28 ust. 4, art. 33 ust. 5, art. 83 lub art. 84 rozporządzenia 648/2012 ujawnia informacje poufne w rozumieniu tego rozporządzenia lub wykorzystuje takie informacje do celów innych niż określone w tym rozporządzeniu, podlega grzywnie do 1 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Art. 180. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 lit. c rozporządzenia 596/2014, ujawnia informację poufną,
podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 4, albo obu tym karom łącznie.

Art. 181. 1. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 lit. a rozporządzenia 596/2014, wykorzystuje informację poufną,
podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.

2. (uchylony)

Art. 182. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 14 lit. b rozporządzenia 596/2014, udziela rekomendacji lub nakłania do nabycia lub zbycia instrumentów finansowych, których dotyczy informacja poufna,

podlega grzywnie do 2 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 4, albo obu tym karom łącznie.

Art. 183. 1. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia 596/2014, dokonuje manipulacji, o której mowa w art. 12 tego rozporządzenia,

podlega grzywnie do 5 000 000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.

2. Kto wchodzi w porozumienie z inną osobą mające na celu manipulację, o której mowa w art. 12 rozporządzenia 596/2014,

podlega grzywnie do 2 000 000 zł.

Art. 184. 1. Kto uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzanie czynności, o których mowa w art. 30 ust. 1–3, art. 32d, art. 88, art. 90 ust. 2 i 3 oraz art. 122,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:

- 1) wbrew nakazowi określonymu w art. 89 ust. 4 nie dokonuje przeniesienia papierów wartościowych, innych instrumentów finansowych i środków pieniężnych lub dokumentów związanych z prowadzeniem tych rachunków;
- 2) wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 90 ust. 1, nie archiwizuje lub nie przechowuje dokumentów lub innych nośników informacji związanych z prowadzeniem działalności maklerskiej lub powierniczej.

3. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 i 2 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

DZIAŁ XI

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 185–213. (pominięte)

DZIAŁ XII

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 214. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy, do działalności spółki Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. stosuje się przepisy tej ustawy, z wyłączeniem art. 25 i art. 165 *ust. 3*.

2. (uchylony)

3. Papiery wartościowe w rozumieniu art. 3 ust. 3 i 4 ustawy, o której mowa w art. 224, będące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, stają się z tym dniem niebędącymi papierami wartościowymi instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c i d.

4. Papiery wartościowe w rozumieniu art. 3 i 4 ustawy, o której mowa w art. 224, będące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, które nie są w tym dniu zarejestrowane w depozycie papierów wartościowych, stają się niebędącymi papierami wartościowymi instrumentami finansowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c i d, z dniem zarejestrowania w tym depozycie, pod warunkiem że rejestracja ta nastąpi w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Z dniem wejścia w życie ustawy, urzędowy rynek giełdowy organizowany przez spółkę, o której mowa w ust. 1, spełniający warunki określone w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 224, staje się rynkiem oficjalnych notowań, o którym mowa w art. 16 ust. 2.

Art. 215. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy, do działalności spółki prowadzącej rynek pozagiełdowy stosuje się przepisy tej ustawy, z wyłączeniem art. 36, art. 37 ust. 2 i art. 166 ust. 1 pkt 2 i 3.

2. (uchylony)

Art. 216. 1. Zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej lub na prowadzenie rachunków papierów wartościowych udzielone przez Komisję przed dniem wejścia w życie ustawy uprawniają do wykonywania czynności określonych odpowiednio w art. 69 ust. 2–4 albo w art. 119 ust. 1. W przypadku zamiaru wykonywania przez dom maklerski lub bank prowadzący działalność maklerską czynności określonych w art. 69 ust. 2–4, które przed dniem wejścia w życie ustawy nie stanowiły działalności maklerskiej, przepisy *art. 87* i art. 78 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

2. Podmioty prowadzące działalność maklerską na podstawie zezwoleń udzielonych przez Komisję przed dniem wejścia w życie ustawy są obowiązane, w terminie 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, do dostosowania prowadzonej działalności do warunków wymaganych przepisami ustawy.

3. Spółki prowadzące rynek regulowany w dniu wejścia w życie ustawy są obowiązane do dostosowania treści regulaminów, o których mowa odpowiednio w art. 105 ust. 1 i art. 115 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 224, do zmian wynikających z przepisów niniejszej ustawy, w terminie 3 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

4. Emitenci papierów wartościowych dopuszczonych do publicznego obrotu na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 224, którzy nie zawarli umowy, o której mowa w art. 70 tej ustawy, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są obowiązani do zawarcia umowy, o której mowa w art. 5 ust. 3–5, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 217. 1. Zachowują ważność wpisy na listę maklerów papierów wartościowych i listę doradców inwestycyjnych dokonane przed dniem wejścia ustawy w życie.

2. Pozostają w mocy zgody i zezwolenia udzielone przez Komisję przed dniem wejścia ustawy w życie.

Art. 218. 1. Maklerzy wpisani na listę maklerów papierów wartościowych przed dniem wejścia w życie ustawy w celu uzyskania uprawnień do wykonywania czynności doradztwa inwestycyjnego są zobowiązani zdać egzamin uzupełniający. Wymóg ten dotyczy również doradztwa inwestycyjnego w ramach wykonywania przez takiego maklera czynności agenta firmy inwestycyjnej.

2. Egzamin uzupełniający jest przeprowadzany przez komisję egzaminacyjną dla maklerów. Do przeprowadzania egzaminu uzupełniającego stosuje się odpowiednio art. 128 ust. 1, 4, 9 i 10 w zakresie dotyczącym egzaminu przed komisją egzaminacyjną dla maklerów, z zastrzeżeniem, że zakres tematyczny egzaminu uzupełniającego obejmuje wyłącznie zagadnienia związane z wykonywaniem czynności doradztwa inwestycyjnego.

2a. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość opłat za egzamin uzupełniający oraz tryb i warunki dokonywania zwrotu wniesionych opłat, mając na uwadze koszty przeprowadzania egzaminu oraz wydatki związane z funkcjonowaniem komisji egzaminacyjnej;

- 2) regulamin przeprowadzania egzaminu uzupełniającego, uwzględniając konieczność zapewnienia równego traktowania osób składających egzamin, poufności składanego egzaminu oraz jego sprawnej organizacji;
- 3) sposób ustalania i wysokość wynagrodzeń członków komisji egzaminacyjnej za udział w posiedzeniach komisji egzaminacyjnej, przeprowadzanie egzaminu uzupełniającego oraz przygotowywanie projektów pytań na egzamin uzupełniający, uwzględniając zakres obowiązków poszczególnych członków komisji egzaminacyjnej.

3. W przypadku maklera wpisanego na listę maklerów papierów wartościowych przed dniem wejścia w życie ustawy, wymóg zatrudnienia, o którym mowa w art. 83 ust. 1 pkt 3, uważa się za spełniony, jeżeli złożył on z wynikiem pozytywnym egzamin uzupełniający.

4. Fakt złożenia egzaminu uzupełniającego, o którym mowa w ust. 1, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Komisji Papierów Wartościowych i Giełd, o którym mowa w art. 7 ust. 4 ustawy o nadzorze.

Art. 219. 1. W sprawach o przestępstwa określone w art. 167–173 ustawy, o której mowa w art. 224, co do których postępowanie karne zostało umorzone lub nastąpiła odmowa jego wszczęcia ze względu na ustanie karalności tego przestępstwa w związku z wejściem w życie niniejszej ustawy, Przewodniczący Komisji może zwrócić się do sądu lub prokuratora o udostępnienie informacji lub kopii dokumentów dotyczących tych spraw, w zakresie niezbędnym do wszczęcia przez Komisję postępowania administracyjnego w sprawach o odpowiadające tym przestępstwom czyny określone w art. 171 ust. 1, art. 172–174.

2. Do czynów stanowiących przestępstwa określone w art. 167–173 ustawy, o której mowa w art. 224, popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a ujawnionych po tym dniu, stosuje się przepisy tej ustawy w zakresie dotyczącym czynów określonych w art. 171 ust. 1, art. 172–174.

Art. 220. 1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Osoby, które w dniu wejścia w życie ustawy spełniają, według przepisów dotychczasowych, warunki do uzyskania wpisu na listę maklerów lub listę doradców,

uzyskują wpis na listę, po złożeniu stosownego wniosku, z zachowaniem 3-miesięcznego terminu, o którym mowa w art. 129 ust. 1.

3. Do czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy skutkujących odpowiedzialnością na podstawie ustawy, o której mowa w art. 224, stosuje się przepisy dotychczasowe, chyba że przepisy niniejszej ustawy są względniejsze dla sprawcy.

Art. 221. Do dnia 31 grudnia 2005 r. system rekompensat, o którym mowa w przepisach działu V niniejszej ustawy, zabezpiecza wypłatę środków inwestorów, o których mowa w art. 133 ust. 2, do wysokości równowartości w złotych 3000 euro – w 100% wartości środków objętych systemem rekompensat oraz 90% nadwyżki ponad tę kwotę, z tym że górna granica środków objętych systemem rekompensat wynosi równowartość w złotych 11 000 euro obliczanej według kursu średniego Narodowego Banku Polskiego, zgodnie z ogłaszaną tabelą kursową, z dnia zaistnienia okoliczności stanowiącej podstawę do wypłat rekompensat.

Art. 222. Do czasu wydania przepisów wykonawczych określonych w ustawie pozostają w mocy, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ust. 5 i 6, art. 31 ust. 2, art. 59c ust. 2, art. 60 ust. 1, art. 60 ust. 3 pkt 2, art. 60 ust. 5, art. 90 ust. 2 i 4, art. 97a ust. 2 i art. 161g ustawy, o której mowa w art. 224.

Art. 223. Do określenia przez Krajowy Depozyt wysokości stawek obowiązujących na rok 2006, na potrzeby ustalenia wysokości wpłat do systemu rekompensat, zgodnie z art. 121 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 224, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 224. Traci moc ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. z 2005 r. poz. 937, 1108, 1199 i 1362), z wyjątkiem art. 118–123 oraz art. 123a i 123b i art. 146a, z zastrzeżeniem art. 223, które tracą moc z dniem 31 grudnia 2005 r.

Art. 225. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia¹⁸⁾.

¹⁸⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 23 września 2005 r.